

Euroopan unionin virallinen lehti

L 186

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

62. vuosikerta

11. heinäkuuta 2019

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1148, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, räjähteiden lähtöaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä, asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 98/2013 kumoamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1149, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, Euroopan työviranomaisen perustamisesta, asetusten (EY) N:o 883/2004, (EU) N:o 492/2011 ja (EU) 2016/589 muuttamisesta ja päätöksen (EU) 2016/344 kumoamisesta ⁽²⁾ 21
- ★ Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1150, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden edistämisestä verkossa toimivien välityspalvelujen yritys-käyttäjää varten ⁽¹⁾ 57

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1151, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse digitaalisten välineiden ja prosessien käytöstä yhtiöoikeuden alalla ⁽¹⁾ 80

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

⁽²⁾ ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti.

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1152, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, avoimista ja ennakoitavista työehdoista Euroopan unionissa	105
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1153, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, säännöistä, joilla helpotetaan rahoitus- ja muiden tietojen käyttöä tiettyjen rikosten ennalta estämistä, paljastamista, tutkimista tai niihin liittyviä syytetoimia varten, ja neuvoston päätöksen 2000/642/YOS kumoamisesta	122

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1148,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

räjähteiden lähtöaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä, asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 98/2013 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 98/2013 ⁽³⁾ vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt sellaisten aineiden ja seosten asettamisesta saataville, tuonnista, hallussapidosta ja käytöstä, joita voitaisiin käyttää väärin räjähteiden laittomaan valmistukseen, tarkoituksena rajoittaa kansalaisten mahdollisuuksia hankkia tällaisia aineita ja seoksia sekä varmistaa, että epäilyttävistä liiketoimista koko toimitusketjussa ilmoitetaan asianmukaisesti.
- (2) Vaikka asetuksella (EU) N:o 98/2013 on osaltaan vähennetty räjähteiden lähtöaineiden aiheuttamaa uhkaa unionissa, on tarpeen vahvistaa sellaisia lähtöaineita koskevaa valvontajärjestelmää, joita voidaan käyttää omatekoisten räjähteiden valmistukseen. Kun otetaan huomioon tarvittavien muutosten määrä, selkeyden vuoksi on aiheellista korvata asetus (EU) N:o 98/2013.
- (3) Asetuksella (EU) N:o 98/2013 rajoitettiin räjähteiden lähtöaineiden saatavuutta ja käyttöä tavallisten kansalaisten keskuudessa. Tästä rajoituksesta huolimatta jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää antaa lupa- ja rekisteröintijärjestelmän kautta tavallisille kansalaisille luvan hankkia kyseisiä aineita. Räjähteiden lähtöaineita koskevat rajoitukset ja valvontatoimet ovat tämän vuoksi olleet erilaisia eri jäsenvaltioissa ja omiaan aiheuttamaan esteitä unionin sisäiselle

⁽¹⁾ EUVL C 367, 10.10.2018, s. 35.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. kesäkuuta 2019.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 98/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, räjähteiden lähtöaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä (EUVL L 39, 9.2.2013, s. 1).

kaupalle ja siten estäneet sisämarkkinoiden toimintaa. Lisäksi olemassa olevat rajoitukset ja valvontatoimet eivät ole taanneet riittävää yleisen turvallisuuden tasoa, koska niillä ei ole voitu asianmukaisesti estää rikollisia hankkimasta räjähteiden lähtöaineita. Omatekoisten räjähteiden aiheuttama uhka on pysynyt korkealla tasolla ja on jatkuvassa muutoksessa.

- (4) Järjestelmää räjähteiden laittoman valmistuksen estämiseksi olisi näin ollen edelleen tiukennettava ja yhdenmukaistettava ottaen huomioon terrorismin ja muun vakavan rikollisen toiminnan aiheuttaman muuttuvan uhan yleiselle turvallisuudelle. Tällaisella tiukennuksella ja yhdenmukaistuksella olisi myös varmistettava räjähteiden lähtöaineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla, edistettävä talouden toimijoiden välistä kilpailua ja kannustettava innovointiin esimerkiksi helpottamalla turvallisempien kemikaalien kehittämistä räjähteiden lähtöaineiden tilalle.
- (5) Perusteet, joilla määritetään, mitä toimenpiteitä olisi sovellettava mihinkin räjähteiden lähtöaineeseen, sisältävät kyseiseen räjähteiden lähtöaineeseen liittyvän uhkatason, kyseisen lähtöaineen kaupan määrän ja sen, onko mahdollista määrittää pitoisuustaso, jonka alittuessa lähtöainetta voidaan edelleen käyttää niihin laillisiin tarkoituksiin, joita varten se on asetettu saataville, tehden samalla kyseisen lähtöaineen käyttämisestä räjähteiden laittomaan valmistukseen huomattavasti epätodennäköisempää.
- (6) Tavallisten kansalaisten ei olisi sallittava hankkia, tuoda, pitää hallussaan tai käyttää tiettyjä räjähteiden lähtöaineita, joiden pitoisuus ylittää tietyt painoprosentteina (w/w) ilmaistut raja-arvot. Tavallisten kansalaisten olisi kuitenkin sallittava hankkia, tuoda, pitää hallussaan tai käyttää laillisiin tarkoituksiin joitakin räjähteiden lähtöaineita, joiden pitoisuus ylittää kyseiset raja-arvot, edellyttäen että heillä on siihen lupa. Jos luvanhakijana on oikeushenkilö, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava huomioon oikeushenkilön tausta tai kenen tahansa sellaisen henkilön tausta, joka toimii joko yksin tai osana oikeushenkilön elintä ja jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu toimivaltaan edustaa oikeushenkilöä, valtuuksiin tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta tai valtuuksiin käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.
- (7) Joillekin sellaisille rajoitetuille räjähteiden lähtöaineille, joiden pitoisuus ylittää tässä asetuksessa vahvistetut raja-arvot, ei ole mitään käyttötapaa, joka olisi tavallisille kansalaisille oikeutettu. Sen vuoksi lupia ei olisi enää myönnettävä kaliumkloraatille, kaliumperkloraatille, natriumkloraatille ja natriumperkloraatille. Lupien myöntämisen olisi oltava sallittua vain rajalliselle määrälle sellaisia rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita, joille on olemassa käyttötapaa, joka on tavallisille kansalaisille oikeutettu. Tällaisen lupien myöntämisen olisi rajoitettava pitoisuuksiin, jotka eivät ylitä tässä asetuksessa säädettyä yläraja-arvoa. Kun tuo yläraja-arvo ylittyy, räjähteiden laittoman valmistuksen riski katsotaan painoarvoltaan suuremmaksi kuin tavallisten kansalaisten tarve kyseisten räjähteiden lähtöaineiden hyvin vähäiseen oikeutettuun käyttöön, kun otetaan huomioon, että vastaavat vaikutukset voidaan saavuttaa vaihtoehtoisilla aineilla tai kyseisten lähtöaineiden pienemmillä pitoisuuksilla. Tässä asetuksessa olisi määritettävä myös ne seikat, jotka toimivaltaisten viranomaisten olisi vähintään otettava huomioon harkittaessa, myönnetäänkö lupa. Tämän olisi yhdessä liitteessä III esitetyn lupamallin kanssa helpotettava toisten jäsenvaltioiden myöntämien lupien tunnustamista.
- (8) Toisten jäsenvaltioiden myöntämien lupien vastavuoroinen tunnustaminen olisi voitava toteuttaa kahden- tai monenvälisesti, jotta voidaan saavuttaa sisämarkkinoille asetetut tavoitteet.
- (9) Tämän asetuksen mukaisten rajoitusten ja valvontatoimien soveltamiseksi niiden talouden toimijoiden, jotka harjoittavat myyntiä ammattikäyttäjille tai luvan saaneille kansalaisille, olisi voitava tukeutua toimitusketjun alkupäästä saatavilla oleviin tietoihin. Kunkin toimitusketjuun kuuluvan talouden toimijan olisi tämän vuoksi ilmoitettava sääntelyn alaisten räjähteiden lähtöaineiden vastaanottajalle, että kyseisten räjähteiden lähtöaineiden saataville asettamiseen, tuontiin, hallussapitoon ja käyttöön tavallisen kansalaisen toimesta sovelletaan tätä asetusta, esimerkiksi kiinnittämällä asianmukainen merkintä pakkaukseen, tarkistamalla, että asianmukainen merkintä on kiinnitetty pakkaukseen, tai sisällyttämällä tuo tieto Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽⁴⁾ liitteen II mukaisesti laadittuun käyttöturvallisuustiedotteeseen.
- (10) Talouden toimijan ja ammattikäyttäjän ero on se, että talouden toimijat asettavat räjähteiden lähtöaineen toisen henkilön saataville, kun taas ammattikäyttäjät hankkivat tai tuovat räjähteiden lähtöaineen vain omaan käyttöönsä. Talouden toimijoiden, jotka harjoittavat myyntiä ammattikäyttäjille, muille talouden toimijoille tai luvan saaneille

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

kansalaisille, olisi varmistettava, että niiden räjähteiden lähtöaineiden myynnissä toimiva henkilöstö on tietoinen siitä, mitkä niiden saataville asettamista tuotteista sisältävät räjähteiden lähtöaineita, esimerkiksi sisällyttämällä tieto siitä, että tuote sisältää räjähteiden lähtöainetta, tuotteen viivakoodiin.

- (11) Ammattikäyttäjien, joiden saataville olisi voitava asettaa rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita, ja tavallisten kansalaisten, joiden saataville niitä ei olisi voitava asettaa, välinen ero riippuu siitä, aikooko kyseinen henkilö käyttää asianomaista räjähteiden lähtöainetta tarkoituksessa, joka liittyy kyseisen henkilön erityiseen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaan, mukaan lukien metsätalous, puutarhaviljely ja maanviljely joko koko- tai osa-aikaisesti harjoitettuna ja sen liittymättä välttämättä sen maa-alueen kokoon, jolla kyseistä toimintaa harjoitetaan. Talouden toimijoiden ei olisi näin ollen asetettava rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saataville, jotka harjoittavat ammattitoimintaa aloilla, joilla kyseisiä rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita ei yleensä käytetä ammatillisiin tarkoituksiin, tai sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saataville, jotka osallistuvat toimintaan, joka ei liity mihinkään ammatilliseen tarkoitukseen.
- (12) Silloin kun taloudellisten toimijoiden henkilöstön jäsen, joka osallistuu räjähteiden lähtöaineiden saataville asettamiseen, käyttää kyseisiä räjähteiden lähtöaineita yksityishenkilön ominaisuudessa, häneen olisi sovellettava samoja tämän asetuksen mukaisia sääntöjä, joita sovelletaan tavallisiin kansalaisiin.
- (13) Talouden toimijoiden olisi säilytettävä tietoja liiketoimista, jotta voidaan auttaa merkittävällä tavalla viranomaisia ehkäisemään, havaitsemaan ja tutkimaan omatekoisilla räjähteillä toteutettavia vakavia rikoksia ja asettamaan niihin syylistyneitä syytteeseen sekä varmistamaan, että tätä asetusta noudatetaan. Tätä varten on olennaisen tärkeää tunnistaa kaikki toimijat toimitusketjussa ja kaikki asiakkaat, olipa kyse tavallisista kansalaisista, ammattikäyttäjistä taikka talouden toimijoista. Koska omatekoisten räjähteiden laitton valmistus ja käyttö saattaa tapahtua vasta merkittävän ajan kuluttua, tietoja liiketoimista olisi säilytettävä niin kauan kuin on tarpeellista, oikeasuhteista ja asianmukaista tutkinnan helpottamiseksi ottaen huomioon keskimääräiset tarkastusjaksot.
- (14) Tätä asetusta olisi sovellettava talouden toimijoihin, jotka toimivat verkossa, mukaan lukien ne, jotka toimivat verkossa toimivilla markkinapaikoilla. Näin ollen myös verkossa toimivien talouden toimijoiden olisi koulutettava henkilöstönsä, ja niillä olisi oltava käytössään asianmukaiset menettelyt epäilyttävien liiketoimien havaitsemiseksi. Ne eivät myöskään saisi asettaa rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita tavallisen kansalaisen saataville kuin niissä jäsenvaltioissa, joissa on käytössä tai joihin perustetaan tämän asetuksen mukainen lupajärjestelmä, ja ainoastaan varmistuttuaan siitä, että kyseessä olevalla kansalaisella on voimassa oleva lupa. Tarkastettuaan mahdollisen asiakkaan henkilöllisyyden esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014⁽⁵⁾ säädettyjen mekanismien avulla, talouden toimijan olisi varmistettava, että aiotun liiketoimen kattava lupa on myönnetty, esimerkiksi tarkastamalla lupa fyysisesti räjähteiden lähtöaineen toimitushetkellä tai mahdollisen asiakkaan suostumuksella ottamalla yhteyttä luvan myöntäneeseen jäsenvaltion toimivaltaiseen viranomaiseen. Verkossa toimivien talouden toimijoiden olisi verkon ulkopuolella toimivien yritysten tavoin lisäksi pyydettävä ammattikäyttäjiltä käyttötarkoitusta koskevat ilmoitukset.
- (15) Verkossa toimivat markkinapaikat toimivat pelkästään välittäjinä yhtäältä talouden toimijoiden ja toisaalta tavallisten kansalaisten, ammattikäyttäjien tai muiden talouden toimijoiden välillä. Sen vuoksi verkossa toimivat markkinapaikat olisi jätettävä talouden toimijan määritelmän ulkopuolelle, eikä niitä olisi vaadittava ohjeistamaan rajoitettujen räjähteiden lähtöaineiden myyntiin osallistuvaa henkilöstöään tämän asetuksen mukaisista velvoitteista eikä tarkastamaan mahdollisen asiakkaan henkilöllisyyttä ja tarvittaessa lupaa tai pyytämään tältä muita tietoja. Kuitenkin kun otetaan huomioon verkossa toimivien markkinapaikkojen keskeinen rooli verkkoliiketoimissa, mukaan lukien sääntelyn alaisten räjähteiden lähtöaineiden myynti, niiden olisi ilmoitettava niiden käyttäjille, jotka aikovat asettaa saataville sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita niiden palvelujen välityksellä, tämän asetuksen mukaisista velvoitteista selvästi ja tehokkaasti. Lisäksi verkossa toimivien markkinapaikkojen olisi toteutettava toimenpiteitä, jotka auttavat varmistamaan, että niiden käyttäjät noudattavat tarkastusta koskevia omia velvoitteitaan, esimerkiksi tarjoamalla välineitä lupien tarkastuksen helpottamiseksi. Ottaen huomioon verkossa toimivien markkinapaikkojen merkityksen lisääntymisen kaikenlaisen tarjonnan osalta sekä kyseisen hankintakanavan tärkeyden, mukaan lukien terroristiset tarkoitukset, verkossa toimiville markkinapaikoille olisi asetettava samat havaitsemis- ja ilmoittamisvelvoitteet kuin talouden toimijoille, vaikka menettelyt epäilyttävien liiketoimien havaitsemiseksi olisi mukautettava asianmukaisesti erityiseen verkkoympäristöön.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (16) Tämän asetuksen mukaisten, verkossa toimiville markkinapaikoille asetettavien velvoitteiden ei olisi muodostuttava yleiseksi valvontavelvoitteeksi. Tässä asetuksessa olisi asetettava verkossa toimiville markkinapaikoille vain erityisiä velvoitteita sellaisten epäilyttävien liiketoimien havaitsemisen ja sellaisista epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamisen osalta, jotka toteutetaan niiden verkkosivustoilla tai joissa käytetään niiden verkkopalveluja. Verkossa toimivia markkinapaikkoja ei olisi pidettävä tämän asetuksen perusteella vastuuvollisina liiketoimista, jotka jäävät havaitsematta siitä huolimatta, että verkossa toimivalla markkinapaikalla on käytössään asianmukaiset, kohtuulliset ja oikeasuhteiset menettelyt epäilyttävien liiketoimien havaitsemiseksi.
- (17) Tässä asetuksessa edellytetään, että talouden toimijat ilmoittavat epäilyttävistä liiketoimista siitä riippumatta, onko mahdollinen asiakas tavallinen kansalainen, ammattikäyttäjä vaiko talouden toimija. Sääntelyn alaisiin räjähteiden lähtöaineisiin liittyvien velvoitteiden, mukaan lukien velvoite ilmoittaa epäilyttävistä liiketoimista, olisi koskettava kaikkia liitteissä I ja II lueteltuja aineita niiden pitoisuudesta riippumatta. Tuotteet, jotka sisältävät räjähteiden lähtöaineita vain niin pienen määrän ja osana niin monimutkaista seosta, että räjähteiden lähtöaineita on teknisesti äärimmäisen vaikea uuttaa, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (18) Tämän asetuksen soveltamisen parantamiseksi sekä talouden toimijoiden että viranomaisten olisi tarjottava riittävästi koulutusta tämän asetuksen mukaisista velvoitteista. Jäsenvaltioissa olisi oltava tarkastusviranomaisia, ja niiden olisi säännöllisesti toteutettava tiedotustoimia, jotka on mukautettu kunkin eri alan erityispiirteisiin, ja ylläpidettävä jatkuvaa vuoropuhelua talouden toimijoiden kanssa kaikilla toimitusketjun tasoilla, mukaan lukien verkossa toimivat talouden toimijat.
- (19) Aineet, joita rikolliset käyttävät räjähteiden laittomaan valmistukseen, voivat vaihtua nopeasti. Tämän vuoksi olisi oltava mahdollista ottaa lisää aineita tässä asetuksessa säädetyn ilmoittamisvelvoitteen piiriin, tarpeen vaatiessa kiireellisesti. Räjähteiden lähtöaineina käytettävien aineiden väärinkäytössä tapahtuvan mahdollisen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen muuttamista niitä raja-arvoja muuttamalla, joiden ylittyessä tiettyä tämän asetuksen mukaisesti rajoitettuja aineita ei saa asettaa tavallisten kansalaisten saataville, ja sellaisia aineita luetteloon lisäämällä, joita koskevista epäilyttävistä liiketoimista on ilmoitettava. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽⁶⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (20) Asetukseen olisi sisällytettävä suojalauseke, jossa säädetään asianmukaisesta unionin menettelystä sellaisten aineiden osalta, joita ei ole jo lueteltu liitteessä I eikä liitteessä II mutta joiden osalta jäsenvaltiolla on perusteltu syy uskoa, että kyseisiä aineita voitaisiin käyttää räjähteiden laittomaan valmistukseen. Ottaen huomioon erityiset riskit, joihin tällä asetuksella pyritään puuttumaan, on lisäksi asianmukaista sallia jäsenvaltioiden tietyissä olosuhteissa toteuttavan suojatoimenpiteitä myös sellaisten aineiden osalta, joihin on jo kohdistettu toimenpiteitä tällä asetuksella. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi sallittava pitää voimassa kansalliset toimenpiteet, jotka ne ovat jo ilmoittaneet komissiolle asetuksen (EU) N:o 98/2013 13 artiklan mukaisesti.
- (21) Sääntelykehystä voitaisiin yksinkertaistaa sisällyttämällä asianomaiset ammoniumnitraatin saataville asettamista koskevat turvallisuuspainotteiset rajoitukset asetuksesta (EY) N:o 1907/2006 tähän asetukseen. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liite XVII olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

⁽⁶⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (22) Tässä asetuksessa edellytetään henkilötietojen käsittelyä ja niiden luovuttamista edelleen kolmansille osapuolille, jos kyse on epäilyttävistä liiketoimista. Tällainen käsittely ja luovuttaminen merkitsevät puuttumista yksityisyyttä ja henkilötietojen suojaa koskeviin perusoikeuksiin. Sen mukaisesti olisi varmistettava, että henkilötietojen suojaa koskeva perusoikeus turvataan asianmukaisesti henkilöille, joiden henkilötietoja käsitellään tätä asetusta sovellettaessa. Tämän asetuksen puitteissa suoritettavaa henkilötietojen käsittelyä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 ⁽⁷⁾. Näin ollen lupamenettelyyn ja epäilyttävänä pidettävästä liiketoimesta ilmoittamiseen liittyvässä henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava asetusta (EU) 2016/679, mukaan lukien yleiset tietosuojaperiaatteet, kuten lainmukaisuus, kohtuullisuus ja läpinäkyvyys, käyttötarkoituksen rajoittaminen, tietojen minimointi, paikkansapitävyys, säilytyksen rajoittaminen, eheys ja luottamuksellisuus sekä rekisteröidyn oikeuksien asianmukainen kunnioittaminen.
- (23) Komission olisi suoritettava tämän asetuksen arviointi tehokkuuden, vaikuttavuuden, merkityksellisyyden, johdonmukaisuuden ja EU:n lisäarvon kriteerien perusteella. Kyseisen arvioinnin olisi oltava pohjana mahdollisten jatko-toimien vaikutustenarvioinnille. Tietoja olisi kerättävä säännöllisesti tämän asetuksen arvioimiseksi.
- (24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli rajoittaa tavallisten kansalaisten mahdollisuutta hankkia räjähteiden lähtöaineita, vaan se voidaan rajoittamisen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (25) Asetus (EU) N:o 98/2013 olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt sellaisten aineiden ja seosten asettamisesta saataville, tuonnista, hallussapidosta ja käytöstä, joita voitaisiin käyttää väärin räjähteiden laittomaan valmistukseen, tarkoituksena rajoittaa tavallisten kansalaisten mahdollisuuksia hankkia kyseisiä aineita ja seoksia sekä varmistaa, että epäilyttävistä liiketoimista koko toimitusketjussa ilmoitetaan asianmukaisesti.

Tämä asetus ei rajoita liitteissä I ja II lueteltuja aineita koskevia muita, tätä tiukempia unionin oikeuden säännöksiä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan liitteissä I ja II lueteltuihin aineisiin ja kyseisiä aineita sisältäviin aineisiin ja seoksiin.
2. Tätä asetusta ei sovelleta
 - a) esineisiin, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 3 alakohdassa;
 - b) pyroteknisiin tuotteisiin, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2013/29/EU ⁽⁸⁾ 3 artiklan 1 alakohdassa;

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/29/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 178, 28.6.2013, s. 27).

- c) ei-kaupallisiin pyroteknisiin tuotteisiin, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan on tarkoitettu asevoimien, lainvalvontaviranomaisten tai palokunnan käyttöön;
- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/90/EU ⁽⁹⁾ soveltamisalaan kuuluviin pyroteknisiin varusteisiin;
- e) ilmailu- ja avaruusteollisuudessa käytettäväksi tarkoitettuihin pyroteknisiin tuotteisiin;
- f) leluissa käytettäväksi tarkoitettuihin nalleihin;
- g) laillisesti tavallisen kansalaisen saataville lääkereseptin perusteella ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti asetettuihin lääkkeisiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "aineella" asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä ainetta;
- 2) "seoksella" asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä seosta;
- 3) "esineellä" asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä esinettä;
- 4) "asettamisella saataville" toimittamista, joko maksua vastaan tai veloituksetta;
- 5) "tuonnilla" toimia, joilla aine tuodaan jäsenvaltion alueelle, riippumatta sen määränpäästä unionissa, joko toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta millä tahansa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 952/2013 ⁽¹⁰⁾ määritellyllä tullimenettelyllä passitus mukaan lukien;
- 6) "käytöllä" asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 24 alakohdassa määriteltyä käyttöä;
- 7) "epäilyttävällä liiketoimella" säänneltyjä räjähteiden lähtöaineita koskevaa liiketointa, jonka yhteydessä on sen jälkeen, kun kaikki merkitykselliset seikat on otettu huomioon, perusteltua syytä epäillä, että asianomaista ainetta tai seosta aiotaan käyttää räjähteiden laittomaan valmistukseen;
- 8) "tavallisella kansalaisella" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka ei ole yhteydessä henkilön tavanomaiseen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaan;

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/90/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 146).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

- 9) "ammattikäyttäjällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai julkisyhteisöä taikka tällaisten henkilöiden tai yhteisöjen ryhmää, joka osoitettusti tarvitsee rajoitettua räjähteiden lähtöainetta tarkoituksiin, jotka ovat yhteydessä tämän elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaan, mukaan lukien maanviljely joko koko- tai osa-aikaisesti harjoitettuna ja liittymättä välttämättä sen maa-alueen kokoon, jolla kyseistä maataloutta harjoitetaan, edellyttäen että tällaisiin tarkoituksiin ei kuulu kyseisen rajoitetun räjähteiden lähtöaineen asettaminen toisen henkilön saataville;
- 10) "talouden toimijalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai julkisyhteisöä taikka tällaisten henkilöiden tai elinten ryhmää, joka asettaa sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita saataville markkinoille joko verkossa tai sen ulkopuolella, mukaan lukien verkossa toimivilla markkinapaikoilla;
- 11) "verkossa toimivalla markkinapaikalla" sellaisen välittäjäpalvelun tarjoajaa, jonka avulla yhtäältä talouden toimijat ja toisaalta tavalliset kansalaiset, ammattikäyttäjät tai muut talouden toimijat voivat tehdä sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita koskevia liiketoimia siten, että ne tekevät verkkomyynti- tai -palvelusopimuksia joko kyseisen verkossa toimivan markkinapaikan verkkosivustolla tai talouden toimijan verkkosivustolla, joka käyttää kyseisen verkossa toimivan markkinapaikan tarjoamia tietojenkäsittelypalveluita;
- 12) "rajoitetulla räjähteiden lähtöaineella" ainetta, joka on lueteltu liitteessä I ja jonka pitoisuus ylittää liitteessä I olevan taulukon sarakkeessa 2 sille vahvistetun raja-arvon, mukaan lukien seos tai toinen aine, jossa kyseisessä liitteessä lueteltua ainetta esiintyy pitoisuutena, joka ylittää sille vahvistetun raja-arvon;
- 13) "sääntelyn alaisella räjähteiden lähtöaineella" ainetta, joka on lueteltu liitteessä I tai II, mukaan lukien seos tai toinen aine, jossa esiintyy kyseisissä liitteissä lueteltua ainetta, lukuun ottamatta homogeenisiä seoksia, jotka sisältävät yli viittä eri ainesosaa ja joissa kunkin liitteessä I tai II luetellun aineen pitoisuus on alle 1 painoprosenttia;
- 14) "maataloustoiminnalla" maataloustuotteiden tuotantoa, kasvatusta tai viljelyä, mukaan lukien sadonkorjuu, lypsäminen ja tuotantoeläinten kasvatus ja pito, tai maatalousmaan säilyttämistä hyvässä maatalous- ja ympäristökunnossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽¹⁾ 94 artiklassa säädetyllä tavalla.

4 artikla

Vapaa liikkuvuus

Jollei tässä asetuksessa tai muissa unionin säädöksissä toisin säädetä, jäsenvaltiot eivät saa räjähteiden laittoman valmistuksen estämiseen liittyvin perustein kieltää, rajoittaa tai estää sääntelyn alaisen räjähteiden lähtöaineen asettamista saataville.

5 artikla

Asettaminen saataville, tuonti, hallussapito ja käyttö

1. Rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita ei saa asettaa tavallisten kansalaisten saataville, eivätkä tavalliset kansalaiset saa tuoda, pitää hallussaan tai käyttää niitä.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa asetettua rajoitusta sovelletaan myös seoksiin, jotka sisältävät liitteessä I lueteltuja kloraatteja tai perkloraatteja, jos näiden aineiden kokonaispitoisuus seoksessa ylittää liitteessä I olevan taulukon sarakkeessa 2 jollekin näistä aineista vahvistetun raja-arvon.
3. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai perustaa lupajärjestelmän, jonka puitteissa tiettyjä rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita, joiden pitoisuus ei ylitä liitteessä I olevan taulukon sarakkeessa 3 vahvistettuja vastaavia yläraja-arvoja, voidaan asettaa tavallisten kansalaisten saataville tai tavalliset kansalaiset voivat tuoda, pitää hallussaan tai käyttää niitä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

Tällaisten lupajärjestelmien puitteissa tavallisen kansalaisen on hankittava ja pyydettyessä esitettävä lupa hankkia, tuoda, pitää hallussa tai käyttää rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita. Tällaiset luvat myöntää 6 artiklan mukaisesti sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta kyseinen rajoitettu räjähteiden lähtöaine on tarkoitus hankkia tai johon se on tarkoitus tuoda tai jossa sitä on tarkoitus pitää hallussa tai käyttää.

4. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle kaikista toimenpiteistä, joita ne toteuttavat 3 kohdassa tarkoitettun lupajärjestelmän panemiseksi täytäntöön. Ilmoituksessa on mainittava ne rajoitetut räjähteiden lähtöaineet, joita varten jäsenvaltiossa on 3 kohdassa tarkoitettu lupajärjestelmä.

5. Komissio julkistaa luettelon jäsenvaltioiden 4 kohdan mukaisesti ilmoittamista toimenpiteistä.

6 artikla

Luvat

1. Kunkin jäsenvaltion, joka myöntää lupia tavallisille kansalaisille, joilla on oikeutettu intressi hankkia, tuoda, pitää hallussa tai käyttää rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita, on vahvistettava 5 artiklan 3 kohdan mukaisten lupien myöntämisestä koskevat säännöt. Harkitessaan luvan myöntämistä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon kaikki olennaiset seikat ja erityisesti seuraavat asiat:

- a) osoitettavissa oleva tarve saada rajoitettua räjähteiden lähtöainetta ja sen aiotun käyttötarkoituksen laillisuus;
- b) sellaisten alhaisemman pitoisuuden rajoitettujen räjähteiden lähtöaineiden tai vaihtoehtoisten aineiden saatavuus, joilla on sama vaikutus;
- c) hakijan tausta, mukaan lukien tiedot hänelle missä tahansa unionin alueella annetuista aiemmista rikostuomioista;
- d) ehdotetut varastointijärjestelyt sen varmistamiseksi, että rajoitettu räjähteiden lähtöaine varastoidaan turvallisesti.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä lupa, jos sillä on perusteltua syytä epäillä aiotun käytön laillisuutta tai tavallisen kansalaisen aikomusta käyttää rajoitettua räjähteiden lähtöainetta lailliseen tarkoitukseen.

3. Toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa luvan voimassaoloaikaa myöntämällä sen yhtä tai useampaa käyttökertaa varten. Luvan voimassaoloaika ei saa ylittää kolmea vuotta. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia luvanhaltijaa osoittamaan luvan voimassaolon ilmoitettuun päättymiseen saakka, että luvan myöntämisedellytykset täyttyvät edelleen. Luvassa on mainittava ne rajoitetut räjähteiden lähtöaineet, joita varten lupa on myönnetty.

4. Toimivaltainen viranomainen voi periä hakijoilta lupahakemuksesta maksun. Maksun suuruus ei saa ylittää hakemuksen käsittelykustannuksia.

5. Toimivaltainen viranomainen voi keskeyttää luvan voimassaolon tai peruuttaa luvan, jos sillä on perusteltua syytä epäillä, että luvan myöntämisedellytykset eivät enää täyty. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava luvanhaltijoille viipymättä kaikista lupien keskeytyksistä tai perumisista, ellei ilmoittaminen vaaranna meneillä olevaa tutkintaa.

6. Toimivaltaisen viranomaisen päätöksiä koskevat muutoksenhakupyynnöt sekä lupaehtojen noudattamista koskevat riidat on saatettava asiasta kansallisen lainsäädännön mukaisesti tällaisista muutoksenhakupyynnöistä tai riidoista vastaavan elimen käsiteltäviksi.

7. Jäsenvaltio voi tunnustaa toisten jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti myöntämiä lupia.
8. Jäsenvaltiot voivat käyttää liitteessä III vahvistettua lupamallia.
9. Toimivaltaisen viranomaisen on hankittava tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tiedot hakijalle muissa jäsenvaltioissa annetuista aiemmista rikustuomioista neuvoston puitepäätöksellä 2009/315/YOS⁽¹²⁾ perustetun järjestelmän kautta. Kyseisen puitepäätöksen 3 artiklassa tarkoitettujen keskusviranomaisten on vastattava tietopyyntöihin kymmenen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

7 artikla

Toimitusketjulle tiedottaminen

1. Talouden toimijan, joka asettaa rajoitetun räjähteiden lähtöaineen toisen talouden toimijan saataville, on ilmoitettava kyseiselle talouden toimijalle, että kyseisen rajoitetun räjähteiden lähtöaineen hankkimista, tuontia, hallussapitoa tai käyttöä tavallisen kansalaisen toimesta koskee 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetty rajoitus.

Talouden toimijan, joka asettaa sääntelyn alaisen räjähteiden lähtöaineen toisen talouden toimijan saataville, on ilmoitettava kyseiselle talouden toimijalle, että kyseisen sääntelyn alaisen räjähteiden lähtöaineen hankkimista, tuontia, hallussapitoa tai käyttöä tavallisen kansalaisen toimesta koskee 9 artiklassa säädetty ilmoitusvelvollisuus.

2. Talouden toimijan, joka asettaa sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita ammattikäyttäjän tai tavallisen kansalaisen saataville, on varmistettava ja voitava osoittaa 11 artiklassa tarkoitetuille kansallisille tarkastusviranomaisille, että sen henkilöstö, joka toimii sääntelyn alaisten räjähteiden lähtöaineiden myynnissä,

a) tietää, mitkä sen saataville asettamista tuotteista sisältävät sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita;

b) on saanut ohjeet 5–9 artiklassa asetetuista velvoitteista.

3. Verkossa toimivan markkinapaikan on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sen käyttäjät tietävät tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa asettaessaan saataville sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita kyseisen markkinapaikan palveluiden välityksellä.

8 artikla

Tarkastaminen myynnin yhteydessä

1. Talouden toimijan, joka asettaa rajoitetun räjähteiden lähtöaineen tavallisen kansalaisen saataville 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on kutakin liiketoimea varten tarkastettava kyseessä olevan kansalaisen henkilöllisyys ja lupa sen jäsenvaltion perustaman lupajärjestelmän mukaisesti, jossa rajoitettu räjähteiden lähtöaine asetetaan saataville, ja merkitävä rajoitetun räjähteiden lähtöaineen määrä lupaan.

2. Talouden toimijan, joka asettaa rajoitetun räjähteiden lähtöaineen ammattikäyttäjän tai toisen talouden toimijan saataville, on sen varmistamiseksi, että mahdollinen asiakas on ammattikäyttäjä tai toinen talouden toimija, vaadittava kunkin liiketoimen yhteydessä seuraavat tiedot, ellei tällaista varmistusta ole jo tehty kyseessä olevan mahdollisen asiakkaan kohdalla kyseisen liiketoimen ajankohtaa edeltävän yhden vuoden jakson aikana ja ellei liiketoimi poikkea merkittävästi aiemmista liiketoimista:

a) todistus sen henkilön henkilöllisyydestä, jolla on valtuudet edustaa mahdollista asiakasta;

b) mahdollisen asiakkaan elinkeino-, liike- tai ammattitoiminta sekä yrityksen nimi, osoite ja arvonlisäverotunnistenumero tai muu asiaankuuluva yrityksen rekisterinumero, jos tällainen on olemassa;

⁽¹²⁾ Neuvoston puitepäätös 2009/315/YOS, tehty 26 päivänä helmikuuta 2009, jäsenvaltioiden välisen rikosrekisteritietojen vaihdon järjestämisestä ja sisällöstä (EUVL L 93, 7.4.2009, s. 23).

c) mahdollisen asiakkaan asianomaisia rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita koskeva aiottu käyttötarkoitus.

Jäsenvaltiot voivat käyttää liitteessä IV vahvistettua asiakkaan ilmoituksen mallia.

3. Rajoitetun räjähteiden lähtöaineen aiotun käyttötarkoituksen tarkastamiseksi talouden toimijan on arvioitava, onko aiottu käyttötarkoitus mahdollisen asiakkaan elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnan mukainen. Talouden toimija voi kieltäytyä liiketoimesta, jos sillä on perusteltua syytä epäillä aiotun käytön laillisuutta tai mahdollisen asiakkaan aikomusta käyttää rajoitettua räjähteiden lähtöainetta lailliseen tarkoitukseen. Talouden toimijan on ilmoitettava tällaisista liiketoimista tai tällaisten liiketoimien yrityksestä 9 artiklan mukaisesti.

4. Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi ja räjähteiden laittoman valmistuksen estämiseksi ja havaitsemiseksi talouden toimijoiden on säilytettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot 18 kuukauden ajan liiketoimen päivämäärästä. Tänä aikana tietojen on oltava saatavilla tarkastusta varten kansallisten tarkastusviranomaisten tai lainvalvontaviranomaisten pyynnöstä.

5. Verkossa toimivan markkinapaikan on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen käyttäjät noudattavat tämän artiklan mukaisia velvoitteitaan asettaessaan saataville rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita kyseisen markkinapaikan palveluiden välityksellä.

9 artikla

Epäilyttävistä liiketoimista, katoamisista ja varkauksista ilmoittaminen

1. Räjähteiden laittoman valmistuksen estämiseksi ja havaitsemiseksi talouden toimijoiden ja verkossa toimivien markkinapaikkojen on ilmoitettava epäilyttävistä liiketoimista. Talouden toimijoiden ja verkossa toimivien markkinapaikkojen on toimittava näin sen jälkeen, kun ne ovat ottaneet huomioon kaikki seikat, ja erityisesti, jos mahdollinen asiakas toimii jollain seuraavalla tavalla:

- a) esittää epäselvästi sääntelyn alaisten räjähteiden lähtöaineiden aiotun käyttötarkoituksen;
- b) ei vaikuta tuntevan sääntelyn alaisten räjähteiden lähtöaineiden aiottua käyttötarkoitusta tai ei kykene uskottavasti selittämään sitä;
- c) aikoo ostaa sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita sellaisia määriä, sellaisina aineyhdistelminä tai sellaisina pitoisuuksina, jotka ovat epätavanomaisia lailliseen käyttöön;
- d) ei ole halukas todistamaan henkilöllisyyttään eikä asuinpaikkaansa tai tapauksen mukaan ammattikäyttäjän tai talouden toimijan asemaansa;
- e) haluaa ehdottomasti käyttää epätavallisia maksutapoja, kuten suuria käteissummia.

2. Talouden toimijoilla ja verkossa toimivilla markkinapaikoilla on oltava käytössään epäilyttävien liiketoimien havaitsemiseksi asianmukaiset, kohtuulliset ja oikeasuhteiset menettelyt, jotka on mukautettu siihen nimenomaiseen ympäristöön, jossa sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita asetetaan saataville.

3. Kunkin jäsenvaltion on perustettava yksi tai useampi kansallinen yhteyspiste ja ilmoitettava selvästi sen puhelinnumero ja sähköpostiosoite, verkkolomake tai muu toimiva väline epäilyttävistä liiketoimista sekä huomattavista katoamisista ja varkauksista ilmoittamista varten. Kansallisten yhteyspisteiden on oltava käytettävissä ympäri vuorokauden seitsemänä päivänä viikossa.

4. Talouden toimijat ja verkossa toimivat markkinapaikat voivat kieltäytyä epäilyttävästä liiketoimesta. Niiden on ilmoitettava epäilyttävästä liiketoimesta tai sellaisen yrityksestä 24 tunnin kuluessa siitä, kun ne katsoivat liiketoimen olevan epäilyttävä. Tällaisista liiketoimista ilmoittaessaan niiden on mahdollisuuksien mukaan annettava asiakkaan henkilöllisyys ja kaikki yksityiskohdat, joiden vuoksi ne pitivät liiketoimintaa epäilyttävänä, sen jäsenvaltion kansalliselle yhteyspisteelle, jossa epäilyttävä liiketoimi on suoritettu tai yritetty suorittaa.

5. Talouden toimijoiden ja ammattikäyttäjien on ilmoitettava sääntelyn alaisten räjähteiden lähtöaineiden huomattavista katoamisista ja varkauksista 24 tunnin kuluessa katoamisen tai varkauksen havaitsemisesta sen jäsenvaltion kansalliselle yhteyspisteelle, jossa katoaminen tai varkaus on tapahtunut. Niiden on katoamisen tai varkauksen huomattavuutta määriteltessään tarkasteltava, onko määrä epätavallinen kaikki tapaukseen liittyvät seikat huomioon ottaen.

6. Tavallisten kansalaisten, jotka ovat hankkineet rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava aineiden huomattavista katoamisista ja varkauksista 24 tunnin kuluessa katoamisen tai varkauksen havaitsemisesta sen jäsenvaltion kansalliselle yhteyspisteelle, jossa katoaminen tai varkaus tapahtui.

10 artikla

Koulutus ja tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävät resurssit ja koulutuksen tarjoaminen lainvalvonta- ja tulliviranomaisille sekä pelastustyöntekijöille, jotta nämä voivat työssään tunnistaa sääntelyn alaiset räjähteiden lähtöaineet ja seokset ja reagoida riittävän ajoissa ja tarkoituksenmukaisella tavalla epäilyttävään toimintaan. Jäsenvaltiot voivat pyytää täydentävää erityiskoulutusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/2219⁽¹³⁾ perustetulta Euroopan unionin lainvalvontakoulutusvirastolta (CEPOL).

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava vähintään kerran vuodessa tiedotustoimia, jotka on mukautettu kunkin sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita käyttävän eri alan erityispiirteisiin.

3. Jäsenvaltioiden on yhteistyön helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikki sidosryhmät panevat tämän asetuksen tosiasiallisesti täytäntöön, järjestettävä säännöllistä tiedonvaihtoa lainvalvontaviranomaisten, kansallisten valvontaviranomaisten, talouden toimijoiden, verkossa toimivien markkinapaikkojen ja sääntelyn alaisia räjähteiden lähtöaineita käyttävien alojen edustajien välillä. Talouden toimijat vastaavat tietojen antamisesta henkilöstölleen siitä, miten räjähteiden lähtöaineita on määrä asettaa saataville tämän asetuksen mukaisesti, sekä henkilöstön asiaa koskevan tietoisuuden lisäämisestä.

11 artikla

Kansalliset tarkastusviranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että niillä on toimivaltaiset viranomaiset 5–9 artiklan asianmukaisen soveltamisen tarkastamista ja valvomista varten, jäljempänä 'kansalliset tarkastusviranomaiset'.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kansallisilla tarkastusviranomaisilla on tarvittavat resurssit ja tutkintavaltuudet, jotta ne voivat suorittaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään asianmukaisesti.

12 artikla

Ohjeet

1. Komissio antaa säännöllisesti päivitetty kemikaalien toimitusketjuun kuuluvien toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten avuksi laaditut ohjeet toimivaltaisten viranomaisten ja talouden toimijoiden yhteistyön helpottamiseksi. Komissio kuulee lähtöaineita käsittelevää pysyvää komiteaa ohjeluonnoksista ja niiden päivityksistä. Ohjeisiin sisällytetään erityisesti

a) tiedot siitä, miten tarkastukset toteutetaan;

b) tiedot siitä, miten tämän asetuksen mukaisia rajoituksia ja valvontatoimia sovelletaan tavallisten kansalaisten tai ammattikäyttäjien etätilaamiin sääntelyn alaisiin räjähteiden lähtöaineisiin;

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2219, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, Euroopan unionin lainvalvontakoulutusvirastosta (CEPOL) ja neuvoston päätöksen 2005/681/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 319, 4.12.2015, s. 1).

- c) tiedot mahdollisista toimenpiteistä, jotka verkossa toimivien markkinapaikkojen on otettava käyttöön tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi;
 - d) tiedot siitä, miten merkityksellisiä tietoja vaihdetaan toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten yhteyspisteiden välillä sekä jäsenvaltioiden kesken;
 - e) tiedot siitä, miten epäilyttävät liiketoimet tunnistetaan ja miten niistä ilmoitetaan;
 - f) tiedot varastointijärjestelyistä, joilla varmistetaan, että sääntelyn alainen räjähteiden lähtöaine varastoidaan turvallisesti;
 - g) muita tietoja, joita voidaan pitää hyödyllisinä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että 1 kohdassa tarkoitetut ohjeet jaetaan säännöllisesti toimivaltaisten viranomaisten sopimaksi katsomalla tavalla ohjeiden tavoitteiden mukaisesti.
3. Komissio varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitetut ohjeet ovat saatavilla kaikilla unionin virallisilla kielillä.

13 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

14 artikla

Suojalauseke

1. Jos jäsenvaltiolla on perusteltua syytä uskoa, että tiettyä ainetta, jota ei ole lueteltu liitteessä I eikä liitteessä II, voitaisiin käyttää räjähteiden laittomaan valmistukseen, se voi rajoittaa kyseisen aineen tai kyseistä ainetta sisältävien seoksien tai aineiden asettamista saataville, tuontia, hallussapitoa ja käyttöä tai kieltää nämä kokonaan taikka määrätä, että aineeseen sovelletaan 9 artiklan mukaista ilmoittamisvelvoitetta.
2. Jos jäsenvaltiolla on perusteltua syytä uskoa, että tiettyä liitteessä I lueteltua ainetta voitaisiin käyttää räjähteiden laittomaan valmistukseen liitteessä I olevan taulukon sarakkeessa 2 tai 3 vahvistettua raja-arvoa vastaavana tai sitä pienempänä pitoisuutena, se voi rajoittaa tiukemmin kyseisen aineen asettamista saataville, tuontia, hallussapitoa ja käyttöä tai kieltää nämä kokonaan asettamalla alhaisemman raja-arvon.
3. Jos jäsenvaltiolla on perusteltua syytä asettaa raja-arvo, jonka ylittyessä liitteessä II lueteltuun aineeseen on sovellettava rajoituksia, joita muutoin sovelletaan rajoitettuihin räjähteiden lähtöaineisiin, se voi rajoittaa kyseisen aineen asettamista saataville, tuontia, hallussapitoa ja käyttöä tai kieltää nämä kokonaan asettamalla kyseisen raja-arvon.
4. Jäsenvaltion, joka rajoittaa tai kieltää aineita 1, 2 tai 3 kohdan mukaisesti, on viipymättä ilmoitettava tällaisista rajoituksista tai kielloista komissiolle ja muille jäsenvaltioille ja esitettävä perustelunsa.
5. Aineita 1, 2 tai 3 kohdan mukaisesti rajoittavan tai kieltävän jäsenvaltion on tiedotettava tällaisista rajoituksista tai kielloista alueensa talouden toimijoille ja verkossa toimiville markkinapaikoille.
6. Komissio tutkii 4 kohdassa tarkoitetun tiedon saatuaan välittömästi, olisiko liitteisiin tehtävä muutoksia 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai olisiko laadittava säädösehdotus liitteiden muuttamiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion on tarvittaessa muutettava kansallisia toimenpiteitään tai kumottava ne liitteisiin tehtyjen muutosten ottamiseksi huomioon.

7. Komissio voi asianomaista jäsenvaltiota ja tarvittaessa kolmansia osapuolia kuultuaan päättää, että kyseisen jäsenvaltion toteuttama toimenpide ei ole perusteltu, ja vaatia kyseistä jäsenvaltiota peruuttamaan tai muuttamaan väliaikaisen toimenpiteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Komission tekee tällaiset päätökset 60 päivän kuluessa siitä, kun se on saanut 4 kohdassa tarkoitetun tiedon. Asianomaisen jäsenvaltion on tiedotettava tällaisista päätöksistä kyseisen alueensa talouden toimijoille ja verkossa toimiville markkinapaikoille.

8. Tämä artikla ei koske toimenpiteitä, jotka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle ennen 1 päivää helmikuuta 2021 asetuksen (EU) N:o 98/2013 13 artiklan mukaisesti.

15 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Komissio antaa tätä asetusta muuttavia delegoituja säädöksiä 16 artiklan mukaisesti
 - a) muuttamalla liitteessä I olevia raja-arvoja siinä määrin kuin se on tarpeen räjähteiden lähtöaineina käytettävien aineiden väärinkäytössä tapahtuneiden muutosten ottamiseksi huomioon tai tutkimuksen ja testauksen perusteella;
 - b) lisäämällä aineita liitteeseen II, jos se on tarpeen räjähteiden lähtöaineina käytettävien aineiden väärinkäytössä tapahtuneiden muutosten ottamiseksi huomioon.

Komissio kuulee kyseisten delegoitujen säädösten valmistelun osana asiaankuuluvia sidosryhmiä, erityisesti kemianteollisuuden ja vähittäiskaupan sidosryhmiä.

Tämän artiklan nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 17 artiklassa säädettyä menettelyä, kun riskiarvio aineiden väärinkäytöstä räjähteiden laittomaan valmistukseen muuttuu äkillisesti kun tämä on välttämätöntä erittäin kiireellisissä tapauksissa.

2. Komissio antaa erillisen delegoidun säädöksen jokaista liitteessä I olevia raja-arvoja koskevaa muutosta varten ja jokaisen liitteeseen II lisätyn uuden aineen osalta. Kukin delegoitu säädös perustuu analyysiin, joka osoittaa, että muutos ei todennäköisesti aiheuta kohtuutonta rasitetta talouden toimijoille tai kuluttajille, ottaen asianmukaisesti huomioon tavoitteet, joihin pyritään.

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 31 päivästä heinäkuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 15 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 15 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 15 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

17 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat 16 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen välittömästi sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

18 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttaminen

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XVII nimikkeen 58. (Ammoniumnitraatti (AN)) sarakkeessa 2 oleva 2 ja 3 kohta.

19 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2022 ja sen jälkeen vuosittain tiedot

a) epäilyttävien liiketoimien sekä huomattavista katoamisista ja varkauksista tehtyjen ilmoitusten määrät;

b) 5 artiklan 3 kohdan nojalla voimassa pidetyn tai perustetun lupajärjestelmän puitteissa vastaanotettujen lupahakemusten määrästä ja myönnettyjen lupien määrästä sekä yleisimmistä syistä lupien epäämiselle;

c) 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tiedotustoimista;

d) 11 artiklan mukaisesti toteutetuista tarkastuksista, mukaan lukien tarkastusten ja niiden kohteina olleiden talouden toimijoiden määrä.

2. Toimittaessaan komissiolle 1 kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettuja tietoja jäsenvaltioiden on eriteltävä ilmoitukset, toimet ja tarkastukset, jotka liittyvät toimintaan verkossa, ja ne, jotka liittyvät toimintaan verkon ulkopuolella.

20 artikla

Seurantaohjelma

1. Komissio laatii 1 päivään elokuuta 2020 mennessä tämän asetuksen tuotosten, tulosten ja vaikutuksen yksityiskohtaisen seurantaohjelman.

2. Seurantaohjelmassa esitetään keinot, joilla tiedot ja muu tarvittava näyttö kerätään, ja se, kuinka usein keruu on toteutettava. Siinä täsmennetään, mitä toimia komission ja jäsenvaltioiden on toteutettava kyseisten tietojen ja muun näytön keräämistä ja analysointia varten.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seurantaan tarvittavat tiedot ja muu näyttö.

21 artikla

Arviointi

1. Komissio arvioi tätä asetusta viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2026 ja esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tärkeimmistä havainnoista. Arviointi toteutetaan paremmasta sääntelystä annettujen komission suuntaviivojen mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot.

22 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 98/2013 1 päivästä helmikuuta 2021 alkaen.
2. Viittauksia kumottuun asetukseen (EU) N:o 98/2013 pidetään viittauksina tähän asetukseen.

23 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2021.
3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, luvat, jotka on myönnetty pätevästi asetuksen (EU) N:o 98/2013 mukaisesti, pysyvät voimassa joko siihen voimassaoloajankohtaan saakka, joka kyseisille luville on alun perin ilmoitettu, tai 2 päivään helmikuuta 2022 saakka, sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut lupien uusimista koskevat hakemukset, jotka tehdään 1 päivänä helmikuuta 2019 tai sen jälkeen, on tehtävä tämän asetuksen mukaisesti.
5. Sen estämättä, mitä 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, tavallisten kansalaisten sallitaan pitävän hallussaan, tuovan ja käyttävän rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita, jotka on hankittu laillisesti ennen 1 päivää helmikuuta 2021, enintään 2 päivään helmikuuta 2022 saakka.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE I

RAJOITETUT RÄJÄHTEIDEN LÄHTÖAINEET

Luettelo aineista, joita ei saa asettaa tavallisten kansalaisten saataville tai joita tavalliset kansalaiset eivät saa tuoda, pitää hallussaan eivätkä käyttää sellaisenaan tai seoksina taikka kyseisiä aineita sisältävinä aineina paitsi, jos pitoisuus on korkeintaan sarakkeessa 2 vahvistetun raja-arvon tasolla, ja joihin liittyviä epäilyttäviä liiketoimista sekä huomattavista katoamisista ja varkauksista on ilmoitettava 24 tunnin kuluessa:

1. Aineen nimi ja CAS RN -numero (Chemical Abstracts Service Registry number)	2. Raja-arvo	3. Yläraja-arvo lupien myöntämiseksi 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti	4. Yhdistetyn nimikkeistön (CN) 28 tai 29 ryhmän 1 huomautuksen vaatimukset täyttävän erillisen kemiallisesti määritetyn yhdisteen yhdistetyn nimikkeistön koodi (CN-koodi) ⁽¹⁾	5. Sellaisen seoksen yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodi, jossa ei ole sellaisia ainesosia (esim. elohopeaa, jalometalleja, harvinaisia maametalleja tai radioaktiivisia aineita), joiden perusteella se voitaisiin luokitella johonkin toiseen CN-koodiin ⁽¹⁾
Typpihappo (CAS RN 7697-37-2)	3 paino-%	10 paino-%	ex 2808 00 00	ex 3824 99 96
Vetyperoksidi (CAS RN 7722-84-1)	12 paino-%	35 paino-%	2847 00 00	ex 3824 99 96
Rikkihappo (CAS RN 7664-93-9)	15 paino-%	40 paino-%	ex 2807 00 00	ex 3824 99 96
Nitrometaani (CAS RN 75-52-5)	16 paino-%	100 paino-%	ex 2904 20 00	ex 3824 99 92
Ammoniumnitraatti (CAS RN 6484-52-2)	16 paino-% Tyypipitoisuus ammoniumnitraatista lasketuna ⁽²⁾	Lupien myöntäminen ei sallittua	3102 30 10 (vesiliuoksessa) 3102 30 90 (muut)	ex 3824 99 96
Kaliumkloraatti (CAS RN 3811-04-9)	40 paino-%	Lupien myöntäminen ei sallittua	ex 2829 19 00	ex 3824 99 96
Kaliumperkloraatti (CAS RN 7778-74-7)	40 paino-%	Lupien myöntäminen ei sallittua	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96
Natriumkloraatti (CAS RN 7775-09-9)	40 paino-%	Lupien myöntäminen ei sallittua	2829 11 00	ex 3824 99 96
Natriumperkloraatti (CAS RN 7601-89-0)	40 paino-%	Lupien myöntäminen ei sallittua	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1925 ⁽¹⁾. Päivitetyt CN-koodit on tarkastettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽²⁾ liitteeseen I myöhemmin tehdyistä muutoksista.

⁽²⁾ Ammoniumnitraatista laskettu 16 painoprosentin typpipitoisuus vastaa 45,7 painoprosentin ammoniumnitraattipitoisuutta, kun epäpuhtauksia ei oteta mukaan.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1925, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta (EUVL L 282, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista (EUVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

LIITE II

ILMOITETTAVAT RÄJÄHTEIDEN LÄHTÖAINEET

Luettelo aineista (sellaisenaan tai seoksissa tai aineissa), joita koskevista epäilyttävistä liiketoimista sekä huomattavista katoamisista ja varkauksista on ilmoitettava 24 tunnin kuluessa:

1. Aineen nimi ja CAS RN -numero (Chemical Abstracts Service Registry number)	2. Yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodi ⁽¹⁾	3. Sellaisten seosten yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodi, jossa ei ole sellaisia ainesosia (esim. elohopea, jalometalleja, harvinaisia maametalleja tai radioaktiivisia aineita), joiden perusteella se voitaisiin luokitella johonkin toiseen CN-koodiin ⁽¹⁾
Heksamiini (CAS RN 100-97-0)	ex 2933 69 40	ex 3824 99 93
Asetoni (CAS RN 67-64-1)	2914 11 00	ex 3824 99 92
Kaliumnitraatti (CAS RN 7757-79-1)	2834 21 00	ex 3824 99 96
Natriumnitraatti (CAS RN 7631-99-4)	3102 50 00	ex 3824 99 96
Kalsiumnitraatti (CAS RN 10124-37-5)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Kalsiumammoniumnitraatti (CAS RN 15245-12-2)	ex 3102 60 00	ex 3824 99 96
Magnesium, jauheet (CAS RN 7439-95-4) ⁽²⁾ ⁽³⁾	ex 8104 30 00	
Magnesiumnitraattihexahydraatti (CAS RN 13446-18-9)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Alumiini, jauheet (CAS RN 7429-90-5) ⁽²⁾ ⁽³⁾	7603 10 00 ex 7603 20 00	

⁽¹⁾ Täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1925. Päivitetyt CN-koodit on tarkastettava asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteeseen I myöhemmin tehdyistä muutoksista.

⁽²⁾ Hiukkaskoko on pienempi kuin 200 µm.

⁽³⁾ Aineena tai seoksissa, joissa alumiinia tai magnesiumia on vähintään 70 painoprosenttia.

LIITE III

LUPAMALLI

Lupamalli, jolla todistetaan tavallisen kansalaisen lupa hankkia, tuoda, pitää hallussaan ja käyttää rajoitettuja räjähteiden lähtöaineita 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

1. Lupaa hakeva kansalainen (nimi ja osoite) Nimi: Henkilöasiakirjan numero: Osoite: Maa: Puh.: Sähköposti:
2. Luvan numero:
3. Lupa yhtä tai useampaa käyttökertaa varten (Merkitse soveltuva kohta) ☐ Rajoitetun räjähteiden lähtöaineen hankinta, tuonti, hallussapito ja käyttö – yksi käyttökerta Rajoitetun räjähteiden lähtöaineen nimi / lähtöaineiden nimet: Enimmäismäärä: Enimmäispitoisuus: Luvallinen käyttö: ☐ Rajoitetun räjähteiden lähtöaineen hankinta, tuonti, hallussapito ja käyttö – useita käyttökertoja Rajoitetun räjähteiden lähtöaineen nimi / lähtöaineiden nimet: Hallussapidon enimmäismäärä minä tahansa aikana: Enimmäispitoisuus: Luvallinen käyttö:
4. Osoite, jossa rajoitettua räjähteiden lähtöainetta/lähtöaineita säilytetään, jos se on muu kuin 1 kohdassa ilmoitettu ja jos kansallisessa lainsäädännössä sitä edellytetään:
5. Osoite, jossa rajoitettua räjähteiden lähtöainetta/lähtöaineita käytetään, jos se on muu kuin 1 kohdassa ilmoitettu ja jos kansallisessa lainsäädännössä sitä edellytetään:
6. Onko rajoitettua räjähteiden lähtöainetta/lähtöaineita tarkoitus tuoda jäsenvaltioon tai käyttää jäsenvaltiossa (tai sekä tuoda jäsenvaltioon että käyttää jäsenvaltiossa), joka on muu kuin tämän luvan myöntävä jäsenvaltio, tai tuoda Euroopan talousalueen ulkopuolelle tai käyttää Euroopan talousalueen ulkopuolella ☐ Kyllä ☐ Ei Osoite: Rajoitetun räjähteiden lähtöaineen/lähtöaineiden tuonnin tai käytön (tai molempien) ajankohta:

7. [Valtion nimi]:n kirjallinen suostumus 3 kohdassa ilmoitetun rajoitetun lähtöaineen (ilmoitettujen rajoitet-
tujen lähtöaineiden) hankintaa, tuontia, hallussapitoa ja käyttöä varten:

Toimivaltaisen viranomaisen nimi:

Voimassaoloaika: _____ alkaen saakka _____

Tähän lupaan sovelletaan erityisvaatimuksia:

- ☐ Kyllä, tämä lupa on voimassa vain, kun siihen liitetyt erityisvaatimukset täyttyvät
- ☐ Ei

Päivämäärä, leima ja/tai allekirjoitus:

8. Merkinnät hankinnoista

[illegible]

LIITE IV

ASIAKKAAN ILMOITUS

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1148 ⁽¹⁾ tarkoitetun rajoitetun räjähteiden lähtöaineen erityisestä käyttötarkoituksesta tai käyttötarkoituksista

(Täytetään suuraakkosin) (*)

Minä allekirjoittanut

Nimi (asiakas): _____

Todistus henkilöllisyydestä (henkilöasiakirjan numero, henkilöasiakirjan myöntänyt viranomainen): _____

Valtuutettu edustamaan seuraavaa:

Yritys (toimeksiantaja): _____

Arvonlisäverotunnistenumero tai muu yrityksen tunnistenumero (**) / Osoite:

Elinkeinoala / liiketoiminta-ala / ammatti: _____

Tuotteen kaupallinen nimi	Rajoitettu räjähteiden lähtöaine	CAS-numero:	Määrä (kg tai l)	Pitoisuus	Käyttötarkoitus

Ilmoitan täten, että kyseistä kaupallista tuotetta ja sen sisältämää ainetta tai seosta käytetään vain ilmoitetussa tarkoituksessa, joka on joka tapauksessa laillinen, ja että sitä myydään tai luovutetaan toiselle asiakkaalle vain, jos tämä antaa vastaavanlaisen ilmoituksen sen käytöstä, asetuksessa (EU) 2019/1148 vahvistettuja, tavallisten kansalaisten saataville asettamista koskevia rajoituksia noudattaen.

Allekirjoitus: _____ Nimi: _____

Tehtävä: _____ Päivämäärä: _____

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1148, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, räjähteiden lähtöaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä, asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 98/2013 kumoamisesta (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 1).

(*) Aineiden luetteloon voi lisätä rivejä tarpeen mukaan.

(**) Talouden toimijan arvonlisäverotunnistenumeron voimassaolon voi tarkistaa komission VIES-verkkosivuston kautta. Kansallisista tietosuojasäännöistä riippuen jotkin jäsenvaltiot ilmoittavat myös tiettyyn arvonlisäverotunnistenumeron liittyvän nimen ja osoitteen sellaisina kuin ne on merkitty kansallisiin tietokantoihin.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1149,**annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,****Euroopan työviranomaisen perustamisesta, asetusten (EY) N:o 883/2004, (EU) N:o 492/2011 ja (EU) 2016/589 muuttamisesta ja päätöksen (EU) 2016/344 kumoamisesta****(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 46 ja 48 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Työntekijöiden vapaa liikkuvuus, sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus ovat Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen kirjattuja unionin sisämarkkinoiden peruseriaatteita.
- (2) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan mukaisesti unioni pyrkii täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoittelevaan erittäin kilpailukykyiseen sosiaaliseen markkinatalouteen ja edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa, sukupolvien välistä yhteisvastuuta ja syrjinnän torjuntaa. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklan mukaisesti unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon muun muassa korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoisen koulutuksen edistämiseen ja ihmisten terveyden korkeatasoisen suojeluun liittyvät vaatimukset.
- (3) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio antoivat Göteborgissa 17 päivänä marraskuuta 2017 pidetyssä oikeudenmukaisia työpaikkoja ja kasvua käsitelleessä sosiaalialan huippukokouksessa yhteisen julistuksen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista. Huippukokouksessa korostettiin, että ihmiset on asetettava etusijalle, jotta voidaan kehittää edelleen unionin sosiaalista ulottuvuutta ja edistää lähentymistä kaikilla tasoilla toteutettavilla toimilla, mikä vahvistettiin 14 ja 15 päivänä joulukuuta 2017 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätteeksi annetuissa päätelmissä.
- (4) EU:n lainsäädäntöprioriteetteja vuosiksi 2018–2019 koskevassa yhteisessä julistuksessaan Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuvat toteuttamaan toimia unionin sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamiseksi parantamalla sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista, suojaamalla työntekijöitä työpaikan terveysriskeiltä, varmistamalla kaikkien tasapuolisen kohtelun unionin työmarkkinoilla nykyaikaistamalla työntekijöiden lähettämistä koskevia sääntöjä sekä parantamalla unionin lainsäädännön rajatylittävää täytäntöönpanon valvontaa.

⁽¹⁾ EUVL C 440, 6.12.2018, s. 128.

⁽²⁾ EUVL C 461, 21.12.2018, s. 16.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. kesäkuuta 2019.

- (5) Jotta voidaan suojella liikkuvuutta harjoittavien työntekijöiden oikeuksia sekä edistää yritysten ja etenkin pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', välistä tervettä kilpailua, on ratkaisevan tärkeää parantaa työvoiman liikkuvuutta koskevan unionin lainsäädännön rajatylittävää täytäntöönpanon valvontaa ja ehkäistä asiaan liittyviä väärinkäytöksiä.
- (6) Jotta voidaan lisätä oikeudenmukaisuutta ja luottamusta sisämarkkinoilla, olisi perustettava Euroopan työviranomainen, jäljempänä 'työviranomainen'. Työviranomaisen tavoitteet olisi määriteltävä selkeästi siten, että keskitytään tiukasti rajattuun määrään tehtäviä, jotta varmistetaan, että käytettävissä olevat varat käytetään mahdollisimman tehokkaasti aloilla, joilla työviranomainen voi tuottaa eniten lisäarvoa. Työviranomaisen olisi avustettava jäsenvaltioita ja komissiota, kun ne pyrkivät parantamaan tietojen saatavuutta, tuettava sääntöjen noudattamista, lisäämään jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä työvoiman unionin laajuista liikkuvuutta koskevan unionin lainsäädännön johdonmukaisen, tehokkaan ja tuloksellisen soveltamisen ja täytäntöönpanon varmistamiseksi, ja sosiaaliturvajärjestelmien sovittamaan yhteen unionissa sekä sovitettava ja helpotettava ratkaisujen löytämistä riita-asioissa.
- (7) On erittäin tärkeää parantaa yksityishenkilöiden ja työnantajien, etenkin pk-yritysten, tiedonsaantia työvoiman liikkuvuuteen, palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen ja sosiaaliturvan koordinointiin liittyvistä oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan, jotta ne voivat hyödyntää sisämarkkinoiden koko potentiaalin.
- (8) Työviranomaisen olisi hoidettava tehtäviään työvoiman unionin laajuisen liikkuvuuden ja sosiaaliturvan koordinoinnin aloilla, mukaan lukien työntekijöiden vapaa liikkuvuus, työntekijöiden lähettäminen työhön toiseen jäsenvaltioon ja erittäin liikkuvat palvelut. Sen olisi myös vahvistettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, kun ne pyrkivät torjumaan pimeää työtä ja muita sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan vaarantavia tilanteita, kuten postilaatikkoyhtiöt ja näennäisyrittäjäys, rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden toimivaltaa päättää kansallisista toimenpiteistä. Jos työviranomainen tehtäviään hoitaessaan saa tietoonsa epäiltyjä sääntöjenvastaisuuksia unionin lainsäädännön aloilla, kuten työoloihin tai työterveys- ja työturvallisuuksisääntöihin liittyviä rikkomuksia tai työvoiman hyväksikäyttöä, sen olisi voitava raportoida niistä ja tehdä niihin liittyvää yhteistyötä asianomaisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten ja tapauksen mukaan komission ja muiden toimivaltaisten unionin elinten kanssa.
- (9) Työviranomaisen toiminta-alan olisi katettava tässä asetuksessa luetellut unionin säädökset, mukaan lukien näiden säädösten muutokset. Luetteloa olisi täydennettävä, jos annetaan uusia unionin säädöksiä työvoiman unionin laajuisen liikkuvuuden alalla.
- (10) Työviranomaisen olisi proaktiivisesti edistettävä unionin ja jäsenvaltioiden toimia työvoiman unionin laajuisen liikkuvuuden ja sosiaaliturvan koordinoinnin aloilla suorittamalla tehtävänsä täydessä yhteistyössä unionin toimielinten ja elinten sekä jäsenvaltioiden kanssa niin, että vältetään päällekkäistä työtä ja edistetään synergiaa ja täydentävyyttä.
- (11) Työviranomaisen olisi helpotettava tämän asetuksen toiminta-alaan kuuluvan unionin lainsäädännön soveltamista ja täytäntöönpanoa ja tuettava niiden säännösten täytäntöönpanoa, jotka pannaan täytäntöön yleisesti sovellettavilla työehtosopimuksilla jäsenvaltioiden käytäntöjen mukaisesti. Tätä varten työviranomaisen olisi perustettava yksi yhteinen unionin verkkosivusto, josta on pääsy kaikille asiaan liittyville unionin verkkosivustoille sekä kansallisille verkkosivustoille, jotka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/67/EU ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/54/EU ⁽⁵⁾ mukaisesti. Työviranomaisen olisi myös helpotettava sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 883/2004 ⁽⁶⁾ perustetun sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan, jäljempänä 'hallintotoimikunta', tehtäviä ja toimintaa.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/54/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, työntekijöiden vapaan liikkuvuuden puitteissa työntekijöille myönnettyjen oikeuksien käyttämistä helpottavista toimenpiteistä (EUVL L 128, 30.4.2014, s. 8).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (12) Joissakin tapauksissa on annettu alakohtaista unionin lainsäädäntöä, jotta voidaan vastata alakohtaisiin erityistarpeisiin esimerkiksi kansainvälisen liikenteen alalla, mukaan lukien maantie-, rautatie-, sisävesi- ja lentoliikenne. Työviranomaisen olisi tämän asetuksen rajoissa käsiteltävä myös tällaisen alakohtaisen unionin lainsäädännön soveltamista, kun se liittyy rajatylittävään työvoiman liikkuvuuteen ja sosiaaliturvaan. Työviranomaisen toiminta-alaa ja etenkin sitä, olisiko sellaisten muiden unionin säädösten, jotka kattavat kansainväliseen liikenteeseen liittyviä alakohtaisia tarpeita, kuuluttava kyseiseen toiminta-alaan, olisi määrajoin arvioitava ja toiminta-alaa olisi tarvittaessa tarkistettava.
- (13) Työviranomaisen toiminnan olisi katettava henkilöt, joihin sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa unionin lainsäädäntöä, mukaan lukien työntekijät, itsenäiset ammatinharjoittajat ja työnhakijat. Tällaisiin henkilöihin olisi luettava unionin kansalaiset ja kolmansien maiden kansalaiset, jotka oleskelevat laillisesti unionissa, kuten lähetetyt työntekijät, yrityksen sisäisesti siirretyt työntekijät ja pitkään unionissa oleskelleet henkilöt sekä heidän perheenjäsenensä, näiden henkilöiden liikkumista unionin alueella sääntelevän unionin lainsäädännön mukaisesti.
- (14) Työviranomaisen perustamisesta ei pitäisi syntyä uusia oikeuksia tai velvollisuuksia yksityishenkilöille tai työnantajille, mukaan lukien talouden toimijat ja voittoa tavoittelemattomat organisaatiot, sillä yksityishenkilöiden ja työnantajien olisi kuuluttava työviranomaisen toiminnan piiriin siinä määrin kuin nämä kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan unionin lainsäädännön piiriin. Täytäntöönpanon valvontaan liittyvän yhteistyön lisäämisen ei pitäisi aiheuttaa kohtuutonta hallinnollista rasitetta liikkuvuutta harjoittaville työntekijöille ja työnantajille, etenkin pk-yrityksille, eikä vaikeuttaa työvoiman liikkuvuutta.
- (15) Sen varmistamiseksi, että yksityishenkilöt ja työnantajat voivat hyödyntää oikeudenmukaisia ja tehokkaita sisämarkkinoita, työviranomaisen olisi tuettava jäsenvaltioita, kun ne edistävät mahdollisuuksia työvoiman liikkuvuuteen tai palvelujen tarjoamiseen ja työntekijöiden palkkaamiseen kaikkialla unionissa, mukaan lukien mahdollisuudet käyttää rajatylittävää liikkuvuutta koskevia palveluja, kuten työ-, harjoittelu- ja oppisopimuspaikkojen rajatylittävää yhteensaatamista ja liikkuvuusjärjestelyitä, kuten "Eka Eures-työpaikka" ja "ErasmusPro". Työviranomaisen olisi myös pyrittävä parantamaan tietojen, myös unionin oikeudessa määrättyjä tai säädettyjä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien tietojen, avoimuutta ja palvelujen saatavuutta yksityishenkilöiden ja työnantajien kannalta yhteistyössä unionin muiden tiedotuspalvelujen, kuten Sinun Eurooppasi -neuvonnan, kanssa ja hyödyntämään täysimääräisesti Sinun Eurooppasi -portaalia ja varmistamaan johdonmukaisuus sen kanssa; portaali muodostaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1724 ⁽⁷⁾ perustetun yhteisen digitaalisen palveluväylän selkärangan.
- (16) Tätä varten työviranomaisen olisi tehtävä yhteistyötä muiden asiaan liittyvien unionin aloitteiden ja verkostojen kanssa, erityisesti Euroopan laajuisen julkisten työvoimapalvelujen verkoston, Yritys-Eurooppa-verkoston, raja-alueiden yhteyspisteen, Solvit-verkoston ja johtavien työsuojelutarkastajien komitean kanssa, samoin kuin asiaan liittyvien kansallisten palvelujen kanssa, kuten jäsenvaltioiden direktiivin 2014/54/EU nojalla nimeämien yhdenvertaista kohtelua edistävien ja unionin työntekijöitä ja heidän perheenjäseniään tukevien elinten kanssa. Työviranomaisen olisi korvattava komissio Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/589 ⁽⁸⁾ perustetun työnvälityspalvelujen eurooppalaisen verkoston (Eures), Euroopan koordinoitumistohallinnossa, mukaan lukien Eures-portaalin ja siihen liittyvien tietotekniikkapalvelujen tehokkuutta koskevien käyttäjätarpeiden ja toimintavaatimusten vahvistaminen; tähän eivät sisälly tietotekniikkahankinnat eivätkä tietotekniikkainfrastruktuurin toiminta ja kehittäminen, joista komissio vastaa edelleen.
- (17) Työviranomaisen olisi tuettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja nopeaa tiedonvaihtoa, jotta varmistetaan unionin lainsäädännön soveltamisen ja täytäntöönpanon oikeudenmukaisuus, yksinkertaisuus ja tehokkuus. Työviranomaisen palveluksessa työskentelevien kansallisten yhteyshenkilöiden olisi yhdessä muun henkilöstön kanssa tuettava jäsenvaltioiden yhteistyövelvollisuuksien noudattamista, vauhditettava niiden välisiä vaihtoja viiveiden vähentämiseen tähtäävillä menettelyillä ja varmistettava yhteydet muihin kansallisiin yhteystoimistoihin, elimiin ja yhteyspisteisiin, jotka on perustettu unionin lainsäädännön nojalla. Työviranomaisen olisi kannustettava käyttämään tehokkaan ja tulokellisen rajatylittävän yhteistyön aikaansaamiseksi innovatiivisia toimintamalleja, myös sähköisiä tiedonvaihtovälineitä, kuten sosiaaliturvatietojen sähköinen vaihtojärjestelmä (EESSI) ja sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä (IMI), ja edistettävä kansallisen viranomaisten väliseen viestinvaihtoon käytettyjen menettelyjen digitalisoinnista ja tietoteknisten välineiden parantamista.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/589, annettu 13 päivänä huhtikuuta 2016, työnvälityspalvelujen eurooppalaisesta verkostosta (Eures), liikkuvuuspalvelujen tarjoamisesta työntekijöille ja työmarkkinoiden yhdistymisen tiivistämisestä ja asetusten (EU) N:o 492/2011 ja (EU) N:o 1296/2013 muuttamisesta (EUVL L 107, 22.4.2016, s. 1).

- (18) Jotta voidaan kehittää jäsenvaltioiden valmiuksia varmistaa sellaisten henkilöiden suojelu, jotka harjoittavat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, ja torjua tämän asetuksen toiminta-alaan kuuluvaan unionin lainsäädäntöön liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, työviranomaisen olisi tuettava kansallisia viranomaisia samanaikaisten ja yhteisten tarkastusten suorittamisessa, myös helpottamalla direktiivin 2014/67/EU 10 artiklan mukaisten tarkastusten tekemistä. Tällaiset tarkastukset olisi tehtävä jäsenvaltioiden pyynnöstä tai työviranomaisen ehdotuksesta niiden suostumuksella. Työviranomaisen olisi tarjottava strategista, logistista ja teknistä tukea jäsenvaltioille, jotka osallistuvat samanaikaisesti tai yhteisiin tarkastuksiin, luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia täysin noudattaen. Tarkastukset olisi suoritettava asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella ja niiden jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, joissa tarkastukset tehdään. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava seurantatoimia samanaikaisten ja yhteisten tarkastusten tulosten perusteella kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti.
- (19) Samanaikaiset ja yhteiset tarkastukset eivät saisi korvata tai heikentää kansallista toimivaltaa. Kansalliset viranomaiset olisi myös otettava täysin mukaan tällaisiin tarkastuksiin liittyvään prosessiin, ja niillä olisi oltava täysi toimivalta. Kun työntekijäjärjestöt vastaavat itse kansallisen tason tarkastuksista, yhteisiä ja samanaikaisia tarkastuksia olisi tehtävä asiaankuuluvien työmarkkinajärjestöjen annettua suostumuksensa ja yhteistyössä niiden kanssa.
- (20) Jotta voidaan seurata uusia kehityssuuntauksia, haasteita ja puutteita työvoiman liikkuvuuden ja sosiaaliturvan koordinoinnin alalla, työviranomaisen olisi kehitettävä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja tarvittaessa työmarkkinajärjestöjen kanssa analyttisiä ja riskinarviointivalmiuksia. Tähän olisi sisällyttävä työmarkkina-analyysien ja -tutkimusten sekä vertaisarviointien tekeminen. Työviranomaisen olisi seurattava osaamiseen ja rajatylittäviin työvoimavirtoihin liittyvää mahdollista epätasapainoa sekä sen mahdollista vaikutusta alueelliseen yhteenkuuluvuuteen. Työviranomaisen olisi myös tuettava direktiivin 2014/67/EU 10 artiklassa tarkoitettua riskinarviointia. Työviranomaisen olisi varmistettava synergia ja täydentävyys unionin virastojen tai palvelujen tai verkostojen kanssa. Tähän olisi sisällyttävä tietojen pyytäminen Solvit-verkostolta ja vastaavilta palveluilta alakohtaisista haasteista ja toistuvista ongelmista, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa työvoiman liikkuvuutta. Työviranomaisen olisi myös helpotettava ja järkeistettävä tiedonkeruutoimia, joista säädetään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvassa unionin lainsäädännössä. Tästä ei aiheudu uusia raportointivelvollisuuksia jäsenvaltioille.
- (21) Voidakseen vahvistaa kansallisten viranomaisten valmiuksia työvoiman liikkuvuuden ja sosiaaliturvan koordinoinnin alalla ja parantaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan unionin lainsäädännön soveltamisen johdonmukaisuutta työviranomaisen olisi tarjottava operatiivista tukea kansallisille viranomaisille esimerkiksi laatimalla käytännön ohjeita, perustamalla koulutus- ja vertaisoppimisohjelmia, myös työsuojeluviranomaisille, jotta voidaan vastata näennäisyrittäjyyden kaltaisiin haasteisiin ja puuttua työntekijöiden lähettämiseen liittyviin väärinkäytöksiin, edistämällä keskinäisen avunannon hankkeita, helpottamalla esimerkiksi direktiivin 2014/67/EU 8 artiklassa tarkoitettua henkilöstövaihtoa ja tukemalla jäsenvaltioita sellaisten tiedotuskampanjojen järjestämisessä, joilla lisätään yksityishenkilöiden ja työnantajien tietoutta oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Työviranomaisen olisi edistettävä hyvien toimintatapojen ja osaamisen vaihtoa, levittämistä ja käyttöönottoa sekä keskinäistä ymmärrystä erilaisista kansallisista järjestelmistä ja käytännöistä.
- (22) Työviranomaisen olisi kehitettävä tehtäviensä synergiaa, kun se yhtäältä varmistaa oikeudenmukaisen työvoiman liikkuvuuden ja toisaalta torjuu pimeää työtä. 'Pimeän työn torjunnalla' tarkoitetaan tässä asetuksessa pimeän työn ehkäisemistä ja estämistä, sen vastaisia toimia ja siitä ilmoittamisen edistämistä. Ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2016/344⁽⁹⁾ perustetun pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävän eurooppalaisen foorumin osaamisen ja työmenetelmät työviranomaisen olisi perustettava yhdessä työmarkkinajärjestöjen kanssa pysyvä työryhmä, jonka nimi on myös pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävä foorumi. Työviranomaisen olisi varmistettava päätöksellä (EU) 2016/344 perustetun foorumin nykyisen toiminnan sujuva siirtäminen uudelle työryhmälle.
- (23) Työviranomaisen olisi toimittava sovittelijana. Jäsenvaltioiden olisi voitava viedä riidanalaisia yksittäistapauksia työviranomaisen soviteltavaksi, jos tapausta ei ole saatu ratkaistua suorilla yhteyksillä ja vuoropuhelulla. Sovittelun olisi koskettava vain jäsenvaltioiden välisiä riita-asioita, ja yksityishenkilöiden ja työnantajien, joilla on vaikeuksia unionin oikeuksiensa harjoittamisessa, olisi edelleen oltava käytössään tällaisiin tapauksiin erikoistuneita kansallisia ja unionin palveluja, kuten Solvit-verkostoa, jonka käsiteltäväksi työviranomaisen olisi annettava tällaiset tapaukset. Solvit-verkoston olisi myös voitava saattaa työviranomaisen käsiteltäväksi tapaukset, joissa ongelmaa ei voida ratkaista kansallisten hallintojen välisten erimielisyyksien vuoksi. Työviranomaisen olisi hoidettava sovittelutehtäviänsä rajoittamatta Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', unionin oikeuden tulokintaan liittyvää toimivaltaa ja rajoittamatta hallintotoimikunnan toimivaltaa.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2016/344, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävän eurooppalaisen foorumin perustamisesta (EUVL L 65, 11.3.2016, s. 12).

- (24) Eurooppalaiset yhteentoimivuusperiaatteet tarjoavat periaatteita ja suosituksia tavoista, joilla voidaan parantaa yhteentoimivuutta koskevien toimien ja julkisten palvelujen tarjoamisen hallintotapaa, luoda organisaatioiden välisiä ja rajatylittäviä suhteita, selkeyttää digitaalisia päästä päähän -vaihtoja tukevia prosesseja ja varmistaa, että sekä voimassa oleva että tuleva lainsäädäntö tukee yhteentoimivuusperiaatteita. Eurooppalainen yhteentoimivuuden viitearkkitehtuuri (EIRA) on yleinen rakenne, joka koostuu periaatteista ja ohjeista, joita sovelletaan yhteentoimivuuksratkaisujen toteuttamiseen ja jota tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä (EU) 2015/2240⁽¹⁰⁾. Työviranomaisen olisi käytettävä sekä eurooppalaisia yhteentoimivuusperiaatteita että eurooppalaista yhteentoimivuuden viitearkkitehtuuria oppaana ja tukena käsitellessään yhteentoimivuuteen liittyviä seikkoja.
- (25) Työviranomaisen olisi pyrittävä parantamaan verkossa olevan tiedon ja verkkopalvelujen saatavuutta unionin ja kansallisten sidosryhmien kannalta sekä helpotettava niiden välistä tiedonvaihtoa. Näin ollen työviranomaisen olisi aina kun mahdollista kannustettava sähköisten välineiden käyttöön. Tietotekniikkajärjestelmien ja verkkosivustojen lisäksi sähköisillä välineillä, kuten verkkoalustoilla ja tietokannoilla, on yhä keskeisempi rooli rajatylittävillä työvoiman liikkuvuuden markkinoilla. Tällaisilla välineillä voidaan tarjota helppo pääsy olennaiseen tietoon verkossa ja helpottaa unionin ja kansallisten sidosryhmien tiedonvaihtoa rajatylittävästä toiminnastaan.
- (26) Työviranomaisen olisi pyrittävä siihen, että tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien toteuttamista varten luotavat verkkosivustot ja mobiilisovellukset ovat asiaankuuluvien unionin saavutettavuusvaatimusten mukaisia. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/2102⁽¹¹⁾ jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että niiden julkisyhteisöjen verkkosivustot täyttävät saavutettavuuden periaatteet, jotka ovat havaittavuus, hallittavuus, ymmärrettävyys ja toimintavarmuus, ja että ne ovat kyseisessä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaiset. Kyseistä direktiiviä ei sovelleta verkkosivustoihin ja mobiilisovelluksiin. Unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen olisi kuitenkin pyrittävä noudattamaan kyseisessä direktiivissä vahvistettuja periaatteita.
- (27) Työviranomaista olisi hallinnoitava ja sen olisi toimittava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission erillisvirastoista 19 päivänä heinäkuuta 2012 antaman yhteisen julkilausuman periaatteiden mukaisesti.
- (28) Tasa-arvon periaate on yksi unionin oikeuden perusperiaatteista. Se edellyttää, että naisten ja miesten välinen tasa-arvo varmistetaan kaikilla aloilla, työelämä ja palkkaus mukaan lukien. Kaikkien osapuolten olisi pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa ja sidosryhmien edustajien ryhmässä. Hallintoneuvoston olisi pyrittävä tähän tavoitteeseen myös puheenjohtajansa ja varapuheenjohtajansa valinnassa kokonaisuutena tarkasteltuna.
- (29) Jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jotta ne voivat varmistaa työviranomaisen tehokkaan toiminnan. Euroopan parlamentti ja alojen väliset unionin tason työmarkkinajärjestöt, jotka edustavat tasapuolisesti työntekijä- ja työnantajajärjestöjä ja joissa on riittävä edustus pk-yrityksistä, voivat myös nimittää edustajansa hallintoneuvostoon. Hallintoneuvoston kokoonpanossa, myös puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinnassa, olisi otettava huomioon sukupuolten tasapuolinen edustus, kokemus ja pätevyys. Työviranomaisen tehokkaan ja tuloksellisen toiminnan takaamiseksi hallintoneuvoston olisi erityisesti hyväksyttävä vuotuinen työohjelma, suoritettava työviranomaisen talousarvioon liittyvät tehtävänsä, hyväksyttävä työviranomaiseen sovellettavat varainhoitosäännöt, nimitettävä pääjohtaja ja vahvistettava menettelyt, joiden mukaisesti pääjohtaja tekee työviranomaisen operatiivisia tehtäviä koskevat päätökset. Edustajien kolmansista maista, jotka soveltavat tämän asetuksen toiminta-alaan kuuluvia unionin sääntöjä, olisi voitava osallistua hallintoneuvoston kokouksiin tarkkailijoina.
- (30) Poikkeustapauksissa, joissa on varmistettava mahdollisimman korkea luottamuksellisuuden taso, Euroopan parlamentin nimittämä riippumaton asiantuntija ja alojen välisten unionin tason työmarkkinajärjestöjen edustajat eivät saisi osallistua asioiden käsittelyyn hallintoneuvostossa. Hallintoneuvoston työjärjestyksessä olisi oltava asiasta selkeät määräykset, joiden olisi rajoitettava yksittäistapauksia koskeviin arkaluonteisiin tietoihin, jotta asiantuntijan ja edustajien osallistumista käytännössä hallintoneuvoston toimintaan ei aiheuttomasti rajoiteta.
- (31) Olisi nimitettävä pääjohtaja, joka vastaa työviranomaisen yleisestä hallinnollisesta johtamisesta ja työviranomaiselle uskottujen tehtävien toteuttamisesta. Kun sitä pidetään tarpeellisena työviranomaisen päivittäisen toiminnan hallinnoinnin varmistamiseksi, muut henkilöstön jäsenet voivat toimia pääjohtajan sijaisena työviranomaisen sisäisten sääntöjen mukaisesti ja ilman, että perustetaan uusia johtotehtäviä.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/2240, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, eurooppalaisia julkishallintoja, yrityksiä ja kansalaisia palvelevia yhteentoimivuuksratkaisuja sekä yhteisiä toteutuspuitteita koskevasta ohjelmasta (ISA²-ohjelma) julkisen sektorin nykyaikaistamisen välineenä (EUVL L 318, 4.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2102, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja mobiilisovellusten saavutettavuudesta (EUVL L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (32) Hallintoneuvoston ja pääjohtajan olisi hoidettava tehtäviään riippumattomasti ja toimittava yleisen edun mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission toimivaltaa.
- (33) Työviranomaisen olisi turvauduttava asiaankuuluvien sidosryhmien asiantuntemukseen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla erityisen sidosryhmien edustajien ryhmän kautta. Tämän ryhmän jäsenten olisi edustettava unionin tason työmarkkinajärjestöjä, mukaan lukien tunnustetut unionin alakohtaiset työmarkkinaosapuolet, jotka edustavat aloja, joita työvoiman liikkuvuuteen liittyvät kysymykset erityisesti koskevat. Sidosryhmien edustajien ryhmän olisi saatava tietoja etukäteen ja voitava antaa lausuntoja työviranomaiselle joko pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Tehtäviään suorittaessaan sidosryhmien edustajien ryhmän olisi otettava asianmukaisesti huomioon asetuksella (EY) N:o 883/2004 perustetun sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän neuvoa-antavan komitean ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 492/2011⁽¹²⁾ perustetun työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevän neuvoa-antavan komitean lausunnot ja hyödynnettävä niiden asiantuntemusta.
- (34) Työviranomaisen täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot ovat peräisin unionin yleisestä talousarviosta, jäsenvaltioiden mahdollisista vapaaehtoisista rahoitusosuuksista ja työviranomaisen toimintaan osallistuvien kolmansien maiden mahdollisista rahoitusosuuksista. Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa työviranomaisen olisi myös voitava vastaanottaa valtuutus sopimuksia tai kertaluonteisia avustuksia ja veloittaa julkaisuistaan ja muista suoritteistaan.
- (35) Euroopan unionin elinten käännöskeskukseen, jäljempänä 'käännöskeskus', olisi huolehdittava työviranomaisen toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista. Työviranomaisen olisi tehtävä yhteistyötä käännöskeskukseen kanssa, jotta voidaan vahvistaa laatua, oikea-aikaisuutta ja luottamuksellisuutta koskevat indikaattorit, määrittää selkeästi työviranomaisen tarpeet ja painopisteet sekä luoda avoimet ja objektiiviset menettelyt käännösprosessia varten.
- (36) Tähän asetukseen liittyvässä henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava tapauksen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679⁽¹³⁾ tai (EU) 2018/1725⁽¹⁴⁾. Tähän kuuluu asianmukaisten teknisten ja organisatoristen toimenpiteiden käyttöönotto edellä mainituissa asetuksissa vahvistettujen velvollisuuksien noudattamiseksi, etenkin sellaisten toimenpiteiden käyttöönotto, jotka liittyvät henkilötietojen käsittelyn laillisuuteen ja turvallisuuteen, tietojen toimittamiseen sekä rekisteröityjen oikeuksiin.
- (37) Työviranomaisen toiminnan avoimuuden varmistamiseksi työviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁵⁾. Euroopan oikeusasiamiehen olisi valvottava työviranomaisen toimintaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan mukaisesti.
- (38) Työviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁶⁾, ja työviranomaisen olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista.
- (39) Työviranomaisen sijaintipaikan tarjoavan jäsenvaltion olisi varmistettava työviranomaisen asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset.
- (40) Avointen ja selkeiden työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi työviranomaisen henkilöstöön ja sen pääjohtajaan olisi sovellettava neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68⁽¹⁷⁾ säädettyjä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja, jäljempänä 'henkilöstösäännöt' ja "palvelussuhteen ehdot", myös vaitiolovelvollisuutta tai muita vastaavia salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 492/2011, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella (EUVL L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁷⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (41) Työviranomaisen olisi tehtävä yhteistyötä unionin virastojen, etenkin työllisyys- ja sosiaalipolitiikan alalla perustettujen virastojen, kanssa niiden toimivaltuuksien puitteissa ja hyödynnettävä niiden asiantuntemusta ja maksimoitava synergiaedut; näitä virastoja ovat Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö (Eurofound), Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop), Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirasto (EU-OSHA) ja Euroopan koulutussäätiö (ETF) sekä järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan torjumisen alalla Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirasto (Europol) ja Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virasto (Eurojust). Tällaisella yhteistyöllä olisi varmistettava koordinointi, edistettävä synergiaa ja vältettävä toiminnan päällekkäisyydet.
- (42) Sosiaaliturvan koordinoinnin alalla työviranomaisen ja hallintotoimikunnan olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä synergian aikaansaamiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi.
- (43) Tuodakseen tämän asetuksen toiminta-alalla toimivien virastojen toimintaan operatiivisen ulottuvuuden työviranomaisen olisi otettava hoitaakseen asetuksen (EU) N:o 492/2011 nojalla perustetun työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevän teknisen komitean tehtävät, komission päätöksellä 2009/17/EY⁽¹⁸⁾ perustetun työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon käsittelevän asiantuntijakomitean tehtävät, mukaan lukien tiedonvaihto hallinnollisesta yhteistyöstä, avustaminen täytäntöönpanokysymyksissä ja rajatylittävä täytäntöönpanon valvonta, sekä päätöksellä (EU) 2016/344 perustetun foorumin tehtävät. Kun työviranomainen aloittaa toimintansa, nämä elimet olisi lakkautettava. Hallintoneuvosto voi päättää perustaa tiettyä asiaa käsitteleviä työryhmiä tai asiantuntijajapaneelleja.
- (44) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevä neuvoa-antava komitea ja työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevä neuvoa-antava komitea tarjoavat foorumin kansallisen tason työmarkkinaosapuolten ja hallitusten edustajien kuulemista varten. Työviranomaisen olisi annettava panoksensa niiden työhön, ja se voi osallistua niiden kokouksiin.
- (45) Tämän uuden institutionaalisen rakenteen huomioon ottamiseksi asetuksia (EY) N:o 883/2004, (EU) N:o 492/2011 ja (EU) 2016/589 olisi muutettava ja päätös (EU) 2016/344 olisi kumottava, kun työviranomainen aloittaa toimintansa.
- (46) Työviranomaisen olisi kunnioitettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa nimenomaisesti tunnustettua kansallisten työmarkkinasuhteiden järjestelmien monimuotoisuutta ja työmarkkinajärjestöjen itsenäisyyttä. Työviranomaisen tehtävien toteuttamiseen osallistuminen ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltuuksiin, velvoitteisiin ja vastuisiin, jotka perustuvat muun muassa asiaankuuluviin ja sovellettaviin Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksiin, kuten ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa koskevaan yleissopimukseen nro 81, eikä jäsenvaltioiden toimivaltaan säännellä, sovitella tai seurata kansallisia työmarkkinasuhteita, erityisesti työehtosopimusten neuvotteluoikeuden ja työtaisteluoikeuden käytön osalta.
- (47) Jäsenvaltiot eivät voi koordinoimattomasti riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli edistää sen soveltamisalalla työvoiman unionin laajuista oikeudenmukaista liikkuvuutta ja avustaa jäsenvaltioita niiden sovit-taessa yhteen sosiaaliturvajärjestelmiä unionissa, vaan se voidaan toiminnan rajatylittävän luonteen ja jäsenvaltioiden suuremman yhteistyötarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (48) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tunnustettuja periaatteita,

⁽¹⁸⁾ Komission päätös 2009/17/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 2008, työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon käsittelevän asiantuntijakomitean perustamisesta (EUVL L 8, 13.1.2009, s. 26).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

PERIAATTEET

1 artikla

Perustaminen, kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan työviranomainen, jäljempänä 'työviranomainen'.
2. Työviranomainen avustaa jäsenvaltioita ja komissiota, kun ne soveltavat käytännössä työvoiman unionin laajuiasta liikkuvuutta koskevaa unionin lainsäädäntöä ja valvovat sen täytäntöönpanoa ja sovittavat yhteen sosiaaliturvajärjestelmiä unionissa. Tämä asetus kattaa 4 kohdassa luetellut unionin säädökset, mukaan lukien kaikki näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset sekä mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säädökset, joissa työviranomaiselle annetaan tehtäviä.
3. Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioissa ja unionin tasolla tunnustettujen perusoikeuksien käyttämiseen, mukaan lukien oikeus tai vapaus ryhtyä lakkoon tai muuhun jäsenvaltioiden työmarkkinasuhteiden järjestelmien piiriin kuuluvaan toimeen, kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti. Se ei vaikuta myöskään oikeuteen neuvotella, tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia tai oikeuteen ryhtyä työtaistelutoimiin kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti.
4. Työviranomaisen toiminta-ala kattaa seuraavat unionin säädökset, mukaan lukien kaikki näiden säädösten tulevat muutokset:
 - a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY ⁽¹⁹⁾;
 - b) direktiivi 2014/67/EU;
 - c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 ja asetus (EY) N:o 987/2009 ⁽²⁰⁾, mukaan lukien neuvoston asetusten (ETY) N:o 1408/71 ⁽²¹⁾ ja (ETY) N:o 574/72 ⁽²²⁾ säännökset siinä määrin kuin ne ovat vielä voimassa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1231/2010 ⁽²³⁾ ja neuvoston asetus (EY) N:o 859/2003 ⁽²⁴⁾, jolla asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 säännökset ulotetaan koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske;
 - d) asetus (EU) N:o 492/2011;

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁽²¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽²²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1972, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä (EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1).

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1231/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske (EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 859/2003, annettu 14 päivänä toukokuuta 2003, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 1).

- e) direktiivi 2014/54/EU;
- f) asetus (EU) 2016/589;
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006 ⁽²⁵⁾;
- h) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/22/EY ⁽²⁶⁾;
- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1071/2009 ⁽²⁷⁾.

5. Työviranomaisen toiminta-alaan kuuluu jäsenvaltioiden välinen yhteistyö pimeän työn torjumiseksi.

6. Tässä asetuksessa kunnioitetaan 4 kohdassa lueteltujen unionin säädösten soveltamiseen ja täytäntöönpanon valvontaan liittyvää jäsenvaltioiden toimivaltaa.

Se ei vaikuta unionin oikeuteen tai kansalliseen lainsäädäntöön tai käytäntöön perustuviin yksityishenkilöiden tai työnantajan oikeuksiin tai velvollisuuksiin eikä niistä johtuviin kansallisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin eikä myöskään Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa tunnustettuun työmarkkinajärjestöjen itsenäisyyteen.

Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltioiden välisiä voimassa olevia kahdenvälisiä sopimuksia ja hallinnollisia yhteistyöjärjestelyjä, etenkin samanaikaisiin ja yhteisiin tarkastuksiin liittyviä sopimuksia ja järjestelyjä.

2 artikla

Tavoitteet

Työviranomaisen tavoitteena on edistää oikeudenmukaista työvoiman unionin laajuista liikkuvuutta ja avustaa jäsenvaltioita ja komissiota sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisessa unionissa. Tätä varten työviranomaisen 1 artiklan mukaisen toiminta-alansa puitteissa

- a) helpottaa työvoiman unionin laajuiseen liikkuvuuteen liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien tietojen sekä asiaankuuluvien palvelujen saatavuutta;
- b) helpottaa ja lisää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä asiaa koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan unionin laajuisesti, myös helpottamalla samanaikaisia ja yhteisiä tarkastuksia;
- c) sovittelee ja helpottaa ratkaisun löytämistä jäsenvaltioiden välisissä rajaylittävissä riita-asioissa; ja
- d) tukee jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä pimeän työn torjumiseksi.

3 artikla

Oikeudellinen asema

1. Työviranomaisen on unionin elin, joka on oikeushenkilö.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/22/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35).

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1071/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51).

2. Työviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

II LUKU

TYÖVIRANOMAISEN TEHTÄVÄT

4 artikla

Työviranomaisen tehtävät

Tavoitteidensa saavuttamiseksi työviranomaisen hoitaa seuraavia tehtäviä:

- a) helpottaa 5 artiklan mukaisesti tiedonsaantia ja koordinoi 6 artiklan mukaisesti Eures-verkostoa;
- b) helpottaa 7 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa asiaa koskevan unionin lainsäädännön johdonmukaisen, tehokkaan ja tuloksellisen soveltamisen ja täytäntöönpanon valvomiseksi;
- c) koordinoi ja tukee 8 ja 9 artiklan mukaisesti samanaikaisia ja yhteisiä tarkastuksia;
- d) tekee 10 artiklan mukaisesti analyysejä ja riskinarviointeja työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen liittyvistä seikoista;
- e) tukee 11 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden valmiuksien kehittämistä asiaa koskevan unionin lainsäädännön tehokkaan soveltamisen ja täytäntöönpanon valvonnan alalla;
- f) tukee 12 artiklan mukaisesti jäsenvaltioita pimeän työn torjunnassa;
- g) sovittelee 13 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden välisiä riita-asioita, jotka liittyvät asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamiseen.

5 artikla

Työvoiman liikkuvuutta koskevat tiedot

Työviranomaisen on parannettava yksityishenkilöille, työnantajille ja työmarkkinajärjestöille tarjottavien, 1 artiklan 4 kohdassa luetelluista unionin säädöksistä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien yleisluonteisten tietojen saatavuutta, laatua ja käytettävyyttä työvoiman unionin laajuisen liikkuvuuden helpottamiseksi. Tätä varten työviranomaisen

- a) edistää työvoiman rajatylittävään liikkuvuuteen liittyviä yksityishenkilöiden oikeuksia ja velvollisuuksia koskevan asi-aankuuluvan tiedon antamista, myös asetuksella (EU) 2018/1724 perustetulla yhteisellä koko unionin kattavalla verkkosivustolla, joka toimii keskitettynä portaalina, josta on pääsy kaikilla unionin virallisilla kielillä esitettyihin tietoihin ja unionin ja kansallisen palveluihin;
- b) tukee jäsenvaltioita asetuksen (EU) 2016/589 soveltamisessa;
- c) tukee jäsenvaltioita, kun ne täyttävät velvollisuuksiaan tarjota ja levittää tietoa työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta erityisesti direktiivin 2014/54/EU 6 artiklan ja asetuksen (EU) 2016/589 22 artiklan mukaisesti, sosiaaliturvan koor-dinoinnista asetuksen (EY) N:o 883/2004 76 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti ja työntekijöiden lähettämisestä direktiivin 2014/67/EU 5 artiklan mukaisesti, myös viittaamalla kansallisiin tietolähteisiin, kuten virallinen kansallinen verkkosivusto;

- d) tukee jäsenvaltioita asiaankuuluvien kansallisten tietolähteiden ja tiedotuspalvelujen tarkkuuden, kattavuuden ja käytettävyyden parantamisessa asetuksessa (EU) 2018/1724 säädettyjen laatuvaatimusten mukaisesti;
- e) tukee jäsenvaltioita yksityishenkilöille ja työnantajille tarjottavien vapaaehtoisen rajatylittävään liikkuvuuteen liittyvien tietojen ja palvelujen tarjoamisen järjeistämässä;
- f) helpottaa niiden toimivaltaisten elinten välistä yhteistyötä, jotka on nimetty direktiivin 2014/54/EU mukaisesti antamaan työvoiman liikkuvuuteen sisämarkkinoilla liittyvää tietoa, neuvontaa ja apua yksityishenkilöille ja työnantajille.

6 artikla

Eures-verkoston koordinointi

Työviranomaisen on hallinnoitava asetuksen (EU) 2016/589 7 artiklalla perustettua Eures-verkoston Euroopan koordinoitumista, jotta se voi tukea jäsenvaltioita, kun ne tarjoavat yksityishenkilöille ja työnantajille Eures-verkoston kautta palveluja, kuten avointen työ-, harjoittelu- ja oppisopimuspaikkojen ja ansioluetteloiden rajatylittävää yhteensaattamista, ja tällä tavoin helpottavat työvoiman unionin laajuisia liikkuvuutta.

Työviranomaisen hallinnoiman Euroopan koordinoitumiston on huolehdittava asetuksen (EU) 2016/589 8 artiklan mukaisista tehtävistään, lukuun ottamatta Eures-portaalin teknistä toimintaa ja kehittämistä ja siihen liittyviä tietotekniikkapalveluja, joita hallinnoi edelleen komissio. Työviranomaisen pääjohtajan velvollisuutena on tämän asetuksen 22 artiklan 4 kohdan n alakohdassa säädetyn mukaisesti varmistaa, että toiminta on täysin sovellettavan tietosuojalainsäädännön vaatimusten mukaista, mukaan lukien vaatimus nimittää tietosuojasta vastaava henkilö tämän asetuksen 36 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö ja tiedonvaihto

1. Työviranomaisen on helpotettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja niiden välisen tiedonvaihdon nopeuttamista ja tuettava niitä yhteistyövelvollisuuksiensa noudattamisessa, mukaan lukien tiedonvaihto, sellaisina kuin ne määrittellään tämän asetuksen soveltamisvaltaan kuuluvassa unionin lainsäädännössä.

Tätä varten työviranomaisen erityisesti

- a) yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä auttaa kansallisia viranomaisia yksilöimään asiaankuuluvat kansallisten viranomaisten yhteyspisteet muissa jäsenvaltioissa;
- b) yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä helpottaa kansallisten viranomaisten välisten pyyntöjen ja tiedonvaihdon seuranta-toimia tarjoamalla logistista ja teknistä tukea, käännös- ja tulkkaukspalvelut mukaan lukien, ja vaihtamalla tapausten tilannetietoja;
- c) edistää, jakaa ja levittää hyviä toimintatapoja jäsenvaltioiden välillä;
- d) yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä tarvittaessa helpottaa ja tukee seuraamusten ja sakkojen rajatylittäviä täytäntöönpanomenettelyjä 1 artiklan mukaisella tämän asetuksen soveltamisalalla;
- e) raportoi komissiolle kahdesti vuodessa jäsenvaltioiden välisistä pyynnöistä, joita ei ole ratkaistu, ja saattaa ne tarpeen mukaan sovitteluun 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Työviranomaisen antaa yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä tehtäviään hoitaessaan tietoa tukeakseen asianomaista jäsenvaltiota työviranomaisen toimivaltaan kuuluvien unionin säädösten tehokkaassa soveltamisessa.

3. Työviranomaisen edistää sähköisten välineiden ja menettelyjen käyttöä kansallisten viranomaisten välisessä viestinvaihdossa, mukaan lukien sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä (IMI).

4. Työviranomaisen kannustaa innovatiivisten toimintamallien käyttöä, jotta saadaan aikaan tehokas ja tuloksellinen rajatylittävä yhteistyö, ja edistää mahdollisuuksia käyttää sähköisiä vaihtomekanismeja ja tietokantoja jäsenvaltioiden välillä, jotta helpotettaisiin reaaliaikaista tiedonsaantia ja petosten havaitsemista, ja se voi ehdottaa mahdollisia parannuksia näiden mekanismien ja tietokantojen käyttöön. Työviranomaisen toimittaa komissiolle raportteja sähköisten vaihtomekanismien ja tietokantojen kehittämiseksi edelleen.

8 artikla

Samanaikaisten ja yhteisten tarkastusten koordinointi ja tukeminen

1. Yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä työviranomaisen koordinoi ja tukee samanaikaisia tai yhteisiä tarkastuksia työviranomaisen toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Työviranomaisen voi myös omasta aloitteestaan ehdottaa asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisille, että ne suorittavat samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen.

Samanaikaiset ja yhteiset tarkastukset edellyttävät asianomaisten jäsenvaltioiden suostumusta.

Kansallisen tason työmarkkinajärjestöt voivat saattaa tapauksia työviranomaisen tietoon.

2. Tässä asetuksessa

- a) samanaikaisilla tarkastuksilla tarkoitetaan tarkastuksia, jotka tehdään samanaikaisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toisiinsa liittyvissä tapauksissa ja joissa kukin kansallinen viranomaisen toimii omalla alueellaan ja saa tarvittaessa tukea työviranomaisen henkilöstöltä;
- b) yhteisillä tarkastuksilla tarkoitetaan yhdessä jäsenvaltiossa tarvittaessa työviranomaisen henkilöstön tuella tehtäviä tarkastuksia, joihin osallistuu yhden tai useamman muun asianomaisten jäsenvaltion kansallisia viranomaisia.

3. Vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden on pyrittävä osallistumaan samanaikaisiin tai yhteisiin tarkastuksiin.

Samanaikainen tai yhteinen tarkastus edellyttää kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden etukäteen antamaa suostumusta, joka ilmoitetaan 32 artiklan mukaisesti nimettyjen kansallisten yhteyshenkilöiden välityksellä.

Jos yksi tai useampi jäsenvaltio päättää olla osallistumatta samanaikaiseen tai yhteiseen tarkastukseen, muiden jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset suorittavat tällaisen tarkastuksen vain osallistuvissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet olla osallistumatta tarkastukseen, on pidettävä tällaista tarkastusta koskevat tiedot luottamuksellisina.

4. Työviranomaisen laatii ja hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt, joilla varmistetaan asianmukaiset seurantatoimet, kun jäsenvaltio päättää olla osallistumatta samanaikaiseen tai yhteiseen tarkastukseen.

Tällaisissa tapauksissa asianomaisten jäsenvaltion on ilmoitettava työviranomaiselle ja muille asianomaisille jäsenvaltioille kirjallisesti, myös sähköisiä välineitä käyttäen, ilman aiheutonta viivästystä päätöksensä syyt sekä mahdollisesti toimenpiteet, joita se aikoo toteuttaa tapauksen ratkaisemiseksi, ja näiden toimenpiteiden tulokset, kun ne ovat tiedossa. Työviranomaisen voi ehdottaa, että jäsenvaltio, joka ei osallistunut samanaikaiseen tai yhteiseen tarkastukseen, tekee vapaaehtoisesti oman tarkastuksensa.

5. Jäsenvaltioiden ja työviranomaisen on pidettävä suunniteltuja tarkastuksia koskevat tiedot luottamuksellisina suhteessa kolmansiin osapuoliin.

9 artikla

Samanaikaisia tai yhteisiä tarkastuksia koskevat järjestelyt

1. Samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen tekemistä koskevassa sopimuksessa, joka tehdään osallistuvien jäsenvaltioiden ja työviranomaisen välillä, vahvistetaan kyseisen tarkastuksen tekemistä koskevat ehdot, mukaan lukien tarkastuksen laajuus ja tarkoitus, ja tarvittaessa mahdolliset työviranomaisen henkilöstön siihen osallistumista koskevat

järjestelyt. Sopimukseen voi sisältyä määräyksiä, joiden perusteella samanaikaiset tai yhteiset tarkastukset, joista on sovittu ja jotka on suunniteltu, voidaan toteuttaa lyhyellä varoitusaajalla. Työviranomainen laatii sopimusmallin unionin lainsäädännön sekä kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti.

2. Samanaikaiset tai yhteiset tarkastukset on toteutettava niiden jäsenvaltioiden lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, joissa tarkastukset tehdään. Tällaisten tarkastusten seurantatoimet on toteutettava asianomaisten jäsenvaltioiden lainsäädännön tai käytännön mukaisesti.

3. Samanaikaiset ja yhteiset tarkastukset on toteutettava tehokkaasti. Tätä varten jäsenvaltioiden on annettava tarkastusta koskevassa sopimuksessa tarkastukseen osallistuvan toisen jäsenvaltion virkamiehille asianmukainen rooli ja aseman jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, jossa tarkastus tehdään.

4. Työviranomaisen on tarjottava samanaikaisia tai yhteisiä tarkastuksia tekeville jäsenvaltioille suunnittelutukea, logistista ja teknistä tukea, käännös- ja tulkkaukspalvelut mukaan lukien, sekä tarvittaessa oikeudellista asiantuntemusta, jos asianomaiset jäsenvaltiot sitä pyytävät.

5. Työviranomaisen henkilöstön jäsenet voivat olla läsnä tarkkailijoina ja antaa logistista tukea ja osallistua samanaikaiseen tai yhteiseen tarkastukseen sen jäsenvaltion etukäteen antamalla suostumuksella, jonka alueella he avustavat tarkastuksessa jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaisesti.

6. Samanaikaista tai yhteistä tarkastusta tekevien jäsenvaltioiden viranomaisten on raportoitava työviranomaiselle omassa jäsenvaltiossaan tarkastuksessa saaduista tuloksista ja samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen yleisestä käytännön toteutuksesta viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tarkastuksen päättymisestä.

7. Samanaikaisten tai yhteisten tarkastusten aikana kerättyjä tietoja voidaan käyttää todisteena oikeudellisissa menettelyissä asianomaisissa jäsenvaltioissa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaisesti.

8. Työviranomaisen koordinoimia samanaikaisia ja yhteisiä tarkastuksia koskevat tiedot sekä jäsenvaltioiden ja työviranomaisen 8 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimittamat tiedot on sisällytettävä hallintoneuvostolle kahdesti vuodessa toimitettaviin kertomuksiin. Nämä kertomukset on toimitettava myös sidosryhmien edustajien ryhmälle, kun niistä on ensin poistettu arkaluonteiset tiedot. Työviranomaisen tukemia tarkastuksia käsittelevä vuosikertomus on sisällytettävä työviranomaisen vuotuisen toimintakertomukseen.

9. Jos työviranomainen saa samanaikaisen tai yhteisen tarkastuksen aikana tai muussa toiminnassaan tietoonsa epäiltyjä sääntöjenvastaisuuksia unionin lainsäädännön soveltamisessa, se voi tarvittaessa ilmoittaa näistä epäillyistä sääntöjenvastaisuuksista asianomaiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle.

10 artikla

Työvoiman liikkuvuutta koskevat analyysit ja riskinarvioinnit

1. Työviranomainen arvioi riskejä ja tekee analyyskejä, jotka liittyvät työvoiman liikkuvuuteen ja sosiaaliturvan koordinointiin unionin laajuisesti, yhteistyössä jäsenvaltioiden ja tarvittaessa työmarkkinajärjestöjen kanssa. Riskinarvioinnissa ja analyysityössä tarkastellaan esimerkiksi työmarkkinoiden epätasapainoa, alakohtaisia haasteita ja toistuvia ongelmia, ja työviranomainen voi myös suorittaa tiettyyn aiheeseen keskittyviä seikkaperäisiä analyyskejä ja tutkimuksia erityisongelmista. Riskinarviointeja ja analyyskejä tehdessään työviranomainen käyttää mahdollisuuksien mukaan jo tehdyistä tutkimuksista peräisin olevia asiaankuuluvia ja ajankohtaisia tilastotietoja ja varmistaa täydentävyyden unionin virastojen tai palvelujen ja kansallisten viranomaisten, virastojen tai palvelujen kanssa ja hyödyntää niiden asiantuntemusta, muun muassa petosten, hyväksikäytön, syrjinnän, osaamistarpeiden ennakoinnin ja työterveyden ja -turvallisuuden alalla.

2. Työviranomainen järjestää vertaisarviointeja niiden jäsenvaltioiden kesken, jotka antavat suostumuksensa osallistumiseen, jotta voidaan

- a) tarkastella sellaisia kysymyksiä, ongelmia ja erityisaiheita, joita saattaa liittyä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoon ja käytännön soveltamiseen sekä täytäntöönpanon valvontaan käytännössä;
- b) parantaa johdonmukaisuutta palvelujen tarjoamisessa yksityishenkilöille ja yrityksille;
- c) lisätä tietoa ja parantaa ymmärrystä eri järjestelmistä ja käytännöistä puolin ja toisin sekä arvioida erilaisten politiikkatoimenpiteiden tuloksellisuutta, mukaan lukien ehkäisy- ja pelotetoimenpiteet.

3. Jos riskinarviointi tai muun tyyppinen analyysityö on saatu päätökseen, työviranomainen raportoi havainnoistaan komissiolle ja suoraan asianomaisille jäsenvaltioille ja esittää mahdollisia toimenpiteitä, joilla havaittuihin heikkouksiin voidaan puuttua.

Työviranomainen myös sisällyttää yhteenvedon havainnoistaan vuotuisiin kertomuksiinsa Euroopan parlamentille ja komissiolle.

4. Työviranomainen kokoaa tarvittaessa jäsenvaltioiden keräämiä ja toimittamia tilastotietoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan unionin lainsäädännön aloilla. Näin tehdessään työviranomainen pyrkii järjeistämään senhetkistä tiedonkeruutoimintaa näillä aloilla päällekkäisyyksien välttämiseksi tiedonkeruussa. Tapauksen mukaan sovelletaan 15 artiklaa. Työviranomainen on yhteydessä komissioon (Eurostat) ja jakaa tiedonkeruutoimiensa tulokset tarpeen mukaan.

11 artikla

Valmiuksien kehittämisessä tukeminen

Työviranomainen tukee jäsenvaltioita valmiuksien kehittämisessä, jotta edistetään unionin lainsäädännön johdonmukaista täytäntöönpanoa kaikilla 1 artiklassa luetelluilla aloilla. Työviranomainen toteuttaa erityisesti seuraavia toimia:

- a) laatii yhteistyössä kansallisten viranomaisten ja tarvittaessa työmarkkinajärjestöjen kanssa jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten käyttöön yhteiset ei-sitovat suuntaviivat, mukaan lukien ohjeet sellaisten tapausten tarkastuksia varten, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, sekä yhteiset määritelmät ja käsitteet, jotka pohjautuvat kansallisella ja unionin tasolla tehtyyn asiaa koskevaan työhön;
- b) edistää ja tukee keskinäistä avunantoa, joko vertais- tai ryhmätoiminnan muodossa, sekä henkilöstövaihtoa ja väliaikaisia henkilöstösiirtoja kansallisten viranomaisten välillä;
- c) edistää kokemusten ja hyvien toimintatapojen vaihtoa ja levittämistä, mukaan lukien esimerkit kansallisten viranomaisten välisestä yhteistyöstä;
- d) laatii alakohtaisia ja alojen välisiä koulutusohjelmia, myös työsuojeluviranomaisille, ja asiaan liittyvää koulutusmateriaalia hyödyntäen myös verkko-oppimismenetelmiä;
- e) edistää tiedotuskampanjoja, mukaan lukien kampanjat, joilla annetaan yksityishenkilöille ja työnantajille, erityisesti pk-yrityksille tietoa näiden oikeuksista ja velvollisuuksista ja näiden käytettävissä olevista mahdollisuuksista.

12 artikla

Pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävä eurooppalainen foorumi

1. Tämän asetuksen 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustetut pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävä eurooppalainen foorumi, jäljempänä 'foorumi', tukee työviranomaisen toimia pimeän työn torjumiseksi

- a) tehostamalla jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten ja muiden toimijoiden välistä yhteistyötä, jotta pimeän työn eri muotoja ja siihen liittyvää väärin ilmoitettua työtä, näennäisyrittäjäys mukaan lukien, voidaan torjua tehokkaammin ja tuloksellisemmin;
- b) parantamalla jäsenvaltioiden asiaankuuluvien eri viranomaisten ja toimijoiden valmiuksia puuttua pimeän työn rajatylittäviin näkökohtiin ja edistämällä tällä tavoin osaltaan tasapuolisia toimintaedellytyksiä;
- c) lisäämällä yleistä tietoisuutta pimeään työhön liittyvistä kysymyksistä ja kiireellisestä tarpeesta toteuttaa asianmukaisia toimia sekä kannustamalla jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan pimeän työn torjumiseksi;
- d) hoitamalla liitteessä luetellut tehtävät.

2. Työviranomaisen kannustaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä

- a) vaihtamalla hyviä toimintatapoja ja tietoja;
- b) kehittämällä asiantuntemusta ja analyysijä päällekkäisyyksiä välttämällä;
- c) kannustamalla ja helpottamalla innovatiivisia toimintamalleja, jotta saadaan aikaan tehokas ja tulokellinen rajatylittävä yhteistyö, ja arvioimalla kokemuksia;
- d) edistämällä pimeään työhön liittyvien kysymysten horisontaalista ymmärtämistä.

3. Foorumin jäsenenä on oltava

- a) yksi johtavassa asemassa oleva edustaja kustakin jäsenvaltiosta, jonka kyseinen jäsenvaltio nimittää;
- b) yksi komission edustaja;
- c) enintään neljä alojen välisten unionin tason työmarkkinajärjestöjen edustajaa, jotka kyseiset työmarkkinaosapuolet nimittävät ja jotka edustavat tasapuolisesti työntekijä- ja työnantajajärjestöjä.

4. Seuraavat sidosryhmät voivat osallistua foorumin kokouksiin tarkkailijoina, ja heidän panoksensa otetaan asianmukaisesti huomioon:

- a) enintään 14 työmarkkinajärjestöjen edustajaa aloilta, joilla pimeä työ on yleistä; näiden edustajien on oltava kyseisten työmarkkinaosapuolten nimittämiä ja edustettava tasapuolisesti työntekijä- ja työnantajatyönantajajärjestöjä;
- b) yksi edustaja kustakin seuraavista: Eurofound, EU-OSHA ja ILO;
- c) yksi edustaja kustakin Euroopan talousalueeseen kuuluvasta kolmannelle maasta.

Muita kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkkailijoita voidaan kutsua osallistumaan foorumin kokouksiin, ja heidän panoksensa otetaan asianmukaisesti huomioon.

Foorumin puheenjohtajana toimii työviranomaisen edustaja.

13 artikla

Sovittelu jäsenvaltioiden välillä

1. Työviranomainen voi helpottaa ratkaisun löytämistä kahden tai useamman jäsenvaltion välisessä riita-asiassa, joka liittyy unionin lainsäädännön soveltamiseen yksittäistapauksissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin tuomioistuimen toimivaltaa. Tällaisen sovittelun tarkoituksena on sovittaa yhteen riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden eriäviä näkemyksiä ja antaa lausunto, joka ei ole sitova.
2. Jos riita-asiaa ei voida ratkaista riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden välisillä suorilla yhteyksillä ja vuoropuhelulla, työviranomainen käynnistää sovittelumenettelyn yhden tai useamman asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä. Työviranomainen voi myös esittää sovittelumenettelyn käynnistämistä omasta aloitteestaan. Sovitteluun voidaan ryhtyä vain kaikkien riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden suostumuksella.
3. Sovittelun ensimmäisessä vaiheessa prosessi toteutetaan riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden ja sovittelijan välillä, ja sovittelija antaa yhteisellä sopimuksella lausunnon, joka ei ole sitova. Jäsenvaltioiden, komission ja työviranomaisen asiantuntijat voivat osallistua sovittelun ensimmäiseen vaiheeseen neuvonantajina.
4. Jos sovittelun ensimmäisessä vaiheessa ei löydetä ratkaisua, työviranomainen käynnistää sovittelun toisen vaiheen sovittelulautakunnassa edellyttäen, että kaikki riita-asiassa osapuolina olevat jäsenvaltiot suostuvat tähän.
5. Sovittelulautakunta, joka koostuu muiden kuin riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden asiantuntijoista, pyrkii sovittamaan yhteen riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden näkemyksiä ja antaa yhteisymmärryksessä lausunnon, joka ei ole sitova. Komission ja työviranomaisen asiantuntijat voivat osallistua tähän toiseen sovittelun vaiheeseen neuvonantajina.
6. Hallintoneuvoston on hyväksyttävä sovittelumenettelyä koskeva työjärjestys, mukaan lukien työjärjestelyt ja sovittelijoiden nimitykset, sovellettavat määräajat, jäsenvaltioiden, komission ja työviranomaisen asiantuntijoiden osallistuminen sekä sovittelulautakunnan mahdollisuus kokoontua usean jäsenen paneeleissa.
7. Riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden osallistuminen sovittelun molempiin vaiheisiin on vapaaehtoista. Jos asianomainen jäsenvaltio päättää olla osallistumatta sovittelumenettelyyn, sen on ilmoitettava työviranomaiselle ja muille riita-asiassa osapuolina oleville jäsenvaltioille kirjallisesti, esimerkiksi sähköisiä välineitä käyttäen, päätöksensä syyt 6 kohdan mukaisessa työjärjestyksessä vahvistetussa määräajassa.
8. Esittäessään tapausta soviteltavaksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tapaukseen liittyvät henkilötiedot anonymisoidaan siten, että rekisteröityä ei voida enää tunnistaa. Työviranomainen ei saa sovittelumenettelyn missään vaiheessa käsitellä tapaukseen liittyvien yksityishenkilöiden henkilötietoja.
9. Tapauksia, joissa on käynnissä kansallisen tai unionin tason tuomioistuinkäsittely, ei voida toimittaa työviranomaisen soviteltaviksi. Jos tuomioistuinkäsittely aloitetaan sovittelun aikana, sovittelumenettely keskeytetään.
10. Sovittelu ei rajoita hallintotoimikunnan toimivaltaa, mukaan lukien kaikki sen tekemät päätökset. Sovittelussa otetaan huomioon kaikki hallintotoimikunnan asiaankuuluvat päätökset.

11. Kun riita-asia liittyy kokonaan tai osittain sosiaaliturvakysymyksiin, työviranomainen ilmoittaa asiasta hallintotoimikunnalle.

Jotta voidaan varmistaa hyvä yhteistyö, koordinoita toimia yhteisestä sopimuksesta ja välttää päällekkäisyyksiä sovittelutapauksissa, jotka koskevat sekä sosiaaliturvaan että työolainsäädäntöön liittyviä kysymyksiä, hallintotoimikunta ja työviranomainen tekevät yhteistyösopimuksen.

Työviranomainen antaa sosiaaliturvaan liittyvän kysymyksen hallintotoimikunnan pyynnöstä ja riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden suostumuksella hallintotoimikunnan käsiteltäväksi asetuksen (EY) N:o 883/2004 74 a artiklan 2 kohdan nojalla. Sovittelua voidaan jatkaa muiden kuin sosiaaliturvaan liittyvien kysymysten osalta.

Työviranomainen antaa sosiaaliturvan koordinointiin liittyvän kysymyksen minkä tahansa riita-asiassa osapuolena olevan jäsenvaltion pyynnöstä hallintotoimikunnan käsiteltäväksi. Käsiteltäväksi antaminen voidaan tehdä missä tahansa sovittelun vaiheessa. Sovittelua voidaan jatkaa muiden kuin sosiaaliturvaan liittyvien kysymysten osalta.

12. Riita-asiassa osapuolina olevien jäsenvaltioiden on kolmen kuukauden kuluessa ei-sitovan lausunnon antamisesta raportoitava työviranomaiselle toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet lausunnon johdosta, tai jos ne eivät ole toteuttaneet toimenpiteitä, ilmoitettava perustelut sille.

13. Työviranomainen raportoi komissiolle kahdesti vuodessa käsittelemiensä sovittelutapausten tuloksista ja tapauksista, joita ei otettu käsittelyyn.

14 artikla

Yhteistyö virastojen ja erityiselinten kanssa

Työviranomainen pyrkii kaikessa toiminnassaan varmistamaan yhteistyön, välttämään päällekkäisyyksiä ja edistämään synergiaa ja täydentävyyttä muiden unionin erillisvirastojen ja erityiselinten, kuten hallintotoimikunnan, kanssa. Tätä varten työviranomainen voi tehdä yhteistyösopimuksia asiaankuuluvien unionin virastojen, kuten Cedefopin, Eurofoundin, EU-OSHAn, ETF:n, Europolin ja Eurojustin, kanssa.

15 artikla

Yhteentoimivuus ja tiedonvaihto

Työviranomainen koordinoi, kehittää ja soveltaa yhteentoimivuusperiaatteita, joilla taataan tiedonvaihto jäsenvaltioiden välillä ja työviranomaisen kanssa. Näiden yhteentoimivuusperiaatteiden perustana ja tukena on oltava eurooppalaiset yhteentoimivuusperiaatteet ja päätöksessä (EU) 2015/2240 tarkoitettu eurooppalainen yhteentoimivuuden viitearkkitehtuuri.

III LUKU

TYÖVIRANOMAISEN ORGANISAATIO

16 artikla

Hallinto- ja johtamisrakenne

1. Työviranomaisen hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat

a) hallintoneuvosto;

b) pääjohtaja;

c) sidosryhmien edustajien ryhmä.

2. Työviranomainen voi perustaa työryhmiä tai asiantuntijapaneeleja, joihin kuuluu jäsenvaltioiden tai komission edustajia tai ulkopuolisia asiantuntijoita, taikka näiden yhdistelmiä, valintamenettelyn perusteella, erityisten tehtävien hoitamista varten tai tiettyjä toiminta-aloja varten. Se perustaa 12 artiklassa tarkoitetun foorumin ja 13 artiklassa tarkoitetun sovittelulautakunnan.

Työviranomainen vahvistaa komissiota kuultuaan tällaisten työryhmien ja paneelien työjärjestykset.

17 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostoon kuuluu

- a) yksi jäsen kustakin jäsenvaltiosta;
- b) kaksi komissiota edustavaa jäsentä;
- c) yksi Euroopan parlamentin nimittämä riippumaton asiantuntija;
- d) neljä alojen välisiä unionin tason työmarkkinajärjestöjä edustavaa jäsentä, jotka edustavat tasapuolisesti työntekijä- ja työnantajajärjestöjä.

Vain ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla jäsenillä on äänioikeus.

2. Jokaisella hallintoneuvoston jäsenellä on varajäsen. Varajäsen edustaa varsinaista jäsentä tämän poissa ollessa.

3. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen jäsenien ja heidän varajäsenensä nimittää kunkin oma jäsenvaltio.

Komissio nimittää 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenien.

Euroopan parlamentti nimittää 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun asiantuntijan.

Alojen väliset unionin tason työmarkkinajärjestöt nimittävät edustajansa ja Euroopan parlamentti riippumattoman asiantuntijansa varmistettuaan, ettei eturistiriitoja ole.

Hallintoneuvoston jäsenet ja näiden varajäsenet nimitetään heidän 1 artiklassa tarkoitettuja aloja koskevan tietämyksensä perusteella ottaen huomioon heidän asiaankuuluvat johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaitonsa.

Kaikkien hallintoneuvostossa edustettujen osapuolten on pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Kaikkien osapuolten on pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.

4. Jokaisen jäsenen ja varajäsenen on allekirjoitettava toimikautensa alussa kirjallinen ilmoitus siitä, että hän ei ole eturistiriitatilanteessa. Jokaisen jäsenen ja varajäsenen on saatettava ilmoituksensa ajan tasalle eturistiriitoihin liittyvien olosuhteiden muuttuessa. Työviranomainen julkaisee ilmoitukset ja päivitykset verkkosivustollaan.

5. Jäsenten ja varajäsenten toimikausi on neljä vuotta. Toimikausi voidaan uusia.
6. Edustajat kolmansista maista, jotka soveltavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa unionin lainsäädäntöä, voivat osallistua hallintoneuvoston kokouksiin ja asioiden käsittelyyn tarkkailijoina.
7. Yksi Eurofoundin edustaja, yksi EU-OSHAn edustaja, yksi Cedefopin edustaja ja yksi Euroopan koulutussäätiön edustaja voidaan kutsua osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin tarkkailijoina, jotta voidaan tehostaa virastojen toimintaa ja lisätä niiden välistä synergiaa.

18 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvosto erityisesti
 - a) ohjaa strategisesti ja valvoo työviranomaisen toimintaa;
 - b) hyväksyy äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä työviranomaisen vuotuisen talousarvion ja hoitaa muita työviranomaisen talousarvioon liittyviä tehtäviä IV luvun mukaisesti;
 - c) arvioi ja hyväksyy konsolidoidun vuotuisen toimintakertomuksen työviranomaisen toiminnasta, mukaan lukien selvitys sen tehtävien hoitamisesta, ja toimittaa sen viimeistään kunkin vuoden heinäkuun 1 päivänä Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle ja julkaisee konsolidoidun vuotuisen toimintakertomuksen;
 - d) hyväksyy työviranomaiseen sovellettavat varainhoitosäännöt 29 artiklan mukaisesti;
 - e) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
 - f) hyväksyy jäsentensä ja riippumattomien asiantuntijoiden sekä sidosryhmien edustajien ryhmän jäsenten, 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettujen työviranomaisen työryhmien ja paneelien jäsenten ja 33 artiklassa tarkoitettujen kansallisten asiantuntijoiden ja muun henkilöstön, jotka eivät ole työviranomaisen palveluksessa, eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt ja julkaisee vuosittain verkkosivustollaan hallintoneuvoston jäsenten sidonnaisuuksia koskevat ilmoitukset;
 - g) hyväksyy tarpeiden analysoinnin pohjalta 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tiedotusta ja viestintää koskevat suunnitelmat ja saattaa ne säännöllisesti ajan tasalle;
 - h) vahvistaa työjärjestyksensä;
 - i) hyväksyy sovittelumenettelyä koskevan työjärjestyksen 13 artiklan mukaisesti;
 - j) perustaa työryhmiä ja asiantuntijapaneelleja 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja hyväksyy niiden työjärjestykset;
 - k) käyttää 2 kohdan mukaisesti työviranomaisen henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle sovellettavissa palvelussuhteen ehtoissa työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivalta';

- l) hyväksyy henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi tarvittavat täytäntöönpanosäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
- m) perustaa tarvittaessa sisäisen tarkastuksen yksikön;
- n) nimittää pääjohtajan ja jatkaa tarvittaessa tämän toimikautta tai erottaa tämän toimestaan 31 artiklan mukaisesti;
- o) jollei henkilöstösäännöistä ja palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän, joka hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti;
- p) määrittää menettelyn 23 artiklan mukaisesti perustetun sidosryhmien edustajien ryhmän jäsenten ja varajäsenten valintaa varten ja nimittää kyseiset jäsenet ja varajäsenet;
- q) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä OLAFin tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
- r) tekee kaikki päätökset työviranomaisen sisäisten komiteoiden tai muiden elinten perustamisesta ja tarvittaessa niiden muuttamisesta ottaen huomioon työviranomaisen toimintatarpeet ja moitteettoman varainhoidon;
- s) hyväksyy työviranomaisen 24 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen ennen sen toimittamista komissiolle lausuntoa varten;
- t) hyväksyy komission lausunnon saatuaan työviranomaisen yhtenäisen ohjelma-asiakirjan hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä ja 24 artiklan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja vahvistetaan olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

3. Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron pääjohtajalle ja pääjohtajan toteuttaman nimittävän viranomaisen toimivallan edelleen siirtämisen ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuulualle, joka on muu kuin pääjohtaja.

19 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee äänioikeutettujen jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ja pyrkii varmistamaan sukupuolten tasapuolisen edustuksen. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

Jos ensimmäisessä äänestyksessä ei saavuteta kahden kolmasosan enemmistöä, järjestetään toinen äänestys, jossa puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä.

Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta. Toimikausi voidaan uusia kerran. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.

20 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvoston kokoukset kutsuu koolle puheenjohtaja.
2. Puheenjohtaja järjestää asioiden käsittelyn esityslistalla olevien asioiden perusteella. Edellä 17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen jäsenien ei saa osallistua sellaisten asioiden käsittelyyn, jotka liittyvät yksittäistapauksia koskeviin arkaluonteisiin tietoihin, kuten hallintoneuvoston työjärjestyksessä määrätään.
3. Työviranomaisen pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.
4. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan pyynnöstä tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.
5. Hallintoneuvosto järjestää sidosryhmien edustajien ryhmän kanssa vähintään yhden kokouksen vuodessa.
6. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi henkilöitä tai organisaatioita, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä, mukaan lukien sidosryhmien edustajien ryhmän jäsenet.
7. Hallintoneuvoston jäsenillä ja varajäsenillä voi olla kokouksissa avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei työjärjestyksestä muuta johdu.
8. Työviranomaisen vastaa hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

21 artikla

Hallintoneuvoston äänestysäännöt

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänioikeutettujen jäsentensä enemmistöllä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan 1 kohdan b ja t alakohdan sekä 19 artiklan 1 kohdan ja 31 artiklan 8 kohdan soveltamista.
2. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänioikeutetun jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää hänen äänioikeuttaan.
3. Työviranomaisen pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.
4. Hallintoneuvoston työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta ja joissa äänestyksessä on käytettävä kirjallista menettelyä.

22 artikla

Pääjohtajan velvollisuudet

1. Pääjohtaja vastaa työviranomaisen johtamisesta ja pyrkii varmistamaan sukupuolten tasapuolisen edustuksen työviranomaisessa. Pääjohtaja on vastuussa hallintoneuvostolle.
2. Pääjohtaja raportoi pyydettyään Euroopan parlamentille tehtäviensä hoidosta. Neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta.

3. Pääjohtaja on työviranomaisen laillinen edustaja.
4. Pääjohtaja vastaa työviranomaiselle tällä asetuksella uskottujen tehtävien täytäntöönpanosta, ja erityisesti seuraavista:
 - a) työviranomaisen päivittäisen toiminnan hallinnointi;
 - b) hallintoneuvoston tekemien päätösten täytäntöönpano;
 - c) yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen valmistelu ja sen toimittaminen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;
 - d) yhtenäisen ohjelma-asiakirjan täytäntöönpano ja siitä raportointi hallintoneuvostolle;
 - e) työviranomaisen toimintaa koskevan konsolidoidun vuotuisen toimintakertomuksen luonnoksen valmistelu ja sen esittäminen hallintoneuvostolle arvioitavaksi ja hyväksyttäväksi;
 - f) toimintasuunnitelman laatiminen jatkotoimista, joita toteutetaan sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporttien ja arviointien päätelmien sekä OLAFin tutkimusten perusteella, ja raportointi edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle;
 - g) unionin taloudellisten etujen suojaaminen soveltamalla petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä, OLAFin tutkintavaltuuksia kuitenkin rajoittamatta, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia, myös taloudellisia, seuraamuksia;
 - h) työviranomaisen petostentorjuntastrategian valmistelu ja sen esittäminen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;
 - i) työviranomaiseen sovellettavien varainhoitosääntöjen luonnoksen valmistelu ja sen esittäminen hallintoneuvostolle;
 - j) työviranomaisen tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvion luonnoksen valmistelu osana työviranomaisen yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa ja työviranomaisen talousarvion toteuttaminen;
 - k) henkilöstöhallintoa koskevien päätösten tekeminen 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen mukaisesti;
 - l) päätösten tekeminen työviranomaisen sisäisistä rakenteista, mukaan lukien tarvittaessa sijaisjärjestelyt, jotka voivat kattaa työviranomaisen päivittäisen toiminnan hallinnoinnin, ja tarvittaessa niiden muuttamisesta, ottaen huomioon työviranomaisen toimintaan ja moitteettomaan varainhoitoon liittyvät tarpeet;
 - m) tarpeen mukaan yhteistyö unionin virastojen kanssa ja yhteistyösopimusten tekeminen niiden kanssa;
 - n) hallintoneuvoston vahvistamien toimenpiteiden täytäntöönpano asetuksen (EU) 2018/1725 soveltamiseksi työviranomaisen toiminnassa;
 - o) sidosryhmien edustajien ryhmän esityksistä ilmoittaminen hallintoneuvostolle.

5. Pääjohtaja päättää, onko tarpeellista sijoittaa yksi tai useampi henkilöstön jäsen yhteen tai useampaan jäsenvaltioon ja onko tarpeellista perustaa yhteystoimisto Brysseliin työviranomaisen sekä asiaankuuluvien unionin toimielinten ja elinten välisen yhteistyön tehostamiseksi. Ennen kuin pääjohtaja tekee päätöksen paikallistoimiston tai yhteystoimiston perustamisesta, hänen on hankittava ennakkosuostumus komissiolta, hallintoneuvostolta ja siltä jäsenvaltiolta, johon toimisto on tarkoitus perustaa. Päätöksessä on määriteltävä toimiston toteuttamien toimien laajuus siten, että vältetään tarpeettomat kustannukset ja työviranomaisen hallinnollisten tehtävien päällekkäisyys. Edellytyksensä saattaa olla sen jäsenvaltion, johon paikallistoimisto tai yhteystoimisto on tarkoitus perustaa, kanssa tehtävä päätoimipaikkasopimus.

23 artikla

Sidosryhmien edustajien ryhmä

1. Perustetaan sidosryhmien edustajien ryhmä, jotta voidaan helpottaa asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemistä ja hyödyntää niiden asiantuntemusta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Sidosryhmien edustajien ryhmän on oltava työviranomaisen yhteydessä ja sillä on neuvoa-antava asema.

2. Sidosryhmien edustajien ryhmän on saatava tietoja etukäteen ja voitava työviranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan antaa työviranomaiselle lausuntoja seuraavista:

a) kysymykset, jotka liittyvät unionin lainsäädännön soveltamiseen ja täytäntöönpanoon tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, mukaan lukien 10 artiklassa tarkoitettujen työvoiman rajatylittävää liikkuvuutta koskevat analyysit ja riskinarvioinnit;

b) edellä 18 artiklassa tarkoitetun työviranomaisen toimintaa koskevan konsolidoidun vuotuisen toimintakertomuksen luonnos;

c) 24 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnos.

3. Sidosryhmien edustajien ryhmän puheenjohtajana toimii pääjohtaja, ja ryhmä kokoontuu vähintään kahdesti vuodessa pääjohtajan aloitteesta tai komission pyynnöstä.

4. Sidosryhmien edustajien ryhmä koostuu kahdesta komission edustajasta ja kymmenestä unionin tason työmarkkinajärjestöjen edustajasta, jotka edustavat tasapuolisesti työntekijä- ja työnantajajärjestöjä, mukaan lukien tunnustetut unionin alakohtaiset työmarkkinaosapuolet, jotka edustavat aloja, joita työvoiman liikkuvuuteen liittyvät kysymykset erityisesti koskevat.

5. Sidosryhmien edustajien ryhmän jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä vastaavat työntekijä- ja työnantajajärjestöt, ja heidät nimittää hallintoneuvosto. Hallintoneuvosto nimittää varajäsenet samoin ehdoin kuin varsinaiset jäsenet, ja varajäsenet toimivat viran puolesta varsinaisten jäsenten sijaisina näiden ollessa poissa tai estyneinä. Mahdollisuuksien mukaan on varmistettava asianmukainen sukupuolten tasapuolinen edustus samoin kuin pk-yritysten riittävä edustus.

6. Työviranomainen vastaa sidosryhmien edustajien ryhmän sihteeristön tehtävistä. Sidosryhmien edustajien ryhmä hyväksyy työjärjestyksensä äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Hallintoneuvoston on hyväksyttävä työjärjestys.

7. Sidosryhmien edustajien ryhmä voi kutsua kokouksiinsa asiantuntijoita tai asiaankuuluvia kansainvälisten organisaatioiden edustajia.

8. Työviranomaisen julkaisee sidosryhmien edustajien ryhmän lausunnot, neuvot ja suositukset ja sen kuulemisten tulokset, lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia.

IV LUKU

TYÖVIRANOMAISEN TALOUSARVION LAATIMINEN JA RAKENNE

1 jakso

Työviranomaisen yhtenäinen ohjelma-asiakirja

24 artikla

Vuotuinen ja monivuotinen ohjelmasuunnittelu

1. Pääjohtaja laatii vuosittain yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen, joka sisältää erityisesti vuotuisen ja monivuotisen ohjelmasuunnittelun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 ⁽²⁸⁾ mukaisesti, ottaen huomioon komission antamat suuntaviivat ja sidosryhmien edustajien ryhmän mahdollisesti antamat neuvot.

2. Hallintoneuvosto hyväksyy viimeistään kunkin vuoden marraskuun 30 päivänä 1 kohdassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen. Se toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään seuraavan vuoden tammikuun 31 päivänä, samoin kuin asiakirjan mahdolliset myöhemmät päivitetty versiot.

Yhtenäisestä ohjelma-asiakirjasta tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä mukautetaan tarvittaessa talousarviota vastaavasti.

3. Vuotuisessa työohjelmassa esitetään yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotetut tulokset, suoritusindikaattorit mukaan lukien. Lisäksi siinä on kuvaus rahoitettavista toimista sekä maininta kuhunkin toimeen osoitetuista taloudellisista ja henkilöresursseista. Vuotuinen työohjelma on yhdenmukainen 4 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman kanssa. Siinä ilmoitetaan selkeästi, mitkä tehtävät on lisätty tai poistettu tai mitä tehtäviä on muutettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna. Hallintoneuvosto muuttaa hyväksyttyä vuotuisesta työohjelmaa tarvittaessa, jos työviranomaiselle annetaan uusi tehtävä tämän asetuksen soveltamisalalla.

Vuotuisen työohjelman tehtävät olennaiset muutokset hyväksytään samaa menettelyä noudattaen kuin alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuisen työohjelman muita kuin olennaisia muutoksia.

4. Monivuotisessa työohjelmassa esitetään yleinen strateginen ohjelmasuunnittelu, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja suoritusindikaattorit. Siinä esitetään myös kunkin toimen osalta viitteelliset rahoitus- ja henkilöresurssit, joita pidetään tarpeellisina tavoitteiden saavuttamiseksi.

Strateginen ohjelmasuunnittelu saatetaan ajan tasalle tarvittaessa, erityisesti 40 artiklassa tarkoitetun arvioinnin tulosten huomioon ottamiseksi.

25 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Pääjohtaja laatii vuosittain työviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan alustavan ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukko, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle.
2. Alustava ennakkoarvio perustuu 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vuotuisen ohjelma-asiakirjan tavoitteisiin ja odotettuihin tuloksiin, ja siinä otetaan huomioon näiden tavoitteiden ja odotettujen tulosten saavuttamiseksi tarvittavat taloudelliset resurssit tulosbudjetoinnin periaatteen mukaisesti.

⁽²⁸⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

3. Hallintoneuvosto hyväksyy alustavan ennakkoarvion pohjalta ennakkoarvion työviranomaisen tuloista seuraavaa varainhoitovuotta varten ja toimittaa sen komissiolle viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä.
4. Komissio toimittaa ennakkoarvion budjettivallan käyttäjälle yhdessä unionin yleistä talousarviota koskevan esityksen kanssa. Ennakkoarvio asetetaan myös työviranomaisen saataville.
5. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää unionin yleistä talousarviota koskevaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta suoritettavan rahoitusosuuden määrän ja toimittaa talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
6. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy työviranomaiselle annettavaa unionin yleisestä talousarviosta maksettavaa rahoitusosuutta koskevat määrärahat.
7. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa työviranomaisen henkilöstötaulukon.
8. Hallintoneuvosto vahvistaa työviranomaisen talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä mukautetaan tarvittaessa talousarviota vastaavasti.
9. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus työviranomaisen talousarvioon, sovelletaan delegoitua asetusta (EU) N:o 1271/2013.

2 JAKSO

Työviranomaisen talousarvion esittäminen, toteuttaminen ja valvonta

26 artikla

Talousarvion rakenne

1. Työviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kutakin varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan työviranomaisen talousarvioon. Varainhoitovuosi vastaa kalenterivuotta.
2. Työviranomaisen talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Työviranomaisen tulot koostuvat seuraavista, rajoittamatta kuitenkaan muita tulonlähteitä:
 - a) unionin yleiseen talousarvioon otettu unionin rahoitusosuus;
 - b) jäsenvaltioiden mahdollinen vapaaehtoinen rahoitusosuus;
 - c) työviranomaisen toimintaan 42 artiklan mukaisesti osallistuvien kolmansien maiden mahdolliset rahoitusosuudet;
 - d) mahdollinen unionin rahoitusosuus valtuutus sopimusten tai kertaluonteisten avustusten muodossa 29 artiklassa tarkoitettujen työviranomaisen varainhoitosääntöjen ja unionin politiikkoja tukeviin asianomaisiin välineisiin sovellettavien säännösten mukaisesti;
 - e) työviranomaisen julkaisuista ja muista suoritteista saadut tulot.

4. Työviranomaisen menoihin kuuluvat henkilöstön palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintamenot.

27 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Pääjohtaja vastaa työviranomaisen talousarvion toteuttamisesta.
2. Pääjohtaja toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tulosten kannalta olennaiset tiedot.

28 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Työviranomaisen tilinpitäjä toimittaa varainhoitovuoden (vuosi N) alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden (vuosi N + 1) maaliskuun 1 päivänä.
2. Työviranomaisen tilinpitäjä toimittaa komission tilinpitäjälle viimeistään vuoden N + 1 maaliskuun 1 päivänä myös vaaditut kirjanpitoliedot konsolidointia varten sillä tavalla ja siinä muodossa kuin komission tilinpitäjä on edellyttänyt.
3. Työviranomaisen toimittaa selvityksen vuoden N talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden N + 1 maaliskuun 31 päivänä.
4. Saatuaan tilintarkastustuomioistuin huomautukset työviranomaisen vuoden N alustavasta tilinpäätöksestä työviranomaisen tilinpitäjä laatii työviranomaisen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan. Pääjohtaja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon työviranomaisen vuoden N lopullisesta tilinpäätöksestä.
6. Työviranomaisen tilinpitäjä toimittaa vuoden N lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden N + 1 heinäkuun 1 päivänä.
7. Linkki työviranomaisen lopulliset tilinpäätöstiedot sisältävälle verkkosivustolle julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään vuoden N + 1 marraskuun 15 päivänä.
8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän vuosikertomuksessaan esittämiin huomautuksiin viimeistään vuoden N + 1 syyskuun 30 päivänä. Pääjohtaja toimittaa vastauksen myös hallintoneuvostolle ja komissiolle.
9. Pääjohtaja antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽²⁹⁾ 261 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki vuotta N koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.
10. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määränemistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vuoden N talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää.

⁽²⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

*29 artikla***Varainhoitosäännöt**

Hallintoneuvosto hyväksyy työviranomaiseen sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Ne voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ainoastaan, jos työviranomaisen toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

V LUKU

HENKILÖSTÖ*30 artikla***Yleiset säännökset**

Työviranomaisen henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja sekä unionin toimielinten välisellä sopimuksella hyväksyttyjä henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi tarvittavia sääntöjä.

*31 artikla***Pääjohtaja**

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen työviranomaisen väliaikaisena toimihenkilönä palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan nojalla.
2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan komission laatiman ehdokasluettelon perusteella avointa ja läpinäkyvää valintamenettelyä noudattaen. Valittu ehdokas kutsutaan antamaan lausuma Euroopan parlamentille ja vastaamaan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin. Tämä keskustelu ei saa aiheuttomasti viivästyttää pääjohtajan nimitystä.
3. Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä työviranomaista edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.
4. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Komissio laatii ennen toimikauden päättymistä arvion, jossa otetaan huomioon arviointi siitä, miten pääjohtaja on suoriutunut tehtävistään, sekä työviranomaisen tulevat tehtävät ja haasteet.
5. Hallintoneuvosto voi 4 kohdassa tarkoitetun arvion huomioon ottaen jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi.
6. Pääjohtaja, jonka toimikautta on 5 kohdan mukaisesti jatkettu, ei saa enää jatkettua toimikautensa lopussa osallistua saman toimen uuteen valintamenettelyyn.
7. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä. Hallintoneuvosto ottaa päätöksessään huomioon 4 kohdassa tarkoitetun komission arvion siitä, miten pääjohtaja on suoriutunut tehtävistään.
8. Hallintoneuvosto tekee päätökset pääjohtajan nimittämisestä, toimikauden jatkamisesta tai toimesta erottamisesta äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

32 artikla

Kansalliset yhteyshenkilöt

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi kansallinen yhteyshenkilö, joka siirretään tilapäisesti työskentelemään kansallisena asiantuntijana työviranomaisen palveluksessa ja sen toimipaikassa 33 artiklan mukaisesti.
2. Kansallisten yhteyshenkilöiden on osallistuttava työviranomaisen tehtävien hoitamiseen muun muassa helpottamalla 7 artiklassa tarkoitettua yhteistyötä ja tiedonvaihtoa ja 8 artiklassa tarkoitettua tarkastusten tukemista ja koordinoitua. Kukin heistä myös toimii kansallisena yhteyspisteenä jäsenvaltiostaan tulevien ja jäsenvaltiotaan koskevien kysymysten suhteen joko vastaamalla näihin kysymyksiin suoraan tai olemalla yhteydessä kansallisiin hallintoihin.
3. Kansallisilla yhteyshenkilöillä on oikeus pyytää ja saada jäsenvaltioiltaan kaikki asiaankuuluvat tiedot tämän asetuksen mukaisesti kunnioittaen täysimääräisesti jäsenvaltionsa kansallista lainsäädäntöä tai käytäntöä erityisesti tietosuojan ja luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen osalta.

33 artikla

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. Kansallisten yhteyshenkilöiden lisäksi työviranomaisen voi käyttää toiminta-alallaan muita kansallisia asiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, jotka eivät ole työviranomaisen palveluksessa.
2. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden, myös kansallisten yhteyshenkilöiden, tilapäisestä siirtämisestä työviranomaisen palvelukseen.

VI LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

34 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Työviranomaiseen ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa N:o 7.

35 artikla

Kielijärjestelyt

1. Työviranomaiseen sovelletaan neuvoston asetuksessa N:o 1 ⁽³⁰⁾ vahvistettuja säännöksiä.
2. Käännöskeskus huolehtii työviranomaisen toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

36 artikla

Avoimuus, henkilötietojen suoja ja tiedotus

1. Työviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet asetuksessa (EU) 2018/1725 säädettyjen velvollisuuksien noudattamiseksi, etenkin niiden, jotka koskevat työviranomaisen tietosuojasta vastaavan henkilön nimittämistä ja tietojenkäsittelyn laillisuutta, käsittelytoiminnan turvallisuutta, tietojen toimittamista ja rekisteröityjen oikeuksia.

⁽³⁰⁾ Asetus N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

3. Työviranomaisen voi toteuttaa tiedotustoimia omasta aloitteestaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Resurssien osoittaminen tiedotustoiimiin ei saa haitata 4 artiklassa tarkoitettujen tehtävien tehokasta hoitamista. Tiedotustoimet on toteutettava hallintoneuvoston hyväksymien tiedotusta ja viestintää koskevien suunnitelmien mukaisesti.

37 artikla

Petostentorjunta

1. Helpottaakseen asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjuntaa työviranomaisen liittyy viimeistään kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona se aloittaa toimintansa, Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission 25 päivänä touko-kuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan sen kaikkiin työntekijöihin.

2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien työviranomaiselta unionin rahoitusta saaneiden avustuk-sensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

3. OLAF voi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽³¹⁾ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko työviranomaisen rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Työviranomaisen yhteistyösopimukseen kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sekä sen sopimuk-siin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan tilintarkastus-tuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kumpikin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

38 artikla

Turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Työviranomaisen hyväksyy omat turvallisuussääntönsä, jotka vastaavat komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443 ⁽³²⁾ ja (EU, Euratom) 2015/444 ⁽³³⁾ vahvistettuja Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arka-luonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevia komission turvallisuussääntöjä. Työviranomaisen turvallisuussääntöjen on katettava muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevat sään-nökset.

39 artikla

Vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva työviranomaisen vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

2. Unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu työviranomaisen tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.

3. Sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella työviranomaisen korvaa yksiköidensä tai henkilöstönsä tehtäviään suorittaessaan aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.

4. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaa-mista.

⁽³¹⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³²⁾ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁽³³⁾ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

5. Työviranomaisen henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta työviranomaista kohtaan määrätään henkilöstösäännöissä ja palvelussuhteen ehtoissa.

40 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio tekee viimeistään 1 päivänä elokuuta 2024 ja sen jälkeen joka viides vuosi arvioinnin työviranomaisen toiminnasta suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti 13 artiklan mukaisesta sovittelumenettelystä saatuja kokemuksia. Siinä on tarkasteltava myös mahdollista tarvetta muuttaa työviranomaisen toimeksiantoa ja toiminta-alaa, mukaan lukien toiminta-alan laajentaminen kattamaan alakohtaisia tarpeita, ja tällaisen muutoksen taloudellisia vaikutuksia, ottaen huomioon myös unionin virastojen kyseisillä aloilla tekemä työ. Arvioinnissa on myös tarkasteltava mahdollisuutta saavuttaa uusia synergiaetuja ja järkeistää työviranomaisen toimintaa työllisyys- ja sosiaalipolitiikan alalla. Komissio voi tarvittaessa tehdä arvioinnin perusteella lainsäädäntöehdotuksia tämän asetuksen soveltamisalan tarkistamisesta.

2. Jos komissio katsoo, ettei työviranomaisen toiminnan jatkaminen ole enää perusteltua sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin nähden, se voi ehdottaa, että tätä asetusta muutetaan vastaavasti tai että se kumotaan.

3. Komissio raportoi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle arvioinnin tuloksista. Arvioinnin tulokset julkistetaan.

41 artikla

Hallinnolliset tutkimukset

Työviranomaisen toiminta kuuluu Euroopan oikeusasiamiehen tutkimusten alaisuuteen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan mukaisesti.

42 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Siltä osin kuin on tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten toimivaltaa työviranomainen voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa.

Työviranomainen voi tätä varten vahvistaa työjärjestelyt näiden kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa edellyttäen, että hallintoneuvosto antaa tähän luvan, ja komission annettua hyväksyntänsä. Kyseisillä järjestelyillä ei saa luoda unionille tai jäsenvaltioille oikeudellisia velvoitteita.

2. Työviranomaisen toimintaan voivat osallistua kolmannet maat, jotka ovat tehneet tästä sopimuksen unionin kanssa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin sopimuksiin sisältyvien asianomaisten määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyjä, joissa määritellään erityisesti luonne, laajuus ja tapa, jolla nämä kolmannet maat osallistuvat työviranomaisen toimintaan, mukaan lukien työviranomaisen toteuttamiin aloitteisiin osallistumista, rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset. Henkilöstöasioiden osalta näiden järjestelyjen on kaikissa tapauksissa oltava henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen mukaiset.

3. Komissio varmistaa, että työviranomainen toimii toimeksiantonsa ja olemassa olevien institutionaalisten puitteiden mukaisesti sopimalla asianmukaisesta työjärjestelystä työviranomaisen pääjohtajan kanssa.

43 artikla

Päätoimipaikkasopimus ja toimintaolosuhteet

1. Sijaintipaikan tarjoavan jäsenvaltion työviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä pääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijaintipaikan tarjoavassa jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan työviranomaisen ja sen kotipaikkana olevan jäsenvaltion välisessä päätoimipaikkasopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen, kun hallintoneuvosto on sen hyväksynyt ja viimeistään 1 päivänä elokuuta 2021.
2. Työviranomaisen sijaintipaikan tarjoavan jäsenvaltion on varmistettava työviranomaisen moitteettomalle ja tehokkaalle toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

44 artikla

Työviranomaisen toiminnan aloittaminen

1. Työviranomaisen on aloitettava toimintansa ja sillä on oltava valmiudet toteuttaa omaa talousarviotaan viimeistään 1 päivänä elokuuta 2021.
2. Komissio vastaa työviranomaisen perustamisesta ja alkuvaiheen toiminnasta, kunnes työviranomainen voi aloittaa toimintansa. Tätä varten
 - a) komissio voi nimetä komission virkamiehen väliaikaiseksi pääjohtajaksi hoitamaan pääjohtajalle uskottuja tehtäviä siihen asti, kun hallintoneuvoston 31 artiklan mukaisesti nimittämä pääjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään;
 - b) poiketen siitä, mitä 18 artiklan 1 kohdan k alakohdassa säädetään, väliaikainen pääjohtaja käyttää nimittävän viranomaisen toimivaltaa siihen asti, kun 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päätös tehdään;
 - c) komissio voi tarjota työviranomaiselle apua, erityisesti siirtämällä tilapäisesti komission virkamiehiä hoitamaan työviranomaisen toimintaa väliaikaisen pääjohtajan tai pääjohtajan valvonnassa;
 - d) väliaikainen pääjohtaja voi antaa luvan maksujen suorittamiseen työviranomaisen talousarvion määrärahoista hallintoneuvoston annettua hyväksyntänsä ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstön palvelukseenottoa koskevia sopimuksia, sen jälkeen kun työviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty.

45 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 883/2004 seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 artiklaan alakohta seuraavasti:

”na) 'Euroopan työviranomaisella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/1149 (*) perustettua ja 74 a artiklassa tarkoitettua elintä;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1149, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, Euroopan työviranomaisen perustamisesta, asetusten (EY) N:o 883/2004, (EU) N:o 492/2011 ja (EU) 2016/589 muuttamisesta ja päätöksen (EU) 2016/344 kumoamisesta (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 21).”

- 2) Lisätään artikla seuraavasti:

”74 a artikla

Euroopan työviranomainen

1. Euroopan työviranomainen tukee tämän asetuksen soveltamista sille asetuksella (EU) 2019/1149 uskottujen tehtävien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hallintotoimikunnan tehtäviä ja toimintaa. Hallintotoimikunta tekee yhteistyötä Euroopan työviranomaisen kanssa toimien koordinoimiseksi yhteisestä sopimuksesta ja päällekkäisyyksien välttämiseksi. Tätä varten se tekee yhteistyösopimuksen Euroopan työviranomaisen kanssa.

2. Hallintotoimikunta voi pyytää Euroopan työviranomaista antamaan soviteltavana olevan sosiaaliturvaan liittyvän kysymyksen käsiteltäväkseen asetuksen (EU) 2019/1149 13 artiklan 11 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.”

46 artikla

Asetuksen (EU) N:o 492/2011 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 492/2011 seuraavasti:

- 1) Lisätään 26 artiklaan kohta seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/1149 (*) perustettu Euroopan työviranomainen osallistuu neuvoa-antavan komitean kokouksiin tarkkailijana ja tarjoaa tarpeen mukaan teknistä tukea ja asiantuntemusta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1149, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, Euroopan työviranomaisen perustamisesta, asetusten (EY) N:o 883/2004, (EU) N:o 492/2011 ja (EU) 2016/589 muuttamisesta ja päätöksen (EU) 2016/344 kumoamisesta (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 21).”

- 2) Kumotaan 29–34 artikla päivästä, jona viranomainen tulee toimintakykyiseksi tämän asetuksen 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

- 3) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Neuvoa-antavan komitean työjärjestystä, joka on voimassa 8 päivänä marraskuuta 1968, sovelletaan edelleen.”

- 4) Korvataan 39 artikla seuraavasti:

”39 artikla

Neuvoa-antavan komitean hallintomenot sisällytetään Euroopan unionin yleiseen talousarvioon komission pääluokkaan.”

47 artikla

Asetuksen (EU) 2016/589 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2016/589 seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) Eures-verkostoon liittyvät järjestelyt komission, Euroopan työviranomaisen ja jäsenvaltioiden välillä;”

b) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) komission, Euroopan työviranomaisen ja jäsenvaltioiden välinen yhteistyö saatavilla olevien avoimia työpaikkoja, työhakemuksia ja ansioluetteloita koskevien keskeisten tietojen osalta;”

c) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) Eures-verkoston edistäminen unionin tasolla komission, Euroopan työviranomaisen ja jäsenvaltioiden toteuttamilla tehokkailla viestintätoimenpiteillä.”

2) Lisätään 3 artiklaan kohta seuraavasti:

”8) ’Euroopan työviranomaisella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/1149 (*) perustettua elintä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1149, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, Euroopan työviranomaisen perustamisesta, asetusten (EY) N:o 883/2004, (EU) N:o 492/2011 ja (EU) 2016/589 muuttamisesta ja päätöksen (EU) 2016/344 kumoamisesta (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 21).”

3) Korvataan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vammaisten henkilöiden mahdollisuus tutustua Eures-portaalin välityksellä toimitettaviin tietoihin ja saada kansallisia tukipalveluita on varmistettava. Komissio, Euroopan koordinoitintoimisto, Eures-jäsenet ja Eures-yhteistyökumppanit määrittelevät keinot, joilla niiden velvoitteet varmistetaan.”

4) Muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) Euroopan työvoimaviranomaisen yhteyteen perustettava Euroopan koordinoitintoimisto, jonka vastuulla on avustaa Eures-verkostoa sen tehtävien suorittamisessa;”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”e) komissio.”

5) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

"Euroopan koordinointitoimisto avustaa Eures-verkostoa sen tehtävien suorittamisessa, etenkin kehittämällä ja hoitamalla tiiviissä yhteistyössä kansallisten koordinointitoimistojen ja komission kanssa seuraavia toimia:"

ii) korvataan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) Eures-portaalin ja siihen liittyvien tietoteknisten palvelujen järjestelmävastaavan ominaisuudessa käyttäjätarpeiden ja toimintavaatimusten määrittely ja toimittaminen komissiolle portaalin toimintaa ja kehittämistä varten, mukaan luettuina järjestelmät ja menettelyt avointen työpaikkojen, työhakemusten, ansioluetteloiden ja muiden täydentävien asiakirjojen sekä muun tiedon vaihtamiseksi yhteistyössä muiden asiankuuluvien unionin tieto- ja neuvontapalvelujen tai -verkostojen sekä aloitteiden kanssa;"

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Euroopan työviranomainen hallinnoi Euroopan koordinointitoimistoa. Euroopan koordinointitoimisto aloittaa säännöllisen vuoropuhelun unionin tason työmarkkinaosapuolten edustajien kanssa;"

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Euroopan koordinointitoimisto laatii monivuotiset työohjelmansa kuultuaan 14 artiklassa tarkoitettua koordinointiryhmää ja komissiota."

6) Korvataan 9 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) tekee välitystoimintaan liittyvää yhteistyötä komission, Euroopan työviranomaisen ja jäsenvaltioiden kanssa III luvussa vahvistetuissa puitteissa;"

7) Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Koordinointiryhmä muodostuu komission, Euroopan koordinointitoimiston ja kansallisten koordinointitoimistojen asianmukaisen tason edustajista."

8) Korvataan 16 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jäsenvaltiot tutkivat yhdessä komission ja Euroopan koordinointitoimiston kanssa kaikki mahdollisuudet, joilla taattaisiin unionin kansalaisille etusija avoimia työpaikkoja täytettäessä työvoiman kysynnän ja tarjonnan välisen tasapainon saavuttamiseksi unionin alueella. Jäsenvaltiot voivat tätä varten toteuttaa asian kannalta tarpeelliset toimenpiteet."

9) Korvataan 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on tehtävä toistensa, komission ja Euroopan koordinointitoimiston kanssa yhteistyötä, joka koskee kansallisten järjestelmien ja komission kehittämän eurooppalaisen luokituksen yhteentoimivuutta. Komissio pitää jäsenvaltiot ajan tasalla eurooppalaisen luokituksen kehittämisestä."

10) Korvataan 29 artikla seuraavasti:

”29 artikla

Liikkuvuusvirtoja ja -suuntauksia koskevien tietojen vaihto

Komissio ja jäsenvaltiot seuraavat työvoiman liikkuvuusvirtoja ja -suuntauksia unionissa Euroopan työviranomaisen raporttien perusteella hyödyntäen Eurostatin tilastoja ja käytettävissä olevia kansallisia tietoja ja julkaisevat ne.”

48 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös (EU) 2016/344 päivästä, jona viranomainen tulee toimintakykyiseksi tämän asetuksen 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Viittauksia kumottuun on pidettävä viittauksina tähän asetukseen.

49 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE

16 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISESTI PERUSTETUN FOORUMIN TEHTÄVÄT

Tukeakseen työviranomaisen tavoitteita pimeän työn torjumisen alalla foorumin on erityisesti pyrittävä

- 1) lisäämään tietoutta pimeästä työstä, myös sen syistä, alueellisista eroista ja rajatylittävistä näkökohdista, yhteisten määritelmien ja käsitteiden ja näyttöön perustuvien mittausvälineiden avulla sekä vertailuanalyseja edistämällä; parantamaan ymmärrystä eri järjestelmistä ja käytännöistä puolin ja toisin pimeän työn torjumiseksi ja analysoimaan politiikkatoimenpiteiden, muun muassa ehkäisevien toimenpiteiden ja seuraamusten, vaikuttavuutta;
 - 2) edistämään ja arvioimaan jäsenvaltioiden välisen ja tapauksen mukaan kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön eri muotoja, kuten henkilöstövaihtoa, tietokantojen käyttöä, yhteisiä toimia ja yhteistä koulutusta, sekä perustamaan hallinnollista yhteistyötä varten tietojenvaihtojärjestelmän käyttäen pimeää työtä koskevaa erityismoduulia IMI-järjestelmässä;
 - 3) ottamaan käyttöön esimerkiksi tietopankin tai muita vastaavia välineitä tietojen ja kokemusten tehokasta jakamista varten, kehittämään valvontaa koskevia suuntaviivoja, hyvän käytännön oppaita ja yhteisiä tarkastusperiaatteita pimeän työn torjumiseksi sekä toteuttamaan yhteisiä toimia, kuten Euroopan laajuisia kampanjoita; arvioimaan tällaisista välineistä saatuja kokemuksia;
 - 4) kehittämään vertaisoppimisohjelmia hyvien toimintatapojen määrittämiseksi kaikilla pimeän työn torjunnan kannalta merkityksellisillä aloilla ja järjestämään vertaisarviointeja pimeän työn torjunnassa saavutetun edistyksen seuraamiseksi vertaisarviointeihin osallistuvissa jäsenvaltioissa;
 - 5) vaihtamaan kansallisten viranomaisten kokemuksia pimeän työn torjuntaan soveltuvan unionin oikeuden soveltamisesta.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1150,**annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,****oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden edistämisestä verkossa toimivien välityspalvelujen
yrityskäyttäjää varten****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Verkossa toimivat välityspalvelut ovat keskeisiä yrittäjyyden ja uusien liiketoimintamallien, kaupan ja innovoinnin mahdollistajia, jotka voivat myös parantaa kuluttajien hyvinvointia ja joita sekä yksityinen että julkinen sektori käyttävät yhä enemmän. Ne tarjoavat pääsyn uusille markkinoille sekä kaupallisia mahdollisuuksia, joiden avulla yritykset voivat hyödyntää sisämarkkinoiden etuja. Ne mahdollistavat sen, että kuluttajat unionissa voivat hyödyntää kyseisiä etuja, erityisesti koska heillä on verkossa valittavanaan suurempi valikoima tavaroita ja palveluita ja heille tarjotaan verkossa kilpailukykyisempiä hintoja, mutta niihin liittyy myös haasteita, jotka on ratkaistava oikeusvarmuuden takaamiseksi.
- (2) Verkossa toimivat välityspalvelut voivat olla keskeisiä niiden yritysten kaupalliselle menestykselle, jotka käyttävät kyseisiä palveluja kuluttajien saavuttamiseksi. Verkossa toimivien välityspalvelujen etujen täysipainoiseksi hyödyntämiseksi on näin ollen tärkeää, että yritykset voivat luottaa verkossa toimiviin välityspalveluihin, joiden kanssa ne solmivat kaupallisia suhteita. Tämä on tärkeää pääasiallisesti sen vuoksi, että liiketoimien lisääntyneen välittäminen verkossa toimivien välityspalvelujen kautta ja siihen vaikuttavat vahvat datavetoiset välilliset verkkovaikutukset johtaa siihen, että kyseiset yrityskäyttäjät, etenkin mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset, jäljempänä 'pk-yritykset', ovat yhä enemmän riippuvaisia näistä palveluista kuluttajien saavuttamiseksi. Kun otetaan huomioon tämä yhä suurempi riippuvaisuus, kyseisten palvelujen tarjoajilla on usein vahvempi neuvotteluvoima, mikä mahdollistaa sen, että ne voivat käytännössä toimia yksipuolisesti tavalla, joka voi olla epäoikeudenmukainen ja vahingoittaa yrityskäyttäjien ja välillisesti myös kuluttajien oikeutettuja etuja unionissa. Ne saattavat esimerkiksi määrätä yrityskäyttäjille yksipuolisesti käytäntöjä, jotka poikkeavat jyrkästi hyvästä kauppatastavasta tai ovat kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vastaisia. Tällä asetuksella puututaan tällaisiin verkkopohjaisen alustatalouden mahdollisiin kitkatekijöihin.
- (3) Kuluttajat ovat ottaneet verkossa toimivat välityspalvelut omakseen. Kilpailuun perustuva, oikeudenmukainen ja avoin verkkokoekosysteemi, jossa yritykset toimivat vastuullisesti, on olennaisen tärkeä myös kuluttajien hyvinvoinnin kannalta. Varmistamalla verkkopohjaisen alustatalouden avoimuus ja siihen kohdistuva luottamus yritysten välisissä suhteissa voitaisiin myös epäsuorasti parantaa kuluttajien luottamusta verkkotalouteen. Verkkopohjaisen alustatalouden kehittämisen suoria vaikutuksia kuluttajiin käsitellään kuitenkin muualla unionin lainsäädännössä, erityisesti kuluttajansuojaa koskevassa säännöstössä.

⁽¹⁾ EUVL C 440, 6.12.2018, s. 177.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. kesäkuuta 2019.

- (4) Samalla lailla verkossa toimivat hakukoneet voivat olla merkittäviä internetliikenteen lähteitä yrityksille, jotka tarjoavat tavaroita tai palveluja kuluttajille verkkosivustojen kautta, ja ne voivat sen vuoksi merkittävästi vaikuttaa siihen, miten tavaroita tai palvelujaan verkon kautta sisämarkkinoilla tarjoavat yritysverkkosivustokäyttäjät menestyvät kaupallisesti. Sillä, miten verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat asettavat järjestykseen verkkosivustoja, myös niitä verkkosivustoja, joiden kautta yritysverkkosivustokäyttäjät tarjoavat tavaroita ja palvelujaan kuluttajille, on merkittävä vaikutus kuluttajien tekemiin valintoihin sekä kyseisten yritysverkkosivustokäyttäjien kaupalliseen menestykseen. Vaikka sopimussuhdetta yritysverkkosivustokäyttäjien kanssa ei ole, verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat voivat näin ollen käytännössä toimia yksipuolisesti tavalla, joka voi olla epäoikeudenmukainen ja joka voi vahingoittaa yritysverkkosivustokäyttäjien ja välillisesti myös kuluttajien oikeutettuja etuja unionissa.
- (5) Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien ja yrityskäyttäjien välisen suhteen luonne saattaa johtaa myös tilanteisiin, joissa yrityskäyttäjillä on usein rajalliset oikeussuojamahdollisuudet, jos kyseisten palvelujen tarjoajien yksipuoliset toimet johtavat riitaan. Monissa tapauksissa kyseiset palvelujen tarjoajat eivät tarjoa helposti saatavissa olevia ja tehokkaita sisäisiä valitusten käsittelyjärjestelmiä. Olemassa olevat vaihtoehtoiset tuomioistuinten ulkopuoliset riitojenratkaisumekanismit voivat myös olla tehostomia monista eri syistä, mukaan lukien erikoistuneiden sovittelijoiden puute sekä yrityskäyttäjien pelko vastatoimista.
- (6) Verkossa toimivilla välityspalveluilla ja verkossa toimivilla hakukoneilla sekä kyseisten palvelujen mahdollistamilla liiketoimilla on luontaisesti rajatylittävää potentiaalia, ja niillä on erityistä merkitystä unionin sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle nykyisessä taloudessa. Tiettyjen palvelujen tarjoajien kaupalliset menettelyt, jotka mahdollisesti ovat epäoikeudenmukaisia ja haitallisia, sekä tehokkaiden oikeussuojakeinojen puute estävät kyseisen potentiaalın täyden hyödyntämisen ja vaikuttavat kielteisesti sisämarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.
- (7) Unionin tasolla olisi säädettävä kohdennetuista ja pakottavista säännöistä, jotta sisämarkkinoilla turvataan oikeudenmukainen, ennakoitavissa oleva, kestävä ja luottamusta nauttiva verkkopohjainen liiketoimintaympäristö. Eri-tyisesti verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjille olisi turvattava asianmukainen avoimuus sekä tehokkaat oikeussuojamahdollisuudet koko unionissa, jotta voitaisiin helpottaa rajat ylittävää liiketoimintaa unionissa ja siten parantaa sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa ja puuttua mahdolliseen lisääntyvään hajanaisuuteen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla erityisillä aloilla.
- (8) Kyseisillä säännöillä olisi myös turvattava asianmukaiset kannustimet, joilla edistetään oikeudenmukaisuutta ja avoimuutta erityisesti sen suhteen, miten yritysverkkosivustokäyttäjät asetetaan järjestykseen verkossa toimivien hakukoneiden hakutuloksissa. Samalla kyseisillä säännöillä olisi otettava huomioon ja turvattava laajemman verkkopohjaisen alustatalouden huomattava innovointipotentiaali ja mahdollistettava terve kilpailu, jolla lisätään kuluttajien valinnanmahdollisuuksia. On aiheellista selvittää, että tämän asetuksen ei olisi vaikutettava kansalliseen yksityisoikeuteen, etenkin sopimusoikeuteen, kuten sopimuksen voimassaoloa, tekemistä, vaikutuksia tai päättymistä koskeviin sääntöihin, siltä osin kuin kansallisen yksityisoikeuden säännöt ovat yhdenmukaisia unionin oikeuden kanssa ja siinä määrin kuin asianomaiset seikat eivät kuulu tämän asetuksen säännösten soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava soveltaa vapaasti kansallisia lakeja, joissa kielletään tai säädetään rangaistaviksi yksipuoliset toimet tai sopimattomat kaupalliset menettelyt, siinä määrin kuin asianomaiset seikat eivät kuulu tämän asetuksen säännösten soveltamisalaan.
- (9) Koska verkossa toimivilla välityspalveluilla ja verkossa toimivilla hakukoneilla on tyypillisesti maailmanlaajuinen ulottuvuus, tätä asetusta olisi sovellettava näiden palvelujen tarjoajiin riippumatta siitä, ovatko ne sijoittautuneet jäsenvaltioon vai unionin ulkopuolelle, mikäli kaksi kumulatiivista edellytystä täyttyy. Ensinnäkin yrityskäyttäjien tai yritysverkkosivustokäyttäjien olisi oltava sijoittautuneita unioniin. Toiseksi yrityskäyttäjien tai yritysverkkosivustokäyttäjien olisi näiden palvelujen kautta tarjottava tavaroita tai palvelujaan kuluttajille, jotka ovat unionissa ainakin osan liiketoimesta. Sen määrittämiseksi, tarjoavatko yrityskäyttäjät tai yritysverkkosivustokäyttäjät tavaroita tai palveluja unionissa oleville kuluttajille, on tarpeen varmistaa, onko ilmeistä, että yrityskäyttäjät tai yritysverkkosivustokäyttäjät suuntaavat toimintaansa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa oleviin kuluttajiin. Tätä perustetta olisi tulkittava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽³⁾ 17 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 ⁽⁴⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaa koskevan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Kyseisten kuluttajien olisi oltava unionissa, mutta heidän asuinpaikkansa ei tarvitse olla unionissa eikä heillä tarvitse olla minkään jäsenvaltion kansallisuutta. Näin ollen tätä asetusta ei olisi sovellettava, kun yrityskäyttäjät tai yritysverkkosivustokäyttäjät eivät ole sijoittautuneet unioniin tai kun ne ovat sijoittautuneet unioniin mutta käyttävät verkossa toimivia välityspalveluja ja verkossa toimivia hakukoneita tarjotakseen tavaroita tai palveluja yksinomaan kuluttajille, jotka ovat unionin ulkopuolella, tai henkilöille, jotka eivät ole kuluttajia. Lisäksi tätä asetusta olisi sovellettava riippumatta siitä, mitä lakia sopimukseen muutoin sovellettaisiin.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (10) Monenlaisissa yritysten ja kuluttajien välisissä suhteissa välittäjinä verkossa toimivat palvelujen tarjoajat, jotka hallinnoivat monipuolisia palveluja, jotka perustuvat pääasiassa samaan ekosysteemiä rakentavaan liiketoimintamalliin. Jotta katetaan asiaankuuluvat palvelut, verkossa toimivat välityspalvelut olisi määriteltävä tarkasti ja teknologianeutraalisti. Palvelujen olisi koostuttava tietoyhteiskunnan palveluista, joiden tavoitteena on helpottaa yrityskäyttäjien ja kuluttajien välisten suorien liiketoimien käynnistämistä, riippumatta siitä, toteutuvatko liiketoimet viime kädessä verkossa, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan tai yrityskäyttäjän verkkoportaalissa vai verkon ulkopuolella vai toteutetaanko niitä lainkaan, mikä tarkoittaa sitä, että yrityskäyttäjien ja kuluttajien välinen sopimussuhde ei saisi olla edellytys sille, että verkossa toimivat välityspalvelut kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Pelkästään sen, että tarjotaan luonteeltaan vähämerkityksellistä palvelua, ei olisi katsottava tarkoitavan, että verkkosivustolla tai palvelulla pyritään helpottamaan liiketoimia verkossa toimivien välityspalvelujen tapaan. Lisäksi palveluja olisi tarjottava palvelujen tarjoajien ja kuluttajille tavaraita tai palveluja tarjoavien yrityskäyttäjien välisten sopimussuhteiden perusteella. Tällaisen sopimussuhteen olisi katsottava syntyvän, kun molemmat osapuolet ilmoittavat aikomuksestaan sitoutua sopimukseen yksiselitteisesti pysyvällä välineellä ilman, että välttämättä edellytetään nimenomaista kirjallista sopimusta.
- (11) Tämän asetuksen kattamiin verkossa toimiviin välityspalveluihin olisi näin ollen kuuluttava esimerkiksi verkko-kaupan markkinapaikat (mukaan lukien yhteistyöpohjaiset markkinapaikat, joilla yrityskäyttäjät ovat aktiivisia), verkossa toimivat ohjelmistosovelluspalvelut, kuten sovelluskaupat, sekä verkossa toimivat sosiaalisen median palvelut riippumatta siitä, mitä teknologiaa näiden palvelujen tarjoamisessa käytetään. Tässä mielessä verkossa toimivia välityspalveluja voitaisiin tarjota myös ääniohjausteknologian avulla. Myöskään sen ei pitäisi olla olennaista, liittyykö kyseisiin yrityskäyttäjien ja kuluttajien välisiin liiketoimiin rahallista maksua tai suoritetaanko ne osittain verkon ulkopuolella. Tätä asetusta ei kuitenkaan olisi sovellettava verkossa toimiviin vertaisvälityspalveluihin ilman yrityskäyttäjien läsnäoloa, puhtaasti yritysten välisiin verkossa toimiviin välityspalveluihin, joita ei tarjota kuluttajille, verkossa toimiviin mainonnan välineisiin eikä mainontaviestintään, joiden tavoitteena ei ole helpottaa suorien liiketoimien käynnistämistä ja joihin ei liity sopimussuhdetta kuluttajien kanssa. Samasta syystä myöskään hakukoneoptimointiin tarkoitettujen ohjelmistopalvelujen ja palvelujen, jotka liittyvät mainonnanesto-ohjelmistoihin, ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan. Teknisten toimintojen ja rajapintojen, jotka pelkästään yhdistävät laitteistoja ja sovelluksia, ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan, sillä ne eivät yleensä täytä verkossa toimivia välityspalveluja koskevia vaatimuksia. Tällaiset toiminnot tai rajapinnat voivat kuitenkin liittyä suoraan tiettyihin verkossa toimiviin välityspalveluihin tai olla niiden liitännäisiä, ja tällaisissa tapauksissa asianomaisiin verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajiin olisi sovellettava avoimuusvaatimuksia, jotka liittyvät eriytettyyn kohteluun näiden toimintojen ja rajapintojen perusteella. Tätä asetusta ei myöskään olisi sovellettava verkossa oleviin maksupalveluihin, koska ne eivät itse täytä sovellettavia vaatimuksia vaan ovat luontaisesti lisäpalveluja, jotka liittyvät liiketoimiin tavaroiden ja palvelujen toimittamiseksi kuluttajille.
- (12) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti ja ottaen huomioon, että on todettu yrityskäyttäjien olevan riippuvaisia pääasiassa verkossa toimivista välityspalveluista, jotka toimivat väylänä sellaisten kuluttajien saavuttamiseksi, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, tämän asetuksen soveltamisalan määrittämisessä kuluttajan olisi ymmärrettävä viittaavan ainoastaan luonnollisiin henkilöihin heidän toimiessaan tarkoituksessa, joka ei kuulu heidän elinkeino- tai ammattitoimintaansa.
- (13) Nopea innovointitahti huomioon ottaen tässä asetuksessa käytettävän verkossa toimivan hakukoneen määritelmän olisi oltava teknologianeutraali. Määritelmän olisi etenkin katsottava kattavan myös äänikomennot.
- (14) Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat käyttävät yleensä ennalta muotoiltuja sopimusehtoja, ja jotta voidaan tarvittaessa suojella tehokkaasti yrityskäyttäjää, tätä asetusta olisi sovellettava, kun verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja määrittää yksipuolisesti sopimussuhteen ehdot, sopimussuhteen nimestä tai muodosta riippumatta. Se, onko ehdot määritetty yksipuolisesti, olisi arvioitava tapauskohtaisesti yleisen arvioinnin perusteella. Tässä yleisessä arvioinnissa osapuolten suhteellinen koko tai se, että neuvotteluja on käyty tai että asianomainen tarjoaja ja yrityskäyttäjä ovat voineet neuvotella tietyistä määräyksistä ja määrittää ne yhdessä, eivät sinänsä saisi olla ratkaisevia. Lisäksi verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien velvoite saattaa niiden ehdot helposti yrityskäyttäjien saataville muun muassa niiden välisen kaupallisen suhteen sopimuksen tekemistä edeltävässä vaiheessa, tarkoittaa sitä, että yrityskäyttäjät hyötyvät tästä asetuksesta johtuvasta avoimuudesta silloinkin, jos ne onnistuvat neuvottelemaan joistakin ehdoista.

- (15) Sen varmistamiseksi, että yrityskäyttäjät voivat sopimussuhteen yleisten ehtojen perusteella määrittää kaupalliset ehdot verkossa toimivien välityspalvelujen käytölle, lopettamiselle ja keskeyttämiselle ja turvata liikesuhteen ennustettavuuden, kyseiset ehdot olisi laadittava käyttäen selkeää ja ymmärrettävää kieltä. Ehtojen ei olisi katsottava olevan laadittu käyttäen selkeää ja ymmärrettävää kieltä, jos ne ovat epämääräisiä tai epätarkkoja tai niissä ei ole yksityiskohtaisia tietoja merkittävistä kaupallisista kysymyksistä eivätkä ne sen vuoksi anna yrityskäyttäjille kohtuullista ennustettavuutta sopimussuhteen tärkeimmistä näkökohdista. Lisäksi harhaanjohtavaa kieltä ei olisi katsottava selkeäksi ja ymmärrettäväksi.
- (16) Sen varmistamiseksi, että yrityskäyttäjillä on riittävä selvyys siitä, missä ja kenelle niiden tavaroita tai palveluja markkinoidaan, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi varmistettava avoimuus yrityskäyttäjään kohtaan, kun on kyse muista jakelukanavista tai mahdollisista kumppanuusohjelmista, joita verkossa toimiva välityspalvelu saattaa käyttää kyseisten tavaroiden tai palvelujen markkinoinnissa. Muut kanavat ja kumppanuusohjelmat olisi ymmärrettävä teknologianeutraalilla tavalla, mutta niihin voisivat kuulua muun muassa muut verkkosivustot, sovellukset tai muut verkossa toimivat välityspalvelut, joita käytetään yrityskäyttäjän tarjoamien tavaroiden tai palvelujen markkinoinnissa.
- (17) Teollis- ja tekijänoikeuksien omistuksella ja hallinnalla verkossa voi olla suurta taloudellista merkitystä sekä verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajille että niiden yrityskäyttäjille. Jotta voidaan varmistaa selkeys ja avoimuus yrityskäyttäjien kannalta ja jotta ne saisivat asiasta paremman käsityksen, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi sisällytettävä ehtoihinsa yleisiä tai halutessaan yksityiskohtaisempia tietoja kyseisten ehtojen mahdollisista vaikutuksista yrityskäyttäjän teollis- ja tekijänoikeuksien omistukseen ja hallintaan. Tällaisiin tietoihin voisi sisältyä muun muassa tietoja esimerkiksi logojen, tavaramerkkien tai tuotenimien yleisestä käytöstä.
- (18) Avoimuuden varmistaminen yleisissä ehdoissa voi olla ratkaisevan tärkeää, jotta edistetään kestäviä liiketoimintasuhteita ja estetään epäoikeudenmukainen toiminta, josta aiheutuisi haittaa yrityskäyttäjille. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi sen vuoksi varmistettava myös, että ehdot ovat kaikissa kaupallisen suhteen vaiheissa helposti saatavilla, myös mahdollisille yrityskäyttäjille sopimuksen tekemistä edeltävässä vaiheessa, ja että kaikista ehtoihin tehtävistä muutoksista ilmoitetaan asianomaisille yrityskäyttäjille pysyvällä välineellä sovitussa määräajassa, joka on kohtuullinen ja oikeasuhtainen, kun otetaan huomioon erityiset olosuhteet, ja joka tapauksessa vähintään 15 päivää. Jos yrityskäyttäjien edellytetään ehtoihin ehdotettujen muutosten vuoksi tekemään teknisiä tai kaupallisia mukautuksia muutosten noudattamiseksi, esimerkiksi tekemään merkittäviä teknisiä mukautuksia tavaroihinsa tai palveluihinsa, olisi asetettava pidempiä yli 15 päivän pituisia oikeasuhteisia määräaikoja ilmoittamiselle. Ilmoittamisen määräaika ei olisi sovellettava, kun ja siinä määrin kuin kyseessä oleva yrityskäyttäjä luopuu siitä yksiselitteisesti tai kun ja siinä määrin kuin tarve toteuttaa muutos noudattamatta ilmoittamisen määräaika perustuu oikeudelliseen velvoitteeseen, joka sitoo palvelun tarjoajaa unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Ehdotettuja toimituksellisia mukautuksia ei kuitenkaan olisi pidettävä muutoksina silloin, kun ne eivät muuta ehtojen sisältöä tai merkitystä. Vaatimuksella, jonka mukaan ehdotetuista muutoksista on ilmoitettava pysyvällä välineellä, olisi annettava yrityskäyttäjille tosiasiallinen mahdollisuus tarkastella näitä muutoksia myöhemmässä vaiheessa. Yrityskäyttäjillä olisi oltava oikeus irtisanoa sopimuksensa 15 päivän kuluessa muutoksia koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta, paitsi jos sopimuksessa sovelletaan esimerkiksi kansallisen yksityisoikeuden johdosta lyhyempää määräaika.
- (19) Yleisesti uusien tavaroiden tai palvelujen, myös ohjelmistosovellusten, toimittamista verkossa toimiviin välityspalveluihin olisi pidettävä toimenä, jolla yrityskäyttäjä ilmaisee selkeästi suostumuksensa ehtoihin tehtävien muutosten edellyttämästä määräajasta luopumiseen. Tapauksissa, joissa kohtuullinen ja oikeasuhtainen määräaika on pidempi kuin 15 päivää, koska ehtoihin tehtävät muutokset edellyttävät yrityskäyttäjän tekemän tavaroihinsa tai palveluihinsa merkittäviä teknisiä tai kaupallisia mukautuksia, yrityskäyttäjän ei kuitenkaan olisi katsottava luopuneen automaattisesti ilmoittamisen määräajasta, jos se toimittaa uusia tuotteita tai palveluja. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan olisi varauduttava siihen, että ehtoihin tehtävät muutokset edellyttävät yrityskäyttäjän tekemän merkittäviä teknisiä mukautuksia, jos esimerkiksi verkossa toimivasta välityspalvelusta, johon yrityskäyttäjillä on ollut pääsy, poistetaan tai siihen lisätään kokonaisi ominaisuuksia tai jos yrityskäyttäjät saattavat joutua mukauttamaan tavaransa tai ohjelmoimaan palvelunsa uudelleen voidakseen edelleen toimia verkossa toimivia välityspalveluja käyttäen.
- (20) Yrityskäyttäjien suojelemiseksi ja oikeusvarmuuden tarjoamiseksi molemmille osapuolille vaatimustenvastaisten ehtojen olisi oltava mitättömiä eli olisi katsottava, että niillä ei ole missään vaiheessa ollut vaikutuksia *erga omnes* ja *ex tunc*. Tämän olisi kuitenkin koskettava ainoastaan niitä ehtojen määräyksiä, jotka eivät ole vaatimustenmukaisia. Muiden määräysten olisi edelleen oltava päteviä ja täytäntöönpanokelpoisia sikäli kuin ne voidaan erottaa vaatimustenvastaisista määräyksistä. Ehtojen äkkinaiset muutokset voivat merkittävästi häiritä yrityskäyttäjien toimintaa. Jotta voidaan rajoittaa tällaisia yrityskäyttäjiiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia ja ehkäistä tällaista toimintaa, muutosten, jotka tehdään vastoin velvoitetta noudattaa sovitua määräaika, olisi sen vuoksi oltava mitättömiä eli olisi katsottava, että niillä ei ole missään vaiheessa ollut vaikutuksia *erga omnes* ja *ex tunc*.

- (21) Jotta voidaan varmistaa, että yrityskäyttäjät voivat hyödyntää täysimääräisesti verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoamat mahdollisuudet, näiden palvelujen tarjoajat eivät saisi kokonaan estää yrityskäyttäjään pitämästä kaukallista tunnustaan esillä osana tarjoomaansa tai läsnäoloaan asianomaisissa verkossa toimivissa välityspalveluissa. Tätä ei saisi kuitenkaan ymmärtää siten, että yrityskäyttäjillä on oikeus päättää yksipuolisesti siitä, miten ne hoitavat tarjoomansa esillepanon tai tuovat esiin läsnäolonsa asianomaisissa verkossa toimivissa välityspalveluissa.
- (22) Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajalla voi olla oikeutettuja syitä päättää palvelujensa tarjoamisen rajoittamisesta, keskeyttämisestä tai lopettamisesta tietyn yrityskäyttäjän osalta, mukaan lukien tietyn yrityskäyttäjän yksittäisten tavaroiden tai palvelujen poistaminen palvelusta tai hakutulosten poistaminen. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat voivat rajoittaa yrityskäyttäjien yksittäisiä listauksia myös ilman keskeyttämistä esimerkiksi alentamalla niitä tai vaikuttamalla kielteisesti yrityskäyttäjän visuaaliseen ilmeeseen, mihin voi kuulua myös yrityskäyttäjän siirtäminen järjestyksessä alemmas. Kuitenkin koska kyseiset päätökset voivat merkittävästi vaikuttaa kyseisen yrityskäyttäjän etuihin, päätökset ja niiden perustelut olisi toimitettava pysyvällä välineellä ennen kuin rajoittaminen tai keskeyttäminen tulee voimaan tai sen tullessa voimaan. Jotta voidaan minimoida tällaisten päätösten kielteinen vaikutus yrityskäyttäjiiin, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi myös annettava tilaisuus selvittää päätökseen johtaneet tosiseikat sisäisen valitusten käsittelymenettelyn yhteydessä, mikä auttaa yrityskäyttäjää noudattamaan jälleen vaatimuksia, mikäli tämä on mahdollista. Lisäksi jos verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja peruuttaa rajoittamista, keskeyttämistä tai lopettamista koskevan päätöksen esimerkiksi siksi, että päätös on tehty erehdyksessä tai päätökseen johtanutta ehtojen rikkomista ei ole tehty vilpillisessä mielessä ja tilanne on korjattu tyydyttävällä tavalla, palvelujen tarjoajan olisi palautettava kyseinen yrityskäyttäjä ilman aiheutonta viivytystä, myös antamalla yrityskäyttäjälle uudelleen pääsyn ennen päätöksen tekemistä saatavilla olleisiin henkilötietoihin tai muihin tietoihin tai molempiin.

Päätöksen, jolla rajoitetaan, keskeytetään tai lopetetaan verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaminen, perusteet olisi esitettävä niin, että yrityskäyttäjät voivat todeta, onko päätös mahdollista riittauttaa, mikä parantaa yrityskäyttäjien mahdollisuuksia turvautua tarvittaessa tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin. Perusteluissa olisi määritettävä päätöksen perusteet sen mukaan, mitä palvelujen tarjoaja on esittänyt etukäteen ehdoissaan, ja viitattava oikeasuhteisella tavalla olosuhteisiin, kolmansien osapuolten ilmoitukset mukaan lukien, jotka johtivat kyseiseen päätökseen. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan ei kuitenkaan tarvitsisi ilmoittaa rajoittamisen, keskeyttämisen tai lopettamisen perusteluita siltä osin kuin se olisi vastoin oikeudellista tai sääntelyllistä valvoitetta. Lisäksi perustelujen ilmoittamista ei vaadittaisi, jos verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja voisi osoittaa, että kyseinen yrityskäyttäjä on toistuvasti rikkonut sovellettavia ehtoja, minkä vuoksi se on keskeyttänyt kyseessä olevien verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoamisen kokonaan.

- (23) Verkossa toimivien välityspalvelujen lopettaminen kokonaan ja siihen liittyvä verkossa toimivien välityspalvelujen käyttöön tarkoitettujen tai verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoamisen yhteydessä tuotettujen tietojen poistaminen merkitsee oleellisten tietojen menetystä. Tällä voisi olla merkittävä vaikutus yrityskäyttäjiiin, ja se saattaisi myös haitata niiden edellytyksiä käyttää asianmukaisesti muita tässä asetuksessa taattuja oikeuksia. Sen vuoksi verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan olisi toimitettava asianomaiselle yrityskäyttäjälle perustelut pysyvällä välineellä vähintään 30 päivää ennen kuin kaikkien sen verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoamisen lopettaminen kokonaan tulee voimaan. Tätä ilmoittamisen määräaika ei kuitenkaan olisi sovellettava esimerkiksi silloin, kun oikeudellinen tai sääntelyllinen velvoite edellyttää, että verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja lopettaa verkossa toimivien välityspalvelujensa tarjoamisen kokonaan tietyllä yrityskäyttäjälle. Samoin ilmoittamista koskevaa 30 päivän määräaika ei olisi sovellettava silloin, kun verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja käyttää unionin oikeuden kanssa yhdenmukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla lopettamisoikeuksia, jotka sallivat välittömän lopettamisen, jos, ottaen huomioon kaikki tietyt tapauksen olosuhteet ja punniten molempien osapuolten etuja, sen ei voida kohtuudella odottaa jatkavan sopimussuhdetta sovitun päättymisen asti tai ilmoittamisen määräajan päättymiseen asti. Tätä 30 päivän määräaika ei myöskään olisi sovellettava silloin, kun verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja voi osoittaa, että ehtoja on toistuvasti rikottu. Erilaiset poikkeukset 30 päivän määräaikaan voivat liittyä erityisesti laittomaan tai sopimattomaan sisältöön, tavarain tai palvelun turvallisuuteen, väärennöksiin, petoksiin, haittaohjelmiin, roskapostiin, tietoturvaloukkauksiin, muihin kyberturvallisuusriskeihin tai tavarain tai palvelun soveltuvuuteen alaikäisille. Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi, mikäli se on kohtuullista ja teknisesti mahdollista, poistettava palvelusta ainoastaan yrityskäyttäjän yksittäiset tavarat tai palvelut. Verkossa toimivien välityspalvelujen lopettaminen kokonaan on ankarin mahdollinen toimenpide.
- (24) Kun verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat asettavat tavarat ja palvelut järjestykseen, tällä on merkittävä vaikutus kuluttajien valintoihin ja näin ollen kyseisiä tavaroita ja palveluja kuluttajille tarjoavien yrityskäyttäjien kaupalliseen menestykseen. Järjestyksellä tarkoitetaan yrityskäyttäjien tarjoaman suhteellista sijoitusta taikka verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajien esittämille, järjestämille tai tiedoksi antamille hakutuloksille annettua merkitystä, joka on saatu käyttämällä algoritmisia yhdistely-, luokitus- tai arvostelumekanismeja, visuaalisia korostuksia tai muita tärkeysjärjestyksen määrittämismenetelmiä taikka niiden yhdistelmiä. Ennakoitavuus tarkoittaa sitä, että verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat eivät määritä järjestystä mielivaltaisesti. Palvelujen tarjoajien olisi sen vuoksi esitettävä keskeiset järjestyksen määrittävät muuttujat etukäteen, jotta parannetaan ennustettavuutta yrityskäyttäjien kannalta ja ne voivat ymmärtää paremmin järjestykseen

asettamisen toimintamekanismia ja vertailla eri palvelujen tarjoajien käytäntöjä. Tämän avoimuusvelvoitteen erityinen rakenne on yrityskäyttäjille tärkeä, sillä se merkitsee sitä, että mahdollisesti paljon suuremmasta järjestykseen jollain tavalla vaikuttavien muuttujien joukosta määritetään rajallinen määrä kaikkein merkityksellisimpiä muuttujia. Tämän perustellun kuvauksen olisi autettava yrityskäyttäjää parantamaan tavaroidensa ja palvelujensa tai niiden jonkin luontaisen ominaisuuden esillepanoa. Keskeisten muuttujien olisi katsottava viittaavan kaikkiin yleisiin perusteisiin, prosesseihin, algoritmeihin sisältyviin erityisiin signaaleihin tai muihin mukautus- tai alentamismekanismeihin, joita käytetään järjestykseen asettamisen yhteydessä.

- (25) Järjestyksen määrittävien keskeisten muuttujien kuvauksen olisi myös sisällettävä selitys yrityskäyttäjien mahdollisuudesta vaikuttaa aktiivisesti järjestykseen korvausta vastaan, jos tällainen mahdollisuus on, sekä selitys sen suhteellisista vaikutuksista. Korvaus voisi tässä yhteydessä tarkoittaa maksuja, joiden suorittamisen pääasiallisena tai yksinomaisena tarkoituksena on parantaa asemaa järjestyksessä, sekä välillisiä korvauksia, jotka suoritetaan siten, että yrityskäyttäjä hyväksyy kaikki lisävelvoitteet, joiden käytännön seurauksena sen asema järjestyksessä voi parantua, kuten lisäpalvelujen tai erityispalvelujen käyttö. Kuvauksen sisältö, muun muassa keskeisten muuttujien määrä ja tyyppi, voi näin ollen vaihdella suuresti verkossa toimivien välityspalvelujen mukaan, mutta sen olisi annettava yrityskäyttäjille riittävä ymmärrys siitä, miten järjestykseen asettamisen mekanismeissa otetaan huomioon yrityskäyttäjän tarjoamien tosiasiallisten tavaroiden tai palvelujen ominaisuudet sekä niiden merkitys verkossa toimivien välityspalvelujen kuluttajille. Esimerkkejä keskeisistä muuttujista voisivat olla indikaattorit, joilla mitataan yrityskäyttäjien tavaroiden tai palvelujen laatua, editoijien käyttö ja heidän mahdollisuutensa vaikuttaa kyseisten tavaroiden ja palvelujen järjestykseen, korvauksen vaikutus järjestykseen sekä seikat, jotka eivät liity tai liittyvät vain etäisesti itse tavarahan tai palveluun, kuten verkkotarjouksen esilletuontitapa. Kun nämä muuttujat sisällytetään selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä esitettävään järjestykseen asettamisen mekanismin yleiseen kuvaukseen, niiden avulla yrityskäyttäjien olisi voitava saada vaaditulla tavalla riittävä ymmärrys järjestelmän toiminnasta.
- (26) Myös sillä, että verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat asettavat järjestykseen verkkosivustoja – erityisesti sivustoja, joiden kautta yritykset tarjoavat tavaroita ja palveluja kuluttajille – on samalla tavoin merkittävä vaikutus kuluttajien valintoihin sekä yritysverkkosivustokäyttäjien kaupalliseen menestykseen. Verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajien olisi sen vuoksi annettava kuvaus keskeisistä muuttujista, jotka määrittävät kaikkien indeksoitujen internetsivustojen järjestyksen, mukaan lukien yritysverkkosivustokäyttäjien verkkosivustot sekä muut verkkosivustot, sekä kyseisten keskeisten muuttujien suhteellisesta merkityksestä verrattuna muihin muuttujiin. Sen lisäksi, että tässä kuvauksessa esitetään tavaroiden ja palvelujen ominaisuudet sekä niiden merkitys kuluttajille, kuvauksen olisi verkossa toimivien hakukoneiden tapauksessa myös mahdollistettava se, että yritysverkkosivustokäyttäjät ymmärtävät riittävän hyvin sen, otetaanko ja missä määrin otetaan huomioon tietyt käytettyjen verkkosivustojen suunnitteluominaisuudet, kuten niiden optimointi mobiililaitteita varten. Kuvaukseen olisi sisällyttävä myös selitys kaikista yritysverkkosivustokäyttäjien mahdollisuuksista vaikuttaa aktiivisesti järjestykseen suorittamalla korvaus sekä selitys niiden suhteellisista vaikutuksista. Kun verkossa toimivien hakukoneiden ja yritysverkkosivustokäyttäjien välillä ei ole sopimussuhdetta, kyseisen kuvauksen olisi verkossa toimivassa hakukoneessa oltava julkisesti saatavilla selkeässä ja helposti saatavilla olevassa paikassa. Sellaisten verkkosivustojen alueiden, jotka edellyttävät sisäänkirjautumista tai rekisteröitymistä, ei olisi katsottava olevan tässä mielessä julkisesti ja helposti saatavilla.

Jotta varmistetaan ennustettavuus yritysverkkosivustokäyttäjää varten, kuvaus olisi pidettävä ajan tasalla, myös siten, että kaikkien keskeisten muuttujien muutosten olisi oltava helposti havaittavissa. Keskeisten muuttujien ajantasainen kuvaus hyödyttäisi myös verkossa toimivan hakukoneen muita kuin yritysverkkosivustokäyttäjää. Joissain tapauksissa verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat voivat päättää vaikuttaa järjestykseen tietyssä tapauksessa tai poistaa tietyn verkkosivuston järjestyksestä kolmannen osapuolen ilmoitusten perusteella. Toisin kuin verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien, verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajien ei voida edellyttää ilmoittavan suoraan yritysverkkosivustokäyttäjälle järjestyksen muuttamisesta tai kolmannen osapuolen ilmoitukseen perustuvasta hakutuloksista poistamisesta, koska osapuolten välillä ei ole sopimussuhdetta. Yritysverkkosivustokäyttäjän olisi kuitenkin voitava tarkistaa sellaisen ilmoituksen sisältö, joka on jossakin tietyssä tapauksessa johtanut järjestyksen muuttamiseen tai jonkin tietyn verkkosivun hakutuloksista poistamiseen, ja tutkia ilmoituksen sisältö esimerkiksi julkisesti saatavilla olevassa verkkotietokannassa. Tämä auttaisi vähentämään sitä, että kilpailijat mahdollisesti käyttävät väärin ilmoituksia, jotka voivat johtaa hakutuloksista poistamiseen.

- (27) Tämän asetuksen nojalla ei olisi edellytettävä, että verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat julkistavat järjestykseen asettamisen yksityiskohtaisia toimintamekanismeja, kuten algoritmeja. Niiden edellytyksiä torjua kolmansien osapuolten vilpillisiä toimia järjestyksen manipuloinniseksi ei myöskään olisi heikennettävä siinäkin tapauksessa, että toimet tapahtuisivat kuluttajien edun nimessä. Kyseiset edut olisi turvattava keskeisten järjestystä määrittävien muuttujien yleisellä kuvauksella, ja yrityskäyttäjille ja yritysverkkosivustokäyttäjille olisi samalla annettava riittävän selkeä käsitys järjestyksen määrittämisen perusteista niiden käytössä tietyt verkossa toimivia välityspalveluja tai verkossa toimivia hakukoneita. Jotta tämän asetuksen tavoitteen

saavuttaminen voitaisiin varmistaa, verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajien kaupallisten etujen perusteella ei olisi koskaan kieltäydyttävä järjestyksen määrittävien keskeisten muuttujien ilmaisemisesta. Vaikka tämä asetus ei vaikuta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin (EU) 2016/943 ⁽⁵⁾ soveltamiseen, annetun kuvauksen olisi ainakin perustuttava tosiasiallisiin tietoihin järjestyksen määrittämisessä käytettyjen muuttujien merkityksestä.

- (28) Komission olisi laadittava ohjeita, joiden avulla verkossa toimivien välityspalvelujen ja verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat voivat soveltaa tässä asetuksessa säädettyjä järjestyksen määrittämistä koskevia avoimuusvaatimuksia. Näin voitaisiin paremmin optimoida tapa, jolla keskeiset järjestyksen määrittävät muuttujat yksilöidään ja esitetään yrityskäyttäjille ja yritysverkkosivustokäyttäjille.
- (29) Liitännäistavaroilla ja -palveluilla olisi katsottava tarkoitettavan yrityskäyttäjän kuluttajalle välittömästi ennen verkossa toimivassa välityspalvelussa käynnistetyt liiketoimen loppuun saattamista tarjoamia tavaroita ja palveluja, jotka täydentävät yrityskäyttäjän varsinaista tavaraa tai varsinaisia palveluja. Liitännäistavaroilla ja -palveluilla viitataan tuotteisiin, jotka toimiakseen ovat tyypillisesti riippuvaisia varsinaisesta tavarasta tai palvelusta tai liittyvät suoraan niihin. Näin ollen käsitteen piiriin eivät saisi kuulua tavarat ja palvelut, joita vain myydään kyseessä olevan varsinaisen tavarat tai palvelun lisäksi ilman, että ne olisivat luonteeltaan täydentäviä. Esimerkkejä liitännäispalveluista ovat muun muassa tietyn tavarat korjauspalvelut tai rahoituspalvelutuotteet kuten vuokra-auton vakuutus, jota tarjotaan täydentämään yrityskäyttäjän tarjoamia tavaroita tai palveluja. Samoin liitännäistavaroihin voi kuulua tavaroita, jotka täydentävät yrityskäyttäjän tarjoamaa tiettyä tuotetta siten, että niissä on kyse tähän tiettyyn tuotteeseen liittyvästä tason korotuksesta tai vastaanottajan erityistarpeisiin mukauttamisesta. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien, jotka tarjoavat kuluttajille tavaroita tai palveluja, jotka ovat liitännäisiä kyseisiin verkossa toimivia välityspalveluja käyttävän yrityskäyttäjän myymiin tavaroihin ja palveluihin nähden, olisi esitettävä ehdoissaan tarjottavien liitännäistavaroiden ja -palvelujen tyyppin kuvaus. Tällaisen kuvauksen olisi oltava ehdoissa riippumatta siitä, tarjoaako liitännäistavaraa tai -palvelua verkossa toimiva välityspalvelujen tarjoaja itse vai kolmas osapuoli. Tällaisen kuvauksen olisi oltava riittävän kattava, jotta yrityskäyttäjän on mahdollista ymmärtää, myydäänkö jotain tavaraa tai palvelua liitännäisenä yrityskäyttäjän tavarat tai palveluun nähden. Kuvauksessa ei olisi välttämättä mainittava tiettyä tavaraa tai palvelua, vaan pikemminkin yrityskäyttäjän varsinaiseen tuotteeseen liitännäisenä tarjottavan tuotteen tyyppi. Lisäksi kuvaukseen olisi aina liitettävä maininta siitä, saako yrityskäyttäjä tarjota myös omaa liitännäistavaraa tai -palvelua sen varsinaisen tavarat lisäksi, jota se tarjoaa verkossa toimivien välityspalvelujen kautta, ja millä ehdoilla se saa näin tehdä.
- (30) Kun verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja itse tarjoaa tiettyjä tavaroita tai palveluja kuluttajille sen omien verkossa toimivien välityspalvelujen kautta tai tekee niin määräysvallassaan olevan yrityskäyttäjän kautta, kyseinen palvelujen tarjoaja saattaa kilpailla suoraan muiden sen verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjien kanssa, jotka eivät ole palvelujen tarjoajan määräysvallassa, mikä saattaa tarjota palvelujen tarjoajalle taloudellisen kannustimen ja mahdollisuuden käyttää määräysvaltaansa verkossa toimiviin välityspalveluihin niin, että se tarjoaa itse tarjoamaansa tai määräysvallassaan olevan yrityskäyttäjän kautta tarjottuja tuotteita tai palveluja koskevia teknisiä tai taloudellisia etuja, jotka se voi evätä kilpailevilta yrityskäyttäjiltä. Tällainen toiminta voisi haitata tasapuolista kilpailua ja rajoittaa kuluttajien valinnanmahdollisuuksia. Näissä tapauksissa on erityisesti tärkeää, että verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja toimii avoimesti ja esittää asianmukaisen kuvauksen eriytetystä kohtelusta, jota sovelletaan sen itsensä tarjoamiin tavaroihin tai palveluihin verrattuna niihin, joita yrityskäyttäjät tarjoavat, sekä siihen liittyvistä näkökohdista riippumatta siitä, toteutetaanko tällainen eriytetty kohtelu oikeudellisin, kaupallisin vai teknisin keinoin, kuten toiminnoilla, joihin liittyy käyttöjärjestelmiä. Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi tätä velvoitetta olisi sovellettava kaikkien verkossa toimivien välityspalvelujen tasolla pikemmin kuin näiden palvelujen kautta tarjottujen yksittäisten tavaroiden tai palvelujen tasolla.
- (31) Kun verkossa toimivan hakukoneen tarjoaja itse tarjoaa tiettyjä tavaroita tai palveluja kuluttajille sen oman verkossa toimivan hakukoneen kautta tai tekee niin määräysvallassaan olevan yritysverkkosivustokäyttäjän kautta, kyseinen hakukoneen tarjoaja voi kilpailla suoraan muiden sen verkossa toimivan hakukoneen yritysverkkosivustokäyttäjien kanssa, jotka eivät ole hakukoneen tarjoajan määräysvallassa. Näissä tapauksissa on erityisesti tärkeää, että verkossa toimivan hakukoneen tarjoaja toimii avoimesti ja esittää kuvauksen eriytetystä kohtelusta, jota sovelletaan sen itsensä tai sen määräysvallassa olevan yrityskäyttäjän kautta tarjoamiin tavaroihin tai palveluihin verrattuna niihin, joita kilpailevat yritysverkkosivustokäyttäjät tarjoavat, riippumatta siitä, toteutetaanko tällainen eriytetty kohtelu oikeudellisin, kaupallisin vai teknisin keinoin. Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi tätä velvoitetta olisi sovellettava yleisesti verkossa toimivan hakukoneen tasolla pikemmin kuin näiden palvelujen kautta tarjottujen yksittäisten tavaroiden tai palvelujen tasolla.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (32) Tässä asetuksessa olisi käsiteltävä erityisiä sopimusehtoja erityisesti tilanteissa, joissa neuvotteluvoima on epätasapainossa, sen varmistamiseksi, että sopimussuhteita hoidetaan kunniallisen ja vilpittömän menettelyn mukaisesti. Ennakoitavuus ja avoimuus edellyttävät, että yrityskäyttäjille annetaan tosiasiallinen mahdollisuus tutustua ehtoihin tehtäviin muutoksiin, ja ehtoja ei sen vuoksi saisi muuttaa takautuvasti, paitsi jos muutokset perustuvat oikeudelliseen tai sääntelylliseen velvoitteeseen tai ovat näiden yrityskäyttäjien kannalta suotuisia. Yrityskäyttäjille olisi myös annettava selkeät tiedot siitä, millä ehdoin niiden sopimussuhde verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien kanssa voidaan päättää. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi varmistettava, että sopimussuhteen päättämisen ehdot ovat aina oikeasuhteiset ja niiden käyttö ei ole kohtuuttoman hankalaa. Lisäksi yrityskäyttäjien olisi saatava kaikki tiedot siitä, mitä yrityskäyttäjien verkossa toimivia välityspalveluja käyttäessään antamia tai tuottamia tietoja verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat voivat saada sopimuksen päätyttyä.
- (33) Mahdollisuus saada tietoja, myös henkilötietoja, ja käyttää niitä voi mahdollistaa merkittävän arvonmuodostuksen verkkopohjaisessa alustataloudessa sekä yleisesti että yrityskäyttäjien ja verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat antavat yrityskäyttäjille selkeän kuvauksen tietojen saannin ja käytön laajuudesta, luonteesta ja edellytyksistä tiettyjen tietoluokkien osalta. Kuvauksen olisi oltava oikeasuhteinen, ja siinä voitaisiin viitata yleisiin tietojen saatavuutta koskeviin edellytyksiin pikemmin kuin yksilöidä kattavasti tosiasialliset tiedot tai tietoluokat. Kuvauksessa voitaisiin kuitenkin myös yksilöidä tietyntyyppiset tosiasialliset tiedot, jotka saattavat olla erittäin merkityksellisiä yrityskäyttäjien kannalta, sekä esittää niiden saatavuutta koskevat erityiset edellytykset. Tällaisia tietoja voisivat olla muun muassa yrityskäyttäjien verkossa toimivissa välityspalveluissa keräämät luokitukset ja arvioinnit. Kaiken kaikkiaan yrityskäyttäjien olisi voitava kuvauksen perusteella ymmärtää, voivatko ne käyttää tietoja arvonmuodostuksen parantamiseen, myös mahdollisesti säilyttämällä kolmansien osapuolten tietopalvelut.
- (34) Yrityskäyttäjien on yhtä lailla tärkeää ymmärtää, jakaako palvelujen tarjoaja yrityskäyttäjän välityspalvelua käyttäessään tuottamia tietoja kolmansien osapuolten kanssa. Yrityskäyttäjille olisi erityisesti ilmoitettava tietojen jakamisesta kolmansien osapuolten kanssa, kun jakamisen tarkoitus ei ole välttämätön verkossa toimivien välityspalvelujen asianmukaisen toiminnan kannalta, esimerkiksi kun palvelujen tarjoaja muuttaa tietoja rahaksi kaupallisilla perusteilla. Jotta yrityskäyttäjät voisivat harjoittaa täysimääräisesti käytettävissään olevia oikeuksia vaikuttaa tällaiseen tietojen jakamiseen, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi myös ilmoitettava nimenomaisesti mahdollisuuksista kieltää tietojen jakaminen, jos niiden sopimussuhde yrityskäyttäjän kanssa kattaa tällaiset mahdollisuudet.
- (35) Näitä vaatimuksia ei olisi ymmärrettävä siten, että verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat olisivat velvollisia joko jakamaan tai olemaan jakamatta henkilötietoja tai muita kuin henkilötietoja yrityskäyttäjilleen. Tällaisilla avoimuustoimenpiteillä voitaisiin kuitenkin osaltaan lisätä tietojen jakamista sekä tehostaa pyrkimyksiä luoda yhteinen eurooppalainen data-avaruus, joka on keskeinen innovaation ja kasvun lähde. Henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava luonnollisten henkilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä sekä yksityiselämän kunnioittamista ja henkilötietojen suojaa sähköisessä viestinnässä koskevaa unionin oikeudellista kehystä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾, direktiiviä (EU) 2016/680 ⁽⁷⁾ ja direktiiviä 2002/58/EY ⁽⁸⁾.
- (36) Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat voisivat tietyissä tapauksissa rajoittaa ehdoissaan yrityskäyttäjien mahdollisuutta tarjota tavaroita tai palveluja kuluttajille suotuisammin ehdoin muilla tavoin kuin verkossa toimivien välityspalvelujen kautta. Näissä tapauksissa kyseisten palvelujen tarjoajien olisi esitettävä rajoitusten perusteet ja erityisesti niihin liittyvät tärkeimmät taloudelliset, kaupalliset ja oikeudelliset näkökohdat. Avoimuusvelvollisuutta ei kuitenkaan olisi ymmärrettävä siten, että se vaikuttaa sen arviointiin, ovatko tällaiset rajoitukset laillisia muiden unionin oikeuden säädösten tai unionin oikeuden mukaisen jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla, muun muassa kilpailua ja sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevilla aloilla, tai tällaisten säädösten soveltamiseen.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäättöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (37) Jotta mahdollistetaan se, että yrityskäyttäjillä, myös niillä, joiden osalta verkossa toimivien välityspalvelujen käyttö on mahdollisesti rajoitettu, keskeytetty tai lopetettu, on käytettävissään välittömiä, asianmukaisia ja tehokkaita oikeussuojamahdollisuuksia, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi järjestettävä sisäinen valitusten käsittelyjärjestelmä. Sisäisen valitusten käsittelyjärjestelmän olisi perustuttava avoimuuden periaatteeseen ja periaatteeseen, jonka mukaan samanlaisia tilanteita kohdellaan samalla tavoin, ja sen tarkoituksena olisi varmistaa, että merkittävä osa valituksista voidaan ratkaista kahdenkeskisesti verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien ja kyseessä olevien yrityskäyttäjien välillä kohtuullisessa ajassa. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat voivat pitää tekemänsä päätöksen voimassa valituksen keston ajan. Mahdolliset pyrkimykset päästä sopimukseen sisäisen valitusten käsittelymenettelyn kautta eivät vaikuta verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien tai yrityskäyttäjien oikeuksiin panna vireille oikeudenkäynti milloin tahansa sisäisen valitusten käsittelymenettelyn aikana tai sen jälkeen. Lisäksi verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi julkaistava säännöllisesti tietoa niiden sisäisen valitusten käsittelyjärjestelmän toiminnasta ja tehokkuudesta ja tarkistettava tiedot vähintään vuosittain, jotta voidaan auttaa yrityskäyttäjää ymmärtämään paremmin tärkeimpiä ongelmatyyppejä, joita voi tulla esiin erilaisten verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoamisen yhteydessä, sekä mahdollisuutta päästä nopeaan ja tehokkaaseen kahdenväliseen ratkaisuun.
- (38) Sisäisiä valitusten käsittelyjärjestelmiä koskevilla tämän asetuksen vaatimuksilla pyritään mahdollistamaan verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajille kohtuullinen määrä joustavuutta, kun ne käyttävät näitä järjestelmiä ja käsittelevät yksittäisiä valituksia, jotta minimoidaan hallinnollinen rasite. Lisäksi sisäisten valitusten käsittelyjärjestelmien olisi mahdollistettava se, että verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat voivat tarvittaessa käsitellä oikeasuhteisella tavalla vilpillisessä mielessä tapahtuvaa käyttöä, johon jotkin yrityskäyttäjät saattaisivat näiden järjestelmien käytössä pyrkiä. Kun otetaan huomioon kyseisten järjestelmien perustamisesta ja toiminnasta aiheutuvat kustannukset, on asianmukaista olla soveltamatta näitä velvoitteita verkossa toimiviin välityspalvelujen tarjoajiin, jotka katsotaan pieniksi yrityksiksi asiaa koskevien komission suositusten 2003/361/EY⁽⁹⁾ säännösten mukaisesti. Kyseisessä suosituksessa tarkoitetuilla konsolidointisäännöillä estetään toimenpiteiden kiertäminen. Tämä velvoitteiden soveltamatta jättäminen ei saisi vaikuttaa tällaisten yritysten oikeuteen perustaa vapaaehtoiselta pohjalta sisäinen valitusten käsittelyjärjestelmä, joka on tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden mukainen.
- (39) Sanaa 'sisäinen' ei olisi ymmärrettävä siten, että sisäisen valitusten käsittelyjärjestelmän siirtäminen ulkoisen palveluntarjoajan tai muun yritysraakenteen hoidettavaksi olisi kielletty, kunhan tällaisella palveluntarjoajalla tai muulla yritysraakenteella on täydet valtuudet ja valmiudet varmistaa, että sisäinen valitusten käsittelyjärjestelmä on tämän asetuksen vaatimusten mukainen.
- (40) Sovittelu voi tarjota verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajille ja niiden yrityskäyttäjille välineet ratkaista riitoja tyydyttävällä tavalla turvautumatta oikeudenkäynteihin, jotka voivat olla pitkiä ja kalliita. Tämän vuoksi verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi helpotettava sovittelua erityisesti nimeämällä vähintään kaksi julkista tai yksityistä sovittelijaa, joiden kanssa ne ovat valmiita työskentelemään. Sillä, että edellytetään sovittelijoiden vähimmäismäärän nimeämistä, on tarkoitus varmistaa sovittelijoiden puolueettomuus. Sovittelijoita, jotka tarjoavat palvelujaan unionin ulkopuolelta, olisi nimettävä ainoastaan, kun voidaan taata, että näiden palvelujen käyttö ei millään tavalla heikennä kyseisten yrityskäyttäjien oikeudellista suojaa, johon niillä on oikeus unionin oikeuden tai jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla, mukaan lukien tämän asetuksen vaatimukset sekä sovellettava henkilötietojen ja liikesalaisuuksien suojaa koskeva lainsäädäntö. Jotta sovittelijat olisivat mahdollisimman saatavilla ja oikeudenmukaisia sekä nopeita, tehokkaita ja tuloksellisia, heidän olisi täytettävä tietyt vaatimukset. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien ja niiden yrityskäyttäjien olisi kuitenkin voitava vapaasti nimetä valitsemansa sovittelija niiden välisen riidan ratkaisemiseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/52/EY⁽¹⁰⁾ mukaisesti tässä asetuksessa säädetyn sovittelun olisi oltava vapaaehtoinen menettely, jossa osapuolet itse ovat vastuussa menettelystä ja voivat järjestää sen haluamallaan tavalla ja päättää sen milloin tahansa. Tässä asetuksessa tarkoitettua sovittelun vapaaehtoisuudesta huolimatta verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi tutkittava vilpittömässä mielessä pyynnöt osallistua sovitteluun.
- (41) Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi vastattava kohtuullisesta osasta sovittelun kokonaiskustannuksia siten, että otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät näkökohdat. Tätä varten sovittelijan olisi ehdotettava osuutta, joka on kohtuullinen kussakin yksittäisessä tapauksessa. Kun otetaan huomioon kustannukset ja hallinnollinen rasite, jotka liittyvät vaatimukseen nimetä sovittelijat ehdoissa, on asianmukaista olla soveltamatta tätä velvoitetta niihin verkossa toimiviin välityspalvelujen tarjoajiin, jotka ovat pieniä yrityksiä suositusten 2003/361/EY asiaa koskevien säännösten mukaisesti. Kyseisessä suosituksessa tarkoitetuilla konsolidointisäännöillä estetään mainitun velvoitteen kiertäminen. Tämä ei saisi kuitenkaan vaikuttaa tällaisten yritysten oikeuteen nimetä ehdoissa sovittelijoita, jotka täyttävät tässä asetuksessa säädetty perusteet.

⁽⁹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/52/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, tietyistä sovittelun näkökohdista siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 136, 24.5.2008, s. 3).

- (42) Koska verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajia olisi aina vaadittava nimeämään sovittelijoita, joiden kanssa ne ovat valmiita työskentelemään, ja niiden olisi oltava velvollisia osallistumaan kaikkiin tämän asetuksen mukaisiin sovittelupyrkimyksiin vilpittömässä mielessä, nämä velvoitteet olisi vahvistettava tavalla, joka estää yrityskäyttäjiltä sovittelujärjestelmän väärinkäytön. Myös yrityskäyttäjät olisi velvoitettava osallistumaan sovitteluun vilpittömässä mielessä. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajia ei saisi velvoittaa osallistumaan sovitteluun, jos yrityskäyttäjää käynnistää menettelyn asiasta, jonka kyseinen yrityskäyttäjä on aikaisemmin saattanut soviteltavaksi, ja sovittelija on kyseissä tapauksessa todennut, että yrityskäyttäjä ei ole toiminut vilpittömässä mielessä. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajia ei myöskään saisi velvoittaa osallistumaan sovitteluun sellaisten yrityskäyttäjien kanssa, jotka ovat toistuvasti saattaneet sovittelijan käsiteltäväksi asioita, joissa sovittelupyrkimys ei ole tuottanut tulosta. Nämä poikkeukselliset tilanteet eivät saisi rajoittaa yrityskäyttäjän mahdollisuutta saattaa soviteltavaksi asia, jonka aihe ei sovittelijan harkinnan mukaan ole yhteydessä aiempiin tapauksiin.
- (43) Jotta helpotetaan niiden riitojen ratkaisua, jotka liittyvät sovitteluä käyttävien verkossa toimivien välityspalvelujen tarjontaan unionissa, komission olisi tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa edistettävä erikoistuneiden sovitteluorganisaatioiden perustamista, sillä niitä ei tällä hetkellä ole. Kun toiminnassa on mukana sovittelijoita, joilla on erityisosaamista verkossa toimivista välityspalveluista sekä erityisaloista, joilla kyseisiä palveluja tarjotaan, tämä lisäisi molempien osapuolten luottamusta sovittelumeneettelyyn sekä sitä todennäköisyyttä, että kyseinen menettely johtaa nopeaan, oikeudenmukaiseen ja tyydyttävään tulokseen.
- (44) Erilaiset tekijät, kuten rajalliset varat, vastatoimien pelko sekä lain ja oikeuspaikan valintaa koskevat sopimusehdot, voivat rajoittaa olemassa olevien oikeudellisten oikeussuojakeinojen tehokkuutta, erityisesti niiden, joiden mukaan yrityskäyttäjien tai yritysverkkosivustokäyttäjien on toimittava erikseen ja tunnistettavasti. Tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi organisaatioille, yrityskäyttäjille tai yritysverkkosivustokäyttäjille edustaville järjestöille sekä tietyille jäsenvaltioissa perustetuille julkisille elimille olisi annettava mahdollisuus saattaa asia käsiteltäväksi kansallisissa tuomioistuimissa kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kansalliset menettelyvaatimukset mukaan luettuina. Kansallisten tuomioistuinten käsiteltäväksi saatettavissa asioissa tavoitteena olisi oltava lopettaa tai estää tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen rikkominen sekä ehkäistä tuleva vahinko, joka voisi heikentää kestäviä yrityssuhteita verkkopohjaisessa alustataloudessa. Jotta varmistetaan, että tällaiset organisaatiot tai järjestöt harjoittavat tätä oikeutta tehokkaasti ja asianmukaisesti, niiden olisi täytettävä tietyt perusteet. Erityisesti niiden täytyy olla asianmukaisesti perustettuja jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja luonteeltaan voittoa tavoittelemattomia sekä pyrkiä tavoitteisiinsa kestävältä pohjalta. Näiden vaatimusten olisi estettävä organisaatioiden tai järjestöjen tapauskohtainen perustaminen jotain tiettyä toimintaa tai tiettyjä toimintoja varten taikka voiton tavoittelemiseksi. Lisäksi olisi varmistettava, että rahoitusta antavat kolmannet osapuolet eivät vaikuta sopimattomalla tavalla näiden organisaatioiden tai järjestöjen päätöksentekoon.

Eturistiriidan välttämiseksi olisi erityisesti estettävä se, että verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat vaikuttavat sopimattomalla tavalla yrityskäyttäjille tai yritysverkkosivustokäyttäjille edustaviin organisaatioihin tai järjestöihin. Kun kaikki jäsenyyttä ja rahoituslähdeä koskevat tiedot ilmoitetaan julkisesti, kansallisten tuomioistuinten olisi helpompi arvioida, täyttyvätkö nämä perusteet. Kun otetaan huomioon asiaan liittyvien julkisten elinten erityinen asema jäsenvaltioissa, joissa kyseisiä elimiä on perustettu, olisi edellytettävä ainoastaan, että niille on annettu kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvien sääntöjen mukaisesti tehtäväksi saattaa asioita oikeuden käsiteltäväksi joko osapuolten yhteisen edun tai yleisen edun vuoksi ilman, että mainittuja perusteita olisi sovellettava kyseisiin julkisiin elimiin. Tällaiset kanteet eivät saisi millään tavoin vaikuttaa yrityskäyttäjien ja yritysverkkosivustokäyttäjien oikeuksiin saattaa asia itse oikeuden käsiteltäväksi.

- (45) Komissiolle olisi ilmoitettava, millä organisaatioilla, järjestöillä ja julkisilla elimillä olisi jäsenvaltioiden näkemyksen perusteella oltava mahdollisuus nostaa kanne tämän asetuksen nojalla. Tällaista ilmoitusta tehdessään jäsenvaltioiden olisi erityisesti mainittava asiaankuuluvat kansalliset säännökset, joiden mukaisesti organisaatio, järjestö tai julkinen elin on perustettu, ja tarvittaessa mainita asiaankuuluva julkinen rekisteri, johon organisaatio tai järjestö on rekisteröitynyt. Tällä jäsenvaltioiden nimeämissämahdollisuudella olisi taattava tietty oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden taso, johon yrityskäyttäjät ja yritysverkkosivustokäyttäjät voivat luottaa. Samalla sillä on tarkoitus tehostaa ja lyhentää oikeudellisia menettelyjä, mikä vaikuttaa tässä yhteydessä asianmukaiselta. Komission olisi huolehdittava siitä, että luettelo näistä organisaatioista, järjestöistä ja julkisista elimistä julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sen, että kanteen nostava organisaatio, järjestö tai julkinen elin on otettu tähän luetteloon, olisi oltava

kumottavissa oleva osoitus kyseisen organisaation, järjestön tai julkisen elimen oikeuskelpoisuudesta. Jos nimeämiseen liittyy ongelmia, organisaation, järjestön tai julkisen elimen nimenneen jäsenvaltion olisi tutkittava ongelmat. Organisaatioilla, järjestöillä ja julkisilla elimillä, joita jäsenvaltio ei ole nimennyt, olisi oltava mahdollisuus nostaa kanne kansallisessa tuomioistuimessa edellyttäen, että oikeuskelpoisuus tutkitaan tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

- (46) Jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan tämän asetuksen täytäntöönpanon riittävä ja tehokas valvonta. Jäsenvaltioissa on jo olemassa erilaisia täytäntöönpanojärjestelmiä, ja niitä ei olisi velvoitettava perustamaan uusia kansallisia täytäntöönpanoelimiä. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus antaa tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonta tehtäväksi olemassa oleville viranomaisille, tuomioistuimet mukaan luettuina. Tämän asetuksen ei olisi velvoitettava jäsenvaltioita säätämään täytäntöönpanon valvonnasta *ex officio* eikä määräämään sakkoja.
- (47) Komission olisi jatkuvasti valvottava tämän direktiivin täytäntöönpanoa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komission olisi tältä osin pyrittävä perustamaan laaja tiedonvaihtoverkosto hyödyntämällä alan asiantuntijaelimiä, osaamiskeskustoja sekä verkkopohjaisen alustatalouden seurantakeskusta. Jäsenvaltioiden olisi puolestaan pyynnöstä toimitettava kaikki hallussaan olevat asiaan liittyvät merkitykselliset tiedot komissiolle. Tässä yhteydessä olisi myös hyötyä yrityskäyttäjien ja verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien välisten sekä yritysverkkosivustokäyttäjien ja verkossa toimivien hakukoneiden välisten kaupallisten suhteiden avoimuuden yleisestä paranemisesta, johon tällä asetuksella pyritään. Voidakseen hoitaa tehokkaasti tämän asetuksen mukaiset seurantaa ja uudelleentarkastelua koskevat tehtävänsä komission olisi pyrittävä keräämään tietoja verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajilta. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien olisi tarvittaessa tehtävä yhteistyötä vilpittömässä mielessä helpottaakseen tällaisten tietojen keräämistä.
- (48) Toimintasäännöt, jotka joko palvelujentarjoajat tai niitä edustavat organisaatiot tai järjestöt laativat, voivat edistää tämän asetuksen asianmukaista soveltamista, ja niiden laatimiseen olisi sen vuoksi kannustettava. Toimintasäännöt olisi laadittava kaikkia sidosryhmiä kuullen, ja niitä laadittaessa olisi otettava huomioon kyseessä olevien alojen erityispiirteet ja mikroyritysten sekä pk-yritysten erityisominaisuudet. Tällaisten toimintasääntöjen olisi oltava sanamuodoiltaan objektiivisia ja syrjimättömiä.
- (49) Komission olisi arvioitava tätä asetusta säännöllisin väliajoin ja seurattava tiiviisti sen vaikutusta verkkopohjaiseen alustatalouteen erityisesti tekniikan ja kaupalliseen kehitykseen perustuvien muutostarpeiden selvittämiseksi. Arvioinnissa olisi käsiteltävä muun muassa sitä, mitä vaikutuksia yrityskäyttäjille saattaa aiheutua siitä, että ehdoissa käytetään yleisesti verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan yksipuolisesti määrittämiä lain ja oikeuspaikan valintaa koskevia sopimusehtoja. Jotta arvioinnissa saataisiin kattava käsitys alan kehityksestä, siinä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden ja asianomaisten sidosryhmien kokemukset. Komission päätöksellä C(2018)2393 verkkopohjaisen alustatalouden seurantakeskusta varten perustetulla asiantuntijaryhmällä on ratkaiseva asema tietojen välittämisessä komissiolle tämän asetuksen arviointia varten. Komission olisi sen vuoksi otettava ryhmän sille esittämät lausunnot ja raportit asianmukaisesti huomioon. Arvioinnin jälkeen komission olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä. Muut toimenpiteet, myös luonteeltaan lainsäädännölliset toimenpiteet, voivat olla asianmukaisia, jos ja sikäli kuin osoittautuu, että tämän asetuksen säännöksillä ei voi riittävällä tavalla puuttua alalla vallitsevaan epätasapainoon ja jatkuviin sopimattomiin kaupallisiin menettelytapoihin.
- (50) Kun toimitetaan tämän asetuksen mukaisesti edellytetyjä tietoja, olisi mahdollisimman suuressa määrin kiinnitettävä huomiota vammaisten henkilöiden erityistarpeisiin vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ⁽¹¹⁾ tavoitteiden mukaisesti.
- (51) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli turvata sisämarkkinoilla oikeudenmukainen, ennakoitavissa oleva, kestävä ja luottamusta nauttiva sähköinen liiketoimintaympäristö, vaan tavoite voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (52) Tällä asetuksella pyritään varmistamaan, että noudatetaan kaikilta osin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettua oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, sekä edistämään sen 16 artiklassa vahvistettua elinkeinovapautta,

⁽¹¹⁾ Neuvoston päätös 2010/48/EY, tehty 26 päivänä marraskuuta 2009, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 23, 27.1.2010, s. 37).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tämän asetuksen tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa vahvistamalla säännöt sen varmistamiseksi, että verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjille sekä verkossa toimivien hakukoneiden osalta yritysverkkosivustokäyttäjille turvataan asianmukainen avoimuus, oikeudenmukaisuus ja tehokkaat oikeussuojamahdollisuudet.
2. Tätä asetusta sovelletaan verkossa toimiviin välityspalveluihin, jotka ovat yrityskäyttäjien käytettävissä tai joita tarjotaan niille käytettäväksi, ja verkossa toimiviin hakukoneisiin, jotka ovat yritysverkkosivustokäyttäjien käytettävissä tai joita tarjotaan niille käytettäväksi, kun niillä on sijoittautumis- tai asuinpaikka unionissa ja ne tarjoavat näiden verkossa toimivien välityspalvelujen tai hakukoneiden kautta tavaroita tai palveluja unionissa oleville kuluttajille riippumatta kyseisten palvelujen tarjoajien sijoittautumis- tai asuinpaikasta ja muutoin sovellettavasta lainsäädännöstä.
3. Tätä asetusta ei sovelleta verkkomaksupalveluihin tai verkossa toimiviin mainonnan välineisiin tai mainontaviestintään, joiden tavoitteena ei ole helpottaa suorien liiketoimien käynnistämistä ja joihin ei liity sopimussuhdetta kuluttajien kanssa.
4. Tämä asetusta ei vaikuta sellaisten kansallisten sääntöjen soveltamiseen, joissa unionin oikeuden mukaisesti kielletään tai määrätään rangaistaviksi yksipuoliset toimet tai sopimattomat kaupalliset menettelyt, siinä määrin kuin asianomaiset seikat eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan. Tämä asetusta ei vaikuta kansalliseen yksityisoikeuteen, etenkin sopimusoikeuteen, kuten sopimuksen voimassaoloa, tekemistä, vaikutuksia tai päättymistä koskeviin sääntöihin, siltä osin kuin kansallisen yksityisoikeuden säännöt ovat yhdenmukaisia unionin oikeuden kanssa ja siinä määrin kuin asianomaiset seikat eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan.
5. Tämä asetusta ei vaikuta unionin oikeuteen, etenkin unionin oikeuteen, jota sovelletaan yksityisoikeuden alan oikeudellisessa yhteistyössä sekä kilpailun, tietosuojan, liikesalaisuuksien suojan, kuluttajansuojan, sähköisen kaupankäynnin ja rahoituspalvelujen alalla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'yrityskäyttäjällä' yksityishenkilöä elinkeino- tai ammattitoiminnassa tai oikeushenkilöä, joka verkossa toimivien välityspalvelujen kautta tarjoaa tavaroita tai palveluja kuluttajille tarkoituksessa, joka liittyy yrityskäyttäjän elinkeino- tai ammattitoimintaan;
- 2) 'verkossa toimivilla välityspalveluilla' palveluja, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) ne ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535⁽¹²⁾ 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoyhteiskunnan palveluja;
 - b) ne mahdollistavat sen, että yrityskäyttäjät voivat tarjota kuluttajille tavaroita tai palveluja, ja niiden tarkoituksena on helpottaa yrityskäyttäjien ja kuluttajien välisten suorien liiketoimien käynnistämistä, riippumatta siitä, toteutuvatko liiketoimet lopulta;
 - c) niiden tarjoaminen yrityskäyttäjille perustuu sopimussuhteisiin, joissa osapuolina ovat palvelujen tarjoajat ja yrityskäyttäjät, jotka tarjoavat tavaroita tai palveluja kuluttajille;
- 3) 'verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa tai ehdottaa tarjoavansa verkossa toimivia välityspalveluja yrityskäyttäjille;

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

- 4) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 5) 'verkossa toimivalla hakukoneella' digitaalista palvelua, joka antaa käyttäjille mahdollisuuden suorittaa kyselyjä hakujen tekemiseksi periaatteessa kaikilta verkkosivustoilta tai kaikilta tietynkielisiltä verkkosivustoilta mitä tahansa aihetta koskevan hakusanan, äänikomennon, lausekkeen tai muun syöttötiedon muodossa tehdyn kyselyn perusteella ja joka antaa missä tahansa muodossa tuloksia, joista voi saada pyydettyyn sisältöön liittyvää tietoa;
- 6) 'verkossa toimivan hakukoneen tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa tai ehdottaa tarjoavansa verkossa toimivia hakukoneita kuluttajille;
- 7) 'yritysverkkosivustokäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka verkkorajapinnan eli minkä tahansa ohjelmiston, myös verkkosivuston tai sen osan, ja sovellusten, myös mobiilisovellusten, kautta tarjoaa tavaroita tai palveluja kuluttajille tarkoituksessa, joka liittyy sen elinkeino- tai ammattitoimintaan;
- 8) 'järjestyksellä' suhteellista sijoitusta, jonka verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat antavat sellaisille tavaroille ja palveluille, joita tarjotaan verkossa toimivien välityspalvelujen kautta, tai merkitystä, jonka verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat antavat hakutuloksille, kun ne esittävät, järjestävät tai antavat ne tiedoksi riippumatta teknologisista välineistä, joita esittämiseen, järjestämiseen tai tiedoksiantamiseen käytetään;
- 9) 'määräysvallalla' yrityksen omistusoikeutta tai mahdollisuutta käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa yrityksessä neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹³⁾ 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä;
- 10) 'ehdoilla' kaikkia ehtoja tai määritelmiä niiden nimestä tai muodosta riippumatta, jotka sääntelevät sopimussuhdetta verkossa toimivan välityspalvelujen tarjoajan ja sen yrityskäyttäjien välillä ja jotka verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja määrittää yksipuolisesti, ja sitä, onko kyse yksipuolisesta määrittämisestä, tarkastellaan sellaisen yleisen arvioinnin perusteella, jossa osapuolten suhteellinen koko tai se, että neuvotteluja on käyty tai että asianomainen tarjoaja ja yrityskäyttäjä ovat voineet neuvotella tietyistä määräyksistä ja määrittää ne yhdessä, eivät sinänsä ole ratkaisevia;
- 11) 'liitännäistavaroilla ja -palveluilla' yrityskäyttäjän kuluttajalle verkossa toimivien välityspalvelujen kautta tarjoaman varsinaisen tavarain tai palvelun lisäksi ennen verkossa toimivissa välityspalveluissa käynnistetyn liiketoimen loppuun saattamista tarjoamia tavaroita ja palveluja, jotka täydentävät varsinaista tavaraa tai palvelua;
- 12) 'sovittelulla' direktiivin 2008/52/EY 3 artiklan a alakohdassa määriteltyä jäsenneltyä menettelyä;
- 13) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla yrityskäyttäjät voivat tallentaa niille henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavissa myöhempää käyttöä varten ja tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomuutta.

3 artikla

Ehdot

1. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on varmistettava, että niiden ehdot:
 - a) laaditaan käyttäen selkeää ja ymmärrettävää kieltä;
 - b) ovat helposti yrityskäyttäjien saatavilla niiden ja verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien välisen kaupallisen suhteen kaikissa vaiheissa, myös sopimuksen tekemistä edeltävässä vaiheessa;

⁽¹³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta ("EY:n sulautumasetus") (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

- c) sisältävät perusteet päätöksille lopettaa tai keskeyttää verkossa toimivat välityspalvelut yrityskäyttäjille kokonaan tai osittain tai asettaa niille muunlaisia rajoituksia;
- d) sisältävät tietoa mahdollisista muista jakelukanavista ja mahdollisista kumppanuusohjelmista, joiden kautta verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat saattavat markkinoida yrityskäyttäjien tarjoamia tavaroita ja palveluja;
- e) sisältävät yleistä tietoa ehtojen vaikutuksista yrityskäyttäjien teollis- ja tekijänoikeuksien omistukseen ja hallintaan.

2. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on ilmoitettava asianomaisille yrityskäyttäjille pysyvällä välineellä kaikista ehtoihin ehdotetuista muutoksista.

Ehdotettuja muutoksia ei voida toteuttaa ennen ilmoittamista koskevan määräajan loppumista, ja määräajan on oltava kohtuullinen ja oikeasuhteinen suunniteltuihin muutoksiin ja niistä yrityskäyttäjälle aiheutuviin vaikutuksiin nähden. Määräajan on oltava vähintään 15 päivää päivämäärästä, jona verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja ilmoittaa ehdotetuista muutoksista asianomaisille yrityskäyttäjille. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on myönnettävä pidempiä määräaikoja ilmoittamiselle, jos tämä on tarpeen, jotta yrityskäyttäjät voivat tehdä teknisiä tai kaupallisia mukautuksia muutosten noudattamiseksi.

Asianomaisella yrityskäyttäjällä on oltava oikeus irtisanoa verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan kanssa tehty sopimus ennen määräajan päättymistä. Irtisanominen tulee voimaan 15 päivän kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta, ellei sopimukseen sovelleta lyhyempää määräaika.

Asianomainen yrityskäyttäjä voi joko kirjallisella ilmoituksella tai selkeästi suostumusta ilmaisevalla toimella luopua toisessa alakohdassa tarkoitetusta määräajasta milloin tahansa sen jälkeen, kun ensimmäisen alakohdan mukainen ilmoitus on vastaanotettu.

Uusien tavaroiden tai palvelujen toimittamista verkossa toimivaan välityspalveluun määräajan kuluessa pidetään toimena, jolla ilmaistaan selkeästi suostumus määräajasta luopumiseen, paitsi tapauksissa, joissa kohtuullinen ja oikeasuhteinen määräaika on pidempi kuin 15 päivää, koska ehtoihin tehdyt muutokset edellyttävät yrityskäyttäjän tekevän tavaroihinsa tai palveluihinsa merkittäviä teknisiä mukautuksia. Tällaisissa tapauksissa ei katsota, että yrityskäyttäjä luopuu määräajasta automaattisesti toimittaessaan uusia tavaroita ja palveluja.

3. Ehdot tai niiden erityiset määräykset, jotka eivät ole 1 kohdan vaatimusten mukaisia, sekä verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan ehtoihin tekemät muutokset, jotka ovat 2 kohdan säännösten vastaisia, ovat mitättömiä.

4. Edellä 2 kohdassa säädettyä määräaika ei sovelleta, jos

- a) verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajaan kohdistuu oikeudellinen tai sääntelyllinen velvoite, jonka mukaan sen on muutettava ehtoja siten, ettei ole mahdollista noudattaa 2 kohdan toisen alakohdan mukaista määräaika;
- b) verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan on poikkeuksellisesti muutettava ehtojaan torjuakseen ennalta arvaamatonta ja välitöntä vaaraa, joka liittyy verkossa toimivien välityspalvelujen, kuluttajien tai yrityskäyttäjien puolustamiseen petoksilta, haittaohjelmilta, roskapostilta, tietoturvaloukkauksilta tai muilta kyberturvallisuusriskeiltä.

5. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on varmistettava, että verkossa toimivissa välityspalveluissa tavaroita tai palveluja tarjoavan yrityskäyttäjän henkilöllisyys on selvästi nähtävissä.

4 artikla

Palvelujen rajoittaminen, keskeyttäminen ja lopettaminen

1. Jos verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja päättää tietylle yrityskäyttäjälle tarjoamiensa verkossa toimivien välityspalvelujen rajoittamisesta tai keskeyttämisestä tämän yrityskäyttäjän tarjoamien yksittäisten tavaroiden tai palvelujen osalta, sen on ilmoitettava kyseiselle yrityskäyttäjälle ennen kuin rajoittaminen tai keskeyttäminen tulee voimaan tai sen tullessa voimaan kyseisen päätöksen perustelut pysyvällä välineellä.

2. Jos verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja päättää verkossa toimivien välityspalvelujensa tarjoamisen lopettamisesta kokonaan tietyn yrityskäyttäjän osalta, sen on ilmoitettava kyseiselle yrityskäyttäjälle vähintään 30 päivää ennen lopettamisen voimaantuloa kyseisen päätöksen perustelut pysyvällä välineellä.

3. Rajoittamisen, keskeyttämisen tai lopettamisen ollessa kyseessä verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan on annettava yrityskäyttäjälle tilaisuus selvittää tosiseikat ja olosuhteet 11 artiklassa tarkoitetun sisäisen valitusten käsittelymenettelyn yhteydessä. Jos verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja peruuttaa rajoituksen, keskeyttämisen tai lopettamisen, sen on palautettava yrityskäyttäjä ilman aiheutonta viivytystä ja annettava yrityskäyttäjälle pääsy henkilötietoihin tai muihin tietoihin tai molempiin, jotka on saatu sen tuloksena, että se on käyttänyt asianomaisia verkossa toimivia välityspalveluja ennen rajoituksen, keskeyttämisen tai lopettamisen voimaantuloa.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa ei sovelleta, jos

- a) verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajaan kohdistuu oikeudellinen tai sääntelyllinen velvoite, jonka mukaan sen on lopetettava verkossa toimivien välityspalvelujensa tarjoaminen kokonaan tietylle yrityskäyttäjälle siten, ettei tätä määräaikaa ole mahdollista noudattaa, tai
- b) verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja käyttää lopettamisoikeutta pakottavasta syystä unionin oikeuden kanssa yhdenmukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla;
- c) verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja voi osoittaa, että kyseinen yrityskäyttäjä on toistuvasti rikkonut sovellettavia ehtoja, minkä vuoksi se on keskeyttänyt kyseessä olevien verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoamisen kokonaan.

Jos 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa ei sovelleta, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan on ilmoitettava kyseiselle yrityskäyttäjälle ilman aiheutonta viivytystä kyseisen päätöksen perustelut pysyvällä välineellä.

5. Edellä 1 ja 2 kohdassa ja 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa perusteluissa on oltava viittaus erityisiin tosiseikkoihin tai olosuhteisiin, kolmansien osapuolten ilmoitusten sisältö mukaan lukien, jotka johtivat verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan päätökseen, sekä viittaus 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin sovellettaviin päätöksen perusteisiin.

Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan ei tarvitse ilmoittaa perusteluja, jos siihen kohdistuu oikeudellinen tai sääntelyllinen velvoite, jonka mukaan se ei saa ilmoittaa tiettyjä tosiseikkoja tai olosuhteita tai viitata sovellettavaan syyhyin tai sovellettaviin syihin, tai jos verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja voi osoittaa, että kyseinen yrityskäyttäjä on toistuvasti rikkonut sovellettavia ehtoja, minkä vuoksi se on keskeyttänyt kyseessä olevien verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoamisen kokonaan.

5 artikla

Järjestys

1. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on esitettävä ehdoissaan keskeiset muuttujat, jotka määrittävät järjestyksen, sekä syyt näiden keskeisten muuttujien suhteelliseen merkitykseen verrattuna muihin muuttujiin.

2. Verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajien on ilmoitettava keskeiset muuttujat, jotka yksin tai yhdessä ovat kaikkein merkityksellisimpiä järjestyksen määrittämisessä, sekä näiden keskeisten muuttujien suhteellinen merkitys esittämällä helposti ja yleisesti saatavilla oleva sekä selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä laadittu kuvaus verkossa toimivista kyseisten tarjoajien hakukoneista. Niiden on pidettävä kyseinen kuvaus ajan tasalla.

3. Jos keskeisiin muuttujiin kuuluu mahdollisuus vaikuttaa järjestykseen suoraan tai välillistä korvausta vastaan, jonka yrityskäyttäjät tai yritysverkkosivustokäyttäjät suorittavat palvelujen tarjoajalle, kyseisen palvelujen tarjoajan on myös esitettävä kuvaus näistä mahdollisuuksista sekä korvauksen vaikutuksista järjestykseen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti.

4. Jos verkossa toimivan hakukoneen tarjoaja on muuttanut järjestystä jossakin tietyssä tapauksessa tai poistanut hakutuloksista tietyn verkkosivuston kolmannen osapuolen ilmoituksen johdosta, hakukoneen tarjoajan on annettava yritysverkkosivustokäyttäjälle mahdollisuus tarkastaa ilmoituksen sisältö.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kuvausten on oltava riittävät, jotta yrityskäyttäjät tai yritysverkkosivustokäyttäjät voivat saada asianmukaisen käsityksen siitä, otetaanko järjestykseen asettamisen mekanismeissa ja missä määrin siinä otetaan huomioon seuraavat näkökohdat:

- a) verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivan hakukoneen kautta kuluttajille tarjottavien tavaroiden ja palvelujen ominaisuudet;
- b) kyseisten ominaisuuksien merkitys kuluttajille;
- c) verkossa toimivien hakukoneiden osalta yritysverkkosivustokäyttäjien käyttämän verkkosivuston suunnitteluominaisuudet.

6. Verkossa toimivien välityspalvelujen ja hakukoneiden tarjoajia ei tämän artiklan vaatimusten noudattamiseksi saa velvoittaa ilmaisemaan algoritmeja tai tietoja, jotka antaisivat kohtuullisen varmasti mahdollisuuden kuluttajien harhautamiseen tai haitan aiheuttamiseen kuluttajille hakutulosten manipuloinnin avulla. Tämä artikla ei rajoita direktiivin (EU) 2016/943 soveltamista.

7. Jotta verkossa toimivien välityspalvelujen ja verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajien on helpompi noudattaa tämän artiklan vaatimuksia ja jotta voidaan helpottaa niiden täytäntöönpanon valvontaa, komissio liittää tässä artiklassa vahvistettuihin avoimuusvaatimuksiin ohjeita.

6 artikla

Liitännäistavarat ja -palvelut

Jos joko verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoaja tai kolmas osapuoli tarjoaa kuluttajille liitännäistavaroita ja -palveluja, mukaan lukien rahoitustuotteita, verkossa toimivien välityspalvelujen kautta, verkossa toimivien välityspalvelun tarjoajan on esitettävä ehdoissaan kuvaus tarjottavien liitännäistavaroiden ja -palvelujen tyypistä sekä kuvaus siitä, saako yrityskäyttäjä tarjota myös omia liitännäistavaroitaan ja -palvelujaan verkossa toimivien välityspalvelujen kautta ja millä ehdoilla se saa näin tehdä.

7 artikla

Eriytetty kohtelu

1. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on sisällytettävä ehtoihinsa kuvaus mahdollisesta eriytetystä kohtelusta, jota ne soveltavat tai saattavat soveltaa yhtäältä verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan itsensä tai sen määräysvallassa olevien yrityskäyttäjien ja toisaalta muiden yrityskäyttäjien kuluttajille tarjoamiin tavaroihin ja palveluihin. Kuvauksessa on viitattava tällaisen eriytetyn kohtelun tärkeimpiin taloudellisiin, kaupallisiin ja oikeudellisiin näkökohtiin.

2. Verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajien on esitettävä kuvaus mahdollisesta eriytetystä kohtelusta, jota ne soveltavat tai saattavat soveltaa yhtäältä verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajan itsensä tai sen määräysvallassa olevien yritysverkkosivustokäyttäjien ja toisaalta muiden yritysverkkosivustokäyttäjien kuluttajille tarjoamiin tavaroihin ja palveluihin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kuvausten on katettava tilanteen mukaan erityisesti eriytetty kohtelu, jota toteutetaan verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan tai verkossa toimivan hakukoneen tarjoajan toteuttamien erityisten toimenpiteiden tai toiminnan kautta ja joka liittyy seuraaviin:

- a) pääsy, joka palvelujen tarjoajalla tai sen määräysvallassa olevilla yrityskäyttäjillä tai yritysverkkosivustokäyttäjillä voi olla henkilötietoihin tai muihin tietoihin tai molempiin, jotka yrityskäyttäjät, yritysverkkosivustokäyttäjät tai kuluttajat antavat verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden käyttöön tai jotka tuotetaan kyseisten palvelujen tarjoamisen kautta;
- b) järjestys tai muut palvelujen tarjoajan käyttämät asetukset, jotka vaikuttavat kuluttajien mahdollisuuteen saada muiden yrityskäyttäjien kyseisten verkossa toimivien välityspalvelujen kautta tai muiden yritysverkkosivustokäyttäjien kyseisten verkossa toimivien hakukoneiden kautta tarjoamia tavaroita tai palveluja;
- c) mahdolliset suorat tai välilliset korvaukset, jotka peritään verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden käytöstä,
- d) pääsy yrityskäyttäjän tai yritysverkkosivustokäyttäjän kannalta merkityksellisiin palveluihin tai toimintoihin tai teknisiin rajapintoihin, niiden käyttöä koskevat ehdot tai niiden käytöstä mahdollisesti perittävät suorat tai välilliset korvaukset, kun kyseiset palvelut, toiminnot tai rajapinnat liittyvät suoraan verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden käyttöön tai ovat niiden liitännäisiä.

8 artikla

Erityiset sopimusehdot

Sen varmistamiseksi, että verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien ja yrityskäyttäjien välisiä sopimussuhteita hoidetaan kunniallisen ja vilpittömän menettelyn mukaisesti:

- a) verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat eivät saa muuttaa ehtoja takautuvasti, paitsi kun ne ovat velvollisia noudattamaan oikeudellista tai sääntelyllistä veloitetta tai kun takautuvat muutokset ovat yrityskäyttäjien kannalta suotuisia;
- b) verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on varmistettava, että ehtoihin sisältyy tietoja siitä, millä ehdoin yrityskäyttäjät voivat päättää sopimussuhteen verkossa toimivan välityspalvelujen tarjoajan kanssa; ja
- c) verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on sisällytettävä ehtoihinsa kuvaus siitä, mitä yrityskäyttäjän antamia tai tuottamia tietoja ne voivat tai eivät voi teknisesti ja sopimuserusteisesti saada verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan ja yrityskäyttäjän välisen sopimuksen päätyttyä.

9 artikla

Tietojensaanti

1. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on sisällytettävä ehtoihinsa kuvaus siitä, mitä tietoja yrityskäyttäjät voivat tai eivät voi teknisesti ja sopimuserusteisesti saada niiden henkilötietojen tai muiden tietojen tai molempien osalta, jotka yrityskäyttäjät tai kuluttajat antavat kyseisten verkossa toimivien välityspalvelujen käyttöön tai jotka tuotetaan kyseisten palvelujen tarjoamisen kautta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kuvauksen osalta verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on ilmoitettava yrityskäyttäjille asianmukaisesti erityisesti seuraavista:

- a) onko verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajalla pääsy henkilötietoihin tai muihin tietoihin tai molempiin, jotka yrityskäyttäjät tai kuluttajat antavat kyseisten välityspalvelujen käyttöön tai jotka tuotetaan, kun kyseisiä palveluja tarjotaan, ja jos näin on, mitä tietoluokkia tämä koskee ja millä edellytyksillä;
- b) onko yrityskäyttäjällä pääsy henkilötietoihin tai muihin tietoihin tai molempiin, jotka yrityskäyttäjä antaa käyttäessään kyseisiä verkossa toimivia välityspalveluja tai jotka tuotetaan, kun kyseisiä palveluja tarjotaan kyseiselle yrityskäyttäjälle ja kyseisen yrityskäyttäjän tavaroiden tai palvelujen kuluttajille, ja jos näin on, mitä tietoluokkia tämä koskee ja millä edellytyksillä;

- c) b alakohdan lisäksi, onko yrityskäyttäjällä pääsy henkilötietoihin tai muihin tietoihin tai molempiin, myös kootussa muodossa, jotka annetaan tai tuotetaan, kun verkossa toimivia välityspalveluja tarjotaan niiden kaikille yrityskäyttäjille ja kuluttajille, ja jos näin on, mitä tietoluokkia tämä koskee ja millä edellytyksillä; ja
- d) toimitetaan a alakohdan mukaisia tietoja kolmansille osapuolille – yhdessä tällaisten tietojen jakamisen tarkoitusta koskevien tietojen kanssa, jos tällaisten tietojen toimittaminen kolmansille osapuolille ei ole välttämätöntä verkossa toimivien välityspalvelujen asianmukaisen toiminnan kannalta – sekä yrityskäyttäjien mahdollisuudet kieltää tietojen jakaminen.
3. Tämä artikla ei rajoita asetuksen (EU) 2016/679, direktiivin (EU) 2016/680 ja direktiivin 2002/58/EY soveltamista.

10 artikla

Rajoitukset erilaisten ehtojen tarjoamiselle muilla tavoin

1. Jos verkossa toimivat välityspalvelujen tarjoajat palveluja tarjotessaan rajoittavat yrityskäyttäjien mahdollisuutta tarjota samoja tavaroita ja palveluja kuluttajille erilaisin ehdoin muilla tavoin kuin kyseisten palvelujen kautta, niiden on esitettävä ehdoissaan perusteet rajoitukselle ja asetettava nämä perusteet helposti yleisesti saataville. Perusteiden on sisällettävä rajoitusten tärkeimmät taloudelliset, kaupalliset ja oikeudelliset näkökohdat.
2. Edellä 1 kohdassa säädetty velvoite ei vaikuta tällaisten rajoitusten määrittämistä koskeviin kieltoihin tai rajoituksiin, jotka johtuvat muiden unionin oikeuden säädösten tai unionin oikeuden mukaisen jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamisesta ja joita sovelletaan verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajiin.

11 artikla

Sisäinen valitusten käsittelyjärjestelmä

1. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajilla on oltava sisäinen järjestelmä yrityskäyttäjien valitusten käsittelemiseksi.

Kyseisen sisäisen valitusten käsittelyjärjestelmän on oltava helposti ja maksutta yrityskäyttäjien saatavilla, ja sillä on varmistettava, että valitukset käsitellään kohtuullisessa ajassa. Sen on perustuttava avoimuuden periaatteeseen sekä periaatteeseen, jonka mukaan samanlaisia tilanteita kohdellaan samalla tavoin, sekä siihen, että valituksia käsitellään tavalla, joka on oikeasuhteinen niiden merkitykseen ja monimutkaisuuteen nähden. Yrityskäyttäjien on voitava sen avulla tehdä valituksia suoraan kyseessä olevalle palvelun tarjoajalle seuraavista asioista:

- a) tilanne, jossa palvelujen tarjoaja ei väitetyksi ole noudattanut tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita ja tämä vaikuttaa valituksen tekemään yrityskäyttäjään, jäljempänä 'valittaja';
- b) teknologiset kysymykset, jotka liittyvät suoraan verkossa toimivien välityspalvelujen tarjontaan ja jotka vaikuttavat valittajaan;
- c) palvelujen tarjoajan toteuttamat toimenpiteet tai muu toiminta, jotka liittyvät suoraan verkossa toimivien välityspalvelujen tarjontaan ja jotka vaikuttavat valittajaan.
2. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on osana sisäistä valitusten käsittelyjärjestelmäänsä:
- a) asianmukaisesti tarkasteltava jätettyjä valituksia ja jatkotoimia, jotka niiden mahdollisesti on toteutettava valituksen johdosta asian käsittelemiseksi asianmukaisesti;
- b) käsiteltävä valitukset nopeasti ja tehokkaasti ottaen huomioon asian merkityksen ja monimutkaisuuden;

c) ilmoitettava valituksen tekijälle sisäisen valitusten käsittelymenettelyn tuloksista yksilöllisesti ja selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä.

3. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on esitettävä ehdoissaan kaikki asianmukaiset tiedot, jotka liittyvät sisäisen valitusten käsittelymenettelyn saatavuuteen ja toimintaan.

4. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on koottava ja asetettava helposti yleisesti saataville tiedot sisäisen valitusten käsittelyjärjestelmänsä toiminnasta ja tehokkuudesta. Niiden on tarkistettava tiedot vähintään vuosittain ja saatettava tiedot ajan tasalle, jos niihin on tarpeen tehdä merkittäviä muutoksia.

Tietoihin on sisällyttävä tehtyjen valitusten kokonaismäärä, niiden pääasialliset tyypit, niiden käsittelemiseen menevä keskimääräinen aika sekä kootut tiedot valitusten tuloksista.

5. Tämän artiklan säännöksiä ei sovelleta verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajiin, jotka ovat suosituksen 2003/361/EY liitteessä tarkoitettuja pieniä yrityksiä.

12 artikla

Sovittelu

1. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on nimettävä ehdoissaan vähintään kaksi sovittelijaa, joiden kanssa ne ovat valmiita työskentelemään sopiakseen yrityskäyttäjien kanssa tuomioistuimen ulkopuolella mahdolliset palvelujen tarjoajan ja yrityskäyttäjän väliset riidat, jotka liittyvät kyseisten verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoamiseen, mukaan lukien valitukset, joita ei voitu ratkaista 11 artiklassa tarkoitettun sisäisen valitusten käsittelyjärjestelmän kautta.

Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat voivat nimetä sovittelijoita, jotka tarjoavat sovittelupalvelujaan unionin ulkopuolelta, ainoastaan, kun voidaan taata, että kyseisten yrityskäyttäjien oikeudellinen suoja, johon niillä on oikeus unionin oikeuden tai jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla, ei tosiasiallisesti heikenny sen seurauksena, että sovittelijat tarjoavat palveluja unionin ulkopuolelta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sovittelijoiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) he ovat puolueettomia ja riippumattomia;

b) heidän sovittelupalvelunsa ovat kohtuuhintaisia kyseisten verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjille;

c) he pystyvät tarjoamaan sovittelupalvelujaan niiden ehtojen kielellä, joilla säännellään sopimussuhdetta verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan ja kyseessä olevan yrityskäyttäjän välillä;

d) heidän palvelunsa ovat helposti saatavilla joko fyysisesti yrityskäyttäjän sijoittautumis- tai asuinpaikassa tai etäältä käyttäen viestintätekniikkaa;

e) he pystyvät tarjoamaan välityspalvelujaan ilman aiheetonta viivytystä;

f) heillä on riittävästi ymmärrystä yleisistä yritysten välisistä kaupallisista suhteista, minkä ansiosta he voivat tehokkaasti edistää pyrkimyksiä ratkaista riidat.

3. Siitä huolimatta, että sovittelu on luonteeltaan vapaaehtoista, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien ja yrityskäyttäjien on osallistuttava vilpittömässä mielessä kaikkiin tämän artiklan mukaisiin sovittelupyrkimyksiin koko niiden keston ajan.

4. Verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien on vastattava kohtuullisesta osasta sovittelun kokonaiskustannuksia kussakin yksittäistapauksessa. Kohtuullinen osa sovittelun kokonaiskustannuksista määritetään sovittelijan ehdotuksesta ottamalla huomioon kaikki asiaan liittyvät merkitykselliset näkökohdat, erityisesti riidan osapuolten väitteiden perustellavuus, osapuolten käytös sekä osapuolten koko ja taloudellinen vahvuus toisiinsa verrattuna.

5. Mahdolliset pyrkimykset päästä sovittelun kautta yhteisymmärrykseen riidan ratkaisusta tämän artiklan mukaisesti eivät vaikuta verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien ja yrityskäyttäjien oikeuksiin panna vireille oikeudenkäyntimenettely milloin tahansa ennen sovittelumenettelyä, sen aikana tai sen jälkeen.

6. Jos yrityskäyttäjä sitä pyytää, verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan on ennen sovittelun aloittamista tai sovittelun aikana asetettava yrityskäyttäjän saataville tiedot toimintaansa liittyvän sovittelun toiminnasta ja tehokkuudesta.

7. Edellä 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta ei sovelleta verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajiin, jotka ovat suosituksen 2003/361/EY liitteessä tarkoitettuja pieniä yrityksiä.

13 artikla

Erikoistuneet sovittelijat

Komissio rohkaisee tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajia sekä niitä edustavia organisaatioita ja järjestöjä perustamaan erikseen tai yhdessä yhden tai useamman organisaation, joka tarjoaa 12 artiklan 2 kohdassa esitetyt vaatimukset täyttäviä sovittelupalveluja, helpottamaan välityspalvelujen tarjoamisen yhteydessä yrityskäyttäjien kanssa syntyvien riitojen ratkaisua tuomioistuimen ulkopuolella erityisesti, kun otetaan huomioon verkossa toimivien välityspalvelujen rajat ylittävä luonne.

14 artikla

Edunvalvontaorganisaatioiden- tai järjestöjen ja julkisten elinten vireille panemat oikeudenkäyntimenettelyt

1. Organisaatioilla ja järjestöillä, joilla on oikeutettu peruste edustaa yrityskäyttäjää tai yritysverkkosivustokäyttäjää, sekä jäsenvaltioissa perustetuilla julkisilla elimillä on oikeus saattaa asia käsiteltäväksi toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa unionissa sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa kanne nostetaan, lopetetaan tai estetään sen, että verkossa toimivien välityspalvelujen tai hakukoneiden tarjoajat eivät noudata tässä asetuksessa asetettuja vaatimuksia.

2. Komissio kannustaa jäsenvaltioita vaihtamaan muiden jäsenvaltioiden kanssa hyviä käytäntöjä ja tietoja, jotka perustuvat rekistereihin laittomista teoista, joista on annettu kieltomääräyksiä kansallisissa tuomioistuimissa, mikäli asianomaiset julkiset elimet tai viranomaiset ovat perustaneet tällaisia rekistereitä.

3. Organisaatioilla ja järjestöillä on 1 kohdassa tarkoitettu oikeus ainoastaan, kun ne täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

a) ne on perustettu asianmukaisesti jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti;

b) ne pyrkivät saavuttamaan tavoitteet, jotka ovat niiden pitkäaikaisesti edustamien yrityskäyttäjien tai yritysverkkosivustokäyttäjien yhteisten etujen mukaisia;

c) ne ovat luonteeltaan voittoa tavoittelemattomia;

d) rahoitusta antavat kolmannet osapuolet eivät enenkään verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat eivät vaikuta sopimattomalla tavalla niiden päätöksentekoon.

Tätä varten organisaatioiden ja järjestöjen on ilmoitettava julkisesti kaikki tiedot jäsenistään ja rahoituslähteestään.

4. Jäsenvaltioissa, joissa julkisia elimiä on perustettu, kyseisillä julkisilla elimillä on 1 kohdassa tarkoitettu oikeus, kun niille on annettu tehtäväksi puolustaa yrityskäyttäjien tai yritysverkkosivustokäyttäjien yhteistä etua tai varmistaa tämän asetuksen vaatimusten noudattaminen kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat nimetä

a) kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita organisaatioita tai järjestöjä, jotka täyttävät vähintään 3 kohdassa tarkoitettua vaatimukset, kyseisten organisaatioiden tai järjestöjen pyynnöstä;

b) kyseisessä jäsenvaltiossa perustettuja julkisia elimiä, jotka täyttävät 4 kohdan vaatimukset;

joille myönnetään 1 kohdassa tarkoitettu oikeus. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisten nimettyjen organisaatioiden, järjestöjen tai julkisten elinten nimet ja niiden toiminnan tarkoitus.

6. Komissio laatii luettelon 5 kohdan mukaisesti nimetyistä organisaatioista, järjestöistä ja julkisista elimistä. Kyseisessä luettelossa yksilöidään näiden organisaatioiden, järjestöjen ja julkisten elinten toiminnan tarkoitus. Luettelo julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Luetteloon tehtävät muutokset julkaistaan viipymättä, ja ajantasaistettu luettelo laaditaan ja julkaistaan joka tapauksessa joka kuudes kuukausi.

7. Tuomioistuimen on hyväksyttävä 6 kohdassa tarkoitettu luettelo osoitukseksi organisaation, järjestön tai julkisen elimen kanneoikeudesta, mikä ei kuitenkaan rajoita tuomioistuimen oikeutta tutkia, onko kantajalla tarkoituksensa perusteella oikeus nostaa kanne yksittäisessä tapauksessa.

8. Jos jäsenvaltio tai komissio esittää epäilyjä siitä, täyttääkö organisaatio tai järjestö 3 kohdassa säädetty perusteet tai täyttääkö julkinen elin 4 kohdassa säädetty perusteet, kyseisen organisaation, järjestön tai julkisen elimen 5 kohdan mukaisestinnimenneen jäsenvaltion on tutkittava epäilyt ja tarvittaessa peruutettava nimeäminen, jos yksi tai useampi peruste ei täyty.

9. Edellä 1 kohdassa tarkoitettulla oikeudella ei rajoiteta yrityskäyttäjien ja yritysverkkosivustokäyttäjien oikeuksia saattaa asioita käsiteltäväksi kansallisissa tuomioistuimissa sen jäsenvaltion kansallisen oikeuden sääntöjen mukaisesti, jossa kanne nostetaan; tämä perustuu yksilöllisiin oikeuksiin ja tähtää siihen, että verkossa toimivien välityspalvelujen tai verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat saadaan lopettamaan tämän asetuksen vaatimusten noudattamatta jättäminen.

15 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava tämän asetuksen täytäntöönpanon riittävä ja tehokas valvonta.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista toimenpiteistä ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

16 artikla

Seuranta

Komissio seuraa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tiiviisti tämän asetuksen vaikutusta verkossa toimivien välityspalvelujen ja näiden yrityskäyttäjien sekä verkossa toimivien hakukoneiden ja yritysverkkosivustokäyttäjien välisiin suhteisiin. Tätä varten komissio kerää muun muassa toteuttamalla asiaa koskevia tutkimuksia tietoja näistä suhteista voidakseen seurata niissä tapahtuvia muutoksia. Jäsenvaltioiden on avustettava komissiota antamalla pyynnöstä kaikki kerätyt merkitykselliset tiedot, myös yksittäisistä tapauksista. Komissio voi tämän artiklan ja 18 artiklan soveltamiseksi pyrkiä keräämään tietoja verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajilta.

17 artikla

Toimintasäännöt

1. Komissio kannustaa verkossa toimivia välityspalvelujen tarjoajia ja niitä edustavia organisaatioita ja järjestöjä laatimaan yhdessä yrityskäyttäjien, myös pk-yritysten, ja niitä edustavien organisaatioiden kanssa toimintasääntöjä, joiden tarkoituksena on edistää tämän asetuksen asianmukaista soveltamista, ottaen huomioon eri alojen, joilla verkossa toimivia välityspalveluja tarjotaan, erityspiirteet ja pk-yritysten erityisominaisuudet.
2. Komissio kannustaa verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajia ja niitä edustavia organisaatioita ja järjestöjä laatimaan toimintasääntöjä, joiden tarkoituksena on nimenomaisesti edistää 5 artiklan asianmukaista soveltamista.
3. Komissio kannustaa verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajia hyväksymään ja panemaan täytäntöön alakohtaisia toimintasääntöjä, jos sellaisia on ja jos niitä käytetään yleisesti.

18 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi tätä asetusta viimeistään 13 päivänä tammikuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi ja toimittaa arvioinnin tulokset Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.
2. Tämän asetuksen ensimmäisessä arvioinnissa on tarkoituksena erityisesti:
 - a) tarkastella 3–10 artiklassa säädettyjen velvoitteiden noudattamista sekä niiden vaikutusta verkkopohjaiseen alustatalouteen;
 - b) tarkastella mahdollisesti käyttöön otettujen toimintasääntöjen vaikutusta ja tehokkuutta oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden parantamisessa;
 - c) tutkia tarkemmin ongelmia, jotka johtuvat yrityskäyttäjien riippuvuudesta verkossa toimivista välityspalveluista, sekä verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien sopimattomista kaupallisista menettelyistä johtuvia ongelmia ja selvittää, missä määrin kyseiset käytännöt ovat edelleen yleisiä;
 - d) tutkia, onko yrityskäyttäjän tarjoamien tavaroiden tai palvelujen sekä verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajan tarjoamien tai määräysvallassa olevien tavaroiden tai palvelujen välinen kilpailu tasapuolista ja käyttävätkö verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajat tässä etuoikeustietoa väärin;

- e) arvioida tämän asetuksen vaikutusta mahdolliseen epätasapainoon käyttöjärjestelmien tarjoajien ja niiden yrityskäyttäjien välisissä suhteissa;
- f) arvioida, onko asetuksen soveltamisala erityisesti yrityskäyttäjän määritelmän osalta sovelias siinä mielessä, että se ei kannusta näennäisyrittäjyyteen.

Ensimmäisessä ja sitä seuraavissa arvioinneissa on selvitettävä, tarvitaanko lisäsääntöjä, mukaan lukien vaatimusten noudattamisen valvontaa koskevia sääntöjä, jotta voidaan turvata sisämarkkinoilla oikeudenmukainen, ennakoitavissa oleva, kestävä ja luottamusta nauttiva sähköinen liiketoimintaympäristö. Arviointien jälkeen komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joihin voi kuulua lainsäädäntöehdotuksia.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava kaikki hallussaan olevat asiaa koskevat tiedot, joita komissio voi edellyttää 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen laatimiseksi.

4. Tämän asetuksen arviointia tehdessään komissio ottaa huomioon muun muassa lausunnot ja raportit, jotka sille on esittänyt verkkopohjaisen alustatalouden seurantakeskuksen asiantuntijaryhmä. Se ottaa myös tarvittaessa huomioon 17 artiklassa tarkoitettujen toimintasääntöjen sisällön ja toiminnan.

19 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan 12 päivästä heinäkuuta 2020.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1151,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse digitaalisten välineiden ja prosessien käytöstä yhtiöoikeuden alalla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan 1 kohdan sekä 2 kohdan b, c, f ja g alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1132 ⁽³⁾ säädetään muun muassa säännöistä, jotka koskevat julkistamista ja jäsenvaltioiden keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittämistä.
- (2) Digitaalisten välineiden ja prosessien käyttäminen, jotta voidaan edistää taloudellisen toiminnan helppoa, nopeaa, aikaa säästävää ja kustannustehokasta aloittamista perustamalla yhtiö tai avaamalla kyseisen yhtiön sivuliike toisessa jäsenvaltiossa sekä tarjota kattavaa ja helposti saatavilla olevaa tietoa yhtiöistä, on yksi edellytyksistä kilpailukykyisten sisämarkkinoiden tehokkaalle toiminnalle, nykyaikaistamiselle ja hallinnolliselle järjeistämislle ja yhtiöiden kilpailukyvyn ja luotettavuuden varmistamiselle.
- (3) On välttämätöntä taata oikeudellinen ja hallinnollinen ympäristö, joka pystyy vastaamaan globalisaation ja digitalisaation asettamiin uusiin sosiaalisiin ja taloudellisiin haasteisiin, jotta voidaan yhtäältä tarjota tarvittavat suojatoimet väärinkäytösten ja petosten varalta ja toisaalta pyrkiä tavoitteisiin, jotka koskevat muun muassa talouskasvun edistämistä, työpaikkojen luomista ja investointien houkuttelemista unioniin, mistä kaikesta olisi taloudellista ja sosiaalista hyötyä koko yhteiskunnalle.
- (4) Jäsenvaltioiden välillä on tällä hetkellä suuria eroja siinä, missä määrin yrittäjien ja yhtiöiden käytettävissä on verkotyökaluja, jotka mahdollistavat viranomaisten kanssa asioinnin yhtiöoikeuden alalla. Sähköiset viranomaispalvelut vaihtelevat jäsenvaltioittain. Jotkin jäsenvaltiot tarjoavat kattavia ja helppokäyttöisiä täysin sähköisiä palveluja, kun taas toiset eivät pysty tarjoamaan sähköisiä ratkaisuja tietyissä yrityksen elinkaaren tärkeissä vaiheissa. Jotkin jäsenvaltiot esimerkiksi sallivat yhtiöiden perustamisen tai rekisterin sisältämiin asiakirjoihin ja tietoihin tehdyistä muutoksista ilmoittamisen ainoastaan henkilökohtaisesti, kun taas toiset sallivat kyseiset toimet joko henkilökohtaisesti tai sähköisesti ja joissakin jäsenvaltioissa ne voidaan tehdä ainoastaan sähköisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 24.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. kesäkuuta 2019.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osaluista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

- (5) Lisäksi unionin lainsäädännössä säädetään yritystietoihin pääsyn osalta, että tietyt vähimmäistiedot on aina annettava maksutta. Näiden tietojen laajuus on kuitenkin edelleen vähäinen. Yritystietoihin pääsy vaihtelee niin, että joissakin jäsenvaltioissa tietoja asetetaan saataville maksutta enemmän kuin muissa jäsenvaltioissa, mikä johtaa epätasapainoiseen tilanteeseen unionissa.
- (6) Komissio korosti tiedonannossaan ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” ja tiedonannossaan ”EU:n sähköisen hallinnon toimintaohjelma 2016–2020: Hallinnon digitalisaatiokehityksen vauhdittaminen” roolia, joka julkishallinnoilla on yritysten auttamisessa siinä, että ne voivat helposti aloittaa yritystoiminnan, toimia verkossa ja laajentaa toimintaansa rajojen yli. EU:n sähköisen hallinnon toimintaohjelmassa tunnustettiin nimenomaisesti se, kuinka tärkeää on tehostaa digitaalisten välineiden käyttöä yhtiöoikeuteen liittyvien vaatimusten noudattamisessa. Lisäksi sähköisestä hallinnosta 6 päivänä lokakuuta 2017 annetussa Tallinnan julistuksessa jäsenvaltiot kehittivät vahvoin äänenpainoin tehostamaan toimia tehokkaiden, käyttäjäkeskeisten sähköisten menettelyjen tarjoamiseksi unionissa.
- (7) Jäsenvaltioiden keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmä aloitti toimintansa kesäkuussa 2017, mikä helpottaa suuresti rajatylittävää pääsyä yritystietoihin unionissa, ja sen ansiosta jäsenvaltioiden rekisterit pystyvät viestimään keskenään sähköisesti tietyistä rajatylittävistä järjestelyistä, jotka vaikuttavat yhtiöihin.
- (8) Yhtiöiden perustamisen ja niiden sivuliikkeiden rekisteröinnin helpottamiseksi ja näihin prosesseihin liittyvien kustannusten, ajan ja hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi, erityisesti komission suosituksessa 2003/361/EY (4) määriteltujen mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (”pk-yritysten”) osalta, olisi otettava käyttöön menettelyjä, joilla mahdollistetaan yhtiöiden perustamisen ja sivuliikkeiden rekisteröinnin saattaminen päätökseen täysin sähköisesti. Tällä direktiivillä ei saisi velvoittaa yhtiöitä käyttämään tällaisia menettelyjä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää tehdä jotkin tai kaikki sähköiset menettelyt pakollisiksi. Perustamis- ja rekisteröintimenettelyjen kustannuksia ja rasitteita ei nykyisin aiheudu pelkästään yhtiön perustamisesta tai sivuliikkeen rekisteröimisestä perittävistä hallinnollisista maksuista, vaan myös muista vaatimuksista, jotka pidentävät prosessiin kuluva kokonaisaika, erityisesti kun edellytetään hakijan fyysistä läsnäoloa. Lisäksi tällaisista menettelyistä olisi annettava tietoja verkossa maksutta.
- (9) Yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1724 (5) säädetään yleisistä säännöistä, jotka koskevat sisämarkkinoiden toiminnan kannalta merkityksellisten tietojen, menettelyjen ja neuvontapalvelujen tarjontaa verkossa. Tässä direktiivissä vahvistetaan erityiset säännöt, jotka koskevat kyseisen asetuksen ulkopuolelle jäävien pääomayhtiöiden sähköistä perustamista, sivuliikkeiden rekisteröintiä sekä yhtiöiden ja sivuliikkeiden asiakirjoista ja tietoista tekemiä ilmoituksia, jäljempänä ’sähköiset menettelyt’. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti asetettava tietyt tässä direktiivissä säädettyjä sähköisiä menettelyjä koskevat tiedot ja perustamiskirjan mallit saataville yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta käytettävissä olevilla verkkosivustoilla.
- (10) Sen mahdollistaminen, että yhtiöt perustetaan, sivuliikkeet rekisteröidään sekä asiakirjojat ja tiedot toimitetaan täysin sähköisesti, antaisi yhtiöille mahdollisuuden käyttää digitaalisia välineitä niiden asioidessa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Luottamuksen lisäämiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että turvallinen sähköinen tunnistaminen ja luottamuspalvelujen käyttäminen on mahdollista sekä kansallisille että rajatylittävälle käyttäjille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 (6) mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi rajatylittävän sähköisen tunnistamisen mahdollistamiseksi perustettava sähköisen tunnistamisen järjestelmiä, jotka tarjoavat käyttöön hyväksytyjä sähköisen tunnistamisen menetelmiä. Tällaisia kansallisia järjestelmiä käytettäisiin perustana toisessa jäsenvaltiossa käyttöön otettujen sähköisen tunnistamisen menetelmien tunnustamisessa. Jotta voidaan varmistaa, että luottamuksen taso rajatylittävissä tilanteissa on korkea, ainoastaan asetuksen (EU) N:o 910/2014 6 artiklan mukaiset sähköisen tunnistamisen menetelmät olisi tunnustettava. Joka tapauksessa tässä direktiivissä olisi ainoastaan veloitettava jäsenvaltiot mahdollistamaan yhtiöiden sähköinen perustaminen, sivuliikkeiden sähköinen rekisteröinti ja hakijoiden, jotka ovat unionin kansalaisia, suorittama asiakirjojen ja tietojen sähköinen ilmoittaminen tunnustamalla niiden sähköisen tunnistamisen menetelmät. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä tapa, jolla asetetaan julkisesti saataville niiden tunnustamat tunnistamismenetelmät, myös menetelmät, jotka eivät kuulu asetuksen (EU) N:o 910/2014 soveltamisalaan.

(4) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

(6) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (11) Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää henkilö tai henkilöt, jotka katsotaan kansallisessa lainsäädännössä hakijoiksi sähköisten menettelyjen osalta edellyttäen, että näin ei rajoiteta tämän direktiivin soveltamisalaa ja tavoitetta.
- (12) Sähköisten menettelyjen helpottamiseksi yhtiöiden kannalta jäsenvaltioiden rekistereiden olisi varmistettava, että tässä direktiivissä säädettyihin sähköisiin menettelyihin sovellettavia maksuja koskevat säännöt ovat avoimet ja niitä sovelletaan syrjimättömästi. Maksuja koskevien sääntöjen avoimuutta koskeva vaatimus ei kuitenkaan saisi rajoittaa hakijoiden ja näitä sähköisen menettelyn minkä tahansa osan yhteydessä avustavien henkilöiden välistä sopimusvapautta, mukaan lukien vapaus neuvotella tällaisten palvelujen asianmukaisesta hinnasta.
- (13) Rekisterien perimät maksut sähköisistä menettelyistä olisi laskettava kyseisten palvelujen kustannusten perusteella. Tällaiset maksut voisivat voivatta kattaa myös muun muassa maksutta suoritetuista vähäisistä palveluista aiheutuneet kustannukset. Maksujen määrää laskettaessa jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus ottaa huomioon kaikki sähköisen menettelyn suorittamiseen liittyvät kustannukset, muun muassa siihen kohdistettavissa oleva osuus yleiskustannuksista. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi sallittava säättää kiinteistä maksuista ja vahvistaa niiden suuruus toistaiseksi, kunhan se varmistaa säännöllisin väliajoin, että maksut eivät edelleenkään ylitä kyseisten rekisteröintien keskimääräisiä kustannuksia. Rekisterin sähköisistä menettelyistä jäsenvaltioissa perimät maksut eivät saisi ylittää tällaisten palvelujen tarjoamisesta aiheutuvia kustannuksia. Jos menettelyn päätökseen saattamisesta vaaditaan maksu, maksu olisi voitava suorittaa yleisesti saatavilla olevan valtioiden rajat ylittävän maksupalvelun kautta, esimerkiksi luottokorteilla ja pankkisiirroilla.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi autettava yhtiön tai sivuliikkeen perustamista tai rekisteröintiä suunnittelevia henkilöitä tarjoamalla yhteisen digitaalisen palveluväylän ja tapauksen mukaan Euroopan oikeusportaalien kautta tiiviisti ja käytettävällisesti tiettyjä tietoja pääomayhtiöiden perustamiseen ja niiden sivuliikkeiden rekisteröimiseen ja asiakirjoja ja tietoja koskeviin ilmoituksiin liittyvistä menettelyistä ja vaatimuksista, johtajien liiketoimintakielttoon asettamista koskevista säännöistä sekä pääpiirteittäin yhtiöiden hallinto-, johto- ja valvontaelinten valtuuksista ja vastuista.
- (15) Olisi oltava mahdollista perustaa yhtiö täysin sähköisesti. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin sallittava rajoittaa sähköinen perustaminen koskemaan tässä direktiivissä täsmennettyjä yhtiömuodoltaan tietynlaisia osakeyhtiöitä johtuen muunlaisten yhtiöiden perustamisen monimutkaisuudesta kansallisessa lainsäädännössä. Joka tapauksessa jäsenvaltioiden olisi säädettävä yksityiskohtaisista sähköistä perustamista koskevista säännöistä. Olisi oltava mahdollista suorittaa perustaminen sähköisesti ja toimittaa asiakirjat tai tiedot sähköisessä muodossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamiseen sovellettavia jäsenvaltioiden aineellisia vaatimuksia ja menettelyvaatimuksia, jotka koskevat muun muassa perustamiskirjan laatimista koskevia oikeudellisia menettelyjä ja toimitettujen asiakirjojen tai tietojen aitoutta, virheettömyyttä, luotettavuutta ja asianmukaista oikeudellista muotoa. Nämä aineelliset vaatimukset ja menettelyvaatimukset eivät kuitenkaan saisi tehdä sähköisiä menettelyjä, etenkin yhtiön sähköistä perustamista ja sivuliikkeen sähköistä rekisteröintiä, mahdottomiksi. Paperisia asiakirjoja voitaisiin poikkeuksellisesti vaatia, jos asiakirjoista ei olisi teknisesti mahdollista saada jäsenvaltioiden vaatimukset täyttäviä sähköisiä jäljennöksiä.
- (16) Jos kaikki yhtiön sähköistä perustamista koskevat muodollisuudet on täytetty, mukaan lukien se, että yhtiö on toimittanut asianmukaisesti kaikki asiakirjat ja tiedot, viranomaisen tai sellaisten henkilöiden tai elinten, jotka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin sähköisten menettelyjen näkökohtaa, pitäisi pystyä hoitamaan yhtiön sähköinen perustaminen nopeasti. Jos on kuitenkin epäilyjä tarvittavien muodollisuuksien täyttämistä, mukaan lukien siitä, onko muun muassa hakijan henkilöllisyyttä, yhtiön nimen laillisuutta, johtajan liiketoimintakielttoon asettamista tai muiden tietojen tai asiakirjojen oikeudellisten vaatimusten mukaisuutta koskevat tarvittavat muodollisuudet täytetty tai jos epäillään petosta tai väärinkäytöstä, sähköinen perustaminen voisi kestää kauemmin eikä viranomaisille asetettu määräaika saisi alkaa ennen kuin tällaiset muodollisuudet on täytetty. Joka tapauksessa jos menettelyä ei voida saattaa päätökseen asetetuissa määräajoissa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että hakijalle ilmoitetaan syyt mahdollisiin viivästyksiin.
- (17) Yhtiön nopean sähköisen perustamisen tai sivuliikkeen sähköisen rekisteröinnin varmistamiseksi jäsenvaltioiden ei pitäisi asettaa perustamisen tai rekisteröinnin edellytykseksi luvan tai valtuutuksen saamista ennen kuin perustaminen tai rekisteröinti voidaan saattaa päätökseen, jollei näin säädetä kansallisessa lainsäädännössä tiettyjen toimintojen asianmukaisen valvonnan varmistamiseksi. Kansallisessa lainsäädännössä olisi säädettävä tilanteista, joissa yhtiöt eivät saa perustamisen tai rekisteröinnin jälkeen harjoittaa tiettyjä toimintoja ilman lupaa tai valtuutusta.

- (18) Yritysten, erityisesti pk-yritysten, auttamiseksi yrityksen perustamisessa olisi oltava mahdollista perustaa yksityinen osakeyhtiö käyttäen malleja, joiden pitäisi olla saatavilla verkossa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että näitä malleja voidaan käyttää sähköisessä perustamisessa, ja niiden olisi voitava edelleen määrittää vapaasti niiden oikeudellinen arvo. Tällaiset mallit voisivat sisältää ennalta määriteltyjä vaihtoehtoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Hakijoiden olisi voitava valita, käyttävätkö he tätä mallia vai perustavatko he yhtiön räätälöidyllä perustamiskirjalla, ja jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus tarjota malleja myös muille yhtiömuodoille.
- (19) Jäsenvaltioiden olemassa olevien yhtiöoikeudellisten perinteiden kunnioittamiseksi on tärkeää mahdollistaa joustavuus sen suhteen, millä tavalla jäsenvaltiot varmistavat täysin sähköisen järjestelmän yhtiöiden perustamista ja sivuliikkeiden rekisteröintiä sekä asiakirjojen ja tietojen toimittamista, varten, muun muassa notaareilla ja lakimiehillä olevan mitä tahansa tällaisten sähköisten menettelyjen osaa koskevan roolin suhteen. Sähköisiä menettelyjä koskevista seikoista, joita ei säännellä tällä direktiivillä, olisi säädettävä kansallisessa lainsäädännössä.
- (20) Lisäksi petosten ja yrityskaappausten torjumiseksi ja kansallisissa rekistereissä olevien asiakirjojen ja tietojen luotettavuuden takaamiseksi tässä direktiivissä säädettyjä sähköisiä menettelyjä koskevien säännösten olisi sisällettävä myös yhtiön perustavien tai sivuliikkeen rekisteröivien taikka asiakirjoja tai tietoja toimittavien henkilöiden henkilöllisyyden ja oikeustoimikelpoisuuden tarkastuksia. Nämä tarkastukset voisivat olla osa joidenkin jäsenvaltioiden edellyttämää oikeudellista tarkastusta. Keinot ja menetelmät näiden tarkastusten toteuttamiseksi olisi jätettävä jäsenvaltioiden kehitettäväksi ja hyväksyttäväksi. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia notaarien tai lakimiesten osallistumista mihin tahansa sähköisten menettelyjen osaan. Tällainen osallistuminen ei saisi kuitenkaan estää menettelyn saattamista kokonaisuudessaan päätökseen sähköisesti.
- (21) Jos se on perusteltua yleisen edun vuoksi henkilöllisyyden väärinkäytön tai muuttamisen estämiseksi tai oikeustoimikelpoisuutta ja hakijoiden valtuuksia edustaa yhtiötä koskevien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi, jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti toimenpiteitä, jotka voisivat edellyttää hakijan fyysistä läsnäoloa sen jäsenvaltion, jossa yhtiö on tarkoitus perustaa ja sivuliike on tarkoitus rekisteröidä, jonkin viranomaisen tai sellaisen henkilön tai elimen luona, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin sähköisen menettelyn osaa. Tällaista fyysistä läsnäoloa ei kuitenkaan saisi edellyttää järjestelmällisesti vaan tapauskohtaisesti ja ainoastaan, jos on syytä epäillä henkilöllisyyden väärentämistä tai oikeustoimikelpoisuutta ja hakijoiden valtuuksia edustaa yhtiötä koskevien sääntöjen noudattamatta jättämistä. Tällaisen epäilyn olisi perustuttava viranomaisten tai kansallisessa lainsäädännössä tällaisten tarkastusten toteuttamiseen valtuutettujen henkilöiden tai elinten saatavilla oleviin tietoihin. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos fyysistä läsnäoloa edellytetään, menettelyn muut vaiheet voidaan saattaa päätökseen sähköisesti. Oikeustoimikelpoisuuden käsitteen olisi katettava kelpoisuus oikeustoimen tekemiseen.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi sallittava säätää, että niiden toimivaltaiset viranomaiset, henkilöt tai elimet voivat tarkistaa täydentävillä sähköisillä henkilöllisyyden, oikeustoimikelpoisuuden ja laillisuuden tarkistuksilla, täyttyvätkö kaikki yhtiöiden perustamista koskevat edellytykset. Tällaisiin tarkastuksiin voisi kuulua muun muassa videokokouksia tai muita sellaisia sähköisiä välineitä, joilla saadaan aikaan reaaliaikainen audiovisuaalinen yhteys.
- (23) Yhtiöiden kanssa asioivien henkilöiden suojaamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava estää petoksellinen toiminta tai muut väärinkäytökset kieltämällä henkilön nimittäminen yhtiön johtajaksi ottaen huomioon paitsi kyseisen henkilön aiempi toiminta alueellaan myös muiden jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, jos kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava pyytää tietoja muilta jäsenvaltioilta. Vastauksessa voitaisiin antaa joko tietoja voimassa olevasta liiketoimintakiellosta tai muita tietoja, jotka ovat merkityksellisiä pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa liiketoimintakielloon asettamisen kannalta. Tällaisten tietopyyntöjen olisi oltava mahdollisia rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta. Jäsenvaltioiden olisi tältä osin voitava vapaasti valita, miten nämä tiedot on paras kerätä, esimerkiksi kokoamalla asiaankuuluvat tiedot rekistereistä tai muista paikoista, joissa näitä tietoja niiden kansallisten sääntöjen mukaisesti säilytetään, taikka luomalla erillisiä rekistereitä tai kaupparekistereihin erillisiä osia. Jos tarvitaan lisätietoja esimerkiksi liiketoimintakiellon pituudesta ja perusteista, jäsenvaltion olisi sallittava antaa nämä tiedot käyttäen kaikkia käytettävissä olevia tietojenvaihtojärjestelmiä kansallisten lakien mukaisesti. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan saisi luoda velvoitetta tällaisten tietojen pyytämiseen jokaisessa tapauksessa. Toisessa jäsenvaltiossa olevien liiketoimintakielloa koskevien tietojen huomioon ottamisen salliminen ei myöskään saisi velvoittaa jäsenvaltioita tunnistamaan toisissa jäsenvaltioissa voimassa olevia liiketoimintakieltoja.

- (24) Yhtiöiden tai sivuliikkeiden kanssa asioivien henkilöiden suojaamisen sekä petoksellisen toiminnan tai muiden väärinkäytösten estämisen varmistamiseksi on tärkeää, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkistaa, onko johtajaksi nimitettävää henkilöä kielletty hoitamasta johtajan tehtäviä. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi myös saatava tietää kaupparekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta, onko kyseinen henkilö merkitty johonkin johtajien liiketoimintakieltoon asettamisen kannalta merkitykselliseen rekisteriin muissa jäsenvaltioissa. Rekisterit, viranomaiset tai kansallisessa lainsäädännössä jotakin sähköisen menettelyn osaa hoitamaan valtuutetut henkilöt tai elimet eivät saisi säilyttää tällaisia henkilötietoja pidempään kuin on tarpeen johtajaksi nimitettävän henkilön kelpoisuuden arvioimiseksi. Tällaiset tahot voivat kuitenkin joutua säilyttämään tällaisia tietoja pidempään kielteisen päätöksen mahdollisen uudelleentarkastelun varalta. Säilytysaika ei missään tapauksessa saisi olla pidempi kuin kansallisissa säännöissä vahvistettu yhtiön perustamiseen tai sivuliikkeen rekisteröintiin tai siihen liittyviin asiakirjojen ja tietojen ilmoituksiin liittyvien henkilötietojen säilytysaika.
- (25) Yritysten sähköiseen perustamiseen ja sivuliikkeiden sähköiseen rekisteröintiin liittyvät tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet eivät saisi vaikuttaa muihin yhtiöoikeuden ulkopuolisiin muodollisuuksiin, jotka yhtiön on täytettävä aloittaakseen toiminnan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (26) Kuten yhtiöiden sähköisen perustamisen ja sivuliikkeiden sähköisen rekisteröinnin tapauksessa yhtiöiden kustannusten ja rasitteiden vähentämiseksi olisi myös oltava mahdollista toimittaa asiakirjoja ja tietoja kansallisiin rekistereihin täysin sähköisesti yhtiön koko elinkaaren ajan. Samaan aikaan jäsenvaltioilla olisi oltava vapaus sallia asiakirjojen ja tietojen toimittaminen muilla tavoilla, myös paperilla. Lisäksi yritystietojen julkistamisen olisi katsottava tapahtuneen, kun kyseiset tiedot on asetettu julkisesti saataville rekistereissä, sillä rekisterit ovat nyt yhteenliitettyjä ja tarjoavat kattavan tietolähteen käyttäjille. Jotta vältettäisiin olemassa oleville julkistamistavoille aiheutuvia häiriöitä, jäsenvaltioilla olisi oltava vaihtoehtona myös kaikkien yritystietojen tai niistä osan julkaiseminen kansallisessa virallisessa julkaisussa, mutta niiden olisi samalla varmistettava, että rekisteri lähettää tiedot sähköisesti kansalliseen viralliseen julkaisuun. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa rekisterin oikeudellista arvoa ja kansallisen virallisen julkaisun asemaa koskeviin kansallisiin sääntöihin.
- (27) Jotta helpotettaisiin kansallisiin rekistereihin tallennettujen tietojen hakemista ja niiden vaihtamista muiden järjestelmien kanssa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevan määräajan päätyttyä kaikki viranomaiselle, henkilölle tai elimelle, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä huolehtimaan jostakin sähköisen rekisteröinnin osasta, tässä direktiivissä säädettyjen sähköisten menettelyjen yhteydessä toimitetut asiakirjat ja tiedot voidaan tallentaa rekistereihin koneellisesti luettavassa ja haut mahdollistavassa muodossa tai jäsennehtynä datana. Tämä tarkoittaa, että tiedostomuodon rakenteen olisi mahdollistettava se, että ohjelmistosovellukset pystyvät helposti yksilöimään, tunnistamaan ja poimimaan siitä tiettyjä tietoja ja niiden sisäisen rakenteen. Asiakirjojen ja tietojen haut mahdollistavaa muotoa koskevan vaatimuksen ei pitäisi kattaa skannattuja allekirjoituksia tai muita tietoja, jotka eivät sovellu koneellisesti luettaviksi. Koska tämä saattaa edellyttää muutoksia jäsenvaltioiden olemassa oleviin tietojärjestelmiin, tämän vaatimuksen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevan määräajan olisi oltava pidempi.
- (28) Yhtiöiden kustannusten ja hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi ja menettelyjen keston lyhentämiseksi jäsenvaltioiden olisi sovellettava yhtiöoikeuden alalla yhden kerran periaatetta, joka on vahvistettu unionissa, mikä käy ilmi muun muassa asetuksista (EU) 2018/1724, Euroopan komission sähköisen hallinnon toimintasuunnitelmasta ja sähköisestä hallinnosta annetusta Tallinnan julistuksesta. Yhden kerran periaatteen soveltaminen merkitsee sitä, että yhtiöitä ei pyydetä toimittamaan samoja tietoja viranomaisille yhtä kertaa useammin. Yhtiöiden ei esimerkiksi pitäisi joutua toimittamaan samoja tietoja sekä kansalliseen rekisteriin että kansalliseen viralliseen julkaisuun. Sen sijaan rekisterin olisi lähetettävä jo toimitetut tiedot suoraan kansalliseen viralliseen julkaisuun. Vastaavasti jos yhtiö on perustettu yhdessä jäsenvaltiossa ja se haluaa rekisteröidä sivuliikkeen toisessa jäsenvaltiossa, yhtiön olisi voitava käyttää rekisteriin aikaisemmin toimitettuja asiakirjoja tai tietoja. Jos yhtiö on perustettu yhdessä jäsenvaltiossa mutta sillä on sivuliike toisessa jäsenvaltiossa, yhtiön olisi lisäksi voitava toimittaa tietyt muutokset yritystietoihinsa ainoastaan siihen rekisteriin, johon se on rekisteröity, tarvitsematta toimittaa samoja tietoja siihen rekisteriin, johon sivuliike on rekisteröity. Sen sijaan sellaiset tiedot kuin yhtiön nimen muutos tai yhtiön sääntömääräisen kotipaikan muutos olisi vaihdettava sähköisesti niiden rekistereiden välillä, joihin yhtiö ja sivuliike on rekisteröity, käyttäen rekistereiden yhteenliittämijärjestelmää.

- (29) Sen varmistamiseksi, että yhtiöistä on saatavilla yhdenmukaisia ja ajantasaisia tietoja unionissa, ja avoimuuden lisäämiseksi entisestään olisi oltava mahdollista käyttää rekistereiden yhteenliittämistä tietojen vaihtamiseksi kaikenlaisista jäsenvaltioiden rekistereihin rekisteröidyistä yhtiöistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus asettaa tällaisia muunlaisia yhtiömuotoja koskevien asiakirjojen ja tietojen sähköisiä jäljennöksiä saataville myös rekistereiden yhteenliittämistä koskevan järjestelmän kautta.
- (30) Jotta voitaisiin varmistaa avoimuus ja suojata työntekijöiden, velkojien ja vähemmistöosakkeenomistajien etuja ja lisätä luottamusta liiketoimiin, myös luonteeltaan rajatylittäviin liiketoimiin sisämarkkinoilla, on tärkeää, että sijoittajat, sidosryhmät, likekumppanit ja viranomaiset saavat helposti käyttöönsä yritystietoja. Näiden tietojen saatavuuden parantamiseksi olisi lisättävä maksutta saatavilla olevia tietoja kaikissa jäsenvaltioissa. Tällaisiin tietoihin olisi sisällyttävä yhtiön asema ja tiedot sen toisissa jäsenvaltioissa olevista sivuliikkeistä sekä tiedot henkilöistä, jotka joko toimielimenä tai sellaisen jäsenenä ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä. Lisäksi hinta, joka yhtiön julkistamista kaikista asiakirjoista ja tiedoista tai niiden osasta paperilla tai sähköisessä muodossa annettavista jäljennöksistä peritään, ei saisi ylittää niistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan lukien rekistereiden kehittämis- ja ylläpitokustannukset, edellyttäen, että hinta ei ole suhteeton pyydettyihin tietoihin nähden.
- (31) Jäsenvaltiot voivat tällä hetkellä perustaa valinnaisia rekistereiden yhteysjärjestelmään liittyviä yhteyspisteitä. Komissio ei kuitenkaan pysty liittämään muita sidosryhmiä rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmään. Jotta muut sidosryhmät voisivat hyötyä rekistereiden yhteenliittämisestä ja varmistaa, että niiden järjestelmissä on paikkansapitävät, ajantasaiset ja luotettavat tiedot yhtiöistä, komissio olisi valtuutettava perustamaan uusia yhteyspisteitä. Tällaisten yhteyspisteiden olisi liityttävä järjestelmiin, jotka komissio tai muut unionin toimielimet, elimet, toimistot tai virastot ovat kehittäneet ja joita ne käyttävät hoitaakseen hallinnollisia tehtäviään tai noudattaakseen unionin oikeuden määräyksiä ja säännöksiä.
- (32) Jotta sisämarkkinoille sijoittautuneet yhtiöt voisivat helpommin laajentaa liiketoimintaansa yli rajojen, niiden olisi voitava avata ja rekisteröidä sivuliikkeitä toisessa jäsenvaltiossa sähköisesti. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi mahdollistettava yhtiöiden tapaan myös sivuliikkeiden sähköinen rekisteröinti sekä asiakirjojen ja tietojen sähköinen toimittaminen, mikä auttaisi vähentämään kustannuksia sekä vähentäisi hallinnollista rasitetta ja lyhentäisi rajat ylittävään laajentumiseen liittyvien muodollisuuksien kestoja.
- (33) Rekisteröidessään toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn yhtiön sivuliikettä jäsenvaltioiden olisi myös voitava tarkistaa tietyt yhtiötä koskevat tiedot rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta. Kun sivuliike lopetetaan yhdessä jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion rekisterin olisi ilmoitettava tällaisesta sulkemisesta sille jäsenvaltiolle, jossa yhtiö on rekisteröity, rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta ja molempien rekistereiden olisi kirjattava tämä tieto.
- (34) Yhdenmukaisuuden varmistamiseksi unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön kanssa on tarpeen poistaa yhteyskomiteaa, jota ei enää ole olemassa, koskeva säännös ja saattaa ajan tasalle direktiivin (EU) 2017/1132 liitteissä I ja II vahvistetut yhtiömuodot.
- (35) Komissiolle olisi yhtiömuotoja koskevaan jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön ja unionin lainsäädäntöön myöhemmin tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla päivitetään direktiivin (EU) 2017/1132 liitteissä I, II ja II A olevat yhtiömuotojen luettelot. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽⁷⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (36) Tämän direktiivin säännökset, yhtiöiden rekisteröintiä koskevat velvoitteet mukaan lukien, eivät vaikuta kansalliseen lainsäädäntöön, joka koskee jäsenvaltioiden tai niiden alueellisten ja hallinnollisten yksiköiden verotoimenpiteitä.

(7) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (37) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden valtuuksiin hylätä yhtiöiden perustamista ja sivuliikkeiden rekisteröintiä koskevia hakemuksia petos- tai väärinkäytöstapauksissa eikä jäsenvaltioiden tutkinta- ja täytäntöönpanotoimiin, mukaan lukien poliisin tai muiden toimivaltaisten viranomaisten toimet. Se ei myöskään saisi vaikuttaa muihin unionin tai kansallisen lainsäädännön velvoitteisiin, jotka johtuvat muun muassa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa sekä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista säännöistä. Tämä direktiivi ei vaikuta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁽⁸⁾ säännöksiin, jotka koskevat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, erityisesti velvoitteisiin, jotka liittyvät asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamiseen riskialttiuden perusteella ja kaikkien uusien yritysten tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamiseen ja rekisteröimiseen niiden perustamisjäsenvaltiossa.
- (38) Tätä direktiiviä sovellettaessa olisi noudatettava unionin tietosuojalainsäädäntöä sekä yksityisyyden ja henkilötietojen suojaa sellaisina kuin ne on kirjattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaan. Luonnollisten henkilöiden henkilötietojen käsittelyssä tämän direktiivin nojalla on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679⁽⁹⁾.
- (39) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹⁰⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausunnon 26 päivänä heinäkuuta 2018.
- (40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka koskee yhtiöille sisämarkkinoilla tarjolla olevien digitaalisten ratkaisujen lisäämistä, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (41) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (42) Koska kansallisiin järjestelmiin tehtävät tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät muutokset ovat monimutkaisia ja koska jäsenvaltioiden välillä on tällä hetkellä huomattavia eroja yhtiöoikeuden alaan digitaalisten välineiden ja prosessien käytössä, on aiheellista säätää, että jäsenvaltiot, joilla on erityisiä vaikeuksia saattaa tietyt tämän direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä, voivat ilmoittaa komissiolle, että niiden on tarpeen pidentää asianomaista täytäntöönpanojaksoa enintään yhdellä vuodella. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava objektiiviset perusteet tällaisen pidennyksen hakemiselle.
- (43) Komission olisi tehtävä tätä direktiiviä koskeva arviointi. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten sopimuksen 22 kohdan mukaisesti arviointi olisi tehtävä viiden eri kriteerin eli tehokkuuden, tuloksellisuuden, merkityksellisyyden, johdonmukaisuuden ja lisäarvon perusteella ja sen olisi oltava pohjana mahdollisten jatkotoimien vaikutusten arvioinnille. Jäsenvaltioiden olisi autettava tämän arvioinnin tekemisessä toimittamalla komissiolle käytettävissään olevia tietoja siitä, miten yhtiöiden sähköinen perustaminen toimii käytännössä, esimerkiksi tietojen sähköisten perustamisten lukumäärästä, niiden tapausten lukumäärästä, joissa on käytetty malleja tai joissa on edellytetty fyysistä läsnäoloa, sekä sähköisen perustamisen keskimääräisestä kestosta ja kustannuksista.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojalainsäädäntö) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽¹¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (44) Olisi kerättävä tietoa, jotta voidaan arvioida tämän direktiivin tuloksellisuutta suhteessa sen tavoitteeseen ja suorittaa arviointi paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten sopimuksen 22 kohdan mukaisesti.
- (45) Direktiivi (EU) 2017/1132 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin (EU) 2017/1132 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2017/1132 seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 artiklan toisen luetelmakohdan jälkeen luetelma kohta seuraavasti:

”— yhtiöiden sähköistä perustamista, niiden sivuliikkeiden sähköistä rekisteröintiä ja yhtiöiden ja sivuliikkeiden suorittamaa asiakirjojen ja tietojen sähköistä ilmoittamista koskevista säännöistä,”.

- 2) Korvataan I osaston III luvun otsikko seuraavasti:

”Sähköiset menettelyt (perustaminen, rekisteröinti ja ilmoittaminen), julkistaminen ja rekisterit”.

- 3) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa ja 1 A jaksossa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka koskevat liitteessä II lueteltuja yhtiömuotoja, ja, jos niin täsmennetään, liitteissä I ja II A lueteltuja yhtiömuotoja.”

- 4) Lisätään artiklat seuraavasti:

”13 a artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- 1) ’sähköisen tunnistamisen menetelmällä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 (*) 3 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä sähköistä tunnistamismenetelmää;
- 2) ”sähköisen tunnistamisen järjestelmällä” asetuksen (EU) N:o 910/2014 3 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä sähköistä tunnistamisjärjestelmää;
- 3) ”sähköisellä muodolla” välineitä, joita käytetään tietojen sähköiseen käsittelyyn, mukaan lukien digitaalinen pakkaaminen, ja tallentamiseen ja joiden avulla tiedot lähetetään alun perin lähetyspaikasta ja vastaanotetaan määrättyä aikaa myöhemmin; kyseiset tiedot lähetetään, siirretään ja vastaanotetaan kokonaan jäsenvaltioiden määrittämällä tavalla;

- 4) "perustamisella" koko kansallisen lainsäädännön mukaista yhtiön perustamisprosessia, mukaan lukien yhtiön perustamiskirjan laatiminen ja kaikki tarvittavat toimet yhtiön merkitsemiseksi rekisteriin;
- 5) "sivuliikkeen rekisteröinnillä" prosessia, joka johtaa jäsenvaltiossa avattuun uuteen sivuliikkeeseen liittyvien asiakirjojen ja tietojen julkistamiseen;
- 6) "mallilla" yhtiön perustamiskirjan mallia, jonka jäsenvaltiot laativat kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jota käytetään 13 g artiklan mukaisessa yhtiön sähköisessä perustamisessa.

13 b artikla

Sähköisiä menettelyjä varten käytettävien tunnistamismenetelmien tunnustaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat, jotka ovat unionin kansalaisia, voivat käyttää seuraavia sähköisen tunnistamisen menetelmiä tässä luvussa tarkoitetuissa sähköisissä menettelyissä:

- a) jäsenvaltion itse hyväksymän sähköisen tunnistamisen järjestelmän puitteissa käyttöön otettu sähköisen tunnistamisen menetelmä;
- b) toisessa jäsenvaltiossa käyttöön otettu sähköisen tunnistamisen menetelmä, joka on tunnustettu rajatylittävää todentamista varten asetuksen (EU) N:o 910/2014 6 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat kieltäytyä tunnustamasta sähköisiä tunnistamismenetelmiä, jos sähköisen tunnistamisen menetelmän varmuustasot eivät ole asetuksen (EU) N:o 910/2014 6 artiklan 1 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia.

3. Kaikki jäsenvaltioiden tunnustamat tunnistamismenetelmät on asetettava yleisön saataville.

4. Jos se on perusteltua yleisen edun vuoksi henkilöllisyyden väärinkäytön tai muuttamisen estämiseksi, jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, jotka voisivat edellyttää hakijan henkilöllisyyden tarkistamiseksi hakijan fyysistä läsnäoloa viranomaisen tai sellaisen henkilön tai elimen luona, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin tässä luvussa tarkoitettujen sähköisten menettelyjen näkökohtaa, mukaan lukien yhtiön perustamiskirjan laatiminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijan fyysistä läsnäoloa voidaan edellyttää ainoastaan tapauskohtaisesti, kun on syytä epäillä henkilöllisyyden väärentämistä, ja että kaikki muut menettelyn vaiheet voidaan saattaa päätökseen sähköisesti.

13 c artikla

Yleiset sähköisiä menettelyjä koskevat säännökset

1. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisten kansallisten lakien soveltamista, joissa jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien ja oikeusperinteiden mukaisesti nimetään viranomaisia tai sellaisia henkilöitä tai elimiä, jotka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin yhtiöiden sähköisen perustamisen, sivuliikkeiden sähköisen rekisteröinnin ja asiakirjojen ja tietojen sähköisen ilmoittamisen näkökohtaa.

2. Tällä direktiivillä ei myöskään rajoiteta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen ja vaatimusten, mukaan lukien perustamiskirjan laatimista koskeviin oikeudellisiin menettelyihin liittyvien menettelyjen ja vaatimusten, soveltamista edellyttäen, että 13 g artiklassa tarkoitettu yhtiön sähköinen perustaminen ja 28 a artiklassa tarkoitettu sivuliikkeen sähköinen rekisteröinti sekä 13 j ja 28 b artiklassa tarkoitettu asiakirjojen ja tietojen sähköinen ilmoittaminen ovat kuitenkin mahdollisia.

3. Tällä direktiivillä ei vaikuteta toimitettujen asiakirjojen tai tietojen aitoutta, virheettömyyttä, luotettavuutta ja asianmukaista oikeudellista muotoa koskevaan sovellettavaan kansalliseen lainsäädäntöön edellyttäen, että 13 g artiklassa tarkoitettu sähköinen perustaminen ja 28 a artiklassa tarkoitettu sivuliikkeen sähköinen rekisteröinti sekä 13 j ja 28 b artiklassa tarkoitettu sähköinen ilmoittaminen ovat mahdollisia.

13 d artikla

Sähköisistä menettelyistä perittävät maksut

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä luvussa tarkoitettuihin sähköisiin menettelyihin sovellettavia maksuja koskevat säännöt ovat avoimet ja että niitä sovelletaan syrjimättömästi.
2. Rekistereiden sähköisistä menettelyistä perimät 16 artiklassa tarkoitettut maksut eivät saa ylittää tällaisten palvelujen tarjoamisesta aiheutuvia kustannuksia, jotka niillä katetaan.

13 e artikla

Maksut

Jos tässä luvussa säädetyn menettelyn päätökseen saattamisesta vaaditaan maksu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksu voidaan suorittaa sellaisen yleisesti saatavilla olevan jäsenvaltioon sijoittautuneen rahoituslaitoksen tai maksupalveluntarjoajan tarjoaman valtioiden rajat ylittävän verkkomaksupalvelun kautta, jonka avulla maksaja voidaan tunnistaa.

13 f artikla

Tiedotusta koskevat vaatimukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta käytettävissä olevilla rekisteröintipor-
taaleilla tai verkkosivustoilla on ainakin yhdellä sellaisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät, maksutta saatavilla tiiviitä ja käyttäjäystävällisiä tietoja, jotka auttavat yhtiöiden perustamisessa ja sivuliikkeiden rekisteröinnissä. Näiden tietojen on katettava ainakin seuraavat seikat:

- a) säännöt, jotka koskevat yhtiöiden perustamista, mukaan lukien 13 g ja 13 j artiklassa tarkoitettut sähköiset menettelyt, sekä vaatimukset, jotka liittyvät mallien käyttöön ja muihin perustamisasiakirjoihin, henkilöiden tunnistamiseen, kielen käyttöön ja sovellettaviin maksuihin;
- b) säännöt, jotka koskevat sivuliikkeiden rekisteröintiä, mukaan lukien 28 a ja 28 b artiklassa tarkoitettut sähköiset menettelyt, sekä vaatimukset, jotka liittyvät rekisteröintiasiakirjoihin, henkilöiden tunnistamiseen ja kielen käyttöön;
- c) pääpiirteittäin ne sovellettavat säännöt, jotka koskevat yhtiön hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenyyttä, mukaan lukien johtajien asettamista liiketoimintakieltoon koskevat säännöt sekä säännöt, jotka koskevat viranomaisia tai elimiä, jotka vastaavat liiketoimintakiellossa olevia johtajia koskevien tietojen säilyttämisestä;
- d) pääpiirteittäin yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelinten valtuudet ja vastuut, mukaan lukien valtuudet yhtiön edustamiseen suhteessa kolmansiin osapuoliin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73)."

5) Lisätään I osaston III lukuun jakso seuraavasti:

"1 A j a k s o

Sähköinen perustaminen, sähköinen ilmoittaminen ja julkistaminen

13 g artikla

Yhtiöiden sähköinen perustaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöiden sähköinen perustaminen on mahdollista suorittaa täysin sähköisesti ilman, että hakijoiden tarvitsee käydä henkilökohtaisesti jonkin viranomaisen tai jonkin sellaisen henkilön tai elimen luona, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin yhtiöiden sähköisen perustamisen näkökohtaa, mukaan lukien yhtiön perustamiskirjan laatiminen, jollei 13 b artiklan 4 kohdan ja tämän artiklan 8 kohdan säännöksistä muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää olla tarjoamatta sähköisiä perustamismenettelyjä muille kuin liitteessä II A luetelluille yhtiömuodoille.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava yhtiöiden sähköistä perustamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien 13 h artiklassa tarkoitettujen mallien käyttöä sekä yhtiön perustamisessa tarvittavia asiakirjoja ja tietoja koskevat säännöt. Osana näitä sääntöjä jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällainen sähköinen perustaminen voidaan suorittaa toimittamalla asiakirjat tai tiedot sähköisessä muodossa, mukaan lukien 16 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen sähköiset jäljennökset.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä on vahvistettava vähintään seuraavat seikat:

- a) menettelyt, joilla varmistetaan, että hakijoilla on tarvittava oikeustoimikelpoisuus ja valtuudet edustaa yhtiötä;
- b) menetelmät, joilla tarkistetaan hakijoiden henkilöllisyys 13 b artiklan mukaisesti;
- c) vaatimus, jonka mukaan hakijoiden on käytettävä asetuksessa (EU) N:o 910/2014 tarkoitettuja luottamuspalveluja;
- d) menettelyt, joilla tarkistetaan yhtiön tarkoituksen laillisuus, sikäli kuin tällaisista tarkistuksista säädetään kansallisessa lainsäädännössä;
- e) menettelyt, joilla tarkistetaan yhtiön nimen laillisuus, sikäli kuin tällaisista tarkistuksista säädetään kansallisessa lainsäädännössä;
- f) menettelyt, joilla tarkistetaan johtajien nimitykset.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä voidaan vahvistaa myös erityisesti seuraavat seikat:

- a) menettelyt, joilla varmistetaan yhtiön perustamiskirjan laillisuus, mukaan lukien mallien asianmukaisen käytön tarkistaminen;
- b) jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen johtajille asettamien liiketoimintakieltojen seuraukset;
- c) notaarin tai muun sellaisen henkilön tai elimen rooli, jolle on annettu kansallisessa lainsäädännössä mitä tahansa yhtiön sähköisen perustamisprosessin osaa koskevat valtuudet;
- d) sähköisen perustamisen pois sulkeminen tapauksissa, joissa yhtiön osakepääoma maksetaan luontoissuorituksina.

5. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa yhtiön sähköisen perustamisen ehdoksi minkään luvan tai valtuutuksen myöntämistä ennen yhtiön rekisteröintiä, ellei tällainen ehto ole välttämätön tietyn toiminnan kansallisessa lainsäädännössä säädetylle asianmukaiselle valvonnalle.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaadittaessa osakepääoman maksamista osana yhtiön perustamismenettelyä tämä maksu on mahdollista suorittaa sähköisesti 13 e artiklan mukaisesti unionissa toimivassa pankissa olevalle pankkitilille. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös todistus tällaisesta maksusta voidaan antaa sähköisesti.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköinen perustaminen saatetaan päätökseen viiden työpäivän kuluessa, jos yhtiön perustajina on yksinomaan luonnollisia henkilöitä, jotka käyttävät 13 h artiklassa tarkoitettuja malleja, ja muissa tapauksissa kymmenen työpäivän kuluessa myöhemmästä seuraavista:

- a) päivä, jona kaikki sähköisen perustamisen edellyttämät muodollisuudet on hoidettu, mikä tarkoittaa muun muassa sitä, että viranomainen tai sellainen henkilö tai elin, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin yhtiön perustamisen näkökohtaa, on saanut kaikki vaatimansa kansallisen lainsäädännön mukaiset asiakirjat ja tiedot;
- b) päivä, jona rekisteröintimaksu on maksettu, osakepääoma on maksettu käteisenä tai, jos osakepääoma on tarkoitettu maksaa luontoissuorituksena, mitä kansallisessa lainsäädännössä säädetään.

Jos menettelyä ei voida saattaa päätökseen tässä kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle ilmoitetaan syyt mahdollisiin viivästyksiin.

8. Jos se on perusteltua yleisen edun kannalta oikeustoimikelpoisuutta ja hakijoiden valtuuksia edustaa yhtiötä koskevien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi, viranomainen tai sellainen henkilö tai elin, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin yhtiön sähköisen perustamisen näkökohtaa, mukaan lukien yhtiön perustamiskirjan laatiminen, voi edellyttää hakijan fyysistä läsnäoloa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisissa tapauksissa hakijan fyysistä läsnäoloa voidaan edellyttää ainoastaan tapauskohtaisesti ja jos on syytä epäillä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamatta jättämistä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki muut menettelyn vaiheet voidaan kuitenkin saattaa päätökseen sähköisesti.

13 h artikla

Mallit yhtiöiden sähköistä perustamista varten

1. Jäsenvaltioiden on asetettava saataville yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta käytettävissä olevilla rekisteröintiportaaleilla tai verkkosivustoilla mallit liitteessä II A luetuille yhtiömuodoille. Jäsenvaltiot voivat myös asettaa saataville verkossa mallit muiden yhtiömuotojen perustamista varten.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat voivat käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja malleja osana 13 g artiklassa tarkoitettua sähköistä perustamismenettelyä. Kun hakijat käyttävät kyseisiä malleja 13 g artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti, 10 artiklassa säädetty vaatimus perustamiskirjan vahvistamisesta virallisesti oikeaksi asiakirjaksi, jos ei säädetä hallinnollisesta tai oikeudellisesta ennakkovalvonnasta, katsotaan täytetyksi.

Tämä direktiivi ei vaikuta mihinkään kansallisen lainsäädännön mukaiseen vaatimukseen siitä, että perustamiskirja on vahvistettava virallisesti, kunhan 13 g artiklassa tarkoitettu sähköinen perustaminen on mahdollinen.

3. Jäsenvaltioiden on vähintään asetettava mallit saataville sellaisella unionin virallisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät. Mallit ovat saatavilla muilla kielillä kuin asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä ainoastaan tiedoksi, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio päättää, että on mahdollista perustaa yhtiö myös käyttäen jollakin tällaisilla muilla kielillä laadittuja malleja.

4. Mallien sisällöstä säännellään kansallisessa lainsäädännössä.

13 i artikla

Liiketoimintakiellossa olevat johtajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on säännöt, jotka koskevat johtajien asettamista liiketoimintakieltoon. Näihin sääntöihin sisältyy se, että säädetään mahdollisuudesta ottaa huomioon toisessa jäsenvaltiossa voimassa oleva liiketoimintakielto tai sen hallussa oleva liiketoimintakiellon kannalta merkityksellinen tieto. Sovellettaessa tätä artiklaa johtajiin sisältyvät ainakin 14 artiklan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettut henkilöt.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että johtajiksi hakevat henkilöt ilmoittavat, ovatko he tietoisia olosuhteista, jotka voisivat johtaa liiketoimintakieltoon asettamiseen kyseisessä jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltiot voivat kieltää henkilön nimittämisen yhtiön johtajaksi, jos kyseinen henkilö on parhaillaan asetettuna liiketoimintakieltoon toisessa jäsenvaltiossa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne voivat vastata toisen jäsenvaltion pyyntöön saada pyyntöön vastaavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti johtajien liiketoimintakieltoon asettamisen kannalta merkityksellisiä tietoja.

4. Voidakseen vastata tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun pyyntöön jäsenvaltioiden on ainakin toteutettava tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että ne voivat antaa 22 artiklassa tarkoitetun järjestelmän avulla viipymättä tietoa siitä, onko tietty henkilö liiketoimintakiellossa tai onko hänestä jossakin niiden rekisterissä merkintä, joka sisältää johtajien liiketoimintakieltoon asettamisen kannalta merkityksellisiä tietoja. Jäsenvaltiot voivat myös vaihtaa lisätietoja esimerkiksi liiketoimintakiellon pituudesta ja perusteista. Tietojenvaihtoon sovelletaan kansallisia lakeja.

5. Komission on säädettävä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen vaihtoa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt ja tekniset yksityiskohdat vahvistetaan 24 artiklassa tarkoitetuilla täytäntöönpanosäädöksillä.

6. Jos yhtiö ilmoittaa uuden johtajan nimittämisestä 16 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin, tämän artiklan 1–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

7. Tässä artiklassa tarkoitettujen henkilöiden henkilötietoja on käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/679 ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jotta toimivaltainen viranomainen tai kansallisessa lainsäädännössä valtuutettu henkilö tai elin voi arvioida henkilön johtajana toimimista koskevaan liiketoimintakieltoon asettamiseen liittyviä tarvittavia tietoja petoksellisen toiminnan tai muiden väärinkäytösten estämiseksi sekä yhtiöiden tai sivuliikkeiden kanssa asioivien henkilöiden suojaamisen varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 16 artiklassa tarkoitetut rekisterit, viranomaiset tai kansallisessa lainsäädännössä minkä tahansa sähköisten menettelyjen osasta huolehtimaan valtuutetut henkilöt tai elimet eivät säilytä tämän artiklan soveltamiseksi siirrettyjä henkilötietoja pidempään kuin on tarpeen eikä missään tapauksessa pidempään kuin yhtiön perustamiseen, sivuliikkeen rekisteröintiin tai yhtiön tai sivuliikkeen tekemiin ilmoituksiin liittyviä henkilötietoja säilytetään.

13 j artikla

Yhtiötä koskevien asiakirjojen ja tietojen sähköinen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 14 artiklassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot voidaan toimittaa rekisteriin ja muutoksista niihin voidaan ilmoittaa sähköisesti sen jäsenvaltion, jossa yhtiö on rekisteröity, lainsäädännössä säädettyssä määräajassa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällainen ilmoittaminen on mahdollista suorittaa kokonaan sähköisesti ilman, että hakijoiden tarvitsee käydä henkilökohtaisesti jonkin viranomaisen tai jonkin sähköisten ilmoitusten käsittelyyn kansallisessa lainsäädännössä valtuutetun henkilön tai elimen luona, jollei 13 b artiklan 4 kohdan ja tapauksen mukaan 13 g artiklan 8 kohdan säännöksistä muuta johdu.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisesti toimitettujen asiakirjojen alkuperä ja luotettavuus voidaan tarkistaa sähköisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tiettyjen yhtiöiden tai kaikkien yhtiöiden on toimitettava kaikki 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot tai tietyt niistä sähköisesti.

4. Edellä olevia 13 g artiklan 2–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin asiankirjojen ja tietojen sähköiseen ilmoittamiseen.

5. Jäsenvaltiot voivat edelleen sallia, että yhtiöt, notaarit tai muut henkilöt tai elimet, jotka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä suorittamaan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoittamisen, toimittavat asiakirjat tai tiedot muuten kuin 1 kohdassa tarkoitetussa muodossa, mukaan lukien sähköisessä muodossa tai paperilla.”

6) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Julkistaminen rekisterissä

1. Jokaisessa jäsenvaltiossa on oltava kullekin siellä rekisteröidylle yhtiölle joko keskus-, kauppa- tai yhtiörekisterissä, jäljempänä ’rekisteri’, oma asiakirjavihkonsa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöillä on komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/884 (*)liitteessä olevassa 8 kohdassa tarkoitettu eurooppalainen yksilöivä tunniste, jäljempänä ’EUID-tunniste’, joka mahdollistaa niiden yksiselitteisen tunnistamisen rekistereiden välisessä viestinnässä, jossa käytetään 22 artiklan mukaisesti perustettua rekistereiden yhteenliittämijärjestelmää, jäljempänä ’rekistereiden yhteenliittämijärjestelmä’. Yksilöivän tunnisteen on käsitettävä vähintään sellaiset tekijät, joiden avulla voidaan tunnistaa rekisterin jäsenvaltio, alkuperäinen kansallinen rekisteri, yhtiön numero kyseisessä rekisterissä ja tarvittaessa ominaisuudet, joilla vältetään tunnistusvirheet.

2. Kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka on julkistettava 14 artiklan mukaan, on sisällytettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun asiakirjavihkoon tai kirjattava suoraan rekisteriin, ja rekisteriin tehtyjen merkintöjen sisältö on kirjattava asiakirjavihkoon.

Kaikki 14 artiklassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot, riippumatta tavasta, jolla ne on toimitettu, on säilytettävä rekisterin asiakirjavihkossa tai kirjattava suoraan rekisteriin sähköisessä muodossa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteri muuntaa sähköiseen muotoon kaikki paperilla toimitetut asiakirjat ja tiedot niin nopeasti kuin mahdollista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteri muuntaa 14 artiklassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot, jotka on toimitettu paperilla ennen 31 päivää joulukuuta 2006, sähköiseen muotoon saatuaan pyynnön julkistaa ne sähköisessä muodossa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen julkistaminen tapahtuu asettamalla ne julkisesti saataville rekisterissä. Lisäksi jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että jotkin tai kaikki asiakirjat ja tiedot julkaistaan siihen tarkoitukseen nimetyssä kansallisessa virallisessa julkaisussa tai toisella yhtä tehokkaalla tavalla. Näiden tapojen on edellytettävä ainakin sellaisen järjestelmän käyttöä, jossa julkaistuihin asiakirjoihin tai tietoihin voidaan tutustua aikajärjestyksessä sähköisen keskusjärjestelmän kautta. Tällaisissa tapauksissa rekisterin on varmistettava, että rekisteri lähettää nämä asiakirjat ja tiedot sähköisesti kansalliseen viralliseen julkaisuun tai sähköiseen keskusjärjestelmään.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rekisterissä tai asiakirjavihkossa olevien tietojen välisten ristiriitaisuuksien välttämiseksi.

Jäsenvaltioiden, jotka vaativat, että asiakirjat ja tiedot julkaistaan kansallisessa virallisessa julkaisussa tai sähköisessä keskusjärjestelmässä, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 3 kohdan mukaisesti julkistettujen ja virallisessa lehdessä tai keskusjärjestelmässä julkaistujen asiakirjojen ja tietojen välisten ristiriitaisuuksien välttämiseksi.

Jos asiakirjoissa ja tiedoissa on tässä artiklassa tarkoitettuja ristiriitaisuuksia, rekisterissä saataville asetetut asiakirjat ja tiedot ovat ensisijaisia.

5. Yhtiö ei voi vedota 14 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin ja tietoihin ulkopuolista kohtaan ennen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua julkistamista, jollei yhtiö osoita, että ulkopuolinen tiesi niistä.

Ennen kuudettatoista julkistamispäivän jälkeistä päivää tehtyjen toimien osalta asiakirjoihin ja tietoihin ei voi vedota sellaista ulkopuolista kohtaan, joka osoittaa, että hän ei ollut voinut tietää niistä.

Ulkopuolinen henkilö voi aina vedota asiakirjoihin ja tietoihin, joiden julkistamistoimia ei ole vielä saatettu päätökseen, jollei julkistamattomuudesta seuraa, että tällaisilla asiakirjoilla ja tiedoilla ei ole oikeusvaikutuksia.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisterit tallentavat kaikki yhtiön perustamisen tai sivuliikkeen rekisteröinnin tai niiden tekemien ilmoitusten yhteydessä toimitetut asiakirjat ja tiedot koneellisesti luettavassa ja haut mahdollistavassa muodossa tai jäsennehtynä datana.

(*) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/884, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/101/EY perustetun rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän edellyttämien teknisten eritelmien ja menettelyjen vahvistamisesta (EUVL L 144, 10.6.2015, s. 1)."

7) Lisätään artikla seuraavasti:

"16 a artikla

Pääsy julkistettuihin tietoihin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäljennökset kaikista tai osasta 14 artiklassa tarkoitetuista asiakirjoista ja tiedoista on mahdollista saada rekisteristä pyynnöstä ja että tällaiset pyynnot voidaan toimittaa rekisteriin joko paperilla tai sähköisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että 31 päivänä joulukuuta 2006 tai sitä ennen paperilla toimitettuja tietyn tyyppisiä asiakirjoja ja tietoja tai niiden tiettyjä osia ei voida saada sähköisessä muodossa, jos toimittamispäivän ja pyynnön esittämispäivän välillä on kulunut tietty aika. Tämän ajan on oltava vähintään 10 vuotta.

2. Hinta, joka 14 artiklassa tarkoitetuista kaikista asiakirjoista ja tiedoista tai niiden osasta paperilla tai sähköisessä muodossa annettavista jäljennöksistä peritään, ei saa ylittää niistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan lukien rekistereiden kehittämis- ja ylläpitokustannukset.

3. Jäljennöksiä pyytäneelle toimitetut sähköiset jäljennökset ja paperijäljennökset on todistettava oikeiksi, jollei niitä pyytävä ilmoita, ettei oikeaksi todistamista tarvita.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteristä peräisin olevat sähköiset jäljennökset ja otteet asiakirjoista ja tiedoista on varmennettu asetuksessa (EU) N:o 910/2014 tarkoitetuilla luottamuspalveluilla, jotta voidaan varmistaa, että sähköiset jäljennökset tai otteet ovat peräisin rekisteristä ja että niiden sisältö on rekisterin hallussa olevan asiakirjan oikeaksi todistettu jäljennös tai että se on yhdenmukainen rekisterin tietojen kanssa."

8) Korvataan 17 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajantasaistettu tieto niistä kansallisen lainsäädännön säännöksistä, joiden nojalla kolmannet osapuolet voivat vedota 14 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin ja kuhunkin asiakirjalajiin, on saatavilla 16 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan mukaisesti."

9) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen sähköiset jäljennökset on myös asetettava julkisesti saataville rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta. Jäsenvaltiot voivat myös asettaa saataville 14 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja muiden kuin liitteessä II lueteltujen yhtiömuotojen osalta;"

b) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) 14 artiklassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot, myös muiden kuin liitteessä II lueteltujen yhtiömuotojen osalta, jos jäsenvaltiot ovat asettaneet tällaiset asiakirjat saataville;"

10) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

*"19 artikla***Asiakirjoista ja tiedoista perittävissä olevat maksut**

1. Maksut, jotka peritään 14 artiklassa tarkoitetuista, rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta saatavista asiakirjoista ja tiedoista, eivät saa ylittää niistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan lukien rekistereiden kehittämis- ja ylläpitokustannukset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainakin seuraavat tiedot ja asiakirjat ovat saatavilla maksutta rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta:

a) yhtiön nimi tai nimet ja oikeudellinen muoto;

b) yhtiön sääntömääräinen kotipaikka ja jäsenvaltio, johon yhtiö on rekisteröity;

c) yhtiön rekisterinumero ja sen EUID-tunniste;

d) tiedot yhtiön verkkosivustosta, jos nämä tiedot on kirjattu kansalliseen rekisteriin;

e) yhtiön asema kansallisen lainsäädännön mukaisesti, esimerkiksi se, että yhtiö on lopetettu, poistettu rekisteristä, asetettu selvitystilaan, purettu, harjoittaa liiketoimintaa tai ei harjoita liiketoimintaa, jos nämä tiedot on kirjattu kansallisiin rekistereihin;

f) yhtiön tarkoitus, jos se on merkitty kansalliseen rekisteriin;

g) niiden henkilöiden tiedot, jotka joko toimitelimenä tai sellaisen jäsenenä ovat tällä hetkellä kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin henkilöihin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynnissä, ja tieto siitä, onko niillä, joilla on kelpoisuus edustaa yhtiötä, tällainen kelpoisuus yksin vai edellytetäänkö heidän toimivan yhdessä;

h) tiedot yhtiön toisessa jäsenvaltiossa avaamista sivuliikkeistä, mukaan lukien nimi, rekisterinumero, EUID-tunniste sekä jäsenvaltio, jossa sivuliike on rekisteröity.

3. Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta tapahtuva tietojenvaihto on rekistereille maksuton.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää, että d ja f alakohdassa tarkoitettut tiedot asetetaan saataville maksutta vain muiden jäsenvaltioiden viranomaisille.”

11) Kumotaan 20 artiklan 3 kohta.

12) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Komissio voi myös perustaa valinnaisia yhteyspisteitä rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmään. Tällaisten yhteyspisteiden on liityttävä järjestelmiin, jotka komissio tai muut unionin toimielimet, elimet, toimistot tai virastot ovat kehittäneet ja joita ne käyttävät hoitaakseen hallinnollisia tehtäviään tai noudattaakseen unionin oikeuden määräyksiä ja säännöksiä. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille ilman aiheetonta viivytystä tällaisten yhteyspisteiden perustamisesta ja niiden toimintaan tehdyistä merkittävistä muutoksista.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmästä saatavat tiedot ovat saatavilla Euroopan oikeusportaalien sekä jäsenvaltioiden ja komission perustamien valinnaisten yhteyspisteiden kautta.”.

13) Muutetaan 24 artikla seuraavasti:

a) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) teknisen eritelmän, jossa määritellään 20, 28 a, 28 c, 30 a ja 34 artiklassa tarkoitettujen yhtiön rekisterin ja sivuliikkeen rekisterin väliset tietojenvaihtomenetelmät;”;

b) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) yksityiskohtaisen luettelon tiedoista, jotka toimitetaan 20, 28 a, 28 c, 30 a, 34 ja 130 artiklassa tarkoitettua rekistereiden välistä tiedonvaihtoa varten;”;

c) korvataan n alakohta seuraavasti:

”n) menettelyn ja tekniset vaatimukset, jotka koskevat valinnaisten yhteyspisteiden liittämistä 22 artiklassa tarkoitettuun keskusjärjestelmään;”;

d) lisätään alakohta seuraavasti:

”o) yksityiskohtaiset järjestelyt ja tekniset yksityiskohdat 13 i artiklassa tarkoitettujen tietojen vaihtamiseksi rekistereiden välillä.”;

e) lisätään artiklan loppuun kohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy d, e, n ja o alakohdan mukaiset täytäntöönpanosäädökset viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2021.”

14) Korvataan I osaston III luvun 2 jakson otsikko seuraavasti:

"Muista jäsenvaltioista olevien yhtiöiden sivuliikkeisiin sovellettavat rekisteröinti- ja julkistamissäännöt".

15) Lisätään I osaston III luvun 2 jaksoon artikat seuraavasti:

"28 a artikla

Sivuliikkeiden sähköinen rekisteröinti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toisen jäsenvaltion lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan yhtiön sivuliikkeen rekisteröinti jäsenvaltiossa on mahdollista suorittaa täysin sähköisesti ilman, että hakijoiden tarvitsee käydä henkilökohtaisesti jonkin viranomaisen tai jonkin henkilön tai elimen luona, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin sivuliikkeiden rekisteröintihakemuksen näkökohtaa, jollei 13 b artiklan 4 kohdasta ja soveltuvin osin 13 g artiklan 8 kohdasta muuta johdu.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä sivuliikkeiden sähköistä rekisteröintiä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, mukaan lukien säännöistä, jotka koskevat toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettavia asiakirjoja ja tietoja. Osana näitä sääntöjä jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköinen rekisteröinti voidaan suorittaa toimittamalla tiedot tai asiakirjat sähköisessä muodossa, mukaan lukien 16 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen sähköiset jäljennökset, tai käyttämällä rekisteriin aiemmin toimitettuja tietoja tai asiakirjoja.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä on vahvistettava vähintään seuraavat seikat:

- a) menettely, jolla varmistetaan, että hakijoilla on tarvittava oikeustoimikelpoisuus ja valtuudet edustaa yhtiötä;
- b) menetelmät, joilla tarkistetaan sivuliikkeen rekisteröivän henkilön tai rekisteröivien henkilöiden tai heidän edustajiensa henkilöllisyys;
- c) vaatimus, jonka mukaan hakijoiden on käytettävä asetuksessa (EU) N:o 910/2014 tarkoitettuja luottamuspalveluja.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä voidaan vahvistaa myös menettelyt seuraavia varten:

- a) sivuliikkeen tarkoituksen laillisuuden tarkastaminen;
- b) sivuliikkeen nimen laillisuuden tarkastaminen;
- c) sivuliikkeen rekisteröintiä varten toimitettujen asiakirjojen ja tietojen laillisuuden tarkastaminen;
- d) notaarin tai muun sovellettavien kansallisten säännösten nojalla sivuliikkeen rekisteröintiprosessiin osallistuvan henkilön tai elimen roolin määrittely.

5. Jäsenvaltiot voivat tarkistaa yhtiötä koskevat tiedot rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta rekisteröidesään toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yhtiön sivuliikkeen.

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa sivuliikkeen sähköisen rekisteröinnin ehdoksi minkään luvan tai valtuutuksen myöntämistä ennen sivuliikkeen rekisteröintiä, ellei tällainen ehto ole välttämätöntä tietyn toiminnan kansallisessa lainsäädännössä säädetylle asianmukaiselle valvonnalle.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sivuliikkeen sähköinen rekisteröinti saatetaan päätökseen kymmenen työpäivän kuluessa siitä, kun kaikki muodollisuudet on hoidettu, mikä tarkoittaa muun muassa sitä, että viranomainen tai sellainen henkilö tai elin, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään jotakin sivuliikkeen rekisteröinnin näkökohtaa, on saanut kaikki tarvittavat kansallisen lainsäädännön mukaiset asiakirjat ja tiedot.

Jos sivuliikettä ei voida rekisteröidä tässä kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle ilmoitetaan syyt viivästykseen.

7. Sen jälkeen kun toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustetun yhtiön sivuliike on rekisteröity, sen jäsenvaltion rekisterin, jossa kyseinen sivuliike on rekisteröity, on ilmoitettava sivuliikkeen rekisteröinnistä rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta sille jäsenvaltiolle, jossa yhtiö on rekisteröity. Jäsenvaltion, jossa yhtiö on rekisteröity, on vahvistettava kyseisen ilmoituksen vastaanottaminen ja kirjattava tieto viipymättä rekisteriinsä.

28 b artikla

Sivuliikkeitä koskevat asiakirjojen ja tietojen sähköiset ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 30 artiklassa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot voidaan toimittaa tai muutoksista niihin voidaan ilmoittaa sähköisesti sen jäsenvaltion, johon sivuliike on perustettu, lainsäädännössä säädettyssä määräajassa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällainen ilmoittaminen on mahdollista suorittaa kokonaan sähköisesti ilman, että hakijoiden tarvitsee käydä henkilökohtaisesti jonkin viranomaisen tai henkilön tai elimen luona, joka on valtuutettu kansallisessa lainsäädännössä käsittelemään sähköisiä ilmoituksia, jollei 13 b artiklan 4 kohdan ja soveltuvin osin 13 g artiklan 8 kohdan säännöksistä muuta johdu.

2. Edellä olevia 28 a artiklan 2–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin sivuliikkeitä koskeviin sähköisiin ilmoituksiin.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tietyt tai kaikki 1 kohdassa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot toimitetaan pelkästään sähköisesti.

28 c artikla

Sivuliikkeiden lopettaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saatuaan 30 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot sen jäsenvaltion rekisteri, jossa yhtiön sivuliike on rekisteröity, ilmoittaa rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta sen jäsenvaltion rekisterille, jossa yhtiö on rekisteröity, että sen sivuliike on lopetettu ja poistettu rekisteristä. Yhtiön jäsenvaltion rekisterin on vahvistettava tällaisen ilmoituksen vastaanottaminen, myös kyseisen järjestelmän kautta, ja kirjattava tiedot viipymättä.”

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”30 a artikla

Muutokset yhtiötä koskeviin asiakirjoihin ja tietoihin

Jäsenvaltion, jossa yhtiö on rekisteröity, on ilmoitettava rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta viipymättä jäsenvaltiolle, jossa yhtiön sivuliike on rekisteröity, jos on ilmoitettu muutoksesta johonkin seuraavista:

- a) yhtiön nimi;
- b) yhtiön sääntömääräinen kotipaikka;
- c) yhtiön rekisterinumero rekisterissä;
- d) yhtiön oikeudellinen muoto;
- e) 14 artiklan d ja f alakohdassa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot.

Saatuaan tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun ilmoituksen sen rekisterin, johon sivuliike on rekisteröity, on vahvistettava rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta vastaanottaneensa tällaisen ilmoituksen ja varmistettava, että 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot saatetaan viipymättä ajan tasalle.”

17) Lisätään 31 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat säätää, että 30 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen tilinpäätösasiakirjojen julkistamisvelvollisuuden voidaan katsoa täyttyvän, kun tiedot julkistetaan sen jäsenvaltion rekisterissä, jossa yhtiö on rekisteröity, 14 artiklan f alakohdan mukaisesti.”

18) Kumotaan 43 artikla.

19) Korvataan 161 artikla seuraavasti:

”161 artikla

Tietosuojat

Tämän direktiivin mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EU) 2016/679.”

20) Lisätään artikla seuraavasti:

”162 a artikla

Liitteiden muuttaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä liitteiden I, II ja II A sisältöön vaikuttavista muutoksista, joita ne ovat tehneet kansallisessa lainsäädännössään säädettyihin pääomayhtiöiden muotoihin.

Kun jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle tämän artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, komissiolle siirretään valta mukauttaa delegoiduilla säädöksillä 163 artiklan mukaisesti liitteiden I, II ja II A sisältämien yhtiömuotojen luetteloa tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen tietojen mukaisesti.”

21) Korvataan 163 artikla seuraavasti:

”163 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 31 päivästä heinäkuuta 2019 määräämättömäksi ajaksi 25 artiklan 3 kohdassa ja 162 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 25 artiklan 3 kohdassa ja 162 a artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 25 artiklan 3 kohdan tai 162 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”

22) Korvataan liitteessä I oleva kahdeskymmenesseitsemäs luetelmakohta seuraavasti:

”— Ruotsissa:

publikt aktiebolag;”.

23) Korvataan liitteessä II oleva kahdeskymmenesseitsemäs luetelmakohta seuraavasti:

”— Ruotsissa:

privat aktiebolag

publikt aktiebolag;”.

24) Lisätään liite II A, sellaisena kuin se on esitettyä tämän direktiivin liitteessä.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä elokuuta 2021. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava tämä direktiivin 1 artiklan 5 alakohdan, siltä osin kuin se koskee direktiivin (EU) 2017/113213 i artiklaa, 13 j artiklan 2 kohtaa, ja tämän direktiivin 1 artiklan 6 alakohdan, siltä osin kuin se koskee direktiivin (EU) 2017/113216 artiklan 6 kohtaa, noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä elokuuta 2023.

3. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joilla on erityisiä vaikeuksia tämän direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, voivat pidentää 1 kohdassa säädettyä määräaikaa direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä enintään yhdellä vuodella. Niiden on esitettävä objektiiviset syyt tarpeelle pidentää määräaikaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan käyttää mahdollisuutta pidentää tällaista määräaikaa viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2021.

4. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Raportointi, uudelleentarkastelu ja tiedonkeruu

1. Komissio suorittaa viimeistään 1 päivänä elokuuta 2024 tai, jos jokin jäsenvaltio soveltaa 2 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta, viimeistään 1 päivänä elokuuta 2025 tällä direktiivillä direktiiviin (EU) 2017/1132 lisättyjä säännöksiä koskevan arvioinnin ja esittää havainnoistaan kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, lukuun ottamatta 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä, joita koskeva arviointi on tehtävä ja kertomus esitettävä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2026.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarpeelliset tiedot kertomusten laatimiseksi antamalla tietoja sähköisten rekisteröintien määrästä ja niihin liittyvistä kustannuksista.

2. Komission kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavia seikkoja:
- a) mahdollisuus tarjota kokonaan sähköinen rekisteröinti muille kuin liitteessä II A luetelluille yhtiömuodoille;
 - b) mahdollisuus siihen, että jäsenvaltiot tarjoavat malleja kaikenlaisille pääomayhtiöille, sekä tarve ja mahdollisuus tarjota koko unionissa käyttöön yhdenmukaistettu malli, jota kaikkien jäsenvaltioiden olisi käytettävä liitteessä II A lueteltujen yhtiömuotojen osalta;
 - c) käytännön kokemus 13 i artiklassa tarkoitettujen johtajien liiketoimintakielttoon asettamista koskevien sääntöjen soveltamisesta;
 - d) sähköisen ilmoittamisen ja sähköisen saatavuuden menetelmät, mukaan lukien sovellusrajapintojen käyttö;
 - e) tarve ja mahdollisuus asettaa maksutta saataville enemmän tietoja kuin 19 artiklan 2 kohdassa edellytetään ja varmistaa, että pääsy tällaisiin tietoihin on esteetön;
 - f) tarve ja mahdollisuus jatkaa yhden kerran periaatteen soveltamista.
3. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamiseksi.
4. Jotta tällä direktiivillä direktiiviin (EU) 2017/1132 lisättyjä säännöksiä voitaisiin arvioida luotettavasti, jäsenvaltioiden on kerättävä tietoa siitä, miten sähköinen perustaminen toimii käytännössä. Tavallisesti näihin tietoihin olisi sisällyttävä sähköisten perustamisen lukumäärä, niiden tapausten lukumäärä, joissa on käytetty malleja tai joissa on edellytetty fyysistä läsnäoloa, sekä sähköisen perustamisen keskimääräinen kesto ja kustannukset. Niiden on ilmoitettava nämä tiedot komissiolle kahdesti viimeistään kahden vuoden kuluttua päivästä, jona direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE

"LIITE II A

13, 13 f, 13 g, 13 h ja 162 a ARTIKLASSA TARKOITETUT

YHTIÖMUODOT

— Belgiassa:

société privée à responsabilité limitée/besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

société privée à responsabilité limitée unipersonnelle / Eenpersoons besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Bulgariassa:

дружество с ограничена отговорност,

еднолично дружество с ограничена отговорност;

— Tšekissä:

společnost s ručením omezeným;

— Tanskassa:

Anpartsselskab;

— Saksassa:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Virossa:

osäühing;

— Irlannissa:

private company limited by shares or by guarantee / cuideachta phríobháideach faoi theorainn scaireanna nó ráthaíochta,

designated activity company / cuideachta ghníomhaíochta ainmnithe;

— Kreikassa:

εταιρεία περιορισμένης ευθύνης,

ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία;

— Espanjassa:

sociedad de responsabilidad limitada;

— Ranskassa:

société à responsabilité limitée,

entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée,

société par actions simplifiée,

société par actions simplifiée unipersonnelle;

— Kroatiassa:

društvo s ograničenom odgovornošću,

jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću;

— Italiassa:

società a responsabilità limitata,

società a responsabilità limitata semplificata;

— Kyproksessa:

ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή/και με εγγύηση;

— Latviassa:

sabiedrība ar ierobežotu atbildību;

— Liettuassa:

uždaroji akcinė bendrovė;

— Luxemburgissa:

société à responsabilité limitée;

— Unkarissa:

korlátolt felelősségű társaság;

— Maltassa:

private limited liability company / kumpannija privata;

— Alankomaissa:

besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Itävallassa:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Puolassa:

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;

— Portugalissa:

sociedade por quotas;

— Romaniassa:

societate cu răspundere limitată;

- Sloveniassa:
družba z omejeno odgovornostjo;
 - Slovakiassa:
spoločnosť s ručením obmedzeným;
 - Suomessa:
yksityinen osakeyhtiö / privat aktiebolag;
 - Ruotsissa:
privat aktiebolag;
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa:
private company limited by shares or guarantee.”
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1152,
annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,
avoimista ja ennakoitavista työehdoista Euroopan unionissa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 153 artiklan 2 kohdan b alakohdan yhdessä sen 153 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklassa määrätään, että jokaisella työntekijällä on oikeus terveellisiin, turvallisiin ja ihmisarvoisiin työoloihin ja työehtoihin ja oikeus enimmäistyöajan rajoitukseen sekä päivittäisiin ja viikoittaisiin lepojaksoihin ja palkalliseen vuosilomaan.
- (2) Göteborgissa 17 päivänä marraskuuta 2017 julistetun Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteessa 5 todetaan, että työntekijöillä on työsuhteen tyypistä ja kestosta riippumatta oikeus oikeudenmukaiseen ja yhdenvertaiseen kohteluun työehtojen, sosiaalisen suojelun saatavuuden ja koulutuksen osalta ja että siirtymistä toistaiseksi voimassa oleviin työsuhteen muotoihin edistetään; että työnantajille varmistetaan riittävä joustavuus lainsäädännön ja työehtosopimusten mukaisesti, jotta ne voivat mukautua nopeasti taloustilanteen muutoksiin; edistetään laadukkaita työehtoja varmistavia innovatiivisia työsuhteen muotoja, kannustetaan yrittäjyyttä ja itsenäistä ammatinharjoittamista ja helpotetaan ammatillista liikkuvuutta ja että epävarmoihin työehtoihin johtavat työsuhteet estetään esimerkiksi kieltämällä epätyypillisten sopimusten väärinkäyttö ja että koeajan keston on määrä olla kohtuullinen.
- (3) Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteen 7 mukaan työntekijöillä on työsuhteensa alussa oikeus saada kirjallisesti tiedot työsuhteesta johtuvista oikeuksistaan ja velvoitteistaan, mukaan lukien tiedot koeajasta. Siinä myös todetaan, että heillä on ennen irtisanomista oikeus saada tietää irtisanomisen syyt ja heihin on sovellettava kohtuullista irtisanomisaikaa ja että heillä on oikeus tehokkaaseen ja puolueettomaan riitojenratkaisuun ja, jos kyseessä on perusteeton irtisanominen, oikeus hakea muutosta, mukaan lukien oikeus saada riittävä korvaus.

⁽¹⁾ EUVL C 283, 10.8.2018, s. 39.

⁽²⁾ EUVL C 387, 25.10.2018, s. 53.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. kesäkuuta 2019.

- (4) Neuvoston direktiivin 91/533/ETY⁽⁴⁾ antamisen jälkeen työmarkkinoilla on väestörakenteen kehityksen ja digitalisoinnin vuoksi tapahtunut kauaskantoisia muutoksia, jotka ovat johtaneet innovointia, työpaikkojen luomista ja työmarkkinoiden kasvua edistävien uusien työsuhteen muotojen syntymiseen. Joissakin uusissa työsuhteen muodoissa ennakoitavuus voi vaihdella merkittävästi enemmän kuin tavanomaisissa työsuhteissa, mikä aiheuttaa asianomaisissa työntekijöissä epävarmuutta sovellettavien oikeuksien ja sosiaalisen suojelun suhteen. Nykyisessä muuttuvassa työn maailmassa työntekijöiden on tämän vuoksi yhä tarpeellisempaa saada kaikki olennaisia työehtojaan koskevat tiedot, jotka olisi annettava hyvissä ajoin ja kirjallisesti työntekijöiden helposti saatavissa olevassa muodossa. Jotta uusien työsuhteen muotojen kehitykselle saataisiin asiaankuuluvat puitteet, unionin työntekijöille olisi myös myönnettävä erinäisiä uusia vähimmäisoikeuksia, joiden tarkoituksena on edistää työsuhteen turvallisuutta ja ennakoitavuutta samalla kun pyritään saavuttamaan ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä jäsenvaltioiden kesken ja säilyttämään työmarkkinoiden mukautuvuus.
- (5) Direktiivin 91/533/ETY nojalla valtaosalla unionin työntekijöistä on oikeus saada kirjalliset tiedot työehdoistaan. Kaikki unionin työntekijät eivät kuitenkaan kuulu direktiivin 91/533/ETY soveltamisalaan. Lisäksi vuoden 1991 jälkeen tapahtuneen työmarkkinoiden kehityksen vuoksi työsuhteen uusien muotojen suojeluun on ilmaantunut aukkoja.
- (6) Unionin tasolla olisi sen vuoksi vahvistettava työsuhteen olennaisia seikkoja koskeviin tietoihin sekä työehtoihin liittyvät vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan kaikkiin työntekijöihin, jotta voidaan varmistaa kaikkien unionin alueen työntekijöiden työehtojen riittävä avoimuus ja ennakoitavuus siten, että epätyypilliset työsuhteet pysyvät kuitenkin kohtuullisen joustavina, jolloin niiden hyödyt työntekijöille ja työnantajille säilyvät ennallaan.
- (7) Komissio on aloittanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 154 artiklan mukaisesti kaksivaiheisen työmarkkinaosapuolten kuulemisen direktiivin 91/533/ETY soveltamisalan ja tehokkuuden parantamisesta ja sen tavoitteiden laajentamisesta työntekijöiden uusien oikeuksien vahvistamiseksi. Työmarkkinaosapuolet eivät päässeet yhteisymmärrykseen neuvottelujen aloittamisesta näistä asioista. Kuten eri sidosryhmien ja kansalaisten näkemysten kartoittamiseksi järjestettyjen avointen julkisten kuulemisten tuloksista käy ilmi, on kuitenkin tärkeää toteuttaa unionin tason toimia tällä alalla nykyaikaistamalla ja mukauttamalla nykyistä säädöskehystä uuden kehityksen huomioon ottamiseksi.
- (8) Euroopan unionin tuomioistuin, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', on oikeuskäytännössään vahvistanut työntekijän aseman määrittämistä koskevat arviointiperusteet⁽⁵⁾. Unionin tuomioistuimen tulkinta näistä arviointiperusteista olisi otettava huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Kyseiset arviointiperusteet täyttävät kotitalous-työntekijät, tarvittaessa työhön kutsuttavat työntekijät, epäsäännöllisen työn tekijät, maksusitoumuksen perusteella työskentelevät työntekijät, alustatalouden työntekijät, harjoittelijat ja oppisopimuskoulutuksessa olevat henkilöt voisivat kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan. Aidosti itsenäiset ammatinharjoittajat eivät saisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan, sillä he eivät täytä näitä arviointiperusteita. Kansallisessa laissa määritellyn itsenäisen ammatinharjoittajan aseman väärinkäyttö joko jäsenvaltion tasolla tai rajat ylittävissä tilanteissa on yksi väärin ilmoitetun työn muoto, joka liittyy usein pimeään työhön. Näennäisyrittäjyydellä tarkoitetaan sitä, että tiettyjen lakisääteiden tai verovelvollisuuksien välttämiseksi henkilö ilmoitetaan itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi, vaikka hän täyttää tyypilliset työsuhteessa olevaa työntekijää koskevat edellytykset. Tällaisten henkilöiden olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan. Työsuhteen olemassaolon määrittämisen olisi perustuttava työn tosiasialliseen suorittamiseen liittyviin tosiseikkoihin eikä osapuolten kuvaukseen suhteesta.

(4) Neuvoston direktiivi 91/533/ETY, annettu 14 päivänä lokakuuta 1991, työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työ sopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista (EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32).

(5) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.7.1986, *Deborah Lawrie-Blum v. Land Baden-Württemberg*, C-66/85, ECLI:EU:C:1986:284, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.10.2010, *Union Syndicale Solidaires Isère v. Premier ministre ym.*, C-428/09, ECLI:EU:C:2010:612, unionin tuomioistuimen tuomio 9.7.2015, *Ender Balkaya v. Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH*, C-229/14, ECLI:EU:C:2015:455, unionin tuomioistuimen tuomio 4.12.2014, *FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden*, C-413/13, ECLI:EU:C:2014:2411, ja unionin tuomioistuimen tuomio 17.11.2016, *Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH v. Ruhrlandklinik gGmbH*, C-216/15, ECLI:EU:C:2016:883.

- (9) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus säätää, jos siihen on objektiiviset perusteet, että tiettyjä tämän direktiivin säännöksiä ei sovelleta tiettyihin virkasuhteessa olevien ryhmiin, julkisiin hätäpalveluihin, asevoimiin, poliisiviranomaisiin, tuomareihin, syyttäjiin, rikostutkijoihin tai muihin lainvalvontaviranomaisiin näiden suorittamien tehtävien tai näiden työehtojen erityisluonteen vuoksi.
- (10) Seuraaviin asioihin liittyviä tämän direktiivin vaatimuksia ei pitäisi soveltaa merenkulkijoihin eikä merikalastajiin heidän työehtojensa erityispiirteiden vuoksi: sivutyöt tapauksissa, joissa sivutyö ei sovi yhteen kalastusaluksilla tai muilla aluksilla tehdyn työn kanssa, työn vähimmäisennakoitavuus, työntekijöiden lähettäminen komennukselle toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, toiseen työsuhteen muotoon siirtyminen ja tietojen antaminen sosiaaliturvamaksut saavista sosiaaliturvalaitoksista. Tätä direktiiviä sovellettaessa neuvoston direktiivissä 2009/13/EY⁽⁶⁾ määriteltyjen merenkulkijoiden ja direktiivissä (EU) 2017/159⁽⁷⁾ määriteltyjen merikalastajien olisi katsottava työskentelevän unionissa, kun he työskentelevät jäsenvaltiossa rekisteröidyillä ja/tai jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla.
- (11) Koska yhä useammat työntekijät jäävät direktiivin 91/533/ETY soveltamisalan ulkopuolelle jäsenvaltioiden säädettyä mainitun direktiivin 1 artiklan nojalla, että direktiiviä ei sovelleta heihin, on tarpeen korvata nämä poissulkemiset jäsenvaltioille annettavalla mahdollisuudella olla soveltamatta tämän direktiivin säännöksiä työsuhteeseen, joissa ennalta määritely ja tosiasiallinen työaika on keskimäärin enintään kolme tuntia viikossa neljän peräkkäisen viikon pituisen viiteajanjakson aikana. Näitä työtunteja laskettaessa olisi otettava kokonaisuudessaan huomioon tosiasiallinen työskentelyaika työnantajan palveluksessa, myös esimerkiksi ylityöt taikka työ sopimuksessa tai työsuhteessa taatun tai ennakoitun työn lisäksi tehty työ. Kun tämä raja on ylittynyt työntekijän kohdalla, tämän direktiivin säännöksiä aletaan soveltaa häneen kyseisestä hetkestä alkaen riippumatta tämän jälkeen tehtyjen työtuntien tai työ sopimuksessa mainittujen työtuntien määrästä.
- (12) Työntekijät, joilla ei ole taattua työaikaa, mukaan lukien nollatuntisopimuksella työskentelevät ja osa tarvittaessa työhön kutsuttavista työntekijöistä, ovat erityisen haavoittuvassa asemassa. Sen vuoksi tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava heihin riippumatta heidän tosiasiallisten työtuntiensä määrästä.
- (13) Useat erilaiset luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt tai muut yhteisöt voivat käytännössä ottaa hoitaakseen työnantajan tehtävät ja velvollisuudet. Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava vapaasti määrittää tarkemmin ne henkilöt, joita pidetään kokonaan tai osittain vastuullisina tässä direktiivissä säädettyjen työnantajia koskevien velvoitteiden täyttämistä, kunhan kaikki nämä velvoitteet täytetään. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava päättää, että kaikkien tai joidenkin näiden velvoitteiden täyttämistä vastaa sellainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka ei ole työ sopimuksen tai työsuhteen osapuoli.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa erityisiä sääntöjä, jotta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina kotitaloudessa toimiviin yksityishenkilöihin ei sovelleta tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia, seuraavista asioista: eri työsuhteen muotoja koskevan pyynnön tarkastelu ja siihen vastaaminen, maksuttoman pakollisen koulutuksen tarjoaminen ja muutoksenhakumekanismit, jotka perustuvat suotuisiin oletuksiin siinä tapauksessa, että työntekijälle tämän direktiivin nojalla annettavista asiakirjoista puuttuu tietoja.
- (15) Direktiivillä 91/533/ETY otettiin käyttöön luettelo työ sopimuksen tai työsuhteen olennaisista seikoista, joista työntekijöille on ilmoitettava kirjallisesti. On tarpeen mukauttaa kyseistä luetteloa, jota jäsenvaltiot voivat laajentaa, jotta voidaan ottaa huomioon työmarkkinoiden kehitys ja varsinkin epätyypillisten työsuhteen muotojen lisääntyminen.
- (16) Jos työntekijällä ei ole kiinteää tai pääasiallista työpaikkaa, hänen olisi saatava tietoja mahdollisista järjestelyistä, jotka liittyvät työpaikkojen välisiin matkoihin.

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 2009/13/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 2009, Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 1999/63/EY muuttamisesta (EUVL L 124, 20.5.2009, s. 30).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/159, annettu 19 päivänä joulukuuta 2016, kalastusalan työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimuksen täytäntöönpanosta 21 päivänä toukokuuta 2012 EU-maiden maatalouden osuustoimintajärjestöjen keskusjärjestön (COGECA), Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) ja Euroopan unionin kalastusyritysten kansallisten järjestöjen liiton (Europêche) välillä tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta (EUVL L 25, 31.1.2017, s. 12).

- (17) Tietoihin, jotka koskevat oikeutta työnantajan tarjoamaan koulutukseen, olisi voitava sisällyttää niiden koulutuspäivien määrä, joihin työntekijällä mahdollisesti on oikeus vuoden aikana, ja tietoja työnantajan yleisestä koulutuspolitiikasta.
- (18) Tietoihin menettelystä, jota työnantajan ja työntekijän on noudatettava työsuhteen päättyessä, olisi voitava sisällyttää irtisanomisen riitautusajan pituus.
- (19) Työaikaa koskevien tietojen olisi oltava johdonmukaiset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY⁽⁸⁾ kanssa, ja niihin olisi sisällyttävä muun muassa tiedot tauoista, päivittäisestä ja viikoittaisesta lepoajasta sekä palkallisen loman määrästä siten, että taataan työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeleminen.
- (20) Palkkaa koskeviin tietoihin olisi sisällyttävä erikseen ilmoitettuina kaikki palkkaan liittyvät osatekijät, mukaan lukien tapauksen mukaan työntekijän työstään suoraan tai välillisesti saamat käteis- tai luontoissuoritukset, yli-työkorvaukset, bonukset ja muut etuudet. Tällaisten tietojen antaminen ei saisi rajoittaa työnantajien vapautta määrätä muista palkkaan liittyvistä osatekijöistä, kuten kertaluonteisista maksuista. Se, että lain tai työehtosopimuksen nojalla maksettavan palkan osatekijät eivät ole mukana näissä tiedoissa, ei saisi muodostaa syytä sille, ettei niitä anneta työntekijälle.
- (21) Jos työn luonteen vuoksi ei ole mahdollista laatia kiinteää työvuoroluetteloa, esimerkiksi jos työntekijällä on työ sopimus, jonka mukaan työhön kutsutaan tarvittaessa, työnantajien olisi ilmoitettava työntekijöille, miten heidän työaikansa vahvistetaan, mukaan lukien aikavälit, joina työntekijät voidaan kutsua työhön, ja minkä varoitussajan puitteissa heidän olisi saatava ilmoitus ennen työtehtävän alkamista.
- (22) Sosiaaliturvajärjestelmiä koskeviin tietoihin olisi sisällyttävä soveltuvin osin tiedot sosiaaliturvalaitoksista, jotka saavat sairaus-, äitiys-, isyys- ja vanhempainetuuksiin, työtapaturma- ja ammattitautietuuksiin sekä vanhuus-, työkyvyttömyys-, perhe-eläke-, työttömyys-, varhaiseläke- ja perhe-etuuksiin liittyvät sosiaaliturvamaksut. Työnantajia ei saisi vaatia antamaan näitä tietoja, jos sosiaaliturvalaitoksen valitsee työntekijä. Työnantajan tarjoamaa sosiaaliturvaa koskeviin tietoihin olisi soveltuvin osin sisällyttävä tieto kuulumisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/50/EU⁽⁹⁾ ja neuvoston direktiivissä 98/49/EY⁽¹⁰⁾ tarkoitettujen lisäeläkejärjestelmien piiriin.
- (23) Työntekijöillä olisi oltava oikeus saada tiedot työsuhteesta johtuvista oikeuksistaan ja velvoitteistaan kirjallisesti työsuhteen alkaessa. Perustiedot olisi sen vuoksi toimitettava heille mahdollisimman pian ja viimeistään kalenteriviiikon kuluessa ensimmäisestä työpäivästä. Muut tiedot olisi toimitettava heille kuukauden kuluessa ensimmäisestä työpäivästä. Ensimmäiseksi työpäiväksi olisi katsottava päivä, jona työntekijä tosiasiallisesti aloittaa työn suorittamisen työsuhteessa. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen, että työnantajat antavat työsuhdetta koskevat asiaankuuluvat tiedot ennen sopimuksen alun perin sovitun keston päättymistä.
- (24) Digitaalisten viestintävälineiden käytön yleistymisen johdosta tässä direktiivissä tarkoitetut kirjallisesti toimitettavat tiedot voitaisiin toimittaa sähköisessä muodossa.
- (25) Jotta työnantajien olisi helpompi antaa tiedot ajoissa, jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa saataville malleja kansallisella tasolla, mukaan lukien asiaankuuluvat ja riittävän kattavat tiedot sovellettavasta säädöskehystä. Kansalliset viranomaiset ja työmarkkinaosapuolet voisivat kehittää näitä malleja pidemmälle alakohtaisesti tai paikallisella tasolla. Komissio tukee jäsenvaltioita mallien ja asiakirjatyyppien kehittämisessä ja asettaa ne tarvittaessa laajasti saataville.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista (EUVL L 299, 18.11.2003, s. 9).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/50/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, jäsenvaltioiden välisen työntekijöiden liikkuvuuden edistämistä lisäeläkeoikeuksien hankkimista ja säilyttämistä parantamalla koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 128, 30.4.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston direktiivi 98/49/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1998, yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta (EYVL L 209, 25.7.1998, s. 46).

- (26) Ulkomaankomennukselle lähetettyjen työntekijöiden olisi saatava lisätietoja erityistilanteestaan. Kun kyseessä ovat useissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa suoritettavat peräkkäiset työtehtävät, olisi oltava mahdollista koota kyseiset useita toimeksiantoja koskevat tiedot yhteen ennen ensimmäistä lähtöä ja muuttaa niitä tämän jälkeen tarvittaessa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY⁽¹¹⁾ mukaisille lähetetyille työntekijöille olisi myös ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion kehittämästä yhdestä virallisesta kansallisesta verkkosivustosta, josta he saavat asiaankuuluvat tiedot tilanteeseensa sovellettavista työehdoista. Elleivät jäsenvaltiot toisin säädä, näitä velvoitteita sovelletaan, jos ulkomailla työskentely kestää yli neljä peräkkäistä viikkoa.
- (27) Koeaikojen ansiosta työsuhteen osapuolet voivat varmentaa, että työntekijät ja tehtävät, joihin heidät on palkattu, ovat yhteensopivia, ja työntekijöille voidaan antaa tukea. Työmarkkinoille tai uuteen työhön siirtyminen ei saisi johtaa pitkäaikaiseen epävarmuuteen. Kuten Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa vahvistetaan, koeajan keston olisi sen vuoksi oltava kohtuullinen.
- (28) Useat jäsenvaltiot ovat vahvistaneet koeajan yleiseksi enimmäiskestoksi 3–6 kuukautta, jota olisi pidettävä kohtuullisena. Koeajan olisi poikkeuksellisesti voitava kestää yli kuusi kuukautta, jos tämä on perusteltua työn luonteen vuoksi, kuten silloin, kun kyseessä ovat johtotehtävät taikka julkishallinnon tehtävät tai kun pidempi koeaika on työntekijän edun mukainen, mukaan lukien tapaukset, joissa kyseessä ovat erityisesti nuorten työntekijöiden pysyviä työsuhteita edistävät erityistoimenpiteet. Koeaikaa olisi myös oltava mahdollista pidentää poissaolon kestoja vastaavasti tapauksissa, joissa työntekijä on ollut koeaikana poissa työstä esimerkiksi sairauden tai vapaan vuoksi, jotta työnantaja voisi varmistua työntekijän soveltuvuudesta asianomaiseen tehtävään. Kun kyseessä ovat alle 12 kuukauden pituiset määräaikaiset työsuhteet, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että koeajan kesto on riittävä ja oikeassa suhteessa työsopimuksen oletettuun keston ja työn luonteeseen. Jos se on kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaista, koeaika olisi otettava huomioon työhön liittyvien työntekijöiden oikeuksien kertymisessä.
- (29) Työnantaja ei saisi kieltää työntekijää ottamasta vastaan työtä muilta työnantajilta kyseisen työnantajan palveluksessa vahvistetun työajan ulkopuolella eikä kohdistaa työntekijään epäsuotuisaa kohtelua, jos tämä tekee näin. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää ehdoista, joiden mukaan voidaan käyttää yhteensopimattomuutta koskevia rajoituksia, joilla tarkoitetaan muille työnantajille työskentelyn rajoittamista objektiivisista syistä, joita ovat esimerkiksi työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojeleminen muun muassa työaikarajoituksin, liikesalaisuuksien suojeleminen, julkishallinnon luotettavuus tai eturistiriitojen välttäminen.
- (30) Työntekijöillä, joiden työn teettämismalli on kokonaan tai enimmäkseen ennakkoimaton, olisi oltava mahdollisuus vähimmäistason ennakoitavuuteen silloin, kun työvuoroluettelon on määrittänyt pääasiassa työnantaja joko suoraan, kuten jakamalla työtehtävät, tai välillisesti, kuten vaatimalla työntekijää vastaamaan asiakkaiden pyyntöihin.
- (31) Viitetunnit ja -päivät, joilla tarkoitetaan niitä aikavälejä, joina työ voidaan tehdä työnantajan pyynnöstä, olisi vahvistettava kirjallisesti työsuhteen alussa.
- (32) Kohtuullinen vähimmäisvaroitusaika, jolla tarkoitetaan aikaa, joka kuluu siitä ajankohdasta, jona työntekijä saa tiedon uudesta työtehtävästä, siihen ajankohtaan, jona työtehtävä aloitetaan, muodostaa yhden työn ennakoitavuutta koskevista tarpeellisista osatekijöistä työsuhteissa, joissa työn teettämismallit ovat kokonaan tai enimmäkseen ennakkoimattomia. Varoitusaajan pituus voi vaihdella kulloisenkin alan tarpeiden mukaan, mutta työntekijöiden asianmukainen suoja on varmistettava. Vähimmäisvaroitusaajan soveltaminen ei rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY⁽¹²⁾ soveltamista.
- (33) Työntekijöillä olisi oltava mahdollisuus kieltäytyä työtehtävästä, jos se ajoittuu viitetuntien ja -päivien ulkopuolelle tai jos työtehtävästä ei ole ilmoitettu työntekijälle vähimmäisvaroitusaajan puitteissa, eikä tästä pidä aiheutua hänelle kielteisiä seurauksia. Työntekijöillä olisi myös oltava mahdollisuus ottaa vastaan työtehtävä, jos he niin haluavat.

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/15/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35).

- (34) Jos työntekijä, jonka työn teettämismalli on kokonaan tai enimmäkseen ennakoimaton, on sopinut työnantajansa kanssa tietyn työtehtävän suorittamisesta, työntekijän olisi voitava ottaa tämä huomioon suunnitelmissaan. Työntekijä olisi suojattava sovitun työtehtävän myöhäisestä peruuttamisesta johtuvan tulonmenetyksen varalta siten, että hän saa riittävän korvauksen.
- (35) Sopimukset, joiden mukaan työhön kutsutaan tarvittaessa, ja samankaltaiset työsopimukset, muun muassa nollatuntisopimukset, joiden mukaan työnantaja voi kutsua työntekijän joustavasti työhön aina tarvittaessa, ovat erityisen ennakoimattomia työntekijän kannalta. Jäsenvaltioiden, jotka sallivat tällaiset työsopimukset, olisi varmistettava, että käytössä on tehokkaat toimenpiteet niiden väärinkäytön estämiseksi. Tällaisia toimenpiteitä voisivat olla tällaisten työsopimusten käytön ja keston rajoittaminen, kumottavissa oleva oletama työsopimuksesta tai työsuhteesta, jossa on aiemman viiteajanjakson aikana tehtyjen työtuntien määrään perustuva taattu määrä palkallisia työtunteja, tai muut vastaavat toimenpiteet, joilla varmistetaan väärinkäytösten tehokas ehkäiseminen.
- (36) Kun työnantajilla on mahdollisuus tarjota kokoaikaista tai toistaiseksi voimassa olevaa työsopimusta työntekijöille, joiden työsuhteen muoto on epätyypillinen, siirtymistä turvatumpaan työsuhteen muotoon olisi edistettävä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Työntekijöiden olisi voitava pyytää toista, ennakoitavampaa ja turvatumpaa työsuhteen muotoa, kun sellainen on saatavilla, ja saada työnantajalta perusteltu kirjallinen vastaus, jossa otetaan huomioon työnantajan ja työntekijän tarpeet. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus rajoittaa tällaisten pyyntöjen esittämistiheyttä. Tällä direktiivillä ei saisi estää jäsenvaltioita vahvistamasta, että julkishallinnon tehtäviä, joihin työntekijät palkataan kilpailullisella menettelyllä, ei katsota tehtäviksi, joihin on mahdollista päästä ainoastaan työntekijän esittämästä pyynnöstä, ja näin ollen niihin ei sovelleta oikeutta pyytää työsuhteen muotoa, jossa työehdot ovat ennakoitavammat ja turvallisemmat.
- (37) Kun työnantajien on unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön taikka työehtosopimusten nojalla annettava koulutusta työntekijöille sellaisten tehtävien suorittamiseksi, joita varten heidät on palkattu, on tärkeää varmistaa, että tällaista koulutusta annetaan tasavertaisesti kaikille työntekijöille, myös epätyypillisissä työsuhteen muodoissa oleville työntekijöille. Tällaisen koulutuksen kustannuksia ei pitäisi veloittaa työntekijältä eikä pidättää tai vähentää työntekijän palkasta. Tällainen koulutus olisi laskettava työajaksi, ja sen olisi mahdollisuuksien mukaan tapahduttava työaikana. Tämä velvoite ei koske ammatillista koulutusta tai koulutusta, jota työntekijä tarvitsee ammattipätevyyden hankkimiseksi, ylläpitämiseksi tai ajantasaistamiseksi, mikäli unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä taikka työehtosopimuksessa ei velvoiteta työnantajaa tarjoamaan sitä työntekijälle. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet työntekijöiden suojelemiseksi koulutukseen liittyviltä väärinkäytöksiltä.
- (38) Työmarkkinaosapuolten riippumattomuutta ja niiden asemaa työntekijöiden ja työnantajien edustajina olisi kunioitettava. Työmarkkinaosapuolten olisi sen vuoksi voitava katsoa, että tietyillä aloilla tai tietyissä tilanteissa tässä direktiivissä säädetyistä tietyistä vähimmäisvaatimuksista poikkeavat säännökset ja määräykset ovat asianmukaisemat tässä direktiivissä säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että työmarkkinaosapuolet pitävät voimassa, neuvottelevat, tekevät ja panevat täytäntöön tietyistä tämän direktiivin säännöksistä poikkeavia työehtosopimuksia, edellyttäen, että työntekijöiden suojelun yleistä tasoa ei alenneta.
- (39) Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista järjestetyssä julkisessa kuulemisessa kävi ilmi, että unionin työlainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa on tarpeen vahvistaa lainsäädännön vaikuttavuuden varmistamiseksi. Sääntelyn toimivuutta ja tulokellisuutta koskevan komission ohjelman mukainen direktiivin 91/533/ETY arviointi osoitti, että täytäntöönpanon valvonnassa käytettävien mekanismien lujittaminen voisi lisätä unionin työlainsäädännön vaikuttavuutta. Kuuleminen osoitti, että pelkästään vahingonkorvausvaatimuksiin perustuvat muutoksenhakujärjestelmät eivät ole yhtä tehokkaita kuin järjestelmät, joissa langetetaan myös seuraamuksia (kuten kertakorvaukset tai luvan menettäminen) sellaisille työnantajille, jotka eivät anna kirjallista ilmoitusta. Siitä kävi myös ilmi, että työntekijät hakevat muutosta vain harvoin työsuhteen aikana, mikä vaarantaa kirjallisen ilmoituksen antamista koskevan tavoitteen, sillä sen tarkoituksena on varmistaa, että työntekijät tuntevat työsuhteen olennaiset piirteet. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön täytäntöönpanon valvontaa koskevia säännöksiä, joilla varmistetaan suolisten olettamien käyttö silloin, kun tietoja työsuhteesta ei anneta, tai sellaisen menettelyn käyttö, jossa työnantaja voidaan velvoittaa antamaan puuttuvat tiedot ja jossa se voi joutua seuraamuksen kohteeksi, jos se ei anna niitä, taikka molemmat. Nämä suolistat olettamat voisivat sisältää olettaman, jonka mukaan työntekijällä on toistaiseksi voimassa oleva työsuhte, koeaikaa ei ole tai työntekijällä on kokoaikainen työsuhte, jos kyseiset tiedot puuttuvat. Muutoksenhaussa voitaisiin soveltaa menettelyä, jossa työntekijä tai kolmas osapuoli, kuten työntekijän edustaja tai muu toimivaltainen viranomainen tai elin, ilmoittaa työnantajalle tietojen puuttumisesta ja pyytää toimittamaan täydelliset ja oikeat tiedot kohtuullisessa ajassa.

- (40) Unionin sosiaalialan säännösten täytäntöönpanon valvontaa koskevia laajoja säännöksiä on annettu direktiivin 91/533/ETY jälkeen erityisesti yhdenvertaisen kohtelun osalta, ja niiden olisi sovellettava tässä direktiivissä sen varmistamiseksi, että työntekijöillä on oikeus tehokkaaseen ja puolueettomaan riitojenratkaisuun, esimerkiksi siviili- tai työtuomioistuimessa, ja muutoksenhakuun, johon voi sisältyä asianmukainen korvaus, mikä vastaa Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatetta 7.
- (41) Erityisesti tehokasta oikeussuojaa koskeva perusluonteinen oikeus huomioon ottaen työntekijöiden olisi saatava tällainen suoja myös työsuhteen päättymisen jälkeen, kun päättymisen väitetään loukkaavan tämän direktiivin mukaisia työntekijöiden oikeuksia.
- (42) Tämän direktiivin tehokas täytäntöönpano edellyttää riittävää oikeudellista ja hallinnollista suojaa sellaista epäsuotuisaa kohtelua vastaan, joka johtuu yrityksestä käyttäen tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia, kantelun jättämisestä työnantajaa vastaan tai muusta oikeudellisesta tai hallinnollisesta menettelystä, jonka tarkoituksena on varmistaa tämän direktiivin noudattaminen.
- (43) Tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia käyttävien työntekijöiden olisi saatava suoja sellaista irtisanomista tai muuta vastaavaa vahingollista toimenpidettä vastaan, kuten sitä, että tarvittaessa työhön kutsuttavalle työntekijälle ei enää anneta työtehtäviä, tai mahdollista irtisanomista valmistellaan, sen johdosta, että työntekijät ovat pyrkineet käyttämään näitä oikeuksia. Kun työntekijät katsovat tulleen irtisanotuiksi tai joutuneensa vastaavien vahingollisten toimenpiteiden kohteeksi tällaisin perustein, työntekijöiden ja toimivaltaisten viranomaisten tai elinten olisi voitava vaatia työnantajaa esittämään asianmukaiset perustelut irtisanomiselle tai vastaavalle toimenpiteelle.
- (44) Todistustaakan sen osoittamisesta, että irtisanominen ei ole tapahtunut tai vastaava vahingollinen toimenpide ei ole toteutettu sillä perusteella, että työntekijät ovat käyttäneet tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksiaan, olisi kuuluttava työnantajille silloin, kun työntekijät esittävät tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa viranomaisessa tai elimessä tosiseikkoja, joiden perusteella voidaan olettaa, että heidät on irtisanottu tai he ovat joutuneet vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kohteeksi tällaisin perustein. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus olla soveltamatta tätä sääntöä menettelyissä, joissa tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen tai elimen tehtävänä on tutkia tosiseikat, ja erityisesti järjestelmissä, joissa tällaisen viranomaisen tai elimen on hyväksyttävä irtisanominen ennalta.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin mukaisia velvoitteita ei noudateta. Seuraamuksiin voi sisältyä hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia, kuten sakkoja tai korvauksia, sekä muunlaisia seuraamuksia.
- (46) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on parantaa työehtoja edistämällä avoimempaa ja ennakoitavampaa työllisyyttä samalla kun varmistetaan työmarkkinoiden mukautuvuus, vaan se voidaan yhteisten vähimmäisvaatimusten vahvistamistarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (47) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisvaatimukset, joten sillä ei puututa jäsenvaltioiden oikeuteen ottaa käyttöön ja pitää voimassa suotuisampia säännöksiä. Voimassa olevan säädöskehyksen nojalla kertyneitä oikeuksia olisi sovellettava edelleen, ellei tällä direktiivillä oteta käyttöön suotuisampia säännöksiä. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa ei voida käyttää heikentämään nykyisiä oikeuksia, jotka vahvistetaan voimassa olevassa tätä alaa koskevassa unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä, eikä sitä voida pitää pätevänä perusteena heikentää työntekijöiden suojan yleistä tasoa tämän direktiivin soveltamisalalla. Erityisesti sitä ei saisi käyttää perusteena nollatuntisopimusten tai samantyyppisten työsopimusten käyttöönotolle.
- (48) Jäsenvaltioiden olisi tätä direktiiviä täytäntöönpantaessa vältettävä säätämästä sellaisia hallinnollisia, rahoituksellisia ja oikeudellisia rajoituksia, jotka vaikeuttaisivat mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten perustamista ja kehittämistä. Sen vuoksi jäsenvaltioita pyydetään arvioimaan täytäntöönpanosäädöksensä vaikutusta pieniin ja keskisuiuriin yrityksiin sen varmistamiseksi, ettei sillä ole kohtuutonta vaikutusta niihin, ja kiinnittämään erityistä huomiota mikroyrityksiin ja hallinnolliseen rasitteeseen sekä julkaisemaan tällaisten arvioientien tulokset.

- (49) Jäsenvaltiot voivat antaa tämän direktiivin täytäntöönpanon työmarkkinaosapuolten tehtäväksi näiden yhteisestä pyynnöstä ja sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne voivat jatkuvasti taata tällä direktiivillä tavoiteltujen tulosten saavuttamisen. Niiden olisi myös toteutettava kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti asianmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan työmarkkinaosapuolten tehokas osallistuminen sekä edistetään ja tehostetaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi.
- (50) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla varmistetaan tästä direktiivistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen esimerkiksi tekemällä tarvittaessa tarkastuksia.
- (51) Tällä direktiivillä tehtävien direktiivin 91/533/ETY tarkoitusta, soveltamisalaa ja sisältöä koskevien merkittävien muutosten vuoksi kyseistä direktiiviä ei ole asianmukaista muuttaa. Sen vuoksi direktiivi 91/533/ETY olisi kumottava.
- (52) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus, kohde ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on parantaa työehtoja edistämällä avoimempaa ja ennakoitavampaa työtä samalla kun varmistetaan työmarkkinoiden mukautuvuus.
2. Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisoikeudet, jotka koskevat unionissa kaikkia työntekijöitä, joilla on kussakin jäsenvaltiossa voimassa olevissa laeissa, työehtosopimuksissa tai käytännöissä määritelty työ sopimus tai työsuhte, unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö huomioon ottaen.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita työntekijöihin, joiden työsuhteessa ennalta määritelty ja tosiasiallinen työaika on enintään keskimäärin kolme tuntia viikossa neljän peräkkäisen viikon pituisen viiteajanjakson aikana. Kaikille yrityksen, ryhmän tai yhteisön muodostaville työnantajille tai kaikille samaan yritykseen, ryhmään tai yhteisöön kuuluville työnantajille työskennelty aika lasketaan mukaan tähän kolmen tunnin keskimääräiseen työaikaan.
4. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta työsuhteeseen, jossa palkalliselle työlle ei ole ennalta määritetty taattua määrää ennen töiden aloittamista.

⁽¹³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Jäsenvaltiot voivat määrittää, ketkä ovat vastuussa tässä direktiivissä säädettyjen työnantajia koskevien velvoitteiden täyttämisestä, kunhan kaikki nämä velvoitteet täytetään. Ne voivat myös päättää, että kaikkien tai joidenkin näiden velvoitteiden täyttämisestä vastaa sellainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka ei ole työsuhteen osapuoli.

Tämä kohta ei rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/104/EY⁽¹⁴⁾ soveltamista.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää objektiivisin perustein, että III luvun säännöksiä ei sovelleta virkasuhteessa oleviin, julkisiin pelastuspalveluihin, asevoimiin, poliisiviranomaisiin, tuomareihin, syyttäjiin, rikostutkijoihin tai muihin lainvalvontaviranomaisiin.

7. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 12 ja 13 artiklassa sekä 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä velvoitteita ei sovelleta kotitalouksiin kuuluviin työnantajina toimiviin luonnollisiin henkilöihin, jos työ tehdään näitä kotitalouksia varten.

8. Tämän direktiivin II lukua sovelletaan merenkulkijoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2009/13/EY soveltamista, ja merikalastajiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin (EU) 2017/159 soveltamista. Tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdan m ja o alakohdassa ja 7, 9, 10 ja 12 artiklassa säädettyjä velvoitteita ei sovelleta merenkulkijoihin tai merikalastajiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "työvuoroluettelolla" suunnitelmaa, jossa määritetään tunnit ja päivät, joina työ alkaa ja päättyy;
- b) "viitettunneilla ja -päivillä" tiettyjen päivien aikaväliä, jona työtä voidaan tehdä työnantajan pyynnöstä;
- c) "työn teettämismallilla" työajan ja sen jakautumisen järjestämistä tietyn työnantajan määrittelemän mallin mukaisesti.

3 artikla

Tietojen antaminen

Työnantajan on annettava kullekin työntekijälle tämän direktiivin mukaisesti edellytetyt tiedot kirjallisesti. Tiedot on annettava ja lähetettävä paperimuodossa tai sähköisesti edellyttäen, että sähköisessä muodossa olevat tiedot ovat työntekijän saatavilla, että ne voidaan tallentaa ja tulostaa ja että työnantaja saa todistuksen tietojen toimittamisesta tai vastaanottamisesta.

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/104/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, vuokratyöstä (EUVL L 327, 5.12.2008, s. 9).

II LUKU

TYÖSUHDETTA KOSKEVAT TIEDOT

4 artikla

Tiedonantovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työnantaja vaaditaan antamaan työntekijöille tiedot työsuhteen olennaisista seikoista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on kuuluttava vähintään seuraavat:
 - a) työsuhteen osapuolten henkilöllisyys;
 - b) työpaikka; jos kiinteää tai pääasiallista työpaikkaa ei ole, periaate, jonka mukaan työntekijä työskentelee eri kohteissa tai on vapaa määrittämään oman työpaikkansa, sekä työnantajan sääntömääräinen kotipaikka tai tarvittaessa työnantajan kotipaikka;
 - c) joko:
 - i) sen työn nimike, taso, luonne tai luokka, jota tekemään työntekijä on palkattu; tai
 - ii) lyhyt määritelmä tai kuvaus työstä;
 - d) työsuhteen alkamispäivä;
 - e) määräaikaisen työsuhteen tapauksessa työsuhteen päättymispäivä tai sen oletettu kesto;
 - f) vuokratyöntekijöiden tapauksessa käyttäjäyritysten tunnistetiedot, kun ja heti kun se on tiedossa;
 - g) mahdollisen koeajan kesto ja ehdot;
 - h) mahdollinen oikeus työnantajan tarjoamaan koulutukseen;
 - i) sen palkallisen loman pituus, johon työntekijä on oikeutettu, tai, jos tätä ei voida ilmoittaa tietoa annettaessa, menettelyt, joilla tällainen loma myönnetään ja määritetään;
 - j) menettely, jota työnantajan ja työntekijän on noudatettava työsuhteen päättyessä, mukaan lukien muotovaatimukset ja irtisanomisaikojen pituus, tai, jos irtisanomisaikoja ei voida ilmoittaa tietoa annettaessa, menetelmä tällaisten irtisanomisaikojen määrittämiseksi;
 - k) palkka, mukaan lukien palkan perusosan suuruus, tapauksen mukaan muut palkan osat erikseen ilmoitettuina sekä sen palkan, johon työntekijä on oikeutettu, maksutiheys ja -menetelmä;
 - l) jos työn teettämismalli on kokonaan tai enimmäkseen ennakoitavissa, työntekijän tavanomainen työpäivä tai -viikko ja mahdolliset ylityöt ja sen korvaamista koskevat järjestelyt ja tarvittaessa mahdolliset vuoronvaihtoja koskevat järjestelyt;

- m) jos työn teettämismalli on kokonaan tai enimmäkseen ennakoimaton, työnantajan on ilmoitettava työntekijälle seuraavat:
- i) periaate, jonka mukaan työaika on vaihtuva, taattujen palkallisten työtuntien määrä ja taattujen työtuntien lisäksi tehdystä työstä maksettava palkka;
 - ii) viitetunnit ja -päivät, joina työntekijää voidaan vaatia tekemään työtä;
 - iii) vähimmäisvaroitusaika, jossa työntekijällä on oikeus saada ilmoitus ennen työtehtävän alkamista ja tarvittaessa 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu peruuttamisen määräaika;
- n) mahdolliset työehtosopimukset, joilla säännellään työntekijän työehtoja, tai, kun kyseessä ovat toimivaltaisten elinten tai yhteisten toimielinten yrityksen ulkopuolella tekemät työehtosopimukset, niiden tällaisten elinten tai toimielinten nimi, joissa sopimukset oli tehty;
- o) kun asia on työnantajan vastuulla, työsuhteeseen liittyviä sosiaalivakuutusmaksuja saavan sosiaaliturvalaitoksen tai saavien sosiaaliturvalaitosten tunnistetiedot ja työnantajan mahdollisesti tarjoama sosiaaliturvaan liittyvä suoja.

3. Edellä 2 kohdan g–l ja o alakohdassa tarkoitettut tiedot voidaan tarvittaessa antaa viittaamalla kyseisiä kohtia sääteleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin tai lakisääteisiin määräyksiin taikka työehtosopimuksiin.

5 artikla

Tietojen antamisen ajoitus ja tapa

1. Edellä 4 artiklan 2 kohdan a–e, g, k, l ja m alakohdassa tarkoitettut tiedot on annettava työntekijälle henkilökohtaisesti yhden tai useamman asiakirjan muodossa sellaisen ajanjakson aikana, joka alkaa ensimmäisenä työpäivänä ja päättyy viimeistään seitsemäntenä kalenteripäivänä, ellei niitä ole annettu aiemmin. Edellä 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut muut tiedot on annettava työntekijälle henkilökohtaisesti asiakirjan muodossa kuukauden kuluessa ensimmäisestä työpäivästä.
2. Jäsenvaltiot voivat kehittää malleja ja asiakirjatyyppejä 1 kohdassa tarkoitetuille asiakirjoille ja asettaa ne työntekijän ja työnantajan saataville, mukaan lukien asettamalla ne saataville yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla tai muulla soveltuvalla tavalla.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot sovellettavaa lainsäädäntökehystä säätelevistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista tai lakisääteisistä määräyksistä taikka yleisesti sovellettavista työehtosopimuksista, jotka työnantajien on annettava tiedoksi, asetetaan yleisesti saataville maksutta selkeällä, avoimella, kattavalla ja helposti saatavalla tavalla etätietona ja sähköisesti, mukaan lukien olemassa olevien verkkoportaalien kautta.

6 artikla

Työsuhteen muuttuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työnantaja antaa työntekijälle tiedoksi asiakirjan muodossa kaikki muutokset, jotka koskevat 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja työsuhteeseen liittyviä seikkoja ja 7 artiklassa säädettyjä komennukselle toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan lähetettyjä työntekijöitä koskevia lisätietoja, mahdollisimman pian ja viimeistään päivänä, jona muutos tulee voimaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa ei tarvitse toimittaa sellaisista muutoksista, joissa ainoastaan otetaan huomioon 5 artiklan 1 kohdassa ja tapauksen mukaan 7 artiklassa tarkoitetuissa asiakirjoissa mainittuihin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin tai lakisääteisiin määräyksiin taikka työehtosopimuksiin tehdyt muutokset.

7 artikla

Komennukselle toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan lähetettyjä työntekijöitä koskevat lisätiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos työntekijää vaaditaan työskentelemään muussa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa hän tavallisesti työskentelee, työnantajan on annettava 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjain lisäksi työntekijän lähtöä ja asiakirjoissa on oltava ainakin seuraavat lisätiedot:

- a) maa tai maat, jossa tai joissa työ tehdään ulkomailla, ja työn ennakoitu kesto;
- b) palkanmaksussa käytettävä valuutta;
- c) tarvittaessa työtehtävästä saatavat rahalliset edut tai luontaisedut;
- d) tieto siitä, tarjotaanko mahdollisuus kotiuttamiseen, ja, jos tarjotaan, työntekijän kotiuttamista säätelevät ehdot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin 96/71/EY mukaiselle lähetetylle työntekijälle on lisäksi ilmoitettava:

- a) palkka, johon työntekijällä on oikeus vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;
- b) tarvittaessa kaikki lähetettynä olemisesta maksettavat lisät sekä kaikki matka-, majoitus- ja ruokailukustannusten korvaamisjärjestelyt;
- c) linkit vastaanottavien jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/67/EU⁽¹⁵⁾ 5 artiklan 2 kohdan nojalla kehittämällä yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tietoja voidaan tarvittaessa antaa viittaamalla kyseisiin tietoihin säätelevien lakien, asetusten ja hallintotoimien tai lakisääteisten toimien taikka työehtosopimusten nimenomaisiin säännöksiin tai määräyksiin.

4. Elleivät jäsenvaltiot toisin säädä, 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos kunkin työskentelyjakson kesto sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa työntekijä tavallisesti työskentelee, on enintään neljä peräkkäistä viikkoa.

III Luku

TYÖEHTOIHIN LIITTYVÄT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

8 artikla

Koeajan enimmäiskesto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos työsuhteen alussa on kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti määritelty koeaika, kyseinen aika saa kestää enintään kuusi kuukautta.

2. Kun kyseessä ovat määräaikaiset työsuhteet, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisen koeajan kesto on oikeassa suhteessa työsuhteen oletettuun kestoan ja työn luonteeseen. Uusittaessa samaa työtä ja samoja työtehtäviä koskeva sopimus työsuhteessa ei sovelleta uutta koeaikaa.

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11).

3. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti säätää pidemmästä koeajasta tapauksissa, joissa tämä on perusteltua työn luonteen vuoksi tai pidempi koeaika on työntekijän edun mukainen. Jos työntekijä on ollut koeaikana poissa työstä, jäsenvaltiot voivat säätää, että koeaikaa voidaan pidentää poissaolon kestoja vastaavasti.

9 artikla

Sivutyö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työnantaja ei saa kieltää työntekijää ottamasta vastaan työtä muilta työnantajilta kyseisen työnantajan vahvistaman työvuoroluettelon ulkopuolella eikä kohdistaa työntekijään epäsuotuisaa kohtelua, jos tämä tekee näin.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää siitä, millä ehdoilla työnantajat voivat käyttää yhteensopimattomuutta koskevia rajoituksia objektiivisten syiden perusteella, joita ovat esimerkiksi terveys ja turvallisuus, liikesalaisuuksien suojeleminen, julkishallinnon luotettavuus tai eturistiriitojen välttäminen.

10 artikla

Työn vähimmäisennakoitavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun työntekijän työn teettämismalli on kokonaan tai enimmäkseen ennakoimaton, työnantaja ei voi vaatia työntekijää tekemään työtä, paitsi jos kumpikin seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) työ tehdään 4 artiklan 2 kohdan m alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen ennalta määritettyjen viitetuntien ja -päivien aikana; ja
- b) työnantaja ilmoittaa työntekijälle työtehtävästä etukäteen kansallisten lakien, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisesti vahvistetussa 4 artiklan 2 kohdan m alakohdan iii alakohdassa tarkoitettussa kohtuullisessa ajassa.

2. Jos jompikumpi tai kumpikaan 1 kohdassa asetetuista vaatimuksista ei täyty, työntekijällä on oikeus kieltäytyä työtehtävästä ilman kielteisiä seurauksia.

3. Jos jäsenvaltiot sallivat työnantajan peruuttaa työtehtävän ilman korvausta, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kansallisten lakien, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisesti sen varmistamiseksi, että työntekijällä on oikeus saada korvaus, jos työnantaja peruuttaa tietyn kohtuullisen määräajan jälkeen työntekijän aiemmin vastaanottaman työtehtävän.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää tämän artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kansallisten lakien, työehtosopimusten ja/tai käytäntöjen mukaisesti.

11 artikla

Sopimuksia, joiden mukaan työhön kutsutaan tarvittaessa, koskevat täydentävät toimenpiteet

Jos jäsenvaltiot sallivat sopimusten, joiden mukaan työhön kutsutaan tarvittaessa, tai samankaltaisten työsopimusten käytön, niiden on toteutettava yksi tai useampi seuraavista toimenpiteistä väärinkäytösten estämiseksi:

- a) sopimusten, joiden mukaan työhön kutsutaan tarvittaessa, tai samankaltaisten työsopimusten käyttöä ja kestoja koskevat rajoitukset;
- b) kumottavissa oleva oletama sellaisen työsopimuksen olemassaolosta, jossa on tietyn ajanjakson aikana tehtyjen keskimääräisten työtuntien määrään perustuva vähimmäismäärä palkallisia työtunteja;

c) muut vastaavat toimenpiteet, joilla varmistetaan väärinkäytösten tehokas ehkäiseminen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista toimenpiteistä komissiolle.

12 artikla

Siirtyminen toiseen työsuhteen muotoon

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työntekijä, jonka palvelusaika saman työnantajan palveluksessa on kestänyt vähintään kuusi kuukautta ja jonka mahdollinen koeaika on päättynyt, voi pyytää työehdoiltaan ennakoitavampaa ja turvatumppaa työsuhteen muotoa, kun sellainen on saatavilla, ja saada perustellun kirjallisen vastauksen. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän artiklan mukaisen velvoitteen luovien pyyntöjen esittämistiheyttä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työnantaja antaa 1 kohdassa tarkoitetun perustellun kirjallisen vastauksen kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä. Työnantajina toimivien luonnollisten henkilöiden, mikroyritysten, pienten yritysten tai keski suurten yritysten osalta jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä määräaika pidennetään enintään kolmeen kuukauteen, ja mahdollistaa suullisen vastauksen antamisen saman työntekijän esittämään seuraavaan vastaavaan pyyntöön, jos vastauksen perustelut työntekijän tilanteen osalta ovat pysyneet muuttumattomina.

13 artikla

Pakollinen koulutus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä taikka työehtosopimuksissa vaaditaan työnantajaa antamaan koulutusta työntekijälle, jotta tämä voi tehdä työn, jota varten hänet on palkattu, tällaisen koulutuksen on oltava maksutonta työntekijälle, se on laskettava työajaksi ja sen on mahdollisuuksien mukaan tapahduttava työaikana.

14 artikla

Työehtosopimukset

Jäsenvaltiot voivat sallia, että työmarkkinaosapuolet pitävät voimassa, neuvottelevat, tekevät ja panevat täytäntöön kansallista lainsäädäntöä tai käytäntöä noudattaen työehtosopimuksia, joilla luodaan työntekijöiden työehtoja koskevat 8–13 artiklassa säädetyistä työehdoista poikkeavat järjestelyt, kunhan nämä sopimukset noudattavat työntekijöiden kokonaisvaltaista suojelua.

IV LUKU

LAAJA-ALAISET SÄÄNNÖKSET

15 artikla

Oikeusolettama ja varhaisen riitojenratkaisun mekanismi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos työntekijä ei ole saanut ajoissa kaikkia tai osaa 5 artiklan 1 kohdassa tai 6 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja, sovelletaan yhtä tai molempia seuraavista järjestelmistä:

- a) työntekijään sovelletaan jäsenvaltion määrittelemiä suotuisia olettamia, jotka työnantajilla on oltava mahdollisuus kumota;
- b) työntekijällä on mahdollisuus jättää kantelu toimivaltaiselle viranomaiselle tai elimelle ja saada asianmukainen oikaisu tehokkaasti ja kohtuullisessa ajassa.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitettujen olettamien ja mekanismien soveltamisen edellytyksenä on, että työnantajalle on annettu ilmoitus eikä työnantaja ole toimittanut puuttuvia tietoja kohtuullisessa ajassa.

16 artikla

Muutoksenhakuoikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työntekijöillä, myös niillä, joiden työsuhde on päättynyt, on oikeus tehokkaaseen ja puolueettomaan riitojenratkaisuun ja oikeus muutoksenhakuun silloin, kun heidän tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksiaan rikotaan.

17 artikla

Suojelu epäsuotuisalta kohtelulta tai epäsuotuisilta seurauksilta

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavia toimenpiteitä työntekijöiden, mukaan lukien työntekijöiden edustajina toimivat työntekijät, suojelemiseksi työnantajan harjoittamalta epäsuotuisalta kohtelulta tai epäsuotuisilta seurauksilta, jotka johtuvat heidän jättämästään työnantajaa koskevasta kantelusta tai jotka johtuvat heidän vireille panemastaan menettelystä, jonka tarkoituksena on varmistaa tässä direktiivissä säädettyjen oikeuksien noudattaminen.

18 artikla

Irtisanomissuoja ja todistustaakka

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kieltääkseen irtisanomisen tai sitä vastaavan toimenpiteen sekä kaikki sitä koskevat valmistelut sen johdosta, että työntekijät ovat käyttäneet tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia.
2. Työntekijät, jotka katsovat joutuneensa irtisanotuiksi tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kohteeksi siitä syystä, että he ovat käyttäneet tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia, voivat pyytää työnantajaa antamaan asianmukaiset perustelut irtisanomiselle tai sitä vastaaville toimenpiteille. Työnantajan on annettava perustelut kirjallisina.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kun 2 kohdassa tarkoitettut työntekijät esittävät tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa viranomaisessa tai elimessä tosiseikat, joiden perusteella voidaan olettaa tällaisen irtisanomisen tai sitä vastaavien toimenpiteiden tapahtuneen, työnantajan on näytettävä toteen, että irtisanominen tapahtui muilla kuin 1 kohdassa tarkoitetuilla perusteilla.
4. Edellä oleva 3 kohta ei estä jäsenvaltioita ottamasta käyttöön kantajien kannalta edullisempia todistelua koskevia sääntöjä.
5. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan 3 kohtaa menettelyihin, joissa asiaa koskevien tosiseikkojen tutkiminen on tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen tai elimen vastuulla.
6. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta rikosoikeudellisiin menettelyihin, ellei jäsenvaltio toisin säädä.

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä tai tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia oikeuksia koskevia, jo voimassa olevia asiaankuuluvia säännöksiä rikotaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Suojan tason säilyttäminen ja suotuisammat säännökset

1. Tämä direktiivi ei ole pätevä peruste heikentää jäsenvaltioiden työntekijöille jo myönnettyä suojan yleistä tasoa.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen soveltaa tai antaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat työntekijöille suotuisampia, eikä niiden oikeuteen kannustaa työntekijöille suotuisampien työehtosopimusten soveltamiseen tai sallia tämä.

3. Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita mitään muita työntekijöille muissa unionin säädöksissä myönnettyjä oikeuksia.

21 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säädökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2022. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä ja käytäntönsä mukaisesti toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan työmarkkinaosapuolten tehokas osallistuminen sekä edistetään ja tehostetaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi.

5. Jäsenvaltiot voivat antaa tämän direktiivin täytäntöönpanon työmarkkinaosapuolten tehtäväksi näiden yhteisestä pyynnöstä ja sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne voivat jatkuvasti taata tällä direktiivillä tavoiteltujen tulosten saavuttamisen.

22 artikla

Siirtymävaiheen järjestelyt

Tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia ja velvoitteita sovelletaan kaikkiin työsuhteisiin viimeistään 1 päivänä elokuuta 2022. Työnantajan on kuitenkin annettava tai täydennettävä 5 artiklan 1 kohdassa ja 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja ainoastaan sellaisen työntekijän pyynnöstä, joka mainittuna päivänä on jo palveluksessa. Tällaisen pyynnön esittämättä jättäminen ei saa johtaa siihen, että työntekijä menettää 8–13 artiklassa vahvistetut vähimmäisoikeudet.

23 artikla

Komission suorittama uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen tämän direktiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioita ja unionin tason työmarkkinaosapuolia kuultuaan sekä mikroyrityksiin ja pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kohdistuvan vaikutuksen huomioon ottaen viimeistään 1 päivänä elokuuta 2027 ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia lainsäädäntöön.

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 91/533/ETY 1 päivästä elokuuta 2022. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

*25 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*26 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1153,**annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,****säännöistä, joilla helpotetaan rahoitus- ja muiden tietojen käyttöä tiettyjen rikosten ennalta estämistä, paljastamista, tutkimista tai niihin liittyviä syytetoimia varten, ja neuvoston päätöksen 2000/642/YOS kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 87 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahoitustietojen käyttöä on tarpeen helpottaa vakavien rikosten ennalta estämiseksi, paljastamiseksi, tutkimiseksi tai niihin liittyviä syytetoimia varten.
- (2) Turvallisuuden lisäämiseksi, talousrikoksiin liittyvien syytetoimien tehostamiseksi, rahanpesun torjumiseksi ja veropetosten ehkäisemiseksi jäsenvaltioissa ja koko unionissa on tarpeen parantaa rahanpesun selvittelykeskusten (FIU) ja vakavien rikollisuuden muotojen ennalta estämisestä, paljastamisesta, tutkimisesta tai niihin liittyvistä syytetoimista vastuussa olevien viranomaisten pääsyä tietoihin, jotta voidaan parantaa niiden valmiuksia suorittaa talousrikostutkintaa sekä edistää niiden välistä yhteistyötä.
- (3) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 4 artiklan 3 kohdan mukaan unioni ja jäsenvaltiot avustavat toisiaan. Niiden olisi myös sitouduttava tekemään yhteistyötä lojaalisti ja nopeasti.
- (4) Komissio sitoutui 2 päivänä helmikuuta 2016 antamassaan tiedonannossa "Toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi" tutkimaan mahdollisuutta antaa erillinen itsenäinen säädös, jolla laajennettaisiin jäsenvaltioiden viranomaisten, myös rikosten ennalta estämisestä, paljastamisesta, tutkimisesta tai niihin liittyvistä syytetoimista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten, varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien toimistojen, veroviranomaisten ja korruption torjunnasta vastaavien viranomaisten pääsyä keskitettyihin pankki- ja maksutilirekistereihin. Lisäksi toimintasuunnitelmassa kehoitettiin kartoittamaan esteitä tietoihin pääsyssä sekä niiden vaihtamisessa ja käyttämisessä ja rahanpesun selvittelykeskusten välisessä operatiivisessa yhteistyössä.

⁽¹⁾ EUVL C 367, 10.10.2018, s. 84.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. kesäkuuta 2019.

- (5) Vakavien rikosten torjunta, myös talousrikosten ja rahanpesun torjunta, on edelleen yksi unionin prioriteeteista.
- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849 ⁽³⁾ edellytetään, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön keskitettyjä pankkitilirekistereitä tai tiedonhakupäätelmiä, jotka mahdollistavat pankki- ja maksutilien sekä talletuslaitosten haltijoiden oikea-aikaisen tunnistamisen.
- (7) Direktiivin (EU) 2015/849 mukaan tällaisten keskitettyjen pankkitilirekisterien tiedot ovat suoraan rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla ja myös rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen estämisestä vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.
- (8) Välitön ja suora pääsy keskitettyjen pankkitilirekisterien tietoihin on usein välttämätöntä, jotta rikostutkinnassa onnistuttaisiin ja jotta varat voitaisiin tunnistaa, jäljittää ja jäädyttää ajoissa niiden takavarikoimiseksi. Suora pääsy on välittömin tapa päästä käsiksi keskitettyjen pankkitilirekisterien tietoihin. Tässä direktiivissä olisi sen vuoksi vahvistettava säännöt suoran pääsyn myöntämisestä keskitettyihin pankkitilirekistereihin jäsenvaltioiden nimeämille toimivaltaisille viranomaisille, jotka vastaavat rikosten ennalta estämisestä, paljastamisesta, tutkimisesta tai niihin liittyvistä syytetoimista. Jos jäsenvaltio myöntää pääsyn tietoihin keskitettyjen sähköisten tiedonhakupäätelmien välityksellä, kyseisen jäsenvaltion olisi varmistettava, että tiedonhakupäätelmien toiminnasta vastaava viranomaisen raportoi nimetyille toimivaltaisille viranomaisille hakutuloksista välittömästi ja suodattamattomina. Tällä direktiivillä ei saisi olla vaikutusta kanaviin, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät keskinäiseen tietojenvaihtoon, tai niiden valtuuksiin saada tietoja ilmoitusvelvollisilta unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kansallisten viranomaisten pääsy keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin muissa kuin tämän direktiivin tarkoituksissa tai liittyen muihin kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuului rikoksiin ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (9) Koska jokaisessa jäsenvaltiossa on useita toimivaltaisia viranomaisia tai elimiä, jotka vastaavat rikosten ennalta estämisestä, paljastamisesta, tutkimisesta tai niihin liittyvistä syytetoimista, ja jotta voitaisiin varmistaa oikeasuhtainen pääsy tässä direktiivissä tarkoitettuihin rahoitus- ja muihin tietoihin, jäsenvaltioilta olisi edellytettävä, että ne nimeävät viranomaiset ja elimet, joilla on valtuudet päästä keskitettyihin pankkitilirekistereihin ja jotka voivat pyytää rahanpesun selvittelykeskuksilta tietoja tämän direktiivin soveltamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi tätä direktiiviä täytäntöön pannaan otettava huomioon näiden viranomaisten ja elinten luonne, organisatorinen asema, tehtävät ja erioikeudet kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun mukaisesti sekä olemassa olevat mekanismit rahoitusjärjestelmien suojelemiseksi rahanpesulta ja terrorismin rahoitukselta.
- (10) Toimivaltaisten viranomaisten joukosta olisi nimettävä varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavat toimistot ja niillä olisi oltava suora pääsy keskitettyjen pankkitilirekisterien tietoihin niiden estäessä ennalta, paljastaessa tai tutkiessa tiettyjä vakavia rikoksia tai tukeissa tietynlaisia rikostutkintaa, mukaan lukien varojen tunnistaminen, jäljittäminen ja jäädyttäminen.
- (11) Jos veroviranomaiset ja korruption torjunnasta vastaavat viranomaiset ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisia rikosten ennalta estämisessä, paljastamisessa tai niihin liittyvissä syytetoimissa, heitä olisi myös pidettävä viranomaisina, jotka voidaan nimetä tämän direktiivin tarkoituksia varten. Hallinnollisten tutkimusten, jotka eivät ole rahanpesun selvittelykeskusten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen ja tehokkaan torjumisen yhteydessä suorittamia tutkimuksia, ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (12) Rikoksenteelijät ja etenkin rikollisryhmät ja terroristit toimivat usein monissa jäsenvaltioissa, ja heidän varansa, pankkitilit mukaan lukien, sijaitsevat usein toisissa jäsenvaltioissa. Vakavien rikosten, myös terrorismin, ja niihin liittyvien rahoitustoimien rajatylittävän ulottuvuuden vuoksi rikostutkintaa yhdessä jäsenvaltiossa tekevien toimivaltaisten viranomaisten on usein tarpeen päästä käsiksi muissa jäsenvaltioissa olevien pankkitilien tietoihin.
- (13) Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa toisessa jäsenvaltiossa olevan toimivaltaisen viranomaisen kanssa kansallisista keskitetyistä pankkilirekistereistä saamiaan tietoja neuvoston puitepäättöksen 2006/960/YOS⁽⁴⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/41/EU⁽⁵⁾ ja sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.
- (14) Direktiivillä (EU) 2015/849 on merkittävästi parannettu unionin säädöskehystä, jolla säännellään rahanpesun selvittelykeskusten toimintaa ja yhteistyötä, mukaan lukien komission arvio mahdollisuudesta ottaa käyttöön koordinointi- ja tukimekanismi. Rahanpesun selvittelykeskusten oikeudellinen asema vaihtelee eri jäsenvaltioissa hallinnollisista keskuksista lainvalvontaa harjoittaviin keskuksiin tai niiden yhdistelmiin. Rahanpesun selvittelykeskusten toimivaltuuksiin kuuluu oikeus saada rahoitus-, lainvalvonta- ja hallinnollisia tietoja, joita ne tarvitsevat voidakseen estää, paljastaa ja torjua rahanpesua, siihen liittyviä esirikoksia ja terrorismin rahoitusta. Unionin lainsäädännössä ei kuitenkaan vahvisteta kaikkia erityisvälineitä ja -mekanismeja, joita rahanpesun selvittelykeskuksilla olisi oltava tällaisiin tietoihin pääsemiseksi ja tehtäviensä suorittamiseksi. Koska jäsenvaltiot ovat edelleen kokonaan vastuussa rahanpesun selvittelykeskusten organisaation määrittämisestä ja perustamisesta, rahanpesun selvittelykeskusten pääsyssä sääntelyn alaisiin tietokantoihin on eroja, mikä johtaa liian vähäiseen tietojenvaihtoon lainvalvonta- tai syyttäväviranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten välillä.
- (15) Oikeusvarmuuden ja operatiivisen tehokkuuden parantamiseksi tässä direktiivissä olisi vahvistettava säännöt, joilla parannetaan rahanpesun selvittelykeskusten valmiuksia jakaa jäsenvaltionsa nimetyille toimivaltaisille viranomaisille rahoitustietoja tai -analyyskejä kaikista vakavista rikoksista. Tarkemmin sanottuna rahanpesun selvittelykeskuksilta olisi edellytettävä, että ne tekevät yhteistyötä jäsenvaltioidensa nimettyjen toimivaltaisten viranomaistensa kanssa ja että ne pystyvät vastaamaan viipymättä näiden nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten esittämiin, perusteltuihin rahoitustietojen ja -analyyskejä koskeviin pyyntöihin aina, kun kyseisiä rahoitustietoja tai -analyyskejä tarvitaan tapauskohtaisesti vakavien rikosten ennalta estämistä, paljastamista, tutkimista ja niihin liittyviä syytetoimia varten, ottaen huomioon direktiivin (EU) 2015/849 32 artiklan 5 kohdassa säädetyt poikkeukset. Tämä vaatimus ei saisi olla esteenä direktiivin (EU) 2015/849 mukaiselle rahanpesun selvittelykeskusten autonomialle. Erityisesti tapauksissa, joissa tiedot ovat peräisin toisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselta, kaikkia tuon selvittelykeskuksen määrittämiä, kyseisten tietojen käyttöä koskevia rajoituksia ja edellytyksiä olisi noudatettava. Muihin kuin alun perin hyväksytyihin käyttötarkoituksiin olisi edellytettävä kyseisen selvittelykeskuksen ennakkolupaa. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi perusteltava asianmukaisesti kieltäytyminen vastaamasta tietojensaantia koskevaan pyyntöön. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa direktiivin (EU) 2015/849 mukaiseen rahanpesun selvittelykeskusten toiminnalliseen riippumattomuuteen ja itsenäisyyteen, mukaan lukien rahanpesun selvittelykeskusten autonomia antaa omasta aloitteestaan tietoa tämän direktiivin tarkoituksia varten.
- (16) Tässä direktiivissä olisi myös vahvistettava rahanpesun selvittelykeskuksille selkeästi määritelty oikeudellinen kehys, jonka puitteissa ne voivat pyytää jäsenvaltionsa nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tallentamia asiaa koskevia tietoja rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen ennalta estämiseksi, paljastamiseksi ja torjumiseksi tehokkaasti.
- (17) Rahanpesun selvittelykeskusten olisi pyrittävä vaihtamaan rahoitustietoja ja rahoitusanalyyskejä nopeasti poikkeuksellisissa ja kiireellisissä tapauksissa, kun tällaiset tiedot tai analyysit liittyvät terrorismiin tai terrorismiin liittyvään järjestäytyneeseen rikollisuuteen.

⁽⁴⁾ Neuvoston puitepäättös 2006/960/YOS, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan unionin jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten välisen tietojen ja tiedustelutietojen vaihdon yksinkertaistamisesta (EUVL L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/41/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä (EUVL L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (18) Tällainen tietojenvaihto ei saisi estää rahanpesun selvittelykeskuksia välittämstä aktiivisesti analyysensä muille rahanpesun selvittelykeskuksille direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti, jos kyseisistä analyysistä käy ilmi rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä tosiseikkoja tai epäilyjä, joista kyseiset muut rahanpesun selvittelykeskukset ovat suoraan kiinnostuneita. Rahoitusanalyysi sisältää operatiivisen analyysin, jossa keskitytään yksittäisiin tapauksiin ja määrättyihin kohteisiin tai asianmukaisiin valikoituihin tietoihin riippuen saatujen tietojen tyypistä ja määrästä ja tietojen oletetusta käytöstä niiden jakamisen jälkeen, sekä strategisen analyysin, jossa käsitellään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen suuntauksia ja malleja. Tämä direktiivi ei saisi kuitenkaan vaikuttaa rahanpesun selvittelykeskusten organisatoriseen asemaan ja rooliin, jotka on määritelty jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä.
- (19) Rahanpesun selvittelykeskusten analysoimien rahoitustietojen arkaluonteisuuden ja tarvittavien tietosuojatakeiden vuoksi tässä direktiivissä olisi säädettävä tarkasti, minkä tyypistä ja laajuista tietoa rahanpesun selvittelykeskukset, rahanpesun selvittelykeskukset ja nimetyt toimivaltaiset viranomaiset sekä eri jäsenvaltioiden nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa keskenään. Tämä direktiivi ei saisi aiheuttaa muutoksia nykyisiin hyväksyttyihin tiedonkeruumenetelmiin. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää, että rahanpesun selvittelykeskusten ja nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten välillä vaihdettavien rahoitus- ja tilitietojen soveltamisalaa laajennetaan. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava helpottaa nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten pääsyä rahoitus- ja tilitietoihin, kun on kyse muiden kuin vakavien rikosten ennalta estämisestä, paljastamisesta, tutkimisesta ja niihin liittyvistä syytetoimista. Tässä direktiivissä ei olisi poikettava sovellettavista tietosuojasäännöistä.
- (20) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/794 ⁽⁶⁾ perustetun lainvalvontayhteistyöviraston, jäljempänä 'Europol', toimivaltuuksien ja tehtävien, sellaisena kuin niistä säädetään mainitussa asetuksessa, mukaisesti Europol tukee jäsenvaltioita kansainvälisten rikollisjärjestöjen rahanpesutoiminnan rajatylittävässä tutkinnassa. Europolin olisi tässä yhteydessä ilmoitettava jäsenvaltioille kaikki tiedot kyseisiä jäsenvaltioita koskevista rikoksista ja niiden välisistä yhteyksistä. Kyseisen asetuksen mukaan Europolin kansalliset yksiköt toimivat yhteyseliminä Europolin ja niiden jäsenvaltioiden viranomaisten välillä, joilla on toimivalta tutkia rikoksia. Antaakseen Europolille tiedot, jotka se tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, kunkin jäsenvaltion olisi sallittava se, että sen rahanpesun selvittelykeskukset vastaavat rahoitustietoja ja -analyysijä koskeviin pyyntöihin, jotka Europol esittää kyseisen jäsenvaltion kansallisen yksikön kautta tai tapauksen mukaan suorilla yhteydenotoilla. Jäsenvaltioiden olisi myös huolehdittava siitä, että niiden Europolin kansallisella yksiköllä ja tarvittaessa myös niiden nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus vastata Europolin esittämiin pankkitilejä koskeviin tietopyyntöihin. Europolin esittämien pyyntöjen olisi oltava asianmukaisesti perusteltuja. Europolin olisi esitettävä ne tapauskohtaisesti vastuunsa rajoissa ja tehtäviensä hoitamista varten. Rahanpesun selvittelykeskusten toiminnallinen riippumattomuus ja autonomia eivät saisi vaarantua, ja päätöksen tekeminen pyydettyjen tietojen tai analyysien toimittamisesta olisi jatkossakin jätettävä rahanpesun selvittelykeskuksille. Jotta yhteistyö olisi nopeaa ja tehokasta, rahanpesun selvittelykeskusten olisi vastattava Europolin pyyntöihin viipymättä. Europolin olisi asetuksen (EU) 2016/794 mukaisesti jatkettava nykyistä käytäntöään ja annettava jäsenvaltioille palautetta tämän direktiivin mukaisesti toimitettujen tietojen tai analyysien käytöstä.
- (21) Tässä direktiivissä olisi otettava huomioon myös se, että neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939 ⁽⁷⁾ 43 artiklan mukaisesti Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on soveltuvin osin valtuudet hankkia merkityksellisiä tietoja, jotka on tallennettu kansallisiin rikostutkinta- ja lainvalvontatietokantoihin sekä muihin merkityksellisiin viranomaisrekistereihin, mukaan lukien keskitetyt pankkitilirekisterit ja tiedonhakujärjestelmät, samoin edellytyksin kuin mitä sovelletaan vastaaviin tapauksiin kansallisen lainsäädännön nojalla.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/794, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS, 2009/934/YOS, 2009/935/YOS, 2009/936/YOS ja 2009/968/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (22) Rahanpesun selvittelykeskusten välisen yhteistyön vahvistamiseksi komission olisi lähitulevaisuudessa toteutettava vaikutustenarviointi, jossa arvioidaan Euroopan unionin rahanpesun selvittelykeskuksen kaltaisen koordinointi- ja tukimekanismin perustamisen mahdollisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta.
- (23) Jotta tehokkuuden ja tietosuojan korkean tason välillä saavutettaisiin asianmukainen tasapaino, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sellaisia arkaluonteisia rahoitustietoja, joista voi käydä ilmi henkilön rotu tai etninen alkuperä, poliittiset mielipiteet, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus, ammattiliiton jäsenyys, terveydentila, seksuaalinen käyttäytyminen tai suuntautuminen, saavat käsitellä ainoastaan sellaiset henkilöt, jotka on nimenomaisesti valtuutettu siihen ja että käsittely tapahtuu sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.
- (24) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan periaatteita, jotka tunnustetaan SEU 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, erityisesti oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, oikeutta henkilötietojen suojaan, syrjimättömyyttä, elinkeinonvapautta, oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, syyttömyysolettamaa ja oikeutta puolustukseen, laillisuusperiaatetta ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaatetta sekä perusoikeuksia ja periaatteita, joista määrätään kansainvälisessä oikeudessa ja kansainvälisissä sopimuksissa, joiden osapuolia unioni tai kaikki jäsenvaltiot ovat, mukaan lukien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus, sekä jäsenvaltioiden perustuslaeissa, kunkin niistä soveltamisalalla.
- (25) On tärkeää varmistaa, että tämän direktiivin nojalla tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan täysimääräisesti oikeutta henkilötietojen suojaan. Kaikkein tällaiseen tietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 ⁽⁸⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680 ⁽⁹⁾ niiden soveltamisalalla. Varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien toimistojen pääsyssä keskitettyihin pankkitilirekistereihin ja tiedonhakujärjestelmiin sovelletaan direktiiviä (EU) 2016/680, kun taas neuvoston päätöksen 2007/845/YOS ⁽¹⁰⁾ 5 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta. Europolin osalta sovelletaan asetusta (EU) 2016/794. Tässä direktiivissä olisi säädettävä erityisistä ja täydentävistä takeista ja edellytyksistä henkilötietojen suojan varmistamiseksi mekanismeissa, joita käytetään arkaluonteisten tietojen käsittelyyn ja tietopyyntöjen kirjaamiseen.
- (26) Tämän direktiivin nojalla saatuja henkilötietoja olisi käsiteltävä ainoastaan sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten toimesta silloin, kun se on välttämätöntä ja oikeasuhteista vakavien rikosten ennalta estämiseksi, paljastamiseksi, tutkimiseksi tai niihin liittyviä syytetoimia varten.
- (27) Lisäksi on tärkeää asettaa ehtoja tietoihin pääsyn rajoittamiseksi, jotta voidaan kunnioittaa oikeutta henkilötietojen suojaan ja yksityisyyteen sekä rajoittaa keskitettyjen pankkitilirekistereiden ja tiedonhakujärjestelmien tietoihin pääsyn vaikutusta. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että tätä direktiiviä sovellettaessa toimivaltaisten viranomaisten hallussa oleviin henkilötietoihin pääsyyn sovelletaan asianmukaisia tietosuojaperiaatteita ja -toimenpiteitä. Ainoastaan valtuutetulla henkilöstöllä olisi oltava pääsy henkilötietoja sisältäviin tietoihin, joita voidaan saada keskitetyistä pankkitilirekistereistä tai todentamisprosessien kautta. Henkilöstölle, jolle myönnetään pääsy tällaisiin arkaluonteisiin tietoihin, olisi annettava koulutusta turvallisuuskäytännöistä tietojen vaihtoa ja käsittelyä varten.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätyksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston päätös 2007/845/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2007, varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien jäsenvaltioiden toimistojen yhteistyöstä rikoksen tuottaman hyödyn tai muun rikokseen liittyvän omaisuuden jäljittämiseksi ja tunnistamiseksi (EUVL L 332, 18.12.2007, s. 103).

- (28) Rahoitustietojen siirto kolmansiin maihin ja kansainvälisille kumppaneille tässä direktiivissä säädettyjä tarkoituksia varten olisi sallittava ainoastaan asetuksen (EU) 2016/679 V luvussa tai direktiivin (EU) 2016/680 V luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
- (29) Komission olisi raportoitava tämän direktiivin täytäntöönpanosta kolmen vuoden kuluttua direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen jälkeen kolmen vuoden välein. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹¹⁾ mukaisesti komission olisi tehtävä myös tätä direktiiviä koskeva arviointi erityisten seurantarjestelyjen avulla kerättyjen tietojen perusteella, jotta voidaan arvioida direktiivin todellisia vaikutuksia ja lisätoimenpiteiden tarvetta.
- (30) Tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa, että laaditaan sääntöjä unionin kansalaisten turvallisuuden tason nostamiseksi ennalta estämällä ja torjumalla rikollisuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 67 artiklan nojalla. Terrorismin ja rikollisuuden uhat vaikuttavat niiden ylikansallisen luonteen vuoksi koko unioniin ja edellyttävät siksi unionin laajuisia toimia. Rikolliset voivat käyttää hyväkseen sitä ja hyötyä siitä, ettei tili- ja rahoitustietoja käytetä jäsenvaltiossa tehokkaasti, millä voi vuorostaan olla seurauksia toisessa jäsenvaltiossa.
- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on parantaa rahanpesun selvittelykeskusten ja vakavien rikollisuuden muotojen ennalta estämisestä, paljastamisesta, tutkimisesta tai niihin liittyvistä syytetoimista vastuussa olevien viranomaisten pääsyä tietoihin, jotta voidaan parantaa niiden valmiuksia suorittaa talousrikostutkintaa sekä edistää niiden välistä yhteistyötä, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, minkä vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (32) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano niiden komission päätösten osalta, joilla sallitaan se, että jäsenvaltiot soveltavat väliaikaisesti kolmansien maiden, jotka ovat Euroopan talousalueen sopimuspuolia, kanssa tehtyjä sopimuksia tai tekevät tällaisia sopimuksia, täytäntöönpanovaltaa olisi siirrettävä komissiolle. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹²⁾ mukaisesti.
- (33) Neuvoston päätös 2000/642/YOS olisi kumottava, koska sen kohdetta säännellään muilla unionin säädöksillä eikä sitä enää tarvita.
- (34) SEU- ja SEUT-sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdystä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän direktiivin hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (35) SEU- ja SEUT-sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdystä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (36) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽¹³⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja Euroopan tietosuojavaltuutettu antoi lausunnon 10 päivänä syyskuuta 2018,

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus, tehty 13 päivänä huhtikuuta 2016, paremmasta lainsäädännöstä (EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan toimenpiteet, jotka helpottavat toimivaltaisten viranomaisten pääsyä rahoitus- ja tilitietoihin ja tietojen käyttöä vakavien rikosten ennalta estämiseksi, paljastamiseksi, tutkimiseksi ja niihin liittyviä syytetoimia varten. Lisäksi siinä säädetään toimenpiteistä, jotka helpottavat rahanpesun selvittelykeskusten pääsyä lainvalvontaan liittyviin tietoihin, kun kyseisiä tietoja tarvitaan rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen ennalta estämiseksi ja torjumiseksi, ja rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta:

- a) direktiivin (EU) 2015/849 ja siihen liittyvien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista, mukaan lukien rahanpesun selvittelykeskuksille kansallisen lainsäädännön nojalla annettua organisatorista asemaa ja toimivaltaisten viranomaisten toiminnallista itsenäisyyttä ja riippumattomuutta;
- b) kanavia, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät keskinäiseen tietojenvaihtoon, tai niiden valtuuksia saada tietoja ilmoitusvelvollisilta unionin oikeuden tai jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- c) asetuksen (EU) 2016/794 soveltamista;
- d) velvoitteita, jotka johtuvat keskinäistä oikeusapua tai rikosasioissa annettujen päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevista unionin oikeudellisista välineistä tehdystä puitepäätoksestä 2006/960/YOS.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'keskitetyillä pankkitilirekistereillä' keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, kuten keskitettyjä rekistereitä tai keskitettyjä sähköisiä tiedonhakujärjestelmiä, jotka on otettu käyttöön direktiivin (EU) 2015/849 32 a artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 2) 'varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavilla toimistoilla' jäsenvaltioiden päätöksen 2007/845/YOS nojalla perustamia tai nimeämiä kansallisia toimistoja;
- 3) 'rahanpesun selvittelykeskuksella' direktiivin (EU) 2015/849 32 artiklan nojalla perustettua rahanpesun selvittelykeskusta;
- 4) 'ilmoitusvelvollisilla' direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tahoja;
- 5) 'rahoitustiedoilla' kaikenlaisia rahanpesun selvittelykeskusten jo hallussa olevia tietoja, kuten tietoja, jotka koskevat rahoitusvaroja, varainsiirtoja tai rahoitusalan liikesuhteita, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ennalta estämiseksi, paljastamiseksi ja tehokkaaksi torjumiseksi;

6) 'lainvalvontatiedoilla':

- i) kaikenlaisia toimivaltaisten viranomaisten hallussa jo olevia tietoja rikosten ennalta estämiseksi, paljastamiseksi, tutkimiseksi tai niihin liittyviä syytetoimia varten, tai
- ii) kaikenlaisia viranomaisten tai yksityisten tahojen hallussa rikosten estämiseksi, paljastamiseksi, tutkimiseksi tai niihin liittyviä syytetoimia varten olevia tietoja, jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten saatavilla ilman, että niiden tarvitsee käyttää kansallisen lainsäädännön mukaisia pakkokeinoja;

tällaisia tietoja voivat olla muun muassa rikosrekisterit sekä tiedot, jotka koskevat tutkimuksia, tiedot, jotka koskevat varojen jäädyttämistä tai takavarikoimista tai muita tutkimustoimia tai väliaikaisia toimia sekä tuomioita ja takavarikoita koskevat tiedot;

7) 'tilitiedoilla' seuraavia keskitetyissä pankkitilirekistereissä olevia pankki- ja maksutilejä sekä tallelokeroita koskevia tietoja:

- i) asiakkaan/tilinhaltijan ja kaikkien asiakkaan puolesta oletettavasti toimivien henkilöiden osalta: nimi ja kansallisten täytäntöönpanosäännösten, joilla pannaan täytäntöön direktiivin (EU) 2015/849 13 artiklan 1 kohdan a alakohta, nojalla vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero;
- ii) asiakkaan/tilinhaltijan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan osalta: nimi ja kansallisten täytäntöönpanosäännösten, joilla pannaan täytäntöön direktiivin (EU) 2015/849 13 artiklan 1 kohdan b alakohta, nojalla vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero;
- iii) pankki- tai maksutilin osalta: IBAN-numero ja tilin avaamis- ja sulkemispäivämäärä;
- iv) tallelokeron osalta: vuokraajan nimi ja kansallisten täytäntöönpanosäännösten, joilla pannaan täytäntöön direktiivin (EU) 2015/849 13 artiklan 1 kohta, nojalla vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero ja vuokra-ajan pituus;

8) 'rahanpesulla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1673 ⁽¹⁴⁾ 3 artiklassa määriteltyä menettelyä;

9) 'siihen liittyvillä esirikoksilla' direktiivin (EU) 2018/1673 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rikoksia;

10) 'terrorismin rahoituksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/541 ⁽¹⁵⁾ 11 artiklassa määriteltyä toimintaa;

11) 'rahoitusanalyysillä' rahanpesun selvittelykeskusten jo tekemän operatiivisen ja strategisen analyysin tuloksia niiden direktiivin (EU) 2015/849 mukaisten tehtävien suorittamiseksi;

12) 'vakavilla rikoksilla' asetuksen (EU) 2016/794 liitteessä I lueteltuja rikollisuuden muotoja.

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1673, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäättöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6).

3 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä niiden viranomaistensa joukosta, joilla on toimivalta rikosten ennalta estämisessä, paljastamisessa, tutkimisessa ja niihin liittyvissä syytetoimissa, ne, joilla on valtuudet päästä jäsenvaltioiden perustamiin kansallisiin keskitettyihin pankkitilirekistereihin ja tehdä niissä hakuja. Näihin toimivaltaisiin viranomaisiin kuuluvat vähintään varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavat toimistot.
2. Jokaisen jäsenvaltion on nimitettävä niiden viranomaistensa joukosta, joilla on toimivalta rikosten ennalta estämisessä, paljastamisessa, tutkimisessa ja niihin liittyvissä syytetoimissa, toimivaltaiset viranomaiset, jotka voivat pyytää ja saada rahoitustietoja ja -analyysseja rahanpesun selvittelykeskuksilta.
3. Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tiedot 1 ja 2 kohdan mukaisesti nimeämistään toimivaltaisista viranomaisista viimeistään 2 päivänä joulukuuta 2021, ja kaikki niihin tehdyt muutokset. Komissio julkaisee ilmoitetut tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

II LUKU

TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN PÄÄSY TILITIE TOIHIN

4 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten pääsy tilitietoihin ja mahdollisuus tehdä niitä koskevia hakuja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyillä kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet päästä tilitietoihin ja tehdä niitä koskevia hakuja suoraan ja välittömästi aina, kun se on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi voidakseen estää ennalta, paljastaa ja tutkia rikoksia tai niihin liittyviä syytetoimia varten tai tukea vakaviin rikoksiin liittyvää rikostutkintaa, mukaan lukien tutkintaan liittyvien varojen tunnistaminen, jäljittäminen ja jäädyttäminen. Tietoihin pääsy ja haut katsotaan suoriksi ja välittömiksi myös silloin, kun keskitettyjä pankkitilirekistereitä ylläpitävät kansalliset viranomaiset toimittavat tilitiedot toimivaltaisille viranomaisille nopeasti automaattisen mekanismin välityksellä edellyttäen, että mikään välittävä laitos ei voi puuttua pyydettyihin tai toimitettaviin tietoihin.
2. Toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole tämän direktiivin nojalla pääsyä niihin lisätietoihin, joita jäsenvaltiot voivat pitää tärkeinä ja viedä keskitettyihin pankkitilirekistereihin direktiivin (EU) 2015/849 32 a artiklan 4 kohdan nojalla.

5 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten pääsyä tietoihin ja niitä koskevien hakujen tekemistä koskevat edellytykset

1. Edellä olevan 4 artiklan mukainen pääsy tilitietoihin ja mahdollisuus tehdä niitä koskevia hakuja on ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön jäsenillä, jotka on erikseen ja tapauskohtaisesti nimetty ja valtuutettu suorittamaan näitä tehtäviä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten henkilöstö ylläpitää korkeaa ammattillista tasoa, luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevat normit mukaan luettuina, ja että se on erittäin luotettava ja että sillä on asianmukainen pätevyys.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisten viranomaisten pääsyä tietoihin ja niitä koskevien hakujen tekemistä tuetaan korkeiden teknologisten standardien mukaisilla tietoturvan takaavilla teknisillä ja organisatorisilla toimenpiteillä 4 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten tietoihin pääsyn ja niitä koskevien hakujen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että keskitettyjä pankkitilirekistereitä pitävät viranomaiset huolehtivat lokikirjan pitämisestä kaikista nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten rekisterin käyttö- ja hakukerroista. Lokikirjan on sisällettävä erityisesti seuraavat:

- a) tapauksen kansalliset viitetiedot,
- b) tiedustelun tai haun päivämäärä ja kellonaika,
- c) tiedustelussa tai haussa käytettyjen tietojen tyyppi;
- d) tulosten yksilölliset tunnistetiedot,
- e) rekisteriä käyttäneen nimetyn toimivaltaisen viranomaisen nimi,
- f) tiedustelun tai haun suorittaneen henkilön ja tarvittaessa tiedustelun tai haun määränneen henkilön tunnistetiedot ja mahdollisuuksien mukaan tiedustelun tai haun tulosten vastaanottajan tunnistetiedot.

2. Tietosuojaavastaavien, jotka vastaavat keskitetyistä pankkitilirekistereistä, on tarkistettava lokikirjat säännöllisesti. Lokikirjat on pyynnöstä asetettava direktiivin (EU) 2016/680 41 artiklan mukaisesti perustetun toimivaltaisen valvonta-viranomaisen saataville.

3. Lokikirjoja saa käyttää yksinomaan tietosuojan valvontaan, mukaan lukien pyynnön hyväksyttävyyden ja tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden tarkistaminen, sekä tietoturvan varmistamiseen. Lokitiedot suojataan asianmukaisin toimin luvattoman pääsyn estämiseksi, ja ne poistetaan viiden vuoden kuluttua niiden luomisesta, paitsi jos niitä tarvitaan jo aloitetuissa valvontamenettelyissä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitettyjä pankkitilirekistereitä ylläpitävät viranomaiset toteuttavat asianmukaisia toimia, jotta työntekijät ovat tietoisia sovellettavasta unionin oikeudesta ja kansallisesta lainsäädännöstä, myös asiaa koskevista tietosuojasäännöistä. Näihin toimiin on sisällytettävä erityisiä koulutusohjelmia.

III LUKU

TIETOJENVAIHTO TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN JA RAHANPESUN SELVITTELYKESKUSTEN VÄLILLÄ JA RAHANPESUN SELVITTELYKESKUSTEN KESKEN

7 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten rahanpesun selvittelykeskukselle esittämät tietopyynnot

1. Kansalliset menettelytakeet huomioon ottaen jokaisen jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen kansalliselta rahanpesun selvittelykeskukselta edellytetään, että se tekee yhteistyötä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen nimettyjen toimivaltaisten viranomaistensa kanssa ja että se pystyy vastaamaan viipymättä näiden nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten esittämiin, riittävällä tavalla perusteltuihin rahoitustietoja ja -analyysijä koskeviin pyyntöihin aina, kun kyseisiä rahoitustietoja tai -analyysijä tarvitaan tapauskohtaisesti vakavien rikosten ennalta estämistä, paljastamista, tutkimista ja niihin liittyviä syytetoimia varten ja kun tietopyynnot perustellaan näihin liittyvillä syillä.

2. Jos objektiivisten tosiseikkojen perusteella on syytä olettaa, että tietojen antamisella olisi kielteisiä vaikutuksia käynnissä olevaan selvittelyyn tai analyysiin, tai jos on kyse poikkeustapauksesta, jossa tietojen ilmaiseminen olisi selvässä epäsuhteessa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeutettuihin etuihin nähden tai merkityksetöntä siihen tarkoitukseen nähden, johon niitä on pyydetty, rahanpesun selvittelykeskuksella ei ole velvollisuutta vastata tietopyyntöön.

3. Tietojen käyttö muihin kuin alun perin hyväksyttyihin käyttötarkoituksiin edellyttää kyseisen selvittelykeskuksen ennakkolupaa. Selvittelykeskusten on perusteltava asianmukaisesti kieltäytyminen vastaamasta 1 kohdan mukaiseen tietojensaantia koskevaan pyyntöön.

4. Päätöksen tiedon levittämisestä tekee rahanpesun selvittelykeskus.

5. Nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat käsitellä rahanpesun selvittelykeskukselta saatuja rahoitustietoja ja -analyyskejä vakavien rikosten ennalta estämisen, paljastamisen, tutkimisen tai niihin liittyvien syytetoimien erityistarkoituksiin, paitsi niihin tarkoituksiin, joita varten henkilötietoja kerätään direktiivin (EU) 2016/680 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Rahanpesun selvittelykeskusten toimivaltaisille viranomaisille esittämät tietopyynnot

Jokaisen jäsenvaltion on kansallisia menettelytakeita noudattaen ja direktiivin (EU) 2015/849 32 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen rahanpesun selvittelykeskusten pääsyä tietoihin koskevien sääntöjen mukaisesti varmistettava, että sen nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten edellytetään vastaavan viipymättä kansallisen rahanpesun selvittelykeskuksen esittämiin lainvalvontatietoja koskeviin pyyntöihin tapauskohtaisesti aina, kun kyseisiä tietoja tarvitaan rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen ennalta estämiseksi, paljastamiseksi ja torjumiseksi.

9 artikla

Eri jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten välinen tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poikkeuksellisissa ja kiireellisissä tapauksissa niiden rahanpesun selvittelykeskuksilla on oikeus vaihtaa rahoitustietoja tai -analyyskejä, joilla voi olla merkitystä terrorismiin tai terrorismiin liittyvään järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvien tietojen käsittelyssä tai analyysissä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja ottaen huomioon niiden toiminnalliset rajoitukset, rahanpesun selvittelykeskukset pyrkivät vaihtamaan tällaisia tietoja nopeasti.

10 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto eri jäsenvaltioissa

1. Kunkin jäsenvaltion on kansallisten menettelytakeiden mukaisesti varmistettava, että sen 3 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat pyynnöstä ja tapauskohtaisesti vaihtaa kyseisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselta ja toisen jäsenvaltion nimetyltä toimivaltaiselta viranomaiselta saatuja rahoitustietoja ja -analyyskejä, jos kyseiset rahoitustiedot ja -analyysit ovat tarpeen rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen ennalta estämiseksi, paljastamiseksi ja torjumiseksi.

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen nimetyt toimivaltaiset viranomaiset käyttävät tämän artiklan mukaisesti vaihdettuja rahoitustietoja tai -analyyskejä ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty tai annettu.

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kyseisen jäsenvaltion nimetyt toimivaltaiset viranomaiset eivät välitä kyseisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselta saamiaan rahoitustietoja tai -analyysijä muille viranomaisille, virastoille tai yksiköille, eivätkä käytä niitä muihin kuin alun perin hyväksyttyihin tarkoituksiin ilman tiedot toimittavan rahanpesun selvittelykeskuksen antamaa ennakkosuostumusta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti esitetty pyyntö ja vastaus siihen lähetetään käyttämällä tätä tarkoitusta varten luotua turvallista sähköistä viestintäkanavaa, jolla varmistetaan tietoturvan korkea taso.

IV LUKU

TIETOJEN VAIHTO Europolin KANSSA

11 artikla

Tilitietojen toimittaminen Europolille

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus Europolin kansallisen yksikön välityksellä tai olemalla suoraan yhteydessä Europoliin, jos kyseinen jäsenvaltio sen sallii, vastata Europolin esittämiin tilitietoja koskeviin asianmukaisesti perusteltuihin pyyntöihin tapauskohtaisesti vastuunsa rajoissa ja tehtäviensä suorittamista varten. Sovelletaan asetuksen (EU) 2016/794 7 artiklan 6 ja 7 kohtaa.

12 artikla

Europolin ja rahanpesun selvittelykeskusten välinen tietojenvaihto

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen rahanpesun selvittelykeskuksella on oikeus vastata asianmukaisesti perusteltuihin pyyntöihin, joita Europol esittää Europolin kansallisen yksikön välityksellä tai rahanpesun selvittelykeskuksen ja Europolin suoran yhteydenpidon kautta, jos kyseinen jäsenvaltio sen sallii. Tällaisten pyyntöjen on koskettava rahoitustietoja ja -analyysijä, ja ne on esitettävä tapauskohtaisesti Europolin vastuun rajoissa ja Europolin tehtävien suorittamista varten.

2. Tässä artiklassa tarkoitettuun tietojenvaihtoon sovelletaan direktiivin (EU) 2015/849 32 artiklan 5 kohtaa ja asetuksen (EU) 2016/794 7 artiklan 6 ja 7 kohtaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pyynnön noudattamatta jättäminen perustellaan asianmukaisesti.

13 artikla

Tietojenvaihtoa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 11 ja 12 artiklan mukainen tietojenvaihto tapahtuu sähköisesti asetuksen (EU) 2016/794 mukaisesti:

a) SIENA-sovelluksen tai sitä seuraavan sovelluksen kautta SIENA-sovelluksessa käytettävällä kielellä; tai

b) tarvittaessa FIU.net-verkon tai sitä seuraavan verkon kautta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 12 artiklassa tarkoitettu tietojenvaihto toteutetaan viipymättä, ja tältä osin Europolin esittämät tietopyynnöt käsitellään samalla tavalla kuin jos ne olisivat peräisin toisesta rahanpesun selvittelykeskuksesta.

14 artikla

Tietosuojavaatimukset

1. Tämän direktiivin 11 ja 12 artiklassa tarkoitettuihin tilitietoihin, rahoitustietoihin ja rahoitusanalyysiin liittyviä henkilötietoja on käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/794 18 artiklan mukaisesti, ja niitä voivat käsitellä ainoastaan Euroopliin kuuluvat henkilöt, jotka on erikseen nimetty ja valtuutettu suorittamaan kyseisiä tehtäviä.
2. Europolin on ilmoitettava asetuksen (EU) 2016/794 41 artiklan mukaisesti nimetyille tietosuojavastaavalle kaikesta tämän direktiivin 11, 12 ja 13 artiklan mukaisesta tietojenvaihdosta.

V LUKU

HENKILÖTIETOJEN KÄSITTELYÄ KOSKEVAT LISÄSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan ainoastaan nimettyihin toimivaltaisiin viranomaisiin ja rahanpesun selvittelykeskuksiin III luvun mukaisessa tietojenvaihdossa ja IV luvussa tarkoitettuun rahoitustietojen ja -analyysien vaihtoon, johon Europolin kansalliset yksiköt osallistuvat.

16 artikla

Arkaluonteisten henkilötietojen käsittely

1. Sellaisten henkilötietojen käsittely, joista käy ilmi henkilön rotu tai etninen alkuperä, poliittiset mielipiteet, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus, ammattiliiton jäsenyys, henkilön terveyttä tai seksuaalista käyttäytymistä tai suuntautumista koskevia tietoja, sallitaan ainoastaan rekisteröidyn oikeuksia ja vapauksia koskevia asianmukaisia suojatoimia noudattaen sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.
2. Ainoastaan erikseen koulutetuilla ja rekisterinpitäjän erikseen valtuuttamilla henkilöstöllä on pääsy 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ja lupa käsitellä niitä tietosuojavastaavan johdolla.

17 artikla

Tietopyyntöjen kirjaaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pyyntöjä esittävät ja niihin vastaavat viranomaiset pitävät kirjaa tämän direktiivin mukaisesti esitetyistä tietopyynnöistä. Kirjaa on pidettävä vähintään seuraavista:

- a) tietopyynnön esittäneen organisaation ja henkilöstön jäsenen nimi ja yhteystiedot sekä mahdollisuuksien mukaan tiedustelun tai haun tulosten vastaanottajan tiedot;
- b) tietopyyntöä koskevan tapauksen kansalliset viitetiedot,
- c) pyyntöjen kohde; ja
- d) tällaisten tietopyyntöjen täytäntöönpanotoimet.

Tietoja on säilytettävä viiden vuoden ajan niiden luomisesta, ja niitä saa käyttää ainoastaan henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuuden tarkistamiseen. Asianomaisten viranomaisten on asetettava kaikki tiedot kansallisen valvontaviranomaisen saataville sen pyynnöstä.

18 artikla

Rajoitukset rekisteröityjen oikeuksiin

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä lainsäädäntötoimenpiteitä, joilla kokonaan tai osittain rajoitetaan rekisteröityjen oikeutta päästä tämän direktiivin nojalla käsiteltyihin heitä koskeviin henkilötietoihin, asetuksen (EU) 2016/679 23 artiklan 1 kohdan tai, tapauksen mukaan, direktiivin (EU) 2016/680 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava vakavien rikosten torjuntajärjestelmiensä tuloksellisuutta ylläpitämällä kattavia tilastoja.

2. Komissio laatii yksityiskohtaisen ohjelman tämän direktiivin tuotosten, tulosten ja vaikutusten seuraamiseksi viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2020.

Seurantaohjelmassa esitetään keinot, joilla tiedot ja muu tarvittava näyttö kerätään, ja se, kuinka usein se tapahtuu. Siinä täsmennetään, mitä toimia komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat tietojen ja muun näytön keräämistä ja analysointia varten.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seurannassa tarvittavat tiedot ja muu näyttö.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilastojen on joka tapauksessa sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten 4 artiklan mukaisesti tekemien hakujen määrä;
- b) kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien viranomaisten esittämien tietopyyntöjen määrä, pyyntöjen johdosta toteutetut toimet, tutkittujen tapausten lukumäärä, syytteen asetettujen henkilöiden lukumäärä ja vakavista rikoksista tuomittujen henkilöiden lukumäärä, jos kyseiset tiedot ovat saatavilla;
- c) tieto siitä, kuinka kauan viranomaiselta menee vastata tietopyyntöön sen saapumisen jälkeen;
- d) tiedot tämän direktiivin mukaisiin kotimaisiin ja rajatylittäviin pyyntöihin osoitettujen henkilöstö- tai tietotekniikka-resurssien kuluista, jos saatavilla.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava tilastojen laatimisesta ja keräämisestä sekä toimitettava 3 kohdassa tarkoitettut tilastot komissiolle vuosittain.

20 artikla

Suhde muihin välineisiin

1. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai tekemästä toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa koskevia kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai keskinäisiä järjestelyjä, edellyttäen, että tällaiset sopimukset tai järjestelyt eivät ole ristiriidassa unionin oikeuden ja erityisesti tämän direktiivin kanssa.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden tai unionin velvoitteisiin ja sitoumuksiin, jotka perustuvat kolmansien maiden kanssa voimassa oleviin kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan aloittaa neuvottelut jäsenvaltioiden ja sellaisten kolmansien maiden, jotka ovat Euroopan talousalueen sopimuspuolia, välisistä sopimuksista tai niiden tekemisestä asioissa, jotka kuuluvat tämän direktiivin II luvun soveltamisalaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin oikeuden mukaista toimivallan jakoa unionin ja jäsenvaltioiden välillä.

Jos kahden kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet aikomuksestaan aloittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut neuvottelut, komissio toteaa, että neuvottelut todennäköisesti haittaavat asiaankuuluvia unionin politiikkoja tai johtavat sopimukseen, joka on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, se ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle säännöllisesti tietoja tällaisista neuvotteluista ja tarvittaessa kutsuttava komissio osallistumaan neuvotteluihin tarkkailijana.

Jäsenvaltioiden sallitaan soveltaa väliaikaisesti tai tehdä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja sopimuksia, jos sopimukset ovat unionin oikeuden mukaisia eikä niistä ole haittaa unionin asiaankuuluvien politiikkojen tarkoitukselle ja päämäärille. Komissio hyväksyy tällaiset lupapäätökset täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

21 artikla

Arviointi

1. Komissio laatii kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein. Kertomus julkistetaan.

2. Komissio arvioi direktiivin (EU) 2015/849 65 artiklan 2 kohdan mukaisesti esteitä rahanpesun selvittelykeskusten välisen yhteistyön vahvistamiselle unionissa sekä mahdollisuuksia kyseisen yhteistyön vahvistamiseksi, myös koordinointi- ja tukimekanismin perustamisen mahdollisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta.

3. Viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024 komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi, onko rahoitustietojen määritelmää tarpeen, ja missä määrin, laajentaa koskemaan kaikkia viranomaisten tai ilmoitusvelvollisten hallussa olevia tietoja, jotka ovat rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla ilman, että niiden tarvitsee käyttää kansallisen lainsäädännön ja tarvittaessa tämän säädöksen mukaisia pakkokeinoja, ja esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

4. Viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024 komissio arvioi, mitä mahdollisuuksia tai haasteita liittyy siihen, että unionin rahanpesun selvittelykeskusten rahoitustietojen tai rahoitusanalyysien vaihto laajennettaisiin koskemaan muita vakavia rikoksia kuin terrorismi tai terrorismiin liittyvä järjestäytynyt rikollisuus.

5. Komissio arvioi tätä direktiiviä aikaisintaan 2 päivänä elokuuta 2027 ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen arvioinnin tärkeimmistä havainnoista. Kertomuksessa on arvioitava myös sitä, kuinka Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut perusoikeudet ja periaatteet on otettu huomioon.

6. Tämän artiklan 1–4 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarvittavat tiedot. Komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden toimittamat 19 artiklan mukaiset tilastot ja voi pyytää lisätietoja jäsenvaltioilta ja valvontaviranomaisilta.

22 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä elokuuta 2021. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

24 artikla

Päätöksen 2000/642/YOS kumoaminen

Kumotaan päätös 2000/642/YOS 1 päivästä elokuuta 2021.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI